ACADEMIA ROMÂNĂ

ANALE

TOMUL XLVII

ȘEDINȚELE DIN 1926—1927

CVLTVRA NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI
1927

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINARE

18 IUNIE 1926—20 MAIU 1927

ŞEDINŢA PUBLICĂ

18 IUNIE 1926

Preşedinţa d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreşedinte.

D-l N. IORGA face o comunicare cu subiectul: *Foaia de zestre a unei Domniţe moldovene din 1587 şi exilul veneţian al familiei sale.*

ŞEDINŢA ORDINARĂ

25 IUNIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreşedinte.

Dela Societatea Naţională «Crucea Roşie» a României se primeşte înştiinţarea că în anul acesta îşi va sărbătorì 50 ani de existenţă şi că, în dorinţa de a pune în lumină opera sa de caritate, va iniţià şi da publicităţii o serie de articole fie prin presa zilnică, fie prin reviste. Roagă Academia să iea parte prin articole la învederarea scopului urmărit de Societate, arătând că-i ţine la dispoziţie materialul documentar din arhiva Societăţii.
— Se va comunicà dorinţa Societăţii tuturor membrilor Academiei.

Dela d-l Moses Gaster se primeşte ca omagiu adus Academiei volumul *Rumanian bird and beast stories* (Londra 1915), redate de dânsul în englezeşte în publicaţiile societăţii de Folklore din Londra.
— Se vor exprimà mulţumiri d-lui Gaster.

D-l I. BIANU, în legătură cu suggerările făcute de d-l Secretar General V. Pârvan în şedinţa dela 15 Iunie, curent de a se cumpărà pentru Academie biblioteca d-lui M. Gaster, informează că d-l M. Gaster a oferit încă din 1920 spre vânzare Academiei, un număr de 231 manuscrise şi cărţi rare, privitoare la cultura noastră veche şi că în ziua de 22 Iunie curent, d-l Gaster, fiind în Bucureşti, a venit la Academie ca să trateze vânzarea acelor manuscrise şi cărţi.

D-l Bianu arată că oferta d-lui M. Gaster nu poate fi acceptată întocmai, deoarece preţul în lire sterline e prea mare, şi propune ca d-sa personal să-i răspundă în acest sens.

D-l Secretar General V. PÂRVAN aminteşte că în trecuta sesiune generală s'a decis deschiderea unui nou concurs printre arhitecţi pentru proiectul clădirii localului Academiei. Delegatul technic al Academiei, d-l coleg G. Balş, a plecat în străinătate fără să lase preparate lucrările pentru publicarea concursului. E de părere ca Delegaţiunea să iea în cercetare această chestiune, pentru ca publicarea concursului să nu mai sufere amânare.

— Se trece Delegaţiunii rezolvirea chestiunii propuse de d-l Secretar General.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

2 IULIE 1926

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ.

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă două volume de *Melanges de Droit Romain* (Gand, 1926) dedicate Profesorului Georges Cornil şi înaintate ca omagiu Academiei Române.

Din partea Sindicatului Artelor Frumoase se primeşte invitaţiune de participare la parastasul pictorului Luchian în ziua de 4 Iulie curent, ce se va oficià la biserica Bradu-Boteanu.

— Se deleagă părintele N. M. Popescu.

Dela d-l Şt. Cacovianu se primesc mulţumiri pentru premiarea volumului său *Fabule* cu o parte din Premiul Demostene Constantinide.

Dela d-na P. Ciuntu, Directoarea Institutului de fete «Moteanu» din Capitală, se primeşte înştiinţarea că mormântul defunctului Coleg Al. Odobescu, aflător la Cimitirul Bellu, a fost vândut şi se află într'o completă uitare şi neîngrijire. Aducând acest fapt la cunoştinţa Academiei, o roagă să ia măsurile pe care această împrejurare le impune.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

9 IULIE 1926

Preşedinţa d-lui ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte.

Dela d-l **General Berthelot**, membru onorar al Academiei. se primeşte următoarea scrisoare:

«*Monsieur le Président*,

«Votre lettre du 28 juin vient de me parvenir. J'en suis extrêmement touché et j'apprécie très hautement la délicate pensée de l'Académie

Roumaine qui a bien voulu me conférer le titre de Membre d'Honneur, pour la contribution technique et morale qu'il m'a été donné d'apporter au Peuple Roumain pendant la grande guerre.

«Cette collaboration, je l'apportais de tout mon coeur: la Roumanie ne combattait-elle pas pour une juste cause, pour un noble idéal, aussi bien que pour la réalisation de ses plus légitimes espérances? Mais, ce qui renforçait encore notre union morale, c'était cette unité de sentiments issue d'une même formation intellectuelle et puisant sa source dans une commune civilisation; c'était cette même âme latine, passionnément éprise de justice et de liberté!

«A toutes les périodes de l'histoire, des liens d'amitié ont uni la Roumanie et la France. Ces liens, cimentés sur les champs de bataille, au cours de moments douloureux et de journées glorieuses, ne pourront jamais être rompus.

«Permettez moi d'ajouter, Monsieur le Président. que parmi les marques d'affection dont la Grande Roumanie s'est plu à me combler, celle de votre Compagnie m'est plus particulièrement précieuse. Je vous demande de vouloir bien le dire à nos très honorés collègues. en leur exprimant mes bien vifs remerciements, et vous prie d'agréer l'assurance de ma haute considération».

Dela d-l Gr. Buică, maestru de muzică la liceul «Enăchiţă Văcărescu» din Târgovişte, se primeşte libretul operei sale «Mihaiu-Viteazul», cu rugămintea de a fi examinat şi apreciat de Academie.

— Se decide restituirea libretului, neintrând în atribuţiile Academiei.

Dela Primăria Capitalei se primeşte pentru colecţia de documente a Academiei un exemplar de act de fundaţiune, din cele trei scrise cu ocazia punerii pietrei de temelie a primului crematoriu uman în ţară.

— Se trimite la Secţia manuscriptelor.

Dela d-l **H. Tiktin**, membru onorar al Academiei, se primeşte următoarea scrisoare:

«*Domnule Preşedinte*,

«Cu adâncă înduioşare am citit scrisoarea atât de măgulitoare cu care îmi anunţaţi premierea Dicţionarului meu. Mai mult decât toate celelalte manifestaţii de apreciere a lucrării mele, câte mi-au parvenit în cursul apariţiei ei, nobilul gest al Academiei mi-a dovedit că nu în zadar mi-am jertfit anii şi interesele materiale pentru idealul ce-mi propusesem şi că nu m'am făcut vinovat de lipsă de modestie, când am pus pe frontispiciul ultimului volum al Dicţionarului cuvintele «non omnis moriar» cu care poetul Horaţiu îşi exprimă convingerea că a creat opere de trainică valoare.

«Vă rog să fiţi pe lângă iubiţii noştri colegi interpretul sentimentelor de profundă recunoştinţă de care sânt pătruns şi să primiţi şi D-voastră, Prea Onorate Coleg, sincerele mele mulţumiri şi salutări».

Din partea Colegului nostru onorar R. W. Seton-Watson se primește ca omagiu adus Academiei lucrarea sa *Sarajevo, a study in the origins of the great war* (Londra, 1925).

— Se vor exprimà mulțumiri.

D-l I. BIANU aduce la cunoștință că a achiziționat un mare volum manuscris de versuri scris în anii 1847—1850 cu titlul: *Stihosŭ*, adică viersŭ la toate praznicele Domnului nostru I. S.: H. S: și ale pururea Fecioarei Mariei și ale sfinților celor mai însămnați de Maica Biserică a răsăritului. 1847: Săliște, 18 Aprilie: *Theodor Mile Dascăl.* (La pag. 372 și la altele își zice: «învățător pruncilor mici»).

Pe dosul titlului: icoana Maicei Domnului — miniatură în colori subscrisă: «Aprilie 22 ano (sic) 1847 *P. Petrutz* (cu litere latine) *Săliște*». Este un volum în 4-⁰ mic. 1534 pagini. Pe pag. 1498 ultima dată: Ianuarie 19, 1850. Cuprinde 412 «versuri» adică compuneri în versuri de întinderi deosebite, unele ajungând la 375 distihuri, unele grupate în strofe de câte 4 versuri. *P. Petrutz*, crâsnic — colaborator artistic al lui Theodor Mile Dascăl, a împodobit cartea cu frontispicii sau cu miniaturi în colori ocupând pagini întregi, unele făcute mai târziu (1850) și semnate: *Prin Piku Petrutz* cu litere sau cu slove: *Picu Petrutz*: *crz* (= crâsnic) sau (la Sf. Niculae pag. 249): «Săliște. Septemvrie 10: 1847 Picu Pătruț Crâ?nic». Volumul este legat după toate formele cărților bisericești: în piele neagră peste tot, având în față imprimat în aur Hristos pe cruce între cei patru Evangheliști și deasupra, cu litere latine: «Theodor Milea Enwetzetor la Pruntsi Mitsi» iar jos «1850» și pe dos, între flori, crucea.

Dela d-l Pottier se primește pentru colecțiunile Academiei scrierea sa «Le dessein chez les Grecs».

— Se vor exprimà mulțumiri.

D-l I. BIANU arată că d-l M. Gaster a răspuns la scrisoarea ce i s'a adresat cu privire la vânzarea către Academie a colecției de vechi manuscripte românești ce posedă d-l Gaster la Londra.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

17 SEPTEMVRIE 1926

Președința d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreședinte.

D-l G. ȚIȚEICA zice că, la 21 Iulie trecut, s'a stins din vieață, spre paguba mare a științei românești, colegul corespondent, Profesorul I. Athanasiu. D-sa roagă pe d-l coleg Dr. G. Marinescu, care a reprezentat Academia la trista ceremonie a înmormântării, să întocmească o schiță biografică a regretatului coleg, pe care s'o comunice Academiei într'o ședință viitoare.

D-l I. BIANU arată că o pierdere tot atât de mare a suferit Academia prin trecerea prematură la cele de veci a tânărului coleg corespondent şi profesor de Filologie la Universitatea din Cluj, Vasile Bogrea. Bogrea s'a stins din vieaţă la 8 Septemvrie c., în urma unei operaţii suferite la Viena, lăsând în urma-i impresiunea unei ireparabile pierderi pentru învăţământul şi ştiinţa românească, cari întemeiau mari speranţe pe vastele-i cunoştinţe şi pe rara-i agerime de spirit. Propune ca d-l G. Bogdan-Duică să reprezinte Academia la îmmormântarea colegului dispărut, ce se va face în ziua de 19 Septemvrie c., la Cluj, unde i-au fost aduse rămăşiţele pământeşti.

— Se deleagă d-l coleg G. Bogdan-Duică să reprezinte Academia la ceremonia îmmormântării colegului Bogrea.

Dela d-l coleg onorar **Roberto Paribeni** se primeşte următoarea scrisoare:

«*Illustre Signor Presidente*,

«Sono profondamente grato a Voi e ai vostri colleghi dell'onore che «mi fate chiamandomi a far parte di così insigne Accademia.

«Tanto più vi son grato poichè mi piace vedere in ciò, non tanto un «riconoscimento autorevole della mia modesta fatica di studioso, quanto «un gesto di simpatica fraternità latina che la vostra nobile nazione rende «alla più antica sorella venendole incontro sul campo fecondo della cul«tura e dell'arte.

«Con deferente ossequio e rinnovati ringraziamenti».

Dela d-l coleg onorar **Chr. Nyrop** se primeşte următoarea scrisoare:

«*Monsieur le Président*,

«Je viens de recevoir votre très aimable communication du 2 juillet «dans laquelle vous me faites savoir que votre Académie m'a conféré le «titre de membre d'honneur.

«Je n'ai pas besoin de vous dire à quel point je suis sensible à ce grand «honneur, et je vous prie de bien vouloir présenter à tous mes nouveaux «confrères mes remerciements les plus chaleureux et mes hommages les «plus sympathiques. Veuillez ajouter que je serai toujours heureux et fier «de répandre dans ma patrie lointaine la connaissance et l'amour du pays «roumain, où j'ai passé autrefois des mois inoubliables.

«En vous priant, Monsieur le Président et très honoré confrère, «d'agréer l'expression de ma vive reconnaissance, j'ai l'honneur de vous «présenter en même temps l'expression de ma haute considération».

Dela d-l coleg onorar **Dr. C. Levaditi** se primeşte următoarea scrisoare:

«*Prea onorate Domnule Preşedinte*,

«Permiteţi-mi să vă mulţumesc din toată inima pentru deosebita «onoare pe care mi-a făcut-o Academia Română, dându-mi titlul de

«membru onorar. Vă rog să exprimați Onorabilei Companii profunda «mea recunoștință. Consider această distincțiune ca cea mai prețioasă «recompensă, nu atât a modestelor mele lucrări, cât ale sentimentelor «care mă leagă și mă vor legà toată vieața de scumpa mea patrie România, «căreia-i datoresc prima lumină sufletească și căreia-i doresc cel mai «splendid viitor».

Dela d-l coleg onorar **Victor Roth** se primește următoarea scrisoare:

«Mult stimata Academia Română a distins pe respectuosul subsemnat «într'un fel, care însemnează răsplata cea mai frumoasă pentru munca «sa științifică, care este munca vieții sale.

«Subsemnatul, permițându-și a exprimà aici mulțumirea sa cea «mai adâncă, roagă, totdeodată, de a luà la cunoștință, că va predà «Academiei Române ca un semn de stimă, ce o are față de ea, o «lucrare cu obiectul următor: «Șase autopotrete ale secolului al XIV-lea «în Ardeal».

Dela d-l coleg corespondent **Virgil Drăghiceanu** se primește următoarea scrisoare:

«*Domnule Președinte,*

«Binevoiți, vă rog, a transmite d-lor Membri ai Academiei Române «mulțumirile mele recunoscătoare, pentru onoarea ce mi-au făcut-o ale- «gându-mă membru corespondent».

Din partea Institutului Franței se primește înștiințarea că în Octomvrie 1927 se va celebrà la Paris centenarul nașterii ilustrului chimist Marcelin Berthelot, invitând Academia să iea parte prin reprezentanți la ceremoniile ce se vor face la o dată care se va fixà ulterior.

— Se iea act și se amână deciziunile de luat pentru o viitoare ședință.

Dela d-l Eugen P. Samsonovici, Doctor în Drept, în Liège, se primește ca omagiu pentru Instituțiunea noastră lucrarea sa intitulată *Metoda mea în opt limbi* (Liège, 1926), tratând învățătura ușoară a limbilor: Română, Esperanto, Franceză, Engleză, Olandeză, Germană, Spaniolă și Italiană.

— Se vor exprimà mulțumiri.

Dela d-l Petre Dejeu, profesor în Oradea Mare, se primește pentru Biblioteca Academiei lucrarea sa «*Așezemintele culturale din Municipiul Oradea și județul Bihor* (Oradea, 1926) închinată memoriei lui Alexandru Roman, unul dintre membrii Academiei dela întemeierea ei. D-l Dejeu arată că în Noemvrie viitor comuna Aușeu din Bihor, în care s'a născut Alexandru Roman, va sărbătorì împlinirea a o sută de ani dela nașterea neuitatului bărbat de litere și solicită Academia să lărgească cadrele serbării prin participarea ei alături de alte societăți culturale, inițiind așezarea unei table comemorative la casa în care s'a născut colegul sărbătorit.

— Se vor exprimà mulțumiri d-lui Dejeu pentru volumele dăruite și se amână luarea de deciziuni pentru o viitoare ședință.

Din partea Comitetului executiv al celui de al IV-lea Congres Internațional de Educație morală, care trebuià să se țină în Roma în primăvara acestui an, se primește știrea că ținerea Congresului s'a fixat irevocabil pentru zilele dela 28 Septemvrie până la 2 Octomvrie curent și cheamă Academia să ia parte prin delegați.
— Se amână luarea de hotărîri pentru o viitoare ședință.

Uniunea Astronomică Internațională invită Academia să ia parte la adunarea generală extraordinară a Uniunii, care se va face în Leyda (Olanda) la 4 Ianuarie 1927 în vederea hotărîrii taxelor anuale ce trebuie să plătească Instituțiile reprezentate în Uniune.

D-l I. BIANU arată că în cursul lunei August, Direcțiunea Teatrului Național din Cernăuți a adresat Academiei rugămintea de a delegà în comitetul de lectură al acelui teatru un membru, în conformitate cu art. 9 din noua lege a teatrelor. Deoarece direcțiunea teatrului invocà urgența, s'a delegat Colegul nostru corespondent Alex. Procopovici, sub rezerva aprobării Academiei în ședință plenară.
Arată apoi că o cerere de acelaş fel s'a primit la începutul lunei curente din partea Teatrului Național din Cluj, pentru care a fost desemnat, sub aceeaşi rezervă, Colegul nostru d-l G. Bogdan-Duică. D-sa propune aprobarea delegațiunilor date Colegilor susnumiți.
— Se ia act de delegațiunile date și se aprobă.

Dela d-l Berinde Andreiu, Secretarul Liceului «Petru Maior» din Gherla, se primesc două volume manuscrise de nuvele, cu rugămintea de a fi examinate și calificate de Academie.
— Amândouă manuscrisele se vor trimite d-lui G. Bogdan-Duică spre examinare.

Dela Consulatul Polonez din Capitală se primește pentru Biblioteca Academiei câte un exemplar din *Annuaire de Statistique du Ministère des Finances* (Varsovie, 1926) și din publicațiunea *La restauration financière de la Pologne en 1924* (Varsovie, 1924).
— Se vor exprimà mulțumiri.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

24 SEPTEMVRIE 1926

Președința d-lui M. C. SUTZU.

La sumar, d-l I. BIANU arată că în ședința trecută s'a amânat luarea de hotărîri în privința participării Academiei la sărbătorirea unei sute de ani împliniți dela nașterea lui Alexandru Roman, unul dintre membrii numiți ai

Academiei la întemeierea ei. D-sa propune să se scrie d-lui Preşedinte Em. Racoviţă în Cluj ca să convoace pe colegii noştri din acel oraş spre a decide asupra reprezentării Academiei la comemorare şi să ia măsuri pentru facerea şi aşezarea unei table comemorative la casa de naştere a lui Alexandru Roman, din Auşeu (Bihor).

— Propunerea se aprobă.

Dela d-l coleg onorar **Ch. Bémont** se primeşte următoarea scrisoare:

«*Monsieur le Président*,

«C'est avec un vif sentiment de surprise, et aussi d'orgueil, que j'ai «lu la lettre par laquelle vous avez bien voulu me faire savoir que l'Aca-«démie Roumaine a daigné me conférer le titre de Membre d'honneur. «J'en suis extrêmement touché et vous prie de faire agréer par votre Aca-«démie la sincère expresion de ma gratitude. Cette distinction a pour moi «d'autant plus de prix qu'elle sort de plus haut.

Servus servorum veritatis historicae».

D-l I. BIANU zice: Am mâhnirea de a vă aduce aminte spre a se luà notă la şedinţa de astăzi de dureroasa pierdere ce a suferit Academia prin moartea lui Al. Ionescu-Sadi, prim ajutor de bibliotecar, unul din cei mai buni, mai pricepuţi şi mai devotaţi funcţionari ai Academiei. Răposatul, pierdut la vârsta de 54 ani, a căzut fulgerat de un anevrism, chiar la masa lui de lucru în localul Academiei, după 24 de ani de serviciu conştiincios.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

1 OCTOMVRIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. Negruzzi, Vicepreşedinte.

Din partea d-nei Elisa Dr. Petrini-Galaţi se primeşte înştiinţare telegrafică că soţul d-sale, distinsul profesor Dr. M. Petrini-Galaţi, a încetat din vieaţă în ziua de 30 Septemvrie curent.

— Se vor exprimà d-nei Elisa Dr. Petrini-Galaţi condoleanţe din partea membrilor Academiei.

Academia de ştiinţe Ukrainiană din Kiev ne invită să luăm parte la sărbătorirea solemnă care se va face în Kiev la 3 Octomvrie c., pentru 60 de ani de vieaţă şi 40 de ani de activitate ştiinţifică a membrului acelei Academii, Profesorul istoric Mihail Hruşevski.

— Se va trimite o scrisoare de felicitare.

Din partea d-lui Iosif Lepşi, profesor în Orăştie, se primeşte lucrarea sa în manuscris, intitulată *Monografia litoralului Şabla Ecrene* cu rugămintea de a fi publicată de Academie.

— Se trimite la Secţiunea Ştiinţifică.

Dela colegul nostru onorar **Charles Richet** se primește următoarea scrisoare:

«*Monsieur le Président et éminent confrère,*

«J'ai reçu la lettre par laquelle vous m'annoncez le grand honneur qui m'a été fait quand vous m'avez nommé membre de votre vaillante Académie.

«Laissez moi vous dire toute ma respectueuse gratitude».

Dela colegul nostru onorar **Edmond Pottier** se primesc următoarele scrisori:

«*Monsieur le Président et cher Collègue,*

«La nouvelle que vous voulez bien m'annoncer me fait un très grand plaisir. En me nommant associé étranger, l'Académie de Roumanie m'accorde un honneur auquel je suis très sensible et dont je lui suis fort reconnaissant. Vous y ajoutez une délicate pensée dont je vous remercie personnellement; c'est de rappeler le souvenir de notre ami Mr. Homolle et du vide qu'il laissait parmi vous. Si je puis le remplacer dans ce poste, ce sera aussi par les liens d'amitié que j'ai depuis longtemps contractés avec votre pays. A l'École du Louvre comme à l'École des Beaux-Arts j'ai eu presque chaque année des élèves roumains qui comptaient parmi les meilleurs. Il m'est donc très agréable de penser que j'aurai de nouvelles raisons d'entretenir des relations avec les savants de votre pays et je vous prie d'être mon interprète auprès de votre Académie pour lui exprimer toute ma gratitude et mes respectueux hommages.

«Veuillez agréer, Monsieur le Président, l'assurance des sentiments de haute considération et de cordial dévouement de votre nouveau Confrère».

«*Monsieur le Président,*

«J'ai reçu la lettre officielle m'annonçant que l'Académie Roumaine m'avait conféré le titre de Membre d'Honneur.

«Comme je l'ai déjà dit à Monsieur le Secrétaire Général qui m'avait écrit à ce sujet une lettre privée, je considère comme un très grand honneur cette marque d'estime, et elle m'est d'autant plus précieuse qu'elle me vient d'une nation à laquelle nous unissent tant de liens d'affection et de reconnaissance.

«Veuillez donc, Monsieur le Président, exprimer à tous vos Confrères ma profonde gratitude et agréer vous-même, avec mes remerciments empressés, l'expression de mes sentiments de haute considération et de sincère dévouement».

Dela colegul nostru onorar **Réné Cagnat** se primește următoarea scrisoare:

«*Monsieur le Président*,

«Je viens de recevoir la lettre par laquelle vous voulez bien m'annoncer «mon élection comme Membre étranger de l'Académie Roumaine. J'ai «déjà fait connaître à Monsieur Pârvan combien j'étais sensible à l'honneur «que votre Compagnie m'a conféré; je ne puis que vous répéter ici l'ex«pression de ma gratitude, à laquelle permettez-moi de joindre l'assurance «de ma considération très distinguée.»

Dela colegul corespondent **Angelo Pernice** se primește următoarea scrisoare:

«*Ill-mo Signor Professore*,

«Prima della mia partenza da Firenze per trascorrere qui le ferie estive, «ricevetti la comunicazione della mia nomina a socio corrispondente dell'Ac«cademia romena. Ringrazio il Consiglio dell'Accademia dell'alto onore «fattomi con tale nomina, che accetto volentieri, e prego la S. V. Ill-ma. «che ho avuto il piacere di conscere personalmente, di portare ciò a co«noscenza del signor Presidente.

«Spero che nell'avvenire mi sia data l'occasione di parlare dinnanzi «all'assemblea dei Colleghi per potere riaffermare la mia ammirazione pel «Suo nobile paese e la necessità di una più intima e cordiale collaborazione «politica e culturale fra la Romania e l'Italia.

«Con distinti ossequi».

Dela colegul corespondent **Giuseppe Lugli** se primește următoarea scrisoare:

«*Ill-mo Signor Presidente dell'Accademia Romena*

Mi sento veramente onorato della nomina a Membro Corrispon«dente di questa Spettabile Accademia. I legami che mi uniscono alla «Romania, come Segretario della Scuola Romena di Roma, sono in tal «modo ancora più stretti da questo atto, che Ella, Egregio Signor «Presidente, il Segretario Generale e tutti i Soci hanno voluto compiere «verso di me, ammettendomi nella loro nobile e dotta famiglia».

«Mentre La rassicuro dei migliori sentimenti di amicizia e di devo«zione verso il suo grande Paese e verso l'Accademia che ne è la massima «espressione scientifica, La prego di gradire i più distinti ossequi».

Dela colegul onorar **Petre Missir** se primește următoarea scrisoare:

«*Domnule Președinte*,

«Am la dispoziția mea scrisoarea D-stră No. 1436 din 14 Iulie a. c. «prin care-mi comunicați că Academia Română, în ședința ei plenară «dela 10 Iunie, m'a ales membru onorar al ei.

«Pentru orice aş fi lucrat şi produs eu în cariera mea de 45 de ani, nu «puteam aveà o răsplată mai scumpă sufletului meu, decât aceasta ce o «primesc dela Academia Română, căreia vă rog să-i comunicați adânca «mea recunoştinţă».

D-l Secretar General V. PÂRVAN comunică părţi din scrisori primite personal dela colegii noştri onorari Jérôme Carcopino, Franz Cumont, Roberto Paribeni şi Henri Focillon, cuprinzând mulțumiri către Academie pentru alegerea lor ca membri ai Instituţiunii noastre.

D-l I. BIANU arată că în cursul lunei viitoare colegul onorar P. S. S. Episcopul Iacov al Huşilor va fi sărbătorit în Huşi pentru împlinirea a 70 ani de vieață. D-sa propune ca Academia să ia parte la sărbătorire, delegând pe colegul părintele N. M. Popescu care, împreună cu colegii dela Iaşi, să ne reprezinte la sărbătorire.

— Propunerea se aprobă.

D-l N. VASILESCU-KARPEN aminteşte că în repetate rânduri s'a discutat asupra deficitelor bugetului Academiei și că s'a luat înțelegerea să intervenim pe lângă Guvern pentru a prevedeà în bugetul pe anul viitor o subvenţiune pentru biblioteca Academiei. Deoarece acum e timpul pentru formarea bugetului Statului, D-sa e de părere să facem intervenţia proiectată.

D-l Secretar General V. PÂRVAN aduce aminte că Academiei se cuvine o parte din fondul rezultat din taxele pe spectacole şi întreabă pe d-l Al. Lăpedatu dacă comisiunea pentru administrarea acelui fond, din care d-sa face parte ca delegat al Academiei, a început să funcţioneze.

D-l AL. LĂPEDATU informează că s'au luat măsuri de Ministerul Cultelor şi Artelor ca aceea comisiune să fie în curând convocată.

D-l I. BIANU aduce la cunoştinţă raportul custodelui Academiei la casa V. Alecsandri la Mirceşti, privitor la construcția mausoleului început din anul trecut. Din raport se vede că clădirea se ridicase din piatră roșie în bolovani până deasupra ferestrelor, dar că în luna August trecut întreaga construcţie a fost dărâmată până la soclu, spre a fi reîncepută din piatră roşie dreptunghiulară.

Apoi D-sa comunică scrisoarea Ministerului Cultelor și Artelor cu No. 15729 din 27 Iulie c., prin care suntem înştiinţaţi că Ministerul a găsit insuficientă schiţă admisă de Academie a d-lui Paul Molda pentru decoraţiunea interioară a mausoleului. D-sa e de părere să se întrebe Ministerul atât asupra stării în care se află construcţia mausoleului, care se face pe o proprietate a Academiei, cât şi asupra schiţei alese de Academie, dar respinsă de Minister.

D-l AL. LĂPEDATU dă lămuriri asupra mersului lucrării mausoleului şi constată că Ministerul n'a priveghiat de aproape lucrarea. E de părere ca d-l coleg G. Balş împreună cu d-l arhitect N. Ghika să meargă la Mirceşti să vadă lucrarea şi să refere Academiei. Pe de altă parte. crede să chemăm

la o ședință a Academiei pe d-l Ministru al Cultelor și Artelor V. Goldiș, colegul onorar, spre a luà o hotărîre comună în privința terminării lucrării.

D-l Dr. GR. ANTIPA zice că ne trebuie un referat din partea persoanei technice a Ministerului.

D-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU e de părere să cerem referințe precise dela Minister, arătându-i că pe proprietatea Academiei nu se poate lucrà decât cu asentimentul ei. D-sa se unește la părerea d-lui Al. Lăpedatu de a invità pe d-l Ministru V. Goldiș la Academie.

— După discuțiunea urmată, la care iau parte d-nii Al. Lăpedatu, I. C. Negruzzi, I. Bianu, Dr. Gr. Antipa și General Gr. Crainiceanu, se hotărește să fie invitat d-l Ministru V. Goldiș la ședința Academiei de Vineri, 8 Octomvrie curent.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică hotărîrea Secțiunii Științifice de a se tipărì în Memoriile Secțiunii lucrarea d-lui Dr. Ar. Grădinescu, asistent la Facultatea de Medicină, intitulată: *Dozaj fiziologic al diferitelor preparate de digitală.*

D-l ANDREI RĂDULESCU, comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice, dela 1 Octomvrie curent, prin care se hotărește a se publicà în Memoriile Secțiunii lucrarea d-lui Const. I. Karadja: *Delegații români la Conciliul din Constanța.*

ȘEDINȚA ORDINARĂ

8 OCTOMVRIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreședinte.

Din partea Societății Poloneze de Istorie din Varșovia se primește înștiințarea că a luat inițiativa de a propune reprezentanților științei istoriei ai Statelor slave și, în genere, ai Statelor Europei orientale de a se întrunì într'o conferință, care se va ține în Varșovia în primăvara anului viitor. Obiectul principal al conferinței este de a da naștere unei colaborări regulate și neîntrerupte între statele vecine în scopul apropierii lor cât mai strânse și de a pune bazele pentru desvoltarea întreprinderilor științifice comune.

Propunându-ne de a luà parte la aceea conferință, numita Societate ne roagă să-i adresăm răspunsul nostru până la sfârșitul lunei curente.

D-l I. BIANU crede că propunerea trebuie trecută Secțiunii Istorice spre a-și da avizul.

D-l Secretar General V. PÂRVAN arată că avem chestiuni ce ne interesează în comun cu slavii și că Secțiunea Istorică va tratà partea technică a chestiunilor în legătură cu propunerea Societății Poloneze de Istorie. Necesitatea colaborării științifice între State a devenit din ce în ce mai simțită după războiu și de aceea în Congresul din anul trecut dela Geneva la care d-sa a luat parte, s'au și pus la cale colaborări pe grupe. Insă aceste relațiuni se întrețin cu cheltuială, pe care noi n'avem de unde s'o facem. Toate țările au în buget sume votate pentru Academiile respective, cari pot prin ele face față la astfel

de nevoi. La noi, numai instituţiunile de caracter şi trebuinţe practice sunt subvenţionate de Stat, cele de cultură fiind complet neglijate.

D-l G. ŢIŢEICA zice că d-sa ştie că Statul acordă sume şi pentru întreprinderile culturale.

D-l I. BIANU înfăţişează fotografia unei stampe reprezentând Teatrul Naţional din Bucureşti la 1860. dăruită Academiei de colegul nostru d-l G. Bogdan-Duică. Stampa poartă titlu în ungureşte şi româneşte: «Teatrul Naţional Românu din Bucureşti» şi în partea de jos se află următoarea notă:

«In suvenire de prima representaţiune a trupei de Opera Magyara, sub direcţiunea d-lui Mihai Havi, şi a reuşitei splendide şi entusiaste a Operei Ladislaii Hunyady în 4 Iuniu 1860».

— Se vor exprimà mulţumiri d-lui coleg G. Bogdan-Duică pentru darul făcut.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

15 OCTOMVRIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreşedinte.

D-l I. C. NEGRUZZI, Vicepreşedinte, salută pe d-l Dimitrie Comşa, membru onorar al Academiei, venind pentru prima oară în mijlocul colegilor d-sale activi.

D-l D. COMŞA exprimă mulţumiri cordiale pentru cuvintele ce i se adresează şi arată d-lor membri sentimentele sale de vie gratitudine pentru votul dat în favoarea alegerii sale ca membru onorar al Academiei.

D-l I. BIANU aduce la cunoştinţa plenului o nouă manifestare a generozităţii celor bogaţi faţă de Academie. Anume, d-sa arată că d-l George Al. Bellu a depus la Academie testamentul defunctei sale mame Alexandrina Bellu, prin care generoasa defunctă lasă Academiei averea sa din comuna Urlaţi, jud. Prahova. Proprietatea este aşezată pe partea stângă a văiei Cricovului şi cuprinde o splendidă vilă cu etaj şi alte clădiri mai mici, un parc şi o vie în suprafaţă de aproximativ 8 pogoane. Testatoarea lasă uzufructul acestei proprietăţi pe tot timpul vieţei sale fiului său George Al. Bellu, stipulând ca Academia este obligată, în cazul când ar concesionà subsolul proprietăţii pentru exploatări petrolifere, să rezerve moştenitorilor defunctei o redevenţă de cel puţin şapte puncte. Deasemenea, Academia este obligată, când, concesionând subsolul, ar luà, în afară de redevenţe, vreo sumă de bani la facerea concesiunii, să pună la dispoziţia moştenitorilor jumătate din suma primită. In afară de aceste îndatoriri, Academia este liberă să folosească şi să dispună de averea testată cum va crede de cuviinţă, fără obligaţiuni sau restricţiuni. D-l I. Bianu împreună cu colegii Andrei Rădulescu şi G. Ţiţeica au vizitat în ziua de 14 Octomvrie c. proprietatea şi au rămas impresionaţi

de frumusețea vilei și în genere a întregei proprietăți, din care defuncta a vrut să facă un dar public. Academia va trebui să accepte acest legat, cu toate că vila n'are un fond propriu pentru întreținerea ei. Totuși d-sa are credința că prin buna administrație pe care o duce uzufructuarul d-l George Bellu — care mainifestă intențiile cele mai bune — se vor realiză veniturile în stare să asigure nu numai întreținerea vilei, dar și folosirea ei ușoară după destinația pe care i-o va da Academia. D-sa adaogă că pentru primirea legatului va trebui dat vot de sesiune generală, în care scop urmează să fixăm o dată de convocare a Academiei în sesiune generală extraordinară.

D-l ANDREI RĂDULESCU dă detalii în privința laturei juridice sub care se prezintă succesiunea și a formelor cari trebuesc îndeplinite înainte de a se luà o deciziune.

D-l SEXTIL PUȘCARIU arată că s'a luat hotărîre de Comisiunea de Cooperație Intelectuală din Paris ca în anul viitor să se țină întâiul congres internațional al artelor naționale. D-sa a convenit cu d-l Președinte al Consiliului de Miniștri, Generalul Averescu, ca să fie invitat acel congres la noi pentru a-i înfățișà arta noastră națională. E sigur că Academia va fi rugată să ia parte largă la pregătirea lucrărilor și de aceea d-sa își face datoria s'o anunțe de pe acum.

ȘEDINȚA EXTRA-ORDINARĂ

19 OCTOMVRIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI. Vicepreședinte.

D-l I. C. NEGRUZZI zice: Ați aflat cu toții că în noaptea trecută s'a stins din vieață, în vârstă de 72 ani, mult stimatul nostru coleg Profesorul Dr. Victor Babeș, lăsând în urma-i impresiunea unei ireparabile pierderi pentru Instituțiunea noastră și în genere pentru știința medicală, pe care a ilustrat-o printr'o vastă activitate de descoperitor și creator. Vineri, 22 Octomvrie se va face serviciul de îmmormântare a colegului dispărut, la care vom asistà, desigur, în număr cât mai mare. Sunt de părere ca d-l coleg G. Țițeica să exprime adânca durere a Academiei, rostind la ceremonia de îmmormântare discursul funebru cuvenit.

— Se deleagă d-l G. Țițeica să rostească în numele Academiei cuvântarea funebră la îmmormântarea regretatului Profesor Dr. V. Babeș.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

29 OCTOMVRIE 1926

Președinția d-lui I. C. NEGRUZZI. Vicepreședinte.

D-l Dr. G. MARINESCU zice:

«Profesorul V. Babeș, mort în urma unui acces de angină de piept, a înscris pagina cea mai glorioasă în istoria medicinei românești, căci cu el începe adevărată renaștere a științelor medicale în țară.

«Am asistat ca martor ocular şi ca elev al prof. Babeş, la transformarea Anatomiei patologice, a Bacteriologiei, a Higienei şi a Terapeuticei boalelor infecţioase, care s'a produs cu prilejul aducerei în ţara a prof. Babeş. Numai aceia cari cunosc starea acestor ştiinţe înainte de venirea sa, ştiu că Anatomia patologică erà neexistentă, că Bacteriologia erà cunoscută din cărţi cu imagini, că Higiena erà mai mult sau mai puţin empirică, iar tehnica histologică nu erà la înalţime. Anatomia patologică erà predată *ex catedra*, fără demostraţii. Medicul se află în starea unui soldat fără armă de apărare; pentru tratamentul anti-rabic, muşcaţii erau trimeşi la Paris, iar lucrările originale se mărgineau la comunicări de fapte mici.

«Cu Babeş însă începe o eră nouă, fecundă în rezultate, care, nu numai că ridică nivelul mişcării ştiinţifice în ţară, dă un nou avânt tutoror ştiinţelor experimentale, face să se nască emulaţia între elevi, dar, ceva mai mult, atrage atenţia străinătăţii că există la Bucureşti un focar puternic de ştiinţă.

«Născut la Viena în 1854, ca fiu al lui Vincenţiu Babeş, patriot însemnat, a studiat la Facultatea de Medicină din Budapesta şi la acea din Viena, unde fu numit preparator de anatomie pe lângă prof. Lauber. Rokitansky îl recomandă ca asistent de Anatomie patologică la Budapesta, în care situaţie a funcţionat 10 ani (1872—1882). In 1881 e numit docent de Anatomie patologică la Budapesta.

«A avut norocul să lucreze pe lânga anatomo-patologişti ca Bollinger, Zimisen, Arnold, Recklinghausen, Virchow şi Koch, iar, în Franţa, a fost preparator de Anatomie patologică al prof. Cornil, cu care a scris primul tratat de Bacteriologie. Se poate spune că tânărul român a iniţiat pe profesorul Cornil în tehnica bacteriologică.

«In 1886, Corpurile Legiuitoare din România votează o lege specială prin care V. Babeş e numit profesor la Universitatea din Bucureşti şi i se dau mijloacele de a creà un Institut de Bacteriologie.

«Se poate spune că prof. Babeş a produs cel mai mare număr de lucrări ştiinţifice (peste 700), publicate în mai multe limbi.

«Ar fi greu, în momentul de faţă, să indic, chiar pe scurt, această activitate prodigioasă, care s'a afirmat în toate direcţiile. Sero-terapia, serul anti-difteric şi mai ales sero-vaccinaţia aplicată la difterie, au beneficiat foarte mult de descoperirile prof. V. Babeş. In domeniul Microbiologiei generale cercetările sale importante se referă la actinomicoză, la baccilul leprei, la coloraţia capsulei microbilor, la acţiunea mucogenă a microbilor, la antagonismul microbilor, la baccilul morvei, la septicemie, dar mai ales trebuie luată în consideraţie descoperirea corpusculilor metacromatici, care a fost punctul de plecare a cercetărilor lui Muck. Insă marea sa descoperire, care, cu siguranţă, este una din cele mai însemnate, dacă nu cea mai însemnată, este descoperirea unei clase întregi de microbi, care, după Babeş, ocupă un loc intermediar între protozoari şi bacterii şi dau naştere la boalele cele mai importante ale animalelor domestice. Ele sunt numite în tratate *babesiose* sau *babesii*, dintre care cele mai

importante sunt *Babesia bovis*, care produce hemoglobinuria boilor şi alta *Babesia ovis*, care produce cârceagul.

«Eram preparator al prof. Babeş, când a descoperit parazitul hemoglobinuriei şi ca atare am făcut preparații din sângele animalelor moarte de hemoglobinurie.

«In studiul leprei, după Hansen care a descoperit microbul acestei boale, se poate zice că numele lui Babeş ocupă un loc însemnat. El s'a ocupat şi cu reacția leproşilor față de tuberculină. A descoperit corpusculii metacromatici ai baccililor leprei, arătând că sunt părțile cele mai rezistente ale baccililor, pe care i-a găsit în măduvă şi în ganglioni.

«Tot aşà de importante sunt lucrările prof. Babeş relative la turbare. In 1912 a publicat la Paris, importantul *Traité de la rage*, volum de aproape 700 pagini, şi care, cu siguranță, rămâne încă monografia cea mai însemnată asupra turbării. In afară de studiul experimental, descris pe larg, el se ocupă cu istoricul turbării, cu legislația, cu politica sanitară, cu clinica şi cu anatomia patologică, nu numai la animale dar şi la om. Prof. Babeş a dat o descriere complectă a leziunilor turbării, descriind nodulii ce-i poartă numele, iar, pe de altă parte, a întrevăzut corpusculii lui Negri, pe care i-a considerat ca un sechestru al microbilor turbării. Aceasta monografie a fost bine apreciată de învățați ca Calmette şi Roux, sub-directorul Institutului Pasteur. Grație lui Babeş s'a înființat la Bucureşti un Institut pentru tratamentul anti-rabic, care aduce țării servicii imense. Pentru a aprecià meritele prof. Babeş, în domeniul turbărei, n'avem decât să cităm cuvintele lui Marx:

«Se poate admite, fără exagerare că, după Pasteur, învățatul care a contribuit mai mult la cunoaşterea turbării şi la perfecționarea tratamentului anti-rabic e prof. V. Babeş».

«Nu se poate trece cu vederea cer etările prof. Babeş asupra baccililor intermediari tifo-colici şi paratifici, precum şi studiile sale asupra anatomiei fine a tuberculozei şi legătura cu baccilul lui Koch.

«Ştiințele veterinare datoresc mult prof. Babeş, pentru cercetările ce a făcut asupra învaziunii microbului cărbunelui prin glandele stomacale, asupra asociației microbiene, a formelor degenerative a ramificațiilor şi formației de cârlige (anse), în legătură cu formația baccililor. A mai studiat holera găinilor, morva, punând în evidență prezența baccilului la om şi a preparat maleina uscată. Deasemeni, s'a ocupat cu difteria pasărilor, de tifusul şoarecilor.

«Cercetările prof. Babeş în domeniul Anatomiei patologice ocupă un loc însemnat în evoluția acestei ştiințe, atât la noi, cât şi în general.

«Tehnician excelent, cunoscând nu numai tehnica franceză dar şi pe cea germană, a arătat în cursurile făcute pentru studenți, medici şi profesori, valoarea anatomiei patologice în progresele bacteriologiei, ceeace nu e de mirare, deoarece prof. Babes a învățat la şcoala unor maestri ca Virchow, creatorul patologiei celulare şi Koch, unul din creatorii Bacteriologiei.

«Numeroasele autopsii, făcute în cele mai multe din serviciile spitalelor din Bucureşti, au atras şi mai mult atenția asupra legăturilor dintre

leziune şi boală. In toate ramurile Anatomiei patologice prof. Babeş a lăsat urme luminoase. Astfel, în Anatomia patologică generală a descris nefrita hipoplastică, a studiat pigmentarea în boala lui Adison, a cercetat relaţia strânsă dintre leziunile congenitale şi miopatie, a studiat, cu mine, leziunile plăcilor terminale în diferite afecţiuni. In studiul tumorilor s'a ocupat mai ales cu celulele gigante, cu formele atipice de cario-kineza şi a pus în evidenţă stadiul precarceros. S'a ocupat şi de fagocitoză, arătând că celulele gigante nu sunt macrofage.

«Deasemeni a arătat că unele anomalii ale desvoltării degetelor dela mână şi picior, cap şi faţă recunosc un defect al bazei craniului.

«In sistemul nervos a descoperit, după cum am spus, nodulii rabici, a arătat prezenţa baccililor leprei în tecile lui Schwann şi a văzut corpusculii zişi ai lui Nisil.

«Studiul pelagrei a îngăduit prof. Babeş să studieze leziunile ei şi să indice rolul important al porumbului stricat în producerea boalei, iar, în numeroase conferinţe, a atras atenţia necesităţii unei lupte sistematice contra flagelului, cerând să se facă o lege pentru combaterea pelagrei, preconizând un regim şi un tratament cu atoxyl.

«In 1923 a publicat o monografie foarte importantă asupra pelagrei, în care aduce documente noui în privinţa genezei acestei calamităţi sociale. Academia de ştiinţe din Paris i-a acordat, în 1924, premiul Montyon, pentru această remarcabilă lucrare.

«Erà firesc ca o activitate atât de multiplă ca a prof. Babeş să cuprindă şi Higiena şi Medicina socială, ştiinţe care asigură viitorul şi prosperitatea ţării.

«Starea sanitară, a proclamat de mult prof. Babeş, trebuie să fie prima preocupare a oamenilor de guvernământ, cari au în mâna sănătatea fizică şi morală a poporului pe care îl conduc. Statul să ia deci în considerare cercetările ştiinţifice, de unde ies luminile necesare pentru combaterea boalelor şi a mizeriei sociale. Prof. V. Babeş a cerut, cu dreptate, independenţa absolută a serviciului sanitar, faţă de orice influenţă politică.

«De aceea, vedem pe prof. Babeş tratând chestiuni generale ca aceea a regenerării poporului român, boalele ţăranului, învăţământul primar şi secundar, pelagra, fiind totdeauna însufleţit de simţământul nobil al regenerărei poporului bazat pe rezultatele cercetărilor ştiinţifice.

«Numărul conferinţelor făcute la Academia Română, la Ateneu, la Institutul său, sunt numeroase, iar la ele au luat parte oamenii cei mai însemnaţi ai ţărei noastre. In ele, prof. Babeş a arătat valoarea ştiinţei în educarea fizico-sanitară a poporului român.

«Prof. V. Babeş a purtat făclia ştiinţei româneşti timp de 40 de ani. La şcoala lui s'au format multe personalităţi, dintre cari unii au devenit profesori universitari. N'am decât să citez pe C. Levaditi, profesor la Institutul Pasteur, Manicatide, Proca, Nicolau şi eu însumi, profesori la Facultatea de medicina din Bucureşti; decedatul Sion; prof. Puşcariu dela Facultatea de medicină din Iaşi; Titu Vasiliu, profesor la Facultatea de medicină din Cluj, Conferenţiarii Th. Mironescu şi A. Babeş, cari au

petrecut mulți ani pe lângă dânsul; și aproape toți tinerii iubitori de Anatomie patologică sunt elevii săi direcți, căci la *Societatea anatomică* veneau să învețe dela Maestrul, ale cărui cunoștiințe solide luminau diagnosticul anatomo-patologic al diferitelor leziuni.

«Știința medicală română pierde pe cel mai ilustru reprezentant al ei, care pleacă dintre noi după ce a dus o luptă grozavă contra puterii formidabile a ignoranței și răutății omenești. In lupta aceasta, i-a slăbit inima, care ne întreține vieața și ne înregistrează toate emoțiile. S'a dus acolo de unde nimeni nu se mai întoarce, dar lasă în urmă o dungă luminoasă, care nu va dispare niciodată. Știința română e în doliu, doliu care atinge mai cu seamă familia regretatului dispărut, pe soția sa devotată, pe fiul său iubit și pe nepoții săi. Le exprimăm adânca noastră durere, care se confundă cu aceea a țării întregi, care ia parte, cu tot sufletul, la acest trist eveniment, căci el lovește nu numai familia, dar țara întreaga și chiar știința universală. Despre durerea mea imensă nu zic nimic. O vor înțelege aceia, cari au sufletul sensibil față de recunoștiința pe care trebuie să o aibă orice om demn fața de cel dela care a învățat să observe și să lucreze în mod intensiv».

D-l N. IORGA dăruește pentru biblioteca Academiei scierea d-sale *A History of Roumania Land, People Civilisation* (Londra 1925), tradusă după a II-a ediție întregită, de Joseph Mccabe. Apoi desvoltă comunicarea anunțată despre *Câteva acte românești păstrate la Sibiiu.*

D-l Secretar General V. PÂRVAN supune deciziunii plenului propunerea amânată în ședința dela 17 Septemvrie trecut, pe care Institutul Franței o face Academiei de a participà prin reprezentanți la celebrarea centenarului nașterii ilustrului chimist Marcelin Berthelot, care se va face la Paris, în Octomvrie 1927.

— Se recomandă Secțiunii Științifice.

D-l G. ȚIȚEICA prezintă următoarea cuvântare rostită la serviciul de îmmormântare a regretatului coleg Prof. Dr. Victor Babeș:

«*Intristată Adunare*,

«Vinerea trecută, acum o săptămână, D-rul Babeș. al cărui trup neînsuflețit stă acum înaintea noastră, erà plin de vieață în mijlocul colegilor săi dela Academie. In câteva zile vieața sa, prețioasă tuturor instituțiilor științifice din care făceà parte, i-a fost curmată.

«Dar dacă, D-rul Babeș din punct de vedere obișnuit dispare dintre noi; dacă nu vom mai aveà mulțumirea să-i vedem înfățișarea severă, mersul sfios și să-i auzim glasul autorizat, deslușind publicului totdeauna grăbit să-l asculte problemele mari și tainice ale vieții omenești necontenit amenințate; dacă, prin urmare, simțim adânc pierderea colegului nostru ca om cu toate însușirile lui omenești și în primul rând cu cea mai

neînduplecată dintre toate, de a fi trecător pe acest pământ: nu trebuie să uităm, mai ales în aceste momente dureroase, că numele lui Babeş, de o netăgăduită valoare permanentă, se găseşte de mult şi pentru totdeauna înscris în Analele ştiinţei universale.

«Căci, D-rul Babeş a desfăşurat în lunga şi splendida sa vieaţă ştiinţifică o activitate extraordinară. Inceputǎ de timpuriu, cu o pregătire teoretică serioasă şi cu o technică admirabilă, activitatea D-rului Babeş a depăşit repede cele mai favorabile prevederi. Preţuit dela primele manifestări în cercurile ştiinţifice cele mai înalte din Apus, i s'au oferit pretutindeni locuri unde cariera sa ştiinţifică ar fi avut toată strălucirea meritată. Datoria de bun român, care trebuie să servească drept pildă tuturor elementelor româneşti de valoare răsleţite în străinătate, l-a chemat aici în mijlocul greutăţilor începuturilor noastre ştiinţifice. Şi munca ştiinţifică începută cu succes peste graniţă a fost dusă mai departe cu o îndărătnică, neobosită şi la noi neobişnuită statornicie, până în ceasul cel din urmă al vieţii sale.

«De sigur, D-rul Babeş, ca orice om care lucrează, a avut deseori mulţumirea că i s'a recunoscut valoarea nenumăratelor sale lucrări. Dar nu cred să fi simţit mai mare bucurie decât aceea pe care i-a făcut-o închinarea bătrâneţei venerabile a lui Nicolae Creţulescu la primirea sa în Academia Română în anul 1895, în faţa mult regretatului Rege Carol I. Erà un întreg trecut de mare superioritate morală, care ştià să preţuiască prevestirea unui mare viitor al ştiinţii româneşti.

«In opera vastă a D-rului Babeş, printre cercetările sale de microbiologie, adânci, numeroase şi variate, publicate în ţară şi în străinătate, în revistele cele mai de seamă sau comunicate societăţilor ştiinţifice şi congreselor internaţionale, două mari probleme au revenit mai des în preocupările sale, ca două leit-motivuri wagneriane — problema turbării şi aceea a pelagrei — deopotrivă de însemnate din punct de vedere ştiinţific şi umanitar, iar a doua mai ales din punct de vedere naţional. Erà grija neadormită a omului de ştiinţă doritor de a găsì deslegarea desăvârşită a unor probleme arzătoare. De altfel, chestiunea sănătăţii publice s'a împletit totdeauna la D-rul Babeş cu însuşi firul central al cercetărilor sale ştiinţifice.

«In urma D-rului Babeş rămâne o imensă moştenire de cercetări şi de metode, cari pot fi duse mai departe. E datoria urmaşilor săi elevi, foşti elevi, unii din ei chiar colegi cu renume, să asigure continuitatea operei sale strălucite.

«In faţa acestei opere, cu care ştiinţa românească se mândreşte, se cuvine să ne înclinăm cu smerenie şi să spunem acum la despărţire autorului ei pururea regretat:

«Ţi-ai făcut datoria întreagă faţă de ţara şi neamul tău,

«Fie-ţi ţărâna uşoară şi amintirea binecuvântată».

D-l I. BIANU aminteşte că în ziua de 14 Octomvrie, d-sa împreună cu d-nii colegi G. Ţiţeica şi Andrei Rădulescu, au vizitat proprietatea din Urlaţi

lăsată Academiei de defuncta Alexandrina Bellu și depune asupra celor constatate următorul referat:

«Pentru a ne puteà pronunțà în cunoștință de cauză și a vă lămurì mai bine și pe Domniile voastre în chestia legatului doamnei Bellu, subsemnații am fost în ziua de 14 Octomvrie la Urlați. D-l G. Bellu, fiul regretatei doamne Bellu, ne-a primit la gară și ne-a condus în vizita noastră dându-ne cu multă amabilitate, toate deslușirile.

«Via Bellu se găsește într'o frumoasă poziție. pe partea stângă a văiei Cricovului, cu o priveliște minunată asupra împrejurimilor, cu o perspectivă feerică asupra munților spre miază noapte și asupra câmpiei ce se întinde până se pierde în zare spre miază zi.

«Fiind așezată în vecinătatea comunei Urlați, comună bogată și în necontenită creștere din cauza belșugului întregului ținut, via se poate ușor aprovizionà cu toate cele trebuincioase.

«Proprietatea Bellu cuprinde imobile, un parc și o vie. Sunt două corpuri principale de case, într'un stil de casă boerească, bogată, aproape niște palate rustice, cari în mijlocul parcului, florilor și teraselor, dau ochiului o plăcere nespusă și sufletului o liniște plină de mulțumire.

«Am vizitat camerile numeroase din cele două corpuri de clădire, ne-am preumblat pe aleele bine întreținute ale parcului, am vizitat via și pivnița și ne-am putut da seama de serviciile pe care le poate aduce această proprietate multora din membrii Academiei.

«Uzufructuarul, d-l G. Bellu, a organizat multe îmbunătățiri. A instalat un motor cu care aduce apa pentru toate trebuințele proprietății și cu care procură lumină electrică.

«De sigur, întreținerea în bună stare și în vederea odihnei fără lipsuri a unora dintre colegi cere mijloace. Via le procură în bună parte. iar alte mijloace de venituri sunt în perspectivă.

«Am plecat din această vizită cu cele mai bune impresii și asupra proprietății însăși și asupra intențiilor favorabile pe care le are d-l Bellu pentru instituțiunea noastră».

D-l ANDREI RĂDULESCU lămurește că în prezent se procedează la deschiderea succesiunii. Arată că, după inventarierea averii, Academia urmează să se întrunească în sesiune generală extraordinară pentru a se pronunțà asupra acceptării legatului.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secțiunii Istorice de azi, 29 Octomvrie, prin care Secțiunea iea următoarele hotărîri:

1. A se publicà în Memoriile Secțiunii, în măsura fondurilor disponibile, lucrarea d-lui Andrei Veress «Păstoritul Ardelenilor în Moldova și Țara-Românească», dând și versiunea românească a anexelor ungurești;

2. A se publicà în Memoriile Secțiunii lucrarea d-lui C. Giurescu despre «Organizarea financiară a Țării Românești în epoca lui Mircea cel Bătrân»;

3. Să se înainteze spre cercetare d-lui G. Vâlsan prima parte din lucrarea d-lui Const. Pavel «Românii din Bihor până la întemeierea Principatelor Române», iar d-lui N. Iorga a doua parte a acelei lucrări.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

5 NOEMVRIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreşedinte.

D-l I. C. NEGRUZZI salută pe colegul onorar d-l Em. de Martonne, care asistă la şedinţă, arătând mulţumirea vie ce ne-o face prezenţa D-sale în mijlocul nostru.

D-l I. BIANU înfăţişează următoarele publicaţiuni apărute sub îngrijirea d-lui Secretar General V. Pârvan:

1. *Ephemeris Dacoromana — Annuario della Scuola Romena di Roma, Tom. III*, (Roma, 1925) cuprinzând studii de mare valoare şi documente;

2. *Diplomatarium Italicum*, Tom. I, (Roma, 1925), dând la iveală un bogat număr de documente culese din arhivele italiene, care vor contribuì într'o largă măsură la luminarea istoriei noastre; şi

3. *La Dacie à l'époque celtique*, — o notă publicată de D-sa în *Comptes rendus des séances de l'Académie des Inscriptions et Belles Lettres* din Paris.

D-l I. BIANU comunică Academiei că în ziua de 3 Noemvrie curent s'a stins din vieaţă la locuinţa sa din Capitală un admirator tăcut şi un prieten al Academiei, Inginerul Petre Lucaciu, fratele cunoscutului luptător pentru cauza noastră naţională, Preotul Vasile Lucaciu. Răposatul depusese la Academie, în plic sigilat, din primăvara anului acestuia, testamentul său cu notă scrisă pe plic ca să se deschidă imediat după încetarea sa din vieaţă. De aceea ieri s'a deschis de Tribunalul Ilfov testamentul, din al cărui cuprins se vede că Academia Română este instituită legatară universală asupra întregii averi a defunctului, avere încă neinventariată.

Averea va constituì o fundaţiune, denumită «Fundaţiunea Inginer Petre Lucaciu».

Testatorul obligă Academia să îndeplinească următoarele sarcini:

După ce va deduce din profitul net anual 20% în beneficiul ei, conform Statutelor, şi 2% pentru fondul de pensiuni al funcţionarilor, Academia va repartizà restul profitului astfel:

30% va servì pentru acordarea de burse la studenţi ai şcoalelor politechnice — secţia minelor — în ţară şi în străinătate, în condiţiunile arătate în testament;

35% se va plătì, ca rentă viageră, soţiei sale, văduva Maria Ing. P. Lucaciu cât timp va fi în vieaţă şi nu se va recăsătorì, — după care acest venit se va adăogà la fondul burselor;

15% se va împărţì în mod egal între un nepot şi două nepoate, numiţi la punctul VI, al. 3 din testament;

20% asemenea se va împărţì în mod egal între un număr de nouă alţi nepoţi şi nepoate, numiţi la acelaş punct VI, al. 4 din testament. După moartea acestor legatari particulari, legatele vor trece urmaşilor lor.

D-l I. Bianu informează apoi, că mâine la ora 10 a. m., se va face la biserica greco-catolică din Capitală, serviciul de îmmormântare a defunctului,

după care va fi dus la Sf. Mânăstire Cernica spre a fi îmmormântat în cavoul familiei soției sale. E de părere ca Academia să iea parte la această ceremonie prin prezența a cât mai multor membri, iar unul dintre colegi să rostească o cuvântare funebră din partea Academiei.

— Propunerea se aprobă și d-l I. Bianu e delegat a rostì cuvântarea la serviciul de îmmormântare a răposatului Ing. P. Lucaciu.

Din partea **P. S. S. Arhiepiscop Gurie** al Basarabiei se primește invitațiunea de a luà parte, în ziua de Luni 8 Noemvrie c., la inaugurarea în Chișinău a nouei Facultăți de Teologie «Mitropolitul Petru Movilă» pendinte de Universitatea din Iași.

— Se deleagă d-nii colegi I. Lupaș, Șt. Ciobanu și I. Simionescu.

D-l Secretar General V. PÂRVAN comunică înștiințarea sosită dela Belgrad că al II-lea Congres Internațional de Studii Byzantine se va întrunì în primăvară între 11 și 16 Aprilie în acel oraș. Deoarece suntem rugați să luăm parte la lucrările congresului, D-sa va face lista colegilor byzantinologi care vor fi rugați să participe.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

12 NOEMVRIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreședinte.

D-l I. C. NEGRUZZI urează bună venire în mijlocul colegilor d-sale activi, colegului nostru corespondent, d-lui Artur Gorovei, care asistă la ședință.

D-l ARTUR GOROVEI mulțumește călduros pentru urarea făcută.

Dela d-l Gh. Tașcă, membru corespondent al Academiei, se primește următoarea scrisoare:

«*Domnule Președinte*,

«Aduc mulțumirile mele cele mai vii Instituțiunei ce prezidați, pentru onoarea ce mi-a făcut de a mă alege membru corespondent al ei, la *Secțiunea Istorică*.

«Academia Română a voit, de sigur, să arate prin această alegere, locul pe care urmează să-l ocupe, de acì înainte știința economică în desvoltarea noastră culturală.

«Sarcina aceasta de a reprezentà știința ce de abia își face drum în țara noastră, — în mijlocul ilustrei d-stre societăți, în care se găsește elita intelectualității românești, — ar puteà fi covârșitoare, și dacă îmi iau curajul de a o asumà, este că, pe de o parte, mă sprijin pe bunăvoința membrilor Academiei, bunăvoință de care mi s'a dat o puternică dovadă în ședința dela 4 Iunie, iar pe de altă parte, pe munca fără preget ce voiu

căutà să pun pentru desăvârșirea cercetărilor științifice începute de mine cu atâta râvnă».

D-l I. C. NEGRUZZI depune următoarea cuvântare rostită de D-sa în numele Academiei la inaugurarea noului nume al Seminarului Pedagogic Universitar din Capitală:

«Delegat de Academia Română să o reprezint la inaugurarea numelui dat acestui Seminar pedagogic universitar, căruia i s'a dat numele neuitatului **Titu Maiorescu**, unuia din întemeitorii marii noastre instituții de cultură, dați-mi voie să amintesc câteva din numeroasele și însemnatele sale merite. Vorbesc, se înțelege, numai de meritele sale literare căci acele ale bărbatului politic, al cărui nume este legat cu mărirea țării în partea de dincolo de Dunăre, nu este aici ocaziunea să le menționez.

«Una din întâiele lucrări însemnate ale lui Maiorescu a fost aceea a scrierii limbii române. Printr'o simplă dispoziție ministerială s'a introdus în țară, sunt acum șaizeci și câțiva de ani, scrierea limbii noastre cu litere latine în locul slovelor cirilice uzitate până atunci. Această hotărîre guvernamentală produce un adevărat haos în poporul nostru cult, căci nu numai în fiecare provincie, în fiecare județ, dar chiar în fiecare școală și la toate autoritățile, oricine scrià după voie și după propria sa părere fără nici o regulă, așà încât foarte greu se puteau cetì și înțelege nu numai scrierile particulare dar chiar și actele și adresele autorităților publice. Societatea literară din Iași numită «Junimea», căutând atunci a introduce o ortografie comună, întâmpină în sânul ei cele mai mari greutăți și chiar după lungi desbateri n'a putut ajunge la o înțelegere comună, până când Maiorescu venì cu propuneri sistematice minunat expuse în lucrarea sa: «Despre scrierea limbii române». Aceasta a fost baza ortografiei hotărîtă multe decenii mai târziu de Academia Română tot după raportul lui Maiorescu ca reprezentant al secției literare.

«Minunată a fost și scrierea sa «despre poezia română» și admirabil studiul său asupra poeziei noastre populare care a făcut un mare efect și a atras băgarea de seamă a lumii noastre culte asupra bogatei imaginații și asupra frumuseții limbii populare române. Tot în privința aceasta, foarte însemnată a fost și scrierea sa asupra neologismelor introduse la noi fără nici o socoteală, și pot zice că el a fost autorul cel mai puternic care a contribuit la înlăturarea cuvintelor, zicerilor și chiar formării frazelor limbii noastre după alte limbi moderne străine așà cum obișnuise cei mai mulți din scriitorii acelor timpuri.

«Aș puteà să menționez încă multe alte scrieri ale lui Maiorescu, mai ales relative la autorii români din secolul trecut și chiar dela începutul secolului nostru ca: Alecsandri, Eminescu, Naum, Caragiale, Olănescu, Goga, actualul ministru de interne și mulți alții dacă studiul acesta nu m'ar duce prea departe.

«Trebuie însă să aduc încă aminte de talentul oratoric al lui Maiorescu și nu numai în chestiuni politice, dar mai ales ca profesor de filosofie,

talent ce atrăgeà aşà de numeroşi auditori la cursurile sale, încât nu încăpeau în cele mai mari săli ale Universităţii.

«Titu Maiorescu este cel mai mare profesor de filosofie ce au avut românii, şi este de mirat cum aşà de mulţi scriitori moderni caută să lase la o parte numele unui bărbat de-o aşà de mare însemnătate literară şi ştiinţifică. Cu atât mai călduros, trebuie să mulţumim, d-lui ministru actual al Instrucţiunii Publice, că a readus într'un act oficial numele marelui nostru învăţat român.

«Cât despre mine, care am colaborat cu dânsul timp de o jumătate de secol, oricine îşi poate închipuì cât de vie şi de călduroasă îmi este amintirea sa.

«Urez din inimă şcoalei ale cărei cursuri se deschid astăzi, să fie în plină prosperitate, şi nu mă îndoiesc că direcţiunea sa şi întreg corpul său profesoral, vor face onoare numelui pe care d-l ministru al Instrucţiunii Publice l-a dat astăzi «Seminarului pedagogic universitar», după propunerea d-lui profesor Rădulescu-Pogoneanu, directorul atât de meritos al institutului».

D-l I. BIANU informează, în privinţa succesiunii Inginer Petre Lucaciu, că alaltăieri s'au ridicat în faţa colegului nostru, d-lui G. Ţiţeica şi a advocacatului Academiei, d-lui Eugen Sturdza, sigiliile puse de parchet asupra mobilelor din casa defunctului testator şi că s'a găsit un codicil completiv al testamentului. S'au luat măsuri de a se procedà la inventarierea averii rămase.

Totodată, arată că şi-a îndeplinit însărcinarea dată de Academie de a luà parte la îmmormântarea defunctului, în ziua de 6 Noemvrie c., rostind cu această ocaziune următoarea cuvântare:

«Pleacă dintre noi, pe calea fără întoarcere, Inginerul Petre Lucaciu, unul dintre fiii cei mai devotaţi ai neamului nostru; una dintre cele mai puternice inteligenţe de organizare a muncii s'a stins şi a încetat de a mai lucrà în mijlocul confraţilor şi al colaboratorilor, ale căror străduinţe le conduceà; părăseşte pentru totdeauna instituţiunea «Creditul Minier», creaţiunea lui, fiul prea iubit al inteligenţii şi al muncii sale.

«Petre Lucaciu erà ieşit dintr'o rassă de luptători seculari pentru vieaţa neamului nostru, din rassa acelei preoţimi, care în secolii de restrişte, lungi şi grei, ai trecutului au apărat cu îndârjire neînfrânată caracterul latin, credinţa şi limba română a neamului nostru, tocmai în părţile ungurene, unde erà mai greu apăsat sub potcoava ungurului asupritor, care întrebuinţà toate mijloacele pentru desnaţionalizarea românilor şi asimilarea în neamul şi limba lor.

«Numele Lucaci a fost demult făcut nume eroic naţional prin luptele fără seamăn ale preotului Vasile, fratele mai mare al lui Petre.

«Numele său a răsunat peste toată românimea, prin ţările Europei şi peste Ocean în America, a răsunat ca numele unui neobosit luptător pentru apărarea şi înălţarea neamului nostru, pentru realizarea idealului său formulat pe frontalul bisericii, zidită de dânsul în locul de naştere şi de păstorie Şişeşti: prin cuvintele latine: *Pro unione omnium romanorum.*

«Acelaş spirit, acelaş avânt sufletesc a stăpânit şi pe Inginerul Petre, fratele popei Vasile, cu deosebire numai de terenul şi de metoda de lucrare.

«Prin caracterul lui stăpânit şi concentrat, prin studiile şi pregătirea lui, dânsul şi-a îndreptat activitatea spre bogăţiile subterane ale patriei noastre. Acolo lucrà dânsul ca să scoată bogăţiile ascunse şi să le aducă la vieaţă în lumina soarelui, întărind astfel neamul, care aveà şi are aşà de mare trebuinţă de ele pentru îndeplinirea menirii lui istorice. Pe când neobositul Popa Vasile, cu glasul lui de foc, voià să pregătească românimea de pe suprafaţă, ca să-şi cucerească stăpânirea peste toată întinderea patriei române naturale, în mare parte copleşită de străini, pe atunci Petre lucrà pentru cucerirea pământului aceleiaşi patrii, în adâncime. Aceleaşi năzuinţe ale aceluiaş suflet erau îndreptate spre acelaş scop: întărirea neamului. In aceşti doi fraţi a lucrat aceiaş energie sufletească care a lucrat în mii şi mii alţii în cursul secolelor trecutului, energie prin care fiinţa neamului a fost apărată şi, în zilele noastre, a fost unită sub sfânta coroană de oţel, la Alba-Iulia.

«Această năzuinţă stăpânitoare a sufletului său a arătat-o inginerul Petre Lucaci şi în ultimul său act de voinţă, prin care dispune ca roadele muncii şi ale cruţării lui să fie închinate — cum i-a fost şi vieaţa lui — neamului, a cărui cultură şi înaintare voieşte să fie ajutată în direcţiunea în care a lucrat şi dânsul.

«Academia Română, căreia îi arată marea încredere de a-i da însărcinarea executării perpetue a voinţei lui, îi este adânc recunoscătoare şi-i zice cuvântul de despărţire: odihneşte în pace, suflete ales al neamului, voinţa ta va fi îndeplinită prin îngrijirea Academiei, numele tău va străluci lângă al celorlalţi mari donatori: Adamachi, Tache Anastasiu, Agarici şi ceilalţi, cari — ca şi tine — au adus pe altarul culturii neamului roadele muncii lor.

«Odihneşte în pace, în lumina gloriei fericirii eterne, lângă marele şi neobositul tău frate Vasile!

D-l I. LUPAŞ depune următorul discurs rostit în numele Academiei la inaugurarea nouei Facultăţi de Teologie «Mitropolitul Petru Movilă» din Chişinău:

«In numele Academiei Române exprim cele mai bune urări pentru viitoarea activitate a profesorilor şi studenţilor Facultăţii de Teologie din Chişinău.

«Membrii Academiei Române au un sentiment de îndreptăţită bucurie de câte ori li se dă prilej să constate că numărul aşezămintelor de educaţie şi cultură naţională sporeşte în oricare parte, în oricare provincie a României întregite.

«Cu atât mai îndreptăţită este bucuria lor astăzi, când pot salută prin rostul meu, deschiderea unei facultăţi, menite a sporì numărul muncitorilor într'un ogor, în care secerişul ar fi putut să fie şi până acum mai bogat, dacă lucrătorii nu ar fi fost aşà de puţini.

«Inaugurarea Facultății de Teologie în capitala Basarabiei o considerăm ca un moment de importanță istorică nu numai pentru provincia dintre Prut și Nistru, ci pentru întreagă desvoltarea vieții noastre sufletești, căreia dorim să-i poată aduce un spor apreciabil. In felul ei de organizare, ca o ramură întinsă spre Orient din organismul universității dela Iași, vedem fericita îmbinare a celor două curente de actualitate pronunțată în vieața noastră obștească. Inteleg curentul unificării nivelatoare în luptă cu acela al particularismului provincial. Deși în aparență potrivnice și gata a se ciocnì în orice clipă, aceste două curente se pot concilià, când nu lipsește bunăvoința reciprocă și înțelegerea dreaptă a intereselor de ordin general, cum nu au lipsit în cazul de față.

«Conducerea bisericească a Basarabiei, pătrunsă de dorința unui progres al vieții religioase-culturale românești și de spiritul sacrificiului, a oferit în împrejurări financiare destul de grele, toate mijloacele materiale necesare pentru ca această Facultate să poată luà ființă cu un ceas mai de vreme. Iar profesorii Universității din Iași n'au stat o clipă la îndoială să întindă prin vot unanim, asupra nouii creațiuni, aripa ocrotitoare a vechiului și probatului lor așezământ de cultură națională.

«Astfel au ajuns frații basarabeni să-și vadă împlinită încă una din dorințele lor intime. Sub raportul învățământului superior, ei au intrat acum în legături strânse cu glorioasa capitală a Moldovei de odinioară, după cum sub raportul vieții constituționale și administrative bisericești au reluat de mai înainte legăturile organice cu întreaga obște ortodoxă română, fără a fi fost nevoiți să renunțe la datinile înrădăcinate în tradiția vie a unui particularism provincial justificabil.

«Particularismul provincial sau regionalismul se înfățișează în zilele noastre sub două aspecte: unul negativ și periculos, altul constructiv și folositor.

«Cel dintâiu caută prin necontenită negațiune și ostilitate, față de curentul unificării, să sdruncine chiar și legăturile sufletești mai vechi și să adâncească tot mai mult prăpastia între fiii aceluiași neam sau între provinciile surori reunite după secole de suferințe, la sânul Patriei-mame. Regionalismul acesta strâmt și, din cauza tendințelor sale destinctive, adeseori periculos pentru unitatea națională, este vrednic de toată osânda.

«In schimb regionalismul care nu se izolează complect de orice tendință spre unificare, ci caută să contribue, în limita puterilor sale, la consolidarea țării prin sporirea legăturilor frățești, trebuie prețuit după măsura foloaselor în stare a le aduce cauzelor noastre obștești. Acesta nu e vrednic de osândă, ci de laudă și încurajare ca un firesc și necesar fenomen al vieții naționale. Acesta e regionalismul constructiv, care urmărește scopul de a trezì și activà forțele locale din toate părțile țării, înviorându-le și valorificându-le tocmai în interesul unității naționale, ca aceasta să poată dobândì cât mai numeroși stâlpi de întărire în entusiasta alipire a tuturor provinciilor ocrotite acum sub sceptrul Regalității române.

«Dacă Ardealul a adus și va continuà, sperăm să aducă încă multe comori neprețuite, sporind strălucirea acestei Regalități, dacă Bucovina

a readus și ea un «diamant din stema lui Ștefan», după expresia lui Eminescu — vremea este acum, ca și contribuția Basarabiei să înalțe prestigiul acestei Regalități aci în răsărit, în ținutul pe care Ștefan-cel-Mare îl numeà, cu drept cuvânt, poarta creștinătății afirmând că dacă această poartă ar fi pierdută, toată creștinătatea ar fi amenințată și făgăduind că va sta cu capul să lupte până la moarte pentru ea...».

«Situația este în câteva asemănătoare și în zilele noastre, deaceea ni se pare că e momentul să facem și noi făgăduința de a sta cu capetele noastre drept straje neclintită păzind această poartă a românismului, a creștinătății și civilizației europene, gata de luptă până la moarte pentru păstrarea ei.

«Lupta cea mai bună, cea mai sfântă, cea mai promițătoare de rezultate este lupta credinței, a culturei și a dragostei.

«Deaceea, fie-mi îngăduit a rugà pe toți profesorii și studenții acestei Facultăți să lupte împreună, în orice împrejurări, lupta cea bună a credinței luminate și active, a culturei împăciuitoare și a dragostei frățești pururea biruitoare.

«Cuvântul apostolului Pavel sună ca o poruncă mare pentru toți: Duhul să nu-l stângeți, prorociile să nu le defăimați, ce este bun să țineți, de tot felul de lucru rău să vă feriți!».

«Luptând cu astfel de arme duhovnicești, veți întărì granița răsăriteană așà de bine, încât nici porțile iadului nu o vor puteà biruì».

ȘEDINȚA ORDINARĂ

19 NOEMVRIE 1926

Președința d-lui EM. RACOVIȚĂ.

Dela d-l **Jérôme Carcopino,** membru onorar al Academiei, se primește următoarea scrisoare:

«*Cher Professeur.*

«Ma joie de recevoir la notification de mon élection à la qualité de membre d'honneur de l'Academie Roumaine a été doublée, pour moi, de celle de lire, au bas de ce document si hautement honorable pour moi, et dont tous les miens sont aussi bien que moi, votre signature, suivie de celle de mon ami V. Pârvan.

«Il n'en a que plus de prix à mes yeux. J'avais prié Mr. Pârvan, par télégramme, de transmettre à l'Académie l'expression de ma profonde gratitude pour le grand honneur qu'il lui a plu de me conférer. J'ai plaisir à renouveler à son Président l'assurance de mes sentiments reconnaissants. Mais je suis surtout heureux de vous dire personnellement la satisfaction que j'éprouve à penser que ce titre envié ne me rappel-

lera pas seulement la dette que j'ai contractée envers votre beau pays au cours d'un inoubliable séjour, mais l'amitié franco-roumaine dans ce qu'elle a de plus délicat, la science roumaine dans ce qu'elle a de plus noble et de plus généreux, — puisqu'il m'a été remis par votre ordre, et qu'il porte votre nom — aimé et respecté à l'envi dans nos deux pays.

Dela d-l **Henri Focillon,** membru onorar al Academiei, se primește următoarea scrisoare:

«*Monsieur le Président,*

«Je suis profondément touché du grand honneur que me fait l'Académie Roumaine, et je vous prie de bien vouloir être mon interprète auprès d'elle, en lui demandant d'agréer toute ma gratitude. J'étais très fier de lui être attaché comme membre correspondent. En me conférant le titre de Membre d'Honneur, elle me donne la preuve d'estime et de sympathie à laquelle peut être le plus sensible un homme d'études, qui connait l'éminente qualité de cette compagnie et de ses travaux et qui a l'honneur d'être attaché, par les liens d'une respectueuse amitié, à plusieurs de ses membres. Qu'il me soit permis de voir aussi et surtout dans cette haute distinction une marque d'affection pour mon pays et pour la science française. Et ce serait aussi pour moi, s'il en était besoin, une raison d'être encore plus attentivement fidèle à la haute culture d'une grande nation à laquelle nos savants sont si redevables et où ils ont toujours été si génereusement accueillis. Veuillez me permettre de vous le dire: je tiens le titre que l'Académie Roumaine vient de me conférer comme le plus beau qui m'ait été donné, parce qu'il n'est pas seulement un illustre gage d'estime, mais une précieuse marque d'amitié.

«Je vous prie d'agréer, Monsieur le Président, l'expression de mon attachement fidèle et de mes sentiments très respectueux».

Dela d-l **Ilie Radu,** membru onorar al Academiei, se primește următoarea scrisoare:

«*Domnule Președinte,*

«Mă simt prea măgulit și onorat de alegerea ce a făcut Onorata Academie în persoana mea, de membru onorific, pentru care îi mulțumesc cu recunoștință.

«Voiu căută, prin lucrările și activitatea mea să contribui, pe cât posibil, și în chestiunile ce intră în scopurile urmărite de Inaltul Institut».

Dela d-l **Dimitrie Comșa,** membru onorar al Academiei, se primește următoarea scrisoare:

«*Ilustre Domnule Preşedinte,*

«Consider distincţia, de care m'a învrednicit Academia Română, alegându-mă membru onorar, ca fiind mai presus de tot ce am prestat, aproape 60 de ani, în muncă fără preget şi dornic de a urnì progresul agricol între români cum şi de a scoate la iveala cuvenită minunăţiile acului, războiului şi briceacului ţărănesc.

«Cu smerenie şi dragă inimă iau în primire această distincţie, cea mai înaltă, mai strălucită şi ademinitoare ce dată mi-a fost în vieaţă şi vă exprim călduroasa şi adânc simţita gratitudine, promiţând sărbătoreşte de a continuà, şi acum la adânci bătrâneţe, pe calea apucată, cu hotărîrea neclintită de a contribuì la promovarea agriculturii şi artei ţărăneşti.

«In aşteptarea ocaziei de a vă exprimà recunoştinţă şi prin graiu viu, semnez cu adânc respect al Prea Onorat d-stre sincer devotat».

D-l I. BIANU comunică, că în ziua de 10 Noemvrie curent, Academia a fost citată de Tribunalul Ilfov la deschiderea testamentului regretatului nostru coleg Prof. Dr. Victor Babeş. Defunctul coleg instituie legatar universal asupra averii rămase pe fiul său, d-l Mircea Babeş, şi prevede în acelaş timp pentru Academie două legate: unul de 240.000 lei, destinându-i veniturile pentru acordarea unui premiu bienal, al doilea de 100.000 lei, cari se vor întrebuinţà în întregime tot din doui în doui ani, pentru acoperirea cheltuelilor de tipărire a lucrărilor premiate.

In testament se prevăd şi trei legate de câte 100.000 lei pentru Societăţile Studenţilor în Medicină din Bucureşti, Cluj şi Iaşi — şi câteva rente viagere, după încetarea cărora s'ar cuvenì Academiei încă un venit anual de 36.000 lei, pe care regretatul coleg îl destină pentru burse la studenţi ai Facultăţilor de Medicină.

In executarea acestor dispoziţiuni testamentare, d-l Mircea Babeş, legatarul universal, roagă Academia prin scrisoare să primească în depozit legatul ce i se cuvine de 240.000 lei şi cele trei legate ale Societăţilor Studenţilor în Medicină, micşorate acestea cu valoarea taxelor de succesiune. D-l Babeş motivează această depunere prin nevoia de a plecà grabnic la postul său de Secretar de Legaţie la Varşovia. In scrisoare nu se menţionează însă celălalt legat al Academiei de 100.000 lei.

D-l I. Bianu e de părere să primim sumele, depunându-le la Cassa de Depuneri, şi să reclamăm şi legatul de 100.000 lei.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ observă că prin depunerea sumelor menţionate se asigură primul legat al Academiei şi legatele studenţilor în Medicină. Păstrarea lor ne e cerută pentru a uşurà legatarului universal rezolvirea sarcinelor succesiunii, ea însă nu angajează cu nimic Academia.

Pe cel de al doilea legat al Academiei îl socoteşte ca un fond cu scadenţă la doui ani şi în consecinţă nu poate fi reclamat decât atunci. Relevă dragostea faţă de Academie pe care defunctul coleg Babeş şi-a arătat-o prin ultimul act al său de voinţă şi îşi arată părerea ca Academia să primească şi să păstreze sumele depuse de d-l Mircea Babeş.

— Se decide primirea spre păstrare a sumelor depuse de d-l Mircea Babeş.

D-l G. ȚIȚEICA informează că cele trei comitete organizate separat pentru unicul scop de a ridicà un bust în Parcul Carol defunctului coleg şi fost Preşedinte al Academiei, Dr. C. I. Istrati, s'au contopit într'unul singur sub preşedinția d-sale. Roagă Academia să subscrie pentru ridicarea acelui bust, după cum a subscris pentru bustul regretatului coleg D. Onciul.

D-l Secretar General V. PÂRVAN e de părere ca Academia şi d-nii membri personal să subscrie aceleași sume, ca și pentru bustul răposatului D. Onciul.

— Se aprobă.

Părintele N. M. POPESCU arată că, îndeplinind o însărcinare dată de Academie, a luat parte, rostind o cuvântare la aniversarea celor 70 ani împliniți de colegul nostru onorar P. S. S. Episcopul Iacov al Hușilor. Veneratul nostru coleg s'a arătat adânc mișcat de atențiunea Academiei și a ținut să-i exprime prin Sf. Sa cele mai cordiale mulțumiri.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

26 NOEMVRIE 1926

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIȚĂ.

D-l N. IORGA face o comunicare intitulată: *Momente istorice.*

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice din 26 Noemvrie c., prin care se hotărește ca Părintele N. M. Popescu să cerceteze lucrarea d-lui Dr. G. Z. Petrescu *In jurul unei persupuse otrăviri a lui Alexandru Lăpuşneanu* și să refere dacă merită a fi publicată în Memoriile Secțiunii.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ prezintă în dar Academiei, lucrarea d-lui Dr. René Jeannel, profesor la Facultatea de Științe și subdirector al Institutului de Speologie din Cluj, intitulată «Monographie des Trechinae — Morphologie comparée et distribution géographique d'un groupe de Coléoptères (première livraison)» — publicată în jurnalul de entomologie «L'Abeille» al Societății entomologice din Paris (Tom. XXXII, No. 3, 1925). D-sa arată importanța lucrării şi îşi exprimă regretul că asemenea mari monografii nu pot fi tipărite deocamdată de Academie, din cauza lipsei mijloacelor bănești.

D-l N. IORGA oferă Academiei din partea d-lui Dinu Cezianu o poezie în limba germană datorită lui Karl Schweder, dedicată lui Constantin Filipescu și Prințesei Maria Ghica cu ocazia căsătoriei lor în 15 Ianuarie 1850.

— D-l Preşedinte Em. Racoviță mulțumeşte d-lui N. Iorga pentru darul adus.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

3 DECEMVRIE 1926

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ.

D-l I. BIANU arată că un cercetător al trecutului nostru, d-l Mihail Burghele, i-a semnalat în zilele trecute o pagină din *Monumenta Historica Slavorum meridionalium* (Tom. I, Varşovia, 1874) publicate de Vincenţiu Makuscev, în care se descrie manuscrisul No. 972 din Biblioteca Universităţii din Bolonia, descriind o colonie de Valahi, aflători lângă Olmütz în Moravia pe la anul 1643 între munţii Hlobucec într'un sat întărit în stânci cu fortificaţii de lemn. Deoarece lucrul prezintă o mare importanţă. D-sa a ascris d-lui Prof. Tagliavini, la Bolonia, să caute manuscrisul amintit şi să copieze părţile privitoare la acei Vlahi.

D-l Secretar General V. PÂRVAN observă că tocmai pe aceleaşi locuri erau pe vremuri şi importante aşezări dacice, Dacia având-şi graniţa chiar dincolo de munţii despre cari vorbeşte manuscrisul la râul March. Fortificaţiile în lemn şi piatră erau cunoscute şi Dacilor noştri în vremea protoistorică şi se văd reproduse şi pe columna Traiană. Fără a face nici o ipoteză zadarnică de continuitate romană în Moravia, e bine de reţinut analogia foarte preţioasă ce ni se oferă în sec. XVII p. Chr. pentru împrejurările din sec. VI—I a. Chr. şi în special în vârsta I-a a fierului.

D-l N. IORGA informează că a găsit la Stănceşti în Prahova, la biserica satului ridicată sub domnia lui Bibescu-Vodă, două inscripţii vechi, mărturisind despre existenţa unei biserici dela începutul sec. al XVI-lea, deci tot atât de veche ca aceea dela Snagov, — care, spun ţăranii localnici, a fost prăbuşită de înecul apei Prahovei. In prezent d-l arhitect Socolescu face acolo săpături pentru descoperirea rămăşiţelor bisericei, din însarcinarea Comisiunii Monumentelor Istorice. Cele două pietre au fost mutate la biserica nouă şi vor fi, de sigur, duse la un muzeu spre păstrare, deoarece ele prezintă o rară însemnătate.

Pe cea dintâiu se poate cetì:

«Această sfintă şi dumnezeească biserică dela Stănceşti din judeţul Pra-
«hovi, al cării hram este sfinţii Apostoli Petru şi Pavel, din temelia ei este
«zidită de jupan Cărstiean vel Vornicu la ani dela Zidirea Lumii 7010, după
«cum se vede în pisaniea de mai sus, şi din această vreme au stătut stricată
«întru lungimea vremii pănă când la anul de la Naşterea lui Hristos 1848
«s'au prenoit de iznoavă, întru toate înfrumuseţindu-se peste tot precum să
«vede de proprietariu şi rob lui Dumnezeu Ion Arion Marele Clucer,
«întru pomenire şi slavă veşnică, în oblăduirea fericitului şi innălţatului
«nostru Domn stăpânitorul Ţării-Romîneşti Gorghe Dimitrie Bibescu Vv.
«şi în păstoriea arhiepiscopului nostru al Ugrovlahii Neofit, rugînd pă

«moștenitori și urmași mei ca să păstreaze acest sfănt lăcaș întru toate «ce să află apururea întru întregime și pă viitorime, precum să află în ființă».

Apoi: «Ačastă sfântă și dumnezeiască băsearecă din temelia ei iaste făcută «de robul lui Dumnezeu jupan Crâstiian Vornicu i sinŭ ego Stoica și se-au «făcut întru hramul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, când au fost leat «7010, iar mai în urmă învrednicindu-să robul lui Dumnezeu erei Dra-«gomirŭ i erița ego Stanca i(h) snă Costandin care au păzit la bisearică, au «făcut ačastă pisanie și stălpii din piatră: ... ltea Ion, Petru lui Stănilă «ctitorul; msța Fev. 15 7228».

Pe cea de-a doua se află cea mai frumoasă inscripție ce s'a putut găsì până acum printre monumentele noastre vechi, prin litera-i mare din epoca lui Neagoe Basarab, cu relief abia răsărit și perfect conservată. Iată-i cuprinderea:

† прѣстависа рабь бжіи жѹпань стωикань снь крстіганѹ вωрникь в лтω ѕѕї, єпкть бі, кржг слнцѹ ѕі, лѹн. є, мсца мр. и днь.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ face cunoscut că a mers la Ministerul Cultelor pentru a luà înțelegere cu d-l Ministru V. Goldiș asupra conlucrării Ministerului cu Academia în privința mauseului dela Mircești. Cu acest prilej a putut să vorbească și cu d-l secretar general al ministerului, N. Crainic, care, după cum se știe, a declarat, avizând Academia prin adresă, că nu aprobă schița aleasă de Academie pentru decorațiunea interioară a mausoleului. La cererea de explicații a d-lui Președinte, d-l Crainic a spus că pe temeiul dreptului său nu numai de secretar general, ci și de critic de artă, a îndepărtat schiță propusă de Comisiunea Academiei, întru cât d-sa e de părere, că pentru Alecsandri trebuie să se facă ceva mult mai reprezentativ. De aceea d-sa crede că alegerea trebuie să se facă pe baza unui larg concurs nou între pictorii noștri.

D-l Președinte i-a arătat că eroarea este a Ministerului, deoarece Ministerul a propus Academiei cele două proiecte, dintre care Academia n'a putut decât să aleagă pe acel ce se potrivià mai bine pentru mausoleu; că în orice caz Ministerul nu erà îndreptățit să suspende alegerea făcută, fără o prealabilă înțelegere cu Academia.

S'a convenit ca d-l Crainic, să anunțe Academiei prin scrisoare, că primele schițe au fost rezultatul unui concurs restrâns și că dorește a institul un concurs mai larg, cu avizul Academiei asupra procedurii de urmat.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

10 DECEMVRIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreședinte.

Uniunea Geografică Internațională din Winchester (Anglia) confirmă primirea comunicării noastre din 20 Noemvrie trecut că Societatea Regală de Geografie din România a decis să adere, printr'un Comitet Național de

Geografie, la Uniune şi adaogă că e necesar ca România să adere în acelaş timp şi la Consiliul Internaţional de Cercetări, — adeziunile României fiind îndreptăţite prin statutele acelui Consiliu. In ce priveşte aderarea la Uniunea Geografică Internaţională, nu există vre-o altă formalitate în afară de plata unei cotizaţiuni anuale reglementate de statutele Uniunii. Pentru România această cotizaţiune este socotită la suma anuală de 2500 franci francezi, care urmează să fie vărsată în contul Uniunii la Crédit Lyonnais West End Branch, 25 Charles Street, Londra, S. W. 1.

— Se trimite la Secţiunea Ştiinţifică.

D-l Dr. GR. ANTIPA zice că Secţiunea nu dispune de fondurile necesare pentru cotizările cerute dela diferitele uniuni internaţionale, cari devin din ce în ce mai numeroase acum după războiu. Socoteşte că întreaga Academie să participe la plata cotizaţiei propuse de Uniunea Geografică Internaţională.

D-l G. ŢIŢEICA observă că o cerere de aderare ni s'a făcut şi pentru Jurnalul de Matematici şi din aceleaşi motive arătate de d-l Dr. Antipa n'am aderat.

D-l secretar general V. PÂRVAN aminteşte că, totuşi, invitaţiunii de acelaş fel a Consiliului Internaţional de Cercetări, s'a dat un răspuns afirmativ; că prin urmare e lucru consequent a da un răspuns similar şi Uniunii Geografice Internaţionale. Dă exemplul Secţiunii Istorice, care se află înscrisă la două organizaţiuni internaţionale, fără ca să ia din fondurile generale ale Academiei cotizaţiunile anuale ce plăteşte. Un răspuns suntem obligaţi să dăm Uniunii Geografice Internaţionale.

D-l Dr. GR. ANTIPA e de părere ca d-l coleg G. Ţiţeica să studieze într'o dare de seamă toate intervenţiunile primite dela diferitele asociaţiuni internaţionale, pe baza căreia să se prepare răspunsul.

— Propunerea se aprobă.

Uniunea Internaţională Astronomică trimite înştiinţarea că adunarea generală a Uniunii va fi convocată la 4 Ianuarie 1927 la Leyda şi ne roagă să ne pronunţăm din vreme asupra reprezentării noastre la acea adunare.

— Se trimite Secţiunii Ştiinţifice.

Dela Ministerul Lucrărilor Publice se primeşte înştiinţarea că la 31 Decemvrie curent expiră mandatul dat d-lui G. Ţiţeica din partea Secţiunii Ştiinţifice ca membru în consiliul de perfecţionare al Şcolii Politechnice din Bucureşti şi se face Academiei rugămintea de a delegà pentru un ciclu de trei ani un domn membru al Secţiunii Ştiinţifice în acel consiliu, adăogând că în conformitate cu Art. 12 din Decretul Lege No. 2521/1920, mandatul membrilor poate fi reînoit.

— Se reînoeşte mandatul d-lui G. Ţiţeica pentru terminul legal de trei ani.

Dela d-l Andrei Veress se primeşte un raport asupra unei bibliografii ungară-română întocmită de d-sa cu ajutorul bănesc dat de colegul nostru d-l Al. Lăpedatu în toamna anului 1924 dela Departamentul Cultelor şi Artelor, al cărui şef atunci erà d-sa. Bibliografia va cuprinde:

3*

Vol. I. Românii în literatura ungară și Ungurii în literatura românească;
Vol. II. Studii și articole, portrete și ilustrațiuni în periodicele ungare despre și privitoare la Români; și
Vol. III. Regestele actelor și scrisorilor privitoare la Români apărute în publicațiunile ungare.

D-l A. Veress adaogă că, primul volum este gata, iar celelalte două se află în curs de completare și roagă să se dispună ca tipărirea acestei lucrări să fie trecută în bugetul Academiei pe anul viitor.

D-l AL. LĂPEDATU informează, că într'adevăr, a însărcinat pe d-l Veress cu adunarea materialului și redactarea unei bibliografii româno-maghiare; că această muncă i-a fost plătită cu obligațiunea din partea d-lui Veress să predeà manuscrisul Academiei pentru folosire, așteptând timpul când Instituțiunea noastră va aveà suma necesară ca să-l tipărească, fără însă a fi obligată la aceasta. D-sa e de părere să se răspundă d-lui Veress în acest sens.

— Se decide a se scrie d-lui Veress să prepare și să predeà Academiei manuscrisul Bibliografiei româno-maghiare, Academia, în urma celor comunicate de d-l Al. Lăpedatu, nefiind obligată să tipărească lucrarea.

Dela d-l George Enescu, membru onorar al Academiei, se primește raportul asupra «Cântecelor populare românești din Macedonia», culese de d-l Vanghele T. Millio, însoțite de notele muzicale ale ariilor.

— Se trimite la Secțiunea Literară.

D-l N. IORGA, prezintă în dar pentru Biblioteca Academiei, opera d-lui Gabriel Millet, directorul de studii la Școala de Inalte Studii din Paris, *Recherches sur l'Iconographie de l'Evangile aux XIV-e, XV-e et XVI-e siècles d'après les monuments de Mistra, de la Macédonie et du Mont-Athos* (Paris, 1916), apărută în «Bibliothèque des Écoles françaises d'Athènes et de Rome» sub auspiciile Ministerului Instrucțiunii Publice franceze.

— Se vor exprimà mulțumiri d-lui Gabriel Millet.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

17 DECEMVRIE 1926

Președința d-lui EM. RACOVIȚĂ.

D-l M. C. SUTZU face o comunicare despre *Miliarensul în monetăria romană și sistemul monetar al lui Caracalla.*

D-l N. IORGA desvoltă o comunicare dând *Informațiuni germane despre România și Basarabia pe la 1870.*

D-l **N. Donici**, membru onorar, comunică următoarele:

«La 8 Iunie 1923, am prezentat Academiei Române o expunere asupra unei noui metode de investigație a fenomenelor solare, metodă care oferă posibilitatea de a studià mișcarea aglomerațiunilor materiei care constituie

acest astru. Această metodă a fost aplicată pentru prima dată la Duboşarii Vechi, în vara anului 1917; obiectul studiului îl constituià atunci stratul cromosferei care se poate atribuì vaporilor de calcium. Am întrebuinţat în acest scop spectroheliograful, ataşat marii lunete a observatorului care fusese înzestrat cu un sistem măritor dând imagini ale scării hărţii cerului şi acromatizat pentru regiunea spectrului λ 300 $\mu\mu$—λ 400 $\mu\mu$. Am reuşit să obţin o frumoasă serie de fotografii ale zisului strat cromosferic, cari n'au putut fi studiate până acum din lipsă de aparate de măsurat. In vara anului 1926, metoda sus amintită fu din nou aplicată, la Duboşarii-Vechi, de astă dată pentru studierea protuberanţelor solare. Aceste observaţiuni au fost făcute cu ajutorul aceloraşi aparate ca cele din 1917. Totuşi, deoarece protuberanţele trebuie luate în linia hidrogenului Hα, prisma spectroheliografului din flint uşor, întrebuinţată în 1917, a fost înlocuită cu alta, de flint 0,165. De altă parte, lentila amplifiantă a sistemului măritor întrebuinţat pentru studiul stratului de calcium a fost înlocuită cu altă lentilă acromatizată pentru regiunea spectrului λ 500 $\mu\mu$—λ 700 $\mu\mu$. Pentru a îndepărtà lumina dela disc, în timpul obţinerii probelor, am recurs la o lună artificială. Am întrebuinţat plăci rapide, dar cu granule fine (Ilford, Monarch), care erau făcute sensibile cu razele roşii printr'o bae de pinacianol şi de ortocrom T. Höchst. Dela 11 Septemvrie până la 3 Octomvrie, am reusit să obţin 46 fotografii ale protuberanţelor solare şi ale stratului de hidrogen din care ies aceste protuberanţe. Cele mai frumoase serii de fotografii au fost obţinute la 12, 13 Septemvrie şi la 1 Octomvrie. Fiecare serie se compune din 6 fotografii. Cele două dintâi reproduc protuberanţele marginii E. a Soarelui care îşi schimbau foarte repede forma, în timp ce seria dela 1 Octomvrie reproduce o protuberanţă a marginei W. a Soarelui, puţin intensă, în formă de aripă, care dela o fotografie la alta suferea schimbări abia perceptibile.

«Notez, în sfârşit, că a trebuit să aduc câteva modificări aparatului de măsurat care fusese construit de d-l Bucinschi şi de care sper că mă voiu servì peste câtva timp pentru studierea clişeelor în chestiune».

D-l I. BIANU comunică hotărîrea Secţiunii Literare de a se publicà în Memoriile Secţiunii scrierea d-lui Prof. Ramiro Ortiz, membru corespondent al Academiei, intitulată *Goldoni e la Francia.*

— Se ia act şi se aprobă.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

14 IANUARIE 1927

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreşedinte.

D-l I. BIANU prezintă Academiei ca omagiu din partea P. S. Sale Episcopului Roman Ciorogariu dela Oradea Mare cartea publicată de curând sub titlul «Zile trăite». Episcopul Ciorogariu a fost unul dintre fruntaşii

luptelor naționale sub regimul unguresc. P. S. Sa a desvoltat o puternică activitate timp de 40 de ani atât pe terenul școlar și bisericesc ca profesor și director al școlii normale și al seminarului teologic din Arad, cât și pe terenul politic-național. In volumul, pe care a avut rarul noroc să-l poată scrie și tipări acum, se cuprind amintiri și documente din anii de neobosită activitate și de lupte grele la care a luat însemnată parte pentru susținerea și întărirea naționalismului românesc de sub stăpânirea maghiară și mai ales în părțile apusene ale României întregite. Cartea Episcopului Ciorogariu este deci un bogat izvor de informațiuni de mare preț.

D-l Secretar General V. PÂRVAN aduce la cunoștința plenului comunicarea Uniunii Academice Internaționale că delegații în U. A. I. ai Norvegiei, Țărilor de Jos și ai Statelor-Unite ale Americei și-au arătat dorința ca să fie primit ca afiliat al U. A. I. grupul celor cinci Academii de științe reprezentând Germania și anume: Academiile din Berlin, Göttingen, Heidelberg, Leipzig și München. Aceeași propunere s'a făcut și pentru Academia de științe din Viena, reprezentând Austria. Votul asupra admiterii lor U. A. I. va fi dat în sesiunea din Maiu 1927. Dacă delegații Academiei noastre în U. A. I. nu vor puteà participà la lucrările acelei sesiuni, vom da votul nostru prin corespondență.

D-l I. BIANU prezintă următoarea listă a publicațiilor prezentate la concursurile premiilor ce sunt a se acordà în sesiunea generală din 1927:

1. — La Premiul Năsturel, de 4.000 lei.

(Prin Comisiune Specială).

Andrei (Nasta, Maior), Războiul Mondial, 1914—1918, vol. I, 1914. Ed. II-a, Timișoara, 1925. Cu crochiuri anexe.

Begnescu (Florin Dr. Veterinar), Albinăritul în România, București, 1926.

Buchholtzer (Corneliu, Comandor), Telegrafie și telefonie fără fir prin imagini și fără formule matematice, pe înțelesul tuturor, Chișinău, 1926.

Cruceanu (Grivas Dem. Teolog), Prin locurile sfinte, impresii culese la fața locului, București, 1926.

Epureanu (Paul Locot.), Metoda de a învățà și perfecționà înnotul cu 35 figuri în text; tehnica înnotului modern, București, 1926.

Herescu (N. I.), Cartea cu lumină, Craiova, 1926.

Inculeț (Theodor C.), Basarabenii în războiul mondial, Chișinău, 1926.

Pallade (Maria S.), Din lanuri vii, Galați, 1926.

Romanescu (Vasile), Tiparul, București, f. a.

Rovine (Kostia), Svastica, tragedie în V acte, București, 1926.

Teodorescu (Constantin C.), Curs de rezistența materialelor, Timișoara, 1926.

Timuș (Ioan), Japonia. Arta, Femeea și Vieața socială, București f. a.

Vasilescu (Coman, Iconom stavrofor), Invățătura moralei creștine pentru tinerime, Huși, 1924.

2. — La Premiul didactic Dimitrie (Mitiță) Bârzeanu de 1.500 lei.
(Prin Comisiune Specială).

Brătilă (Ioan) şi *Voiculeț* (N. D.), Prima carte pentru scriere şi cetire sau Abecedarul şcolarului începător. Partea I-a şi II-a, pentru clasa I primară urbană şi Divizia I rurală, Bucureşti, 1925—1926.
Cocişiu (Toma), Istoria Românilor pentru clasele V-VI primare (programa veche) şi pentru clasa IV (programa nouă), cu multe ilustrații, Blaj, 1926.
Petre (Radu) şi *Săndulescu* (I.), România în imagini, Album geografic pentru toți şcolarii, Bucureşti, 1925.
Popescu (Băjenaru I.), Cartea şcolarului începător, Abecedar, Bucureşti, f. a.
Tacu (Iordan I.) şi *Pârlog* (Christea Al.), Abecedar, Cluj, 1926.
Theodosiu (Dumitru),Pedologie (Studiul Copilului), Ed. II, Bucureşti, 1926.

3. — La Premiul Statului Eliade Rădulescu, de 50.000 lei.
(Prin Secțiunea Literară).

Ardeleanu (C.), Diplomatul, Tăbăcarul şi Actrița. Roman. Bucureşti, 1926.
Capidan (Th.), Românii nomazi. Studiu din vieață Românilor din sudul Peninsulei balcanice, Cluj, 1926.
Capidan (Th.), Sărăcăcianii. Studiu asupra unei populațiuni româneşti grecizate, Cluj, 1926.
Ciocârdia (Dan), Răzbunarea privighetorii, Bucureşti, 1926.
« « şi *Şerbănescu* (Aurel), Coşul cu roade, Bucureşti, 1926.
Cioflec (Virgil), Grigorescu, Bucureşti, 1925.
Crudu (Tiberiu), De pe la noi ce-a fost odată, Bucureşti, 1925.
Demetrius (V.), Vieți sdrobite, Roman, Bucureşti, 1926.
Dragnea (Radu), Mihail Kogălniceanu, Bucureşti, 1926.
Loghin (Constantin), Istoria literaturii române din Bucovina, 1775—1918, în legătură cu evoluția culturală şi politică. Cu 38 clişee, Cernăuți, 1926.
Minar (Octav), Caragiale, Omul şi Opera, Bucureşti, f. a.
« « Pinacoteca națională din Iaşi, Bucureşti, f. a.
« « şi *Liciu* (Petre), Teatru inedit de I. L. Caragiale, Bucureşti, f. a.
Papahagi (Tache), Graiul şi folklorul Maramureşului, Bucureşti, 1925.
Rădulescu Niger (N.), Drama unei tinereți. Roman social, Bucureşti, f. a.
« « « O vieață de artistă, Bucureşti, f. a.
« « « Dela leagăn până la mormânt, Bucureşti, 1925.
Rosetti (Radu D.), Poezii, Bucureşti, 1926.
Vasilescu Sever (D.), Trofee, Bucureşti, 1926.

4. — La Premiul Locot. Ioan N. Iancovescu, de 10.000 lei.
(Prin Secțiunea Literară).

Băgulescu (Gheorghe Maior), Antiquitas rediviva, Vremurile revin. Romanul credințelor eroice, Craiova, 1926.
Cazimir (Otilia), Fluturi de noapte. Poezii, Bucureşti, f. a.
Cârstescu (Virgil), Orfanul. Piesă pentru copii în 4 acte, în versuri, Roman, 1926.

Chiffa (Emil A.), Paseri călătoare. Poezii, Cluj, 1926.
Matei (Sanda I.), Bucuria vieţii, Craiova, f. a.
Murăşanu (Teodor), Chiot câmpenesc. Versuri, Cluj, 1926.
Negru (Mihail), Spre Africa - Jurnal de bord, Bucureşti, 1926.
Polyclet (Popescu I. C.), Epigrame, Craiova, f. a.
Roşca (Iuliu I.), Obraze cu mască şi oameni fără obraz. Aquaforte după natură. Seria întâia, Bucureşti, 1926.

5. — La Premiul Adamachi, de 5.000 lei (divizibil).
(Prin Secţiunea Literară).

Brumă (A.), In goana trenului. Versuri, Bucureşti, 1926.
Constant (Eugen, Paul, Savin), Poezii. Amurg prin vitralii - Litanii pentru cei uitaţi - Idoli de humă, Craiova, 1926.
Costin (Lucian), Graiul bănăţean. Studii şi cercetări, Timişoara, 1926.
Deleanu (Ilie Preotul Căpitan), Miresme. Poezii religioase, Sibiu, 1926.
Diaconescu (Pantelimon), Muncă, pricepere, cinste, Bucureşti f. a.
Dumitrescu (George), Cântece pentru madonă mică, Craiova, 1926.
Gorsky (V.), Pribeag în ţara mea (peripeţiile unor ofiţeri fugiţi din captivitate), Bucureşti f. a.
Hârnea (Simion), Povestea Vrancei. Legende, povestiri şi note istorice, Focşani, 1926.
Livescu (Ioan I.), Treizeci de ani de teatru. Contribuţie la istoria teatrului românesc, Bucureşti, 1925.
Mihăileanu (M.), Clasele sociale şi lupta de clasă, Piteşti, 1924.
Nichita (G.), Destrămare. Poezii, Bucureşti, 1926.
Popescu-Băjenaru (Gr. I.), Din ţara Basmelor, Bucureşti, 1926.
Rolando (Sylvius), Ne leagă pământul. Roman, Bucureşti, 1926.
Talaz (G.), Râsul apei. Poezii, Bucureşti, 1923.
« « Soare. Poezii, Bucureşti, f. a.
Teleajen (Sandu) şi *Pascu* (Adrian), Cuiburi sfărâmate. Piesă în 3 acte, Iaşi, 1925.
Theodorescu (Dem.), Sub flamura roşie. Roman, Bucureşti, f. a.
Tutoveanu (G.), Poezii Alese, Bârlad, 1924.

6. — La Premiul Statului Gheorghe Asachi, de 50.000 lei.
(Prin Secţiunea Istorică).

Bârzotescu (Colonel Laurenţiu), O amintire. Operaţiile iniţiale din Dobrogea în 1916, Bucureşti, 1926.
Dejeu (Petre), Aşezămintele culturale din municipiul Oradea şi judeţul Bihor, Oradea, 1926.
Docan (George P.), Studii de Drept Civil comparat. Legislaţia ungară şi austriacă din Transilvania în comparaţie cu legislaţia română, Bucureşti, 1926.
Fotino (Georges), Contribution à l'étude des origines de l'ancien Droit coutumier Roumain. Un chapitre de l'Histoire de la propriété au Moyen âge, Paris, 1926.

Găvănescul (General C.), Ocolul Pământului în şapte luni şi o zi. Călătorie făcută cu Principele Carol, fostul Moştenitor al Tronului. Japonia, volumul V, Turnu-Severin, f. a.

Ghibănescu (Gh.), Vasluiul, studiu şi documente, Iaşi, 1926.

Kiriţescu (Constantin), Istoria răsboiului pentru întregirea României, 1916—1919; opera completă, ed. II, trei volume, Bucureşti, f. a.

Machedon (Alexandru), Cristalizarea ştiinţifică a Economiei Politice, Bucureşti, 1925.

Mihăilescu (M. I.), Tratat de Contabilitate, Bucureşti, f. a.

« « Ştiinţa ordinei patrimoniului (Sociologia Contabilităţii), Bucureşti, f. a.

Nedelescu (Ion I.), Codul onoarei şi Regulile duelului, Bucureşti, 1926.

Negrutzi (Sorin), Incercări de Psihobiologie Penală, Bucureşti, 1926.

Stahl (Henric), Grafologia şi expertizele în scrieri. Anonimul-Falsul. Cu 204 autografe şi documente grafologice, Bucureşti, f. a.

Tulbure (Natalia), Atlas istoric al Românilor cu cetiri istorice pentru uzul şcoalelor secundare şi normale, Bucureşti, f. a.

Văraru (M.), Manual de Drept Administrativ în concordanţă cu noua Constituţiune, cu legea de unificare administrativă din 1925, etc., Chişinău, 1926.

7. — La Premiul Statului Gheorghe Asachi, de 10.000 lei.
(Prin Secţiunea Istorică).

Mateiu (Prof. I.), Contribuţiuni la Istoria Dreptului bisericesc, Bucureşti, f. a.

Mateiu (Prof. I.), Dreptul bisericesc de Stat în România întregită. Regimul general al Cultelor, Bucureşti, 1926.

Popovici (Căpitanul Iulian), Poliţia antică, Târgu-Jiu, 1926.

Rosetti (General Radu), Partea luată de Armata Română în răsboiul din 1877—1878, Bucureşti, 1926.

8. — La Premiul Grigore C. Angelescu, de 4.000 lei.
(Prin Secţiunea Istorică).

Mureşanu (Constantin), Educaţia mulţimilor prin Şcoala creatoare, Vatra-Dornei, 1926.

Rădulescu-Codin (C.), Câmpulungul Muscelului istoric şi legendar, însoţit de călăuza vizitatorului, Câmpulung-Muscel, 1926.

9. — La Premiul Hagi-Vasile, de 5.000 lei.
(Prin Secţiunea Istorică).

Furnică (D. Z.), Industria şi desvoltarea ei în Ţările Româneşti, Bucureşti, 1926.

10. — La Premiul Demostene Constantinide, de 4.000 lei (divizibil).
(Prin Secțiunea Istorică).

Cazacu (Dumitru), Cuvinte adevărate relativ la frământările politico-sociale din Basarabia, Tighina, 1925.

Firu (Nicolae), Revoluțiunea lui Horia 1784—1785. Date nouă culese din Archiva Județului Bihor, Oradea, 1925.

Laugier (Dr. Ch.), Contribuțiuni la etnografia medicală a Olteniei, Craiova, f. a.

La Premiile cu subiecte date s'au prezentat:

La *Premiul Neuschotz*, de 2.000 lei, pentru cea mai bună *Povestire pentru copii*, publicată sau în manuscris;

I. Publicațiunile:

1. *Elena Farago*, Ziarul unui motan, București, f. a.
2. *Elena Farago*, Intr'un cuib de rândunică, București, f. a.
3. *D. Ionescu-Morel*, Aventurile lui Goangă și Târlică, București 1926.

II. Manuscrisele cu motto:

1. «Vanitas vanitatum et omnia vanitas»;
2. «Copilul este floarea aleasă a unui neam»;
3. «Povestea este hrana sufletească a copiilor dela leagăn până când ajung mari»;
4. «Dela sufletul meu, la inima ta»;
5. «Edificiul pe care și prin care se va ridicà mintea omenească va fi povestirea».

La *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, pentru *Traducerea tragediei «Hamlet» din original în forma originală* — un manuscris cu motto: «To be or not to be».

La *Premiul Funcționarii C.F.R. din București*, de 6.000 lei, cu subiectul: *Drepturile funcționarilor publici față de Stat* — un manuscris cu motto: «Suum cuique tribuere».

La *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei, plus 15.500 în efecte cu procentele aferente până la data acordării premiului ca «Suplement de premiu din partea Societății Lignitul», pentru subiectul *Studiul lignitelor din România în vederea industrializării lor prin distilațiune*, s'au prezentat:

1. Un manuscris cu motto: «Ad hoc»;
2. Publicațiunile:

a) *Dr. Ing. I. Blum*, Utilizarea rațională a ligniților românești;

b) *N. Dănăilă et I. Blum*, Sur l'utilisation rationnelle des lignites roumains.

La *Premiul At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, pentru subiectul dat, *Un studiu faunistic din România* — un manuscris cu motto: «Ignorabimus»?

— Se procede la împărțirea lucrărilor publicate sau în manuscris prezentate la concursurile premiilor între d-nii membri în vedere facerii rapoartelor speciale.

Premiile cu subiecte date, la cari nu s'a prezentat nici un manuscris, sunt următoarele:

1. *Marele Premiu General Ioan Carp şi Maria Carp*, de 7.000 lei, cu subiectul: *Un studiu de toponimie românească;*

2. *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, cu subiectul: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor;*

3. *Marele Premiu Regele Ferdinand.* de 10.000 lei, cu subiectul: *Vieaţa şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său;*

4. *Premiul Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu*, de 5.200 lei, cu subiectul: *Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei şi rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă;*

5. *Premiul Episcopiei Argeşului*, de 10.000 lei, cu subiectul: *Monografia mânăstirii şi episcopiei din Curtea de Argeş;*

6. *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei, divizibil, cu subiectul: *Cercetări asupra solului Basarabiei;*

7. *Premiul Dacia-România* pentru *Importanţa socială a asigurărilor de vieaţă, în special a asigurărilor de capitaluri şi de rente.*

ŞEDINŢA ORDINARĂ

21 IANUARIE 1927

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreşedinte.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secţiunii Istorice din 21 Ianuarie curent, prin care se ia hotărîrea să se publice în Memoriile Secţiunii, lucrarea d-lui Const. C. Giurescu intitulată: *Nicolae Milescu Spătarul — contribuţiuni la opera sa literară.*

D-l Dr. GR. ANTIPA aduce la cunoştinţa Academiei că aseară Societatea «Amicii Statelor Unite» din Bucureşti a avut o serbare la Fundaţia Carol I, la care a asistat şi M. S. Regina. Cu această ocaziune, Ministrul Statelor-Unite din Bucureşti, d-l W. S. Culbertson a rostit o cuvântare expunându-şi impresiile despre România, — cuvântare care s'a împărţit în sală în traducere românească şi din care suntem bucuroşi să relevăm următoarele interesante observaţiuni:

«Sunt adânc impresionat de cele ce aţi făcut pentru instrucţiune şi şcoli. Şcolile voastre primare şi secundare, universităţile voastre din Cernăuţi, Cluj, Iaşi şi Bucureşti, şcolile comerciale de curând înfiinţate şi Academia Română sunt dovezile unei mişcări naţionale tinzând la întărirea conducătorilor. Fundaţia Carol, unde ne-am strâns noi astăzi seara, este un focar de cultură cu care se poate mândrì ori şi ce ţară.

Muzeul de Istorie Naturală al doctorului Antipa este amintit în ori şi ce dare de seamă asupra operelor intelectuale ale României. Trecând în revistă sforţările pe care le faceţi în această direcţiune, îmi amintesc că cultura naţională este transmisiunea şi interpretarea vieţii naţionale. Voi aţi existat ca popor timp de secole şi în ciuda multor vicisitudini v'aţi păstrat unitatea voastră naţională. Dacă timpul mi-ar ingădui, aş puteà reamintì multe întâmplări din interesanta voastră istorie. Totuşi una va fi deajuns. Acum o lună eram la Constantinopol şi printre locurile pe care le-am vizitat, cu mult interes, erà şi castelul celor şeapte Turnuri, unde Constantin Brâncoveanu fu schingiuit zile întregi, însă în mod zadarnic, spre a-l face să se lepede de credinţa sa strămoşească. Acolo mi-am reamintit toate amănuntele strălucitei sale domnii la Mogoşoaia, patronarea artelor şi culturii, moartea sa de martir şi înmormântarea sa în biserica Sft. Gheorghe. Cultura care se sprijineşte pe idealurile acestor eroi şi pe faptele învăţaţilor lumii, printre care ai voştri ocupă un loc însemnat, este sigură că cu timpul va răspândì cartea românească în fiecare colţ al vastei rezerve de vieaţă românească înlăuntrul graniţelor voastre naţionale actuale şi că va da conducerea sănătoasă a viitorului».

D-l I. BIANU aduce la cunoştinţa Academiei câteva fapte proaspete cari par a arătà o tendinţă a unor instituţii ştiinţifice din Rusia sovietică de a intrà în relaţii normale cu noi.

In toamnă s'a serbat la Kiev jubileul celui mai mare istoric contemporan al Ukrainei d-l M. Hruşevski şi Academia, fiind poftită să ia parte, a trimis o scrisoare de felicitare, care a fost primită şi pentru care jubilarul a răspuns cu mulţumire. Acum Comitetul instituit pentru acel jubileu de Academia de Ştiinţe a Ucrainei din Kiev înştiinţează că pregăteşte publicarea unui volum jubilar pentru acelaş istoric ukrainian şi invită Academia Română să colaboreze cu articole.

In luna Noemvrie 1926 Institutul de Cercetări Biologice aflător la Sevastopol, dar aparţinând Universităţii din Perm, a cerut un număr din Buletinul Secţiei noastre Ştiinţifice, oferind în schimb câteva publicaţii ale sale; numărul cerut s'a trimis. Acel Institut a răspuns că este gata a face cu noi schimb sistematic de publicaţii şi că chiar a trimis volumul IV (14 fascicole) şi 2 fascicole din Volumul V. Inştiinţează însă că fascicola trimisă de noi nu a sosit, iar noi constatăm că nici cele trimise nouă nu au venit. Este deci între ei şi noi o piedică care nu lasă schimbul să se îndeplinească şi până la înlăturarea acelei piedeci schimbul nu se poate face în mod normal şi regulat.

Acum în urmă, s'a primit dela Societatea Botanică a Rusiei din Leningrad invitare de a luà parte la serbarea aniversării a 80-a a botanistului rus Profesorul J. Borodine, invitare la care s'a răspuns prin scrisoare. S'a mai primit în zilele trecute un număr din *Astronomical Bulletin* al Biuroului de Observaţiuni Ştiinţifice al Societăţii pentru studiul Universului (Mirovédénié).

Dispozițiunile noastre de a restabilì relațiile științifice și de schimbul publicațiunilor nu pot fi însă puse în aplicare din cauza piedecilor pomenite. Va trebuì deci să mai așteptăm.

ŞEDINȚA ORDINARĂ

28 IANUARIE 1927

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIȚĂ.

Dela Uniunea Astronomică Internațională din Cambridge se primește raportul adunării generale a Uniunii ținute la 4 Ianuarie c. în Leyda și o adresă prin care ne invită să achităm cotizația datorită pentru participarea noastră în Uniune pentru anii 1927 și 1928 în valoare de 1875 franci aur, deci aproximativ 75.000 lei.

D-l Dr. GR. ANTIPA arată că deprecierea leului nostru, pe de o parte, și strâmtorarea financiară a Academiei, pe de altă parte, ne împiedecă să plătim cotizațiile cerute de diferitele uniuni științifice internaționale, făcând parte ca secțiuni specializate din Consiliul Internațional de Cercetări. Totuși, pentru că deciziunile acelor Uniuni tind să se extindă și asupra rosturilor științii noastre, se pune chestiunea dacă putem colaborà sau nu la activitatea lor, constatat fiind că după războiu suntem o țară sărăcită. D-sa propune să răspundem Uniunii Astronomice Internaționale, că fiind o țară sărăcită prin urmările războiului, nu putem plătì cotizațiile ce ni se cer, fiind grele pentru noi.

D-l G. ȚIȚEICA amintește că la cererile similare ale Secțiunilor Internaționale de Matematici și de Geofizică am răspuns că dorim o participare numai morală și propunerea noastră a fost acceptată.

D-l Secretar General V. PÂRVAN arată că chestiunea taxelor drept cotizații de participare s'a pus în întregul ei la Congresul istoric. S'a propus ca toate Statele să plătească egal. D-sa s'a opus acestei propuneri, pentru că nu toate Statele sunt în stare să plătească aceeași cotă. Pe de altă parte, sunt guverne cari plătesc cotizațiile Academiilor lor, dar sunt și guverne cari nu plătesc. De aceea, d-sa a propus o cotă minimă și propunerea a fost primită. D-sa crede că răspunsul ce avem de dat Uniunii Astronomice Internaționale trebuie să cuprindă afirmarea că aderăm moralmente, iar în ce privește taxele anuale momentan facem rezerve.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ zice că este nevoie să precizăm în prealabil condițiunile în care am aderat la Consiliul Internațional de Cercetări, din care face parte Uniunea Astronomică Internațională. Această precizare e cu atât mai necesară cu cât Academia și-a luat în țară sarcina de Comitet național general, având de reprezentat pe lângă acel Consiliu interesele științifice ale consiliilor naționale specializate pe domenii de științe. De abia după această operație, se vor puteà da răspunsuri definitive în privința colaborării noastre la diferitele asociații internaționale.

D-l V. PÂRVAN crede că Academia trebuie să fie reprezentată printr'un delegat al Secțiunii Științifice în Consiliul Internațional de Cercetări, pentru că nu toate chestiunile pot fi tratate prin corespondență.

D-l Dr. GR. ANTIPA, privind problema în toată întinderea ei, arată că ea este o problemă de Stat. România este chemată să colaboreze la o muncă internațională. Prin urmare să ne adresăm Guvernului arătându-i sarcina ce Academia și-a luat — fără s'o poată suportà bănește — de a colaborà la munca științifică de pretutindeni și să-i cerem într'un memoriu prezentat de Comisiune să subvenționeze colaborarea noastră.

D-l V. PÂRVAN suggeră că formulările ce vor trebuì să facem guvernului să fie de natură a ne conservà inițiativa. E de dorit să se facă aceea ce a făcut guvernul italian, care a statornicit la Accademia dei Lincei o Uniune Națională a Academiilor italiene, dându-i anual 100.000 lire și lăsându-i neatinsă puterea de a dispune și de a aveà întreaga autoritate asupra tuturor chestiunilor de caracter internațional în legătură cu știința și cu problemele ei de orice ordin. D-sa propune, ca o complectare a propunerii d-lui Dr. Gr. Antipa, ca Academia să împuternicească Comisiunea ce o va alege să ia asupră-și rezolvarea nu numai a chestiunlor în legătură cu colaborarea internațională la problemele pur științifice, ci și la cele umaniste pendinte de Uniunea Academică Internațională.

— Propunerea se admite.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ, rezumând, conclude că participarea noastră la diferitele uniuni internaționale este o problemă națională. Trebuie deci s'o expunem Guvernului atât sub latura utilității și necesității de a fi reprezentanți în acele uniuni, cât și sub latura financiară, arătându-i neputința Academiei de a subvenì sarcinelor consequente participării noastre. Lucrările vor fi preparate de o Comisiune care-și va procurà datele și va redactà un memoriu asupra istoricului acestor creațiuni internaționale, asupra intervențiunilor lor către Instituțiunea noastră, asupra interesului național legat de întreținerea de raporturi cu ele, și, în sfârșit, asupra măsurilor de luat pentru financiarea acestor raporturi.

D-l Dr. G. MARINESCU adaogă că memoriul ce va întocmì Comisiunea să arate că măsura luată de diferitele uniuni internaționale ca România să plătească cotizații în sume egale sau aproape egale cu Statele cu valută mare este o măsură nedreaptă. Consiliului Internațional de Cercetări trebuie să i se dea lămurirea că noi nu putem face față unor cheltueli așà de ridicate. Problema financiară în chestiune a fost pusă de d-sa la Societatea Națiunilor și în urma intervenției d-lui Ministru Petrescu Comnen am izbutit să ni se reducă quantumul cotizațiilor noastre. După acelaș procedeu să răspundem și Uniunii Astronomice Internaționale că ni se cere să plătim o sumă prea mare pentru relații care interesează știința.

D-l Dr. GR. ANTIPA insistă că noi avem datoria să luminăm Guvernul asupra acestei probleme naționale și socotește că Ministerul de Externe sau cel al Instrucțiunii să ia asupră-și, sub raportul financiar, această chestiune de Stat. Răspunsul nostru în străinătate îl vom da numai după ce vom aveà răspunsul Guvernului.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ propune să se procedeze la desemnarea membrilor alcătuitori ai Comisiunii ce va fi însărcinată cu studierea și redactarea memoriului asupra raporturilor Academiei cu diferitele uniuni științifice internaționale.

— In urma discuțiunilor avute, se decide compunerea Comisiunii din d-nii *Em. Racoviță*, *V. Pârvan*, *Dr. G. Marinescu* și *Dr. Gr. Antipa*.

D-l I. BIANU arată că trebuie să comunicăm Ministerului Cultelor și Artelor inscripția ce urmează să fie gravată deasupra ușii de intrare la mausoleul lui Vasile Alecsandri la Mircești și propune să se stabilească textul.

— Se discută forma de dat inscripțiunii și se aprobă a se comunică Ministerului următorul text:

MARELVI POET AL NEAMVLVI
VASILE ALECSANDRI
1821—1890
NATIVNEA RECVNOSCĂTORE

ȘEDINȚA ORDINARĂ

4 FEBRUARIE 1927

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreședinte.

Dela colegul corespondent d-l M. Beza se primește în dar pentru Biblioteca Academiei traducerea în englezește a operei defunctului nostru coleg Duiliu Zamfirescu «Vieața la țară», redată sub titlul «Sasha» de d-l Lucy Byng și cu o prefață de d-l Beza.

Dela d-l Alexandru Rosetti, doctor în litere și elev diplomat al Școalei practice de Inalte Studii din Paris, se primesc în dar pentru colecțiile Bibliotecii două exemplare din lucrarea sa *Recherches sur la Phonétique du Roumain au XVI-e siècle*, Paris, 1926.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

22 FEBRUARIE 1927

Președința d-lui EM. RACOVIȚĂ.

D-l I. BIANU prezintă scrierea *Monografia orașului Dej* primită dela autorul ei d-l George Mânzat și tipărită pe spesele Primăriei acelui oraș. Scrierea este o oglindă credincioasă a măsurilor vexatorii din timpul fostei stăpâniri ungurești împotriva elementului românesc din localitate și o amănunțită expunere a desvoltării orașului mai ales în cursul secolului al XIX-lea.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ arată că există o Comisiune internaţională pentru esplorarea ştiinţifică a Mării Mediterane şi a Mării Negre, în care avem cinstea să fim reprezentanţi de colegul d-l Dr. Gr. Antipa. Din partea Secretariatului acelei Comisiuni primim următoarele trei volume, din cari unul cuprinde procesele-verbale ale întrunirilor Comisiunii, iar celelate două rapoarte technice:

1. *Rapports et Procès-verbaux des Réunions*, (Paris, 1926) publicate de d-l Ed. Le Danois, Secretarul General al Comisiunii;

2. *Recherches sur les fonds chalutables des Côtes de Tunisie et d'Algérie*, de d-l Ed. Le Danois cu concursul d-lor G. Belloc, R. Rallier du Baty şi G. Ranson (Paris, f. a.);

3. *Biologia del Atùn (Orcynus Thynnus L)*, Madrid 1925, de d-l Fernando de Buen.

Totodată, d-l Preşedinte Em. Racoviţă îşi îndeplineşte însărcinarea dată de Secţiunea Ştiinţifică a societăţii «Astra» cu sediul în Cluj, de a înfăţişà următoarele lucrări apărute, fie în Biblioteca Medicală şi Igienică, fie în Biblioteca Eugenică şi Biopolitică ale numitei Societăţi, cu destinaţia de a luptà împotriva ignoranţei masselor populare faţă de boalele sociale:

1. I. Haţieganu: Infecţia tuberculoasă şi profilaxia ei socială (Cluj, 1926);
2. Prof. Dr. Iacobovici: Cancerul (Cluj, 1926);
3. I. Daniello: Tratamentul tuberculozei pulmonare (Cluj, 1926);
4. I. Moldovan: Igiena Naţiunii (Cluj, 1925);
5. I. Moldovan: Biopolitica (Cluj, 1926);
6. «Problema Tuberculozei» (Cluj, 1926), cuprinzând o serie de conferinţe ţinute de secţia medicală şi biopolitică a «Astrei» la cursurile de perfecţionare pentru medici, organizate cu concursul Facultăţii de Medicină din Cluj.

D-l SEXTIL PUŞCARIU prezintă partea I-a din Vol. IV (Cluj, 1927) al Buletinului «Muzeului Limbii Române» *Dacoromania*, condus de d-sa.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ felicită pe d-l coleg Puşcariu pentru munca fecundă vădită în dirijarea acelei publicaţiuni.

D-l Dr. GR. ANTIPA atrage atenţiunea asupra unei cărţi scrise de geograful olandez Profesorul Steinmetz dela Amsterdam şi apărută în Analele Societăţii de Geografie din Berlin, tratând despre Etnografia Europei, în care se scriu multe neadevăruri despre Români în tendinţa de a ne reduce importanţa. E necesar ca din partea României să se ia poziţie impotriva acelei publicaţiuni, cu atât mai mult cu cât a apărut sub auspiciile unei Societăţi ştiinţifice.

D-l I. BIANU suggeră că în această chestiune să ia cuvântul Societatea Regală Română de Geografie sau colegii noştrii d-nii G. Vâlsan şi S. Mehedinţi.

D-l SEXTIL PUŞCARIU anunţă că după o întrerupere de aproape 12 ani, Dicţionarul limbii române şi-a reluat tipărirea. Deşi lipsesc tipografiei câteva accente, totuşi până în Maiu viitor vor apare cele două fascicole promise. In ajutorul tipăririi ne-a venit promisiunea Guvernului că ne va sub-

venţionà cu 5 milioane lei. Subvenţiunea vom căpăta-o, credem, prin luna Martie, dar este bine de ştiut că d-l Prim Ministru n'a înţeles ca subvenţiunea să fie anuală, cum înţelegeam noì. D-sa declară că nu şi-a luat acest angajament. Tot în acestă chestiune d-l Puşcariu a vorbit şi stăruit la d-l Ministru de Interne şi colegul nostru Oct. Goga ca ajutorul de 5 milioane să ne fie dat anual. D-l Goga i-a spus că şi d-sa a considerat ajutorul ca anual şi că în orice caz va stărui să fie dat în fiecare an cât timp va sta la Guvern. De aceea — conclude d-l Puşcariu — e bine să căutăm ca proiectul de lege referitor la subvenţia de 5 milioane să fie trecut în timpul actualei guvernări.

D-l Puşcariu arată apoi că pe baza subvenţiunii promise a făcut cu începere dela 1 Ianuarie c. angajamente de noui colaboratori la munca Dicţionarului. Pentru onorariile lor a rugat Academia să-i avanseze sumele trebuitoare până la primirea subvenţiei. Delegaţiunea însă a fost de altă părere. Totuşi neputând rupe angajamentele făcute, d-sa roagă să se găsească fondurile pentru plata nouilor colaboratori.

— Se decide să se avanseze suma cerută din sumele strânse prin vânzarea părţii publicate din Dicţionar, vânzare organizată de d-l Em. Bucuţă.

SESIUNE GENERALĂ EXTRAORDINARĂ

25 FEBRUARIE 1927

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ, deschizând şedinţa, zice:

«*Domnilor Colegi*,

«Intâiul gând al nostru întruniţi în sesiune generală extraordinară se îndreptează către Augustul Preşedinte Onorar şi Protector al Academiei Române. Toţi urmărim zilnic cu emoţiune, cu speranţă şi cu deplină încredere restabilirea sănătăţii M. Sale Regelui, care este cheia de boltă a fiinţei, a vieţei şi a prosperării scumpei noastre patrii întregite.

«Chiar în aceste zile de îngrijorare, marele şi bunul nostru Rege a găsit prilej să arate din nou interesul şi afecţiunea statornică ce are pentru Academia Română: prin Statutul pentru conducerea şi administrarea Fundaţiunii «Regele Ferdinand», Statut promulgat pe ziua de eri, M. S. Regele dispune ca Academia să aibă reprezentanţii ei atât în Consiliul de conducere şi administraţie, cât şi în cele două comitete cari vor conduce cele două Secţiuni ale Fundaţiunii şi anume una pentru încurajarea şi educaţiunea culturală a tineretului şi pentru cercetările ştiinţifice consacrate cunoaşterii Românei şi cealaltă pentru ajutorarea culturală a familiilor militarilor.

«Avem deci un nou prilej de a exprimà Augustului Protector recunoştinţa Academiei şi facem din adâncul inimilor noastre urările cele mai vii pentru grabnica şi deplina însănătoşire a iubitului nostru Rege».

Cuvintele d-lui Preşedinte sunt ascultate de membri stând în picioare.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ, terminând, propune să se înainteze M. S. Regelui următoarea scrisoare semnată de toţi membrii prezenţi la şedinţă:

«*Sire*,

«In mijlocul îngrijirilor, dorinţelor şi speranţelor neamului întreg pentru restabilirea deplină a sănătăţii Majestăţii Voastre, membrii Academiei Române, întruniţi în sesiune generală extraordinară, sunt adânc mişcaţi de noua dovadă a interesului, iubirii şi încrederii arătate acestei Instituţiuni prin larga parte atribuită ei din voinţa Majestăţii Voastre în Statutul de organizare a Fundaţiunii «Regele Ferdinand».

«Ne grăbim, a rugà pe Maiestatea Voastră, să binevoiască a primì expresiunea simţemintelor de devotament şi de adâncă recunoştinţă a Academiei, împreună cu cele mai călduroase urări de restabilirea deplină a sănătăţii Sale pentru bucuria şi prosperitatea întregului nostru neam

«Ai Majestăţii Voastre prea devotaţi
«Membri ai Academiei Române».
— Propunerea se primeşte cu unanimitate şi emoţiune.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ înfăţişează membrilor Academiei următorul raport:

Domnilor Colegi

Scopul chemării Domniilor Voastre în această sesiune generală extraordinară, după dispoziţiunile Art. 8 din Statute, este de a vă supune spre hotărîre următoarele chestiuni, pentru a căror deslegare se cere votul Academiei, prevăzut în Art. 85 din Regulamentul General.

Chestiunile sunt:

1. Primirea legatelor făcute Academiei după sesiunea generală trecută de răposaţii: Alexandrina Bellu, Inginer Petre Lucaciu şi Dr. Victor Babeş, regretatul nostru coleg;

2. Autorizarea de a vinde, în condiţiunile arătate mai jos, Regiei Monopolurilor Statului, imobilul Academiei aparţinând Fondului Maria şi General Ioan Carp şi constătător din casa, curtea şi grădina din Comuna Olteni, Judeţul Teleorman, rămase după exproprierea integrală a moşiei.

Deşì prin alineatul 3 al citatului Articol 85 din Regulamentul General «Delegaţiunea este autorizată a primì orice donaţiune s'ar face pe «timpul când nu sunt membrii adunaţi în sesiune generală», totuşi, considerând însemnătatea unora din numitele legate precum şi condiţiunile şi scopurile pentru cari sunt făcute, Delegaţiunea a crezut că este mai bine ca deciziunea asupra acceptării lor să fie luată de plenul Academiei în sesiune generală extraordinară.

Pentru cunoştinţa Domniilor Voastre dăm asupra chestiunilor în deosebi următoarele informaţiuni:

I. Răposata Alexandrina Bellu (m. August 1926) a prescris în testamentul său dela 11 Iunie 1926, la Art. 4, următoarele:

«Las Academiei Române toată proprietatea mea din comuna Urlaţi «Judeţul Prohova, care se învecineşte la Nord cu via doamnei Ecaterina «Sp. Mihailescu, la Sud cu proprietatea George Bellu, la Est cu via «C. Gheorghiu şi la Vest cu şoseaua Urlaţi-Orzoaia.

«Pe această proprietate se află o casă mare cu două etaje, altă casă «mai mică cu un etaj, grajd, atenanse, o casă ruinată, etc., deasemenea «o vie şi un parc. Toată această avere este deplina şi exclusiva mea pro«prietate dobândită dela decedatul Porumbaru prin act de donaţiune «şi nu are asupra ei nici un fel de sarcină.

«Uzufructul acestei proprietăți, case, vie, parc, atenanse, etc., îl las «fiului meu George Al. Bellu pe tot timpul vieții sale și numai la încetarea «sa din vieață, Academia Română va intrà în folosința imobilului ce îl las.

«Legatul ce las Academiei Române cuprinde solul și subsolul acestei «proprietăți și Academia Română este obligată însă, ca, în cazul când «va concesionà subsolul pentru exploatări petrolifere, să rezerve pentru «fiii și ficele mele o redevență de cel puțin 7 (șapte) puncte.

«In cazul când Academia Română ar concesionà și va luà afară de «redevență vreo sumă de bani la facerea concesiunii, este datoare să «pună la dispoziția fiilor și ficelor mele jumătate din aceste sume, rămâ-«nând stabilit însă că toate sumele pe care Academia Română le-ar «încassà din orice despăgubiri pentru suprafață rămân proprietate de-«plină și exclusivă a Academiei Române.

«Afară de îndatorirea arătată mai sus, Academia Română este liberă «să se folosească și să dispună de toată averea ce-i las cum va crede de «cuviință fără obligațiuni sau restricțiuni.

«Dacă Academia Română nu va primì acest legat, atunci las această «proprietate din Urlați Societății Crucea Roșie Română în aceleași «condițiuni; iar dacă nici Crucea Roșie Română nu va primì, las în acest «caz acest imobil din Urlați fiului meu George Bellu în deplină și exclu-«sivă proprietate dânsul fiind supus acelorași obligațiuni în privința «subsolului față de ceilalți copii ai mei.

«Aceasta proprietate din Urlați o las Academiei Române în memoria «regretatului meu soț Alexandru St. Bellu care a iubit atât de mult și «a încurajat tot ceeace a fost artă, spre a servì ca fond cultural de încura-«jare a științei și a artei române.

«In acest scop fac apel la fiii și ficele mele a da concursul lor pentru pros-«perarea instituției ce Academia Română va înființà în imobilul ce i-am lăsat «pentru îndeplinirea unei dorințe ce a fost atât de scumpă și tatălui lor».

Este de reținut, în mod deosebit, dispozițiunea prin care «*Academia «Română este liberă să se folosească și să dispună de toată averea ce-i las «cum va crede de cuviință, fără obligațiuni sau restricțiuni*». Mai jos se precizează că acea proprietate din Urlați o lasă Academiei Române «spre a servì ca fond cultural de încurajare a științei și artei române».

Colegii noștri Andrei Rădulescu, G. Țițeica și I. Bianu au vizitat vila dela Urlați, luând cunoștință de întinderea proprietății, de frumu-seța locului și de diferitele clădiri ale vilei. Se adaoge că uzufructuarul d-l G. Bellu este în etate de aproximativ 40 ani și a arătat totdeauna

cea mai deplină bunăvoință pentru ca voința mamei sale să fie îndeplinită prin acceptarea Academiei a legatului ce i se lasă.

Intreaga proprietate este evaluată de fisc la două milioane lei.

II. Inginerul Petre Lucaciu, fratele cunoscutului preot și luptător naționalist de peste Carpați, încetat din viață în floarea vârstei la 3 Noemvrie 1926, prin testamentul său autentic dela 28 Ianuarie 1926, zice: «Muncind o viață întreagă și având și noroc... am reușit a adunà o avere «destul de frumoasă». Testează această avere Academiei Române spre «a formà o fundațiune cu titlul: «*Fundațiunea Inginer Petre Lucaciu*», — fundațiunea având să fie administrată de Academia Română, conform regulamentelor ei în vigoare, iar venitul să fie împărțit precum urmează:

Din venitul total să se rețină prelevările Academiei de 20% pentru cheltuelile generale și 2% pentru fondul pensiunilor funcționarilor. Apoi:

30% pentru burse studenților la Școalele Politechnice, Secția Minelor, în țară sau în străinătate;

35% rentă viageră soției cât va fi în viață și nu se va recăsători;

15% se va împărțì între nepoții și nepoatele răposatului arătați cu numele în testament;

20% se va împărțì în mod egal între 9 persoane arătate nominal în testament.

Aproape întreaga avere lăsată de răposat este formată din acțiuni, pe lângă care se adaugă alte creanțe. Valoarea aproximativă a întregii averi este de 15 milioane lei cu un venit actual aproximativ de un milion lei pe an, din care prelevările Academiei ar fi de 220.000 lei.

In afară de legatele și de rentele viagere particulare amintite mai sus în mod sumar, averea testată mai are o obligațiune trecătoare și anume: un act de învoială între soț și soția sa, act care face parte din testament și prin care răposatul se obligă să avanseze din averea sa suma necesară pentru construirea unei case pe terenul proprietate a soției (în București, Str. Romană No. 103 colț cu Str. Polonă No. 22—24). Actul făcut la 28 Ianuarie 1926 a fost urmat de lucrarea proiectată și în cea mai mare parte executată în anul trecut. Pentru această lucrare s'au cheltuit până acum 3.499.743,50 lei și după evaluarea expertizei d-lui Arhitect Er. Lăzărescu însărcinat de noi, ar mai fi de cheltuit 3.700.000 lei, deci întreagă clădirea ar costà aproximativ 7 milioane. In act se prevede că soția este obligată a restituì întreagă suma cheltuită cu construcția, în care scop afectează până la completa achitare venitul integral net al caselor după achitarea impozitelor, asigurării și cheltuelilor de între-

ținere, fiind soția în drept a ocupà pe seama sa în mod gratuit orice apartament.

După evaluarea numitului arhitect și după prețurile de locațiune de acum, venitul anual probabil al casei ar fi de 900.000 lei, deci restituirea sumelor avansate s'ar face din semestru în semestru în 8—10 ani.

III. Mult regretatul nostru coleg Dr. Victor Babeș (m. 19 Octomvrie 1926), prin testamentul său cu data de 23 Aprilie 1924, a dispus ca fiul și moștenitorul său d-l Mircea V. Babeș să predeà Academiei următoarele sume:

1. 240.000 lei, din al căror venit, după reținerea prelevărilor regulamentare, să se institue un premiu bienal de 20.000 lei pentru cea mai bună lucrare tipărită sau manuscriptă în limbile română, franceză sau germană asupra unui subiect medical despre care a făcut și răposatul constatări nouă sau descoperiri;

2. 100.000 lei să se dea la fiecare doi ani pentru a subvenționà publicarea și răspândirea lucrărilor premiate cu premiul precedent, care va purtà numele de *Premiul D-rului Victor Babeș.*

D-l Mircea Babeș, moștenitorul părintelui său adoptiv, a și depus la Cassieria Academiei prima sumă de 240.000 lei.

Răposatul dispune prin testament ca, în cazul când moștenitorul universal nu va executà în mod exact toate dispozițiunile testamentului, roagă Academia Română să primească toată averea ca moștenitor universal cu obligațiunea de a se conformà cu totul dispozițiunilor testamentului.

Urmează deci ca, după facerea formelor de acceptare a legatului, să se iea cuvenitele măsuri legale de asigurare, conform cuprinsului acestei dispozițiuni din testament.

IV. După exproprierea totală a moșiei Olteni, proprietatea Academiei moștenită dela răposata Maria Ioan Carp și formând fondul cu numele «Fondul Maria și General I. Carp» a rămas Academiei în comuna Olteni, Județul Teleorman, pe lângă două trupuri mici de pădure, casa proprietății din sat cu curtea și grădina ei. Acest imobil, ne mai putând fi întrebuințat de Academie, a fost închiriat Regiei Monopolurilor Statului și chiria anuală actuală este de 8.000 lei. Pe lângă aceasta, casele s'au deteriorat și repararea lor ar cere însemnate cheltueli.

Direcțiunea Generală a Regiei, având nevoe pentru culturile sale din partea locului, este dispusă a cumpărà imobilul Academiei din satul Olteni pentru suma de un milion lei.

Inainte de a se acceptà totuşi această ofertă, s'a publicat vânzarea prin licitaţie publică pentru ziua de 15 Februarie curent atât prin «Monitorul Oficial» cât şi prin alte trei ziare. La terminul fixat nu s'a prezentat la licitaţie nici un concurent. Urmează deci ca Academia prin vot să autorize Delegaţiunea să facă vânzarea imobilului către Direcţiunea Regiei Monopolurilor Statului.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ pune în discuţiune succesiv cele patru puncte arătate în raport.

I. La punctul I, relativ la legatul lăsat de defuncta Alexandrina Bellu, d-l Preşedinte arată că este de reţinut clauza admirabilă din testament, clauză pe care dorim s'o aibă cât mai multe din fundaţiunile noastre, prin care Academia este liberă să se folosească şi să dispună de toată averea ce i se lasă cum va crede de cuviinţă fără obligaţiuni sau restricţiuni. Aşadar, Academia este făcută proprietară pe o frumoasă vilă, care ar puteà deveni un loc de retragere şi de odihnă pentru academicieni, — vila având să se întreţină din veniturile produse de via şi de proprietatea împrejmuitoare. Dacă fundaţiunea nu s'ar puteà întreţine, Academia este liberă s'o lichideze, transformând-o în capital.

D-l General GR. GRĂINICIANU observă cu uzufructul proprietăţii este lăsat fiului defunctei d-lui George Bellu pe tot timpul vieţii sale. De aci rezultă că Academia nu se va puteà amestecà în administrarea proprietăţii, asupra căreia nu va aveà putinţa de supraveghere. Ar fi fost de dorit ca dispoziţiile testamentare să ne fi lăsat această putinţă spre folosul conservării proprietăţii.

D-l I. BIANU zice că scrupulul d-lui coleg General Gr. Crăinicianu ar fi legitim dacă Academia, primind legatul, n'ar deveni proprietară. Dar acceptând succesiunea ea devine nudă proprietară şi în această calitate are dreptul de supraveghiere pentru buna întreţinere a proprietăţii, pe care o vom primi cu inventar în regulă. Legea ne dă dreptul să cerem uzufructuarului respectarea şi întreţinerea proprietăţii noastre aşà cum va fi stabilită în inventar.

D-l G. ŢIŢEICA adaogă că a vizitat în două rânduri proprietatea şi a putut constatà, din convorbirile cu uzufructuarul, că supraveghierea nu numai că va fi uşoară din partea Academiei, dar că vom aveà îngăduinţa să ne folosim de vilă chiar în timpul vieţii uzufructuarului. Ca o dovadă decât de bine este intenţionat d-l George Bellu faţă de Academie este faptul că d-sa a depus la Academia o sumă de 50.000 lei pentru acoperirea cheltuelilor de acceptare a legatului, pe care d-sa o doreşte din toată inima. Nu există deci nici o piedică pentru primirea legatului.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ, încheind discuţia, propune acceptarea legatului făcut Academiei de defuncta Alexandrina Bellu.

— Membrii Academiei, întruniţi în sesiune generală extraordinară, decid cu unanimitate de voturi acceptarea legatului făcut Academiei de defuncta Alexandrina Bellu.

II. Punându-se în discuţiune acceptarea legatului inginerului Petre Lucaciu (punct. II din raport), d-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ arată că defunctul

lasă o avere lichidă de peste 15 milioane lei, al cărei venit va fi distribuit în modul arătat mai sus. Trebuie să reținem că defunctul testator a destinat o frumoasă parte din venitul anual al fondului pentru acordarea de burse la studenți ai Şcoalelor Politechnice, secția minelor, în țară sau în străinătate. De însemnătate este însă să cunoaştem că defunctul a început din timpul vieții sale împreună cu soția sa a construì o casă mare în Bucureşti (în str. Romană 103 colț cu str. Polonă) pe terenul proprietate a soției. După prevederile testamentului şi a unui act de învoială existent între soți, acest imobil și-a început construirea cu avansuri parțiale de bani din partea soțului, imobilul trebuind să rămână proprietatea soției, care este obligată la restituirea sumelor avansate de soț către patrimoniul succesoral al acestuia. Acum în urmă au survenit noui fapte cari ne umplu de recunoştinţă faţă de Doamna Maria P. Lucaciu, văduva regretatului testator. Pentru a face cunoscute aceste noui fapte d-sa dă cuvântul d-lui I. Bianu.

D-l I. BIANU arată că doamna Lucaciu a venit în zilele trecute la Academie ca să întrebe dacă succesiunea defunctului său soț va fi primită. D-sa i-a răspuns că primirea succesiunii e legată de două mari dificultăți cauzate de imobilul din str. Romană. Mai întâiu aceea că răposatul soț a avansat din averea mai în urmă testată Academiei peste 3 milioane şi jumătate şi ar mai fi de avansat încă 3 milioane şi jumătate din partea Academiei pentru terminarea construcției. In al doilea rând, ar urmà ca administrarea imobilului până la rambursarea sumelor avansate în total din patrimoniul succesoral să se facă prin sistemul expus la mari greutăți, de asociație între Academie și văduva d-na Maria P. Lucaciu. Atunci d-na Maria P. Lucaciu a declarat în scris că, pentru înlăturarea acestor dificultăți, donează Academiei chiar de acum — după acceptarea legatului soțului său — imobilul din str. Romană şi spre acest scop a dat o declarație autografă.

D-l I. Bianu mai dă lămurirea că în urma donațiunii d-nei Lucaciu, rambursarea către Academie a sumelor cheltuite cu construcția imobilului se va face din veniturile imobilului.

D-l General GR. CRĂINICEANU întreabă dacă d-na Lucaciu va restituì sumele cheltuite de soț pentru construcție.

D-l I. BIANU lămurește că d-na Lucaciu e obligată prin art. 5 din actul de învoială între soți să restitue soțului întreaga sumă pe care a cheltuit-o cu construcția, în care scop afectează, până la completa achitare, venitul integral net al caselor. Dar această problemă nu se mai pune de îndată ce soția declară în scris că donează Academiei imobilul în chestiune.

D-l General GR. CRĂINICIANU pune şi întrebarea dacă soția poate pretinde, cum a făcut-o prin declarațiunea d-sale, să-şi alăture numele său la numele fundațiunii instituite prin testamentul său de soț. In testament se prevede că fundațiunea să poarte numai numele soțului. Putem noi adăogì peste litera sfântă a testamentului? D-sa crede că d-na Lucaciu ar trebuì să renunțe la această cerere.

D-l Preşedinte EM. RACOVIȚĂ zice că justiția ar stabilì — la trebuință— dacă avem sau nu dreptul să facem adăogirea cerută. Dacă nu vom aveà dreptul, vom scrie numele fundațiunii pe două rânduri. Dar aceasta este o

chestiune secundară faţă de interesele Academiei pe care trebuie să le avem mai întâiu în vedere. D-sa propune acceptarea legatului Inginer Petre Lucaciu.

— Se primeşte cu unanimitate de voturi legatul făcut Academiei de răposatul Inginer Petre Lucaciu şi se ia act în acelaş timp cu mulţumire de declaraţia de donaţiune a d-nei Maria Lucaciu.

III. D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ pune în discuţiune acceptarea legatului particular lăsat Academiei de mult regretatul coleg dr. Victor Babeş (punct III din raport), care a dat prin aceasta o nouă şi ultimă dovadă de marea dragoste ce a purtat Instituţiunii noastre. D-rul Victor Babeş a testat Academiei 240.000 lei pentru a institui din venitul lor un premiu bienal de 20.000 lei pentru lucrări cu subiecte medicale, şi o sumă de 100.000 lei, pe care moştenitorul universal, fiul adoptiv al defunctului d-l Mircea Babeş, e obligat prin testament s'o dea Academiei la fiecare doi ani, pentru subvenţionarea tipăririi lucrărilor premiate. D-l Mircea Babeş, cu cea mai mare bunăvoinţă şi grabă, a vărsat la cassa Academiei primul legat de 240.000 lei. Chestiunea celor 100.000 lei este mai dificilă, deoarece depunerea regulată a banilor nu este destul de asigurată. Nu putem desigur cere moştenitorului să depună un capital care să producă anual 50.000 lei. Noi avem numai dreptul să-i cerem ca la trecerea timpului de doui ani să verse cassei Academiei suma de 100.000 lei. Contăm însă pe probitatea cunoscută de noi a d-lui Mircea Babeş, care ne-a făcut convingerea că va executà cu stricteţă şi această dispoziţiune testamentară. In orice caz dacă s'ar întâmplà să nu putem încassà la timpul potrivit şi acest legat, pentru Academie nu ar rezultà nici o sarcină, ea nefiind obligată să publice lucrările eventual premiate. Aşadar nu există nici o temere pentru primirea legatului Babeş.

D-l I. BIANU zice că cei 100.000 lei sunt un drept perpetuu al Academiei. Noi avem putinţa să-i asigurăm prin inscripţii ipotecare asupra imobilelor defunctului aflătoare în Bucureşti.

D-l Dr. G. MARINESCU zice că, cunoscând puterea morală a d-lui Mircea Babeş, se face garantul moral al său întru îndeplinirea dispoziţiunii testamentare în discuţiune. E convins că d-l Mircea Babeş va fi un demn urmaş al părintelui său şi de aceea să nu punem în discuţiune încassarea şi a acestui legat, pentru care d-l Dr. Marinescu este hotărît să garanteze, dacă prin imposibil n'am ajunge să-l încassăm.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ, încheind discuţia, propune să se accepte legatul lăsat Academiei de defunctul coleg Dr. Victor Babeş.

— Se primeşte cu unanimitate de voturi legatul făcut Academiei de regretatul coleg Dr. Victor Babeş.

IV. D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ arată că în comuna Olteni, Jud. Teleorman, Academia are un conac izolat închiriat în prezent Regiei Monopolurilor Statului pentru chiria anuală de 8.000 lei. Cu un venit aşà de mic nu s'a putut întreţine şi face reparaţiunile necesare la acel imobil, care se deteriorează din zi în zi. Regia M. S. are însă nevoie de aceea casă. Colegul nostru d-l G. Ţiţeica s'a pus în legătură cu factorii importanţi ai Regiei pentru vânzarea conacului pentru preţul de 1.000.000 lei. Aceste demersuri s'au făcut

după ce, pentru astâmpărarea noastră sufletească, am publicat vânzarea prin licitație publică pentru ziua de 15 Februarie curent. Licitația a rămas însă fără rezultat, deoarece nu s'a prezentat nici un concurent.

In urma acestor explicațiuni, d-sa propune plenului, să autorizeze delegațiunea să vândă menționatul conac Regiei Monopolurilor Statului.

— Se aprobă propunerea și delegațiunea este autorizată să vândă conacul moșiei Olteni (Fond. Maria și Ioan Carp) Regiei Monopolurilor Statului.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ prezintă scrierea d-sale *Observations sur la glacière naturelle dite «Ghețarul dela Scărișoara»* apărută în *Buletinul Societății de Științe din Cluj*, în Tomul III, 1927.

D-l G. ȚIȚEICA înfățișează lucrarea d-sale *Sur la déformation de certaines surfaces tétraédrales — les surfaces S et les rêseaux R*, publicată ca «Appendice al trattato di Geometria proiettiva differenziale di G. Fubini ed. E. Cech», Padova, 1926.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

4 MARTIE 1927

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreședinte.

Dela d-l Traian Popescu se primesc în dar, pentru colecția Academiei, nouă caete manuscripte de muzică scrise la București între anii 1843—1859 de un muzicant al timpului Honoré Costa.

— Se vor exprimà mulțumiri pentru prețiosul dar.

D-l I. BIANU arată că a primit o carte de o excepțională importanță atât în ce privește raporturile noastre cu Rusia sovietică privitoare la Basarabia, cât și în ce privește persoana autorului ei, reîntors la matca lui națională română. E vorba anume de d-l Alexandru Boldur, de sigur român de origine, fost Profesor la Universitatea din Petrograd, purtând pe atunci numele de Alex. Vasiliević Boldyrev, care de curând a publicat scrierea *La Bessarabie et les relations russo-roumaines — La question bessarabienne et le droit international*, Paris, Librairie Gamber, 1927, în 8-o, 410 pagine.

Scopul general al scrierii este de a pune în evidență pe temeiuri de drept internațional dreptul nostru indiscutabil asupra Basarabiei și dreptul Basarabiei de a se alipì la România.

D-l I. BIANU prezintă scrierea primită ca omagiu din partea d-lui Robert Bacon din New-York *Robert Bacon, sa vie et ses lettres 1860—1919*, de James Brown Scott, tradusă în franțuzește de M-me Madeleine L. Cazamian. Scrierea înfățișează istoria vieții și a faptelor unuia dintre cei mai activi miniștri americani din ultimul timp, care a fost și principalul agent între forțele armate ale Americii și ale Franței în timpul războiului mondial. Ea este precedată de prefațe scrise de d-nii Elihu Root, Mareșalul Sir Douglas Haig, Gabriel Hanotaux și Emil Bourgeois.

Dela d-l C. Hiottu, Ministrul Casei M. S. Regelui, se primeşte rugămintea ca Academia să desemneze un membru în Consiliul şi Comitetele pentru conducerea şi administrarea Fundaţiunii «Regele Ferdinand I», în conformitate cu statutul numitei Fundaţiuni, publicat în «Monitorul Oficial» No. 42 din 24 Februarie trecut. Totodată înştiinţează că şedinţa de constituire a Consiliului Fundaţiunii se va ţine Sâmbătă 12 Martie a. c., orele 5 d. a., la care delegatul Academiei e rugat să ia parte. Anexează şi un exemplar din Statutul Fundaţiunii.

— In urma discuţiunii, la care iau parte d-nii I. Bianu, Dr. Gr. Antipa şi G. Ţiţeica, se deleagă în Consiliul şi Comitetele Fundaţiunii «Regele Ferdinand I» Secretarul General al Academiei, d-l Vasile Pârvan.

Dela Societatea de Hidrologie şi Climatologie medicală, de sub înalta Prezidenţie de onoare a M. S. Reginei, se primeşte înştiinţarea că numita societate a fost însărcinată să organizeze al V-lea Congres Internaţional de talasotherapie la Bucureşti şi Constanţa în zilele de 21—28 Maiu 1928. Roagă pe d-l Preşedinte al Academiei să primească a fi înscris ca membru în Comitetul de onoare al Congresului, spre a aveà astfel sprijinul Academiei.

— Se decide ca Preşedintele Academiei d-l Em. Racoviţă să fie delegatul Academiei în comitetul de onoare al menţionatului Congres.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică hotărîrea Secţiunii Ştiinţifice de a se tipărì în Memoriile Secţiunii următoarele două lucrări:

1. *Monografia litoralului Şabla Ecrené* d-l Prof. Iosif Lepşi;

2. P. Poni, *Fapte pentru a servì la descrierea mineralogică a României*, continuate de d-l D. M. Cădere; partea III. Silicaţii.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

11 MARTIE 1927

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ.

D-l EM. RACOVIŢĂ rosteşte în limba franceză următoarele cuvinte:

«Am marea plăcere să semnalez prezenţa Colegului nostru corespondent d-l dr. Jules Guiart, Profesor la Universitatea din Lyon, Preşedintele Academiei de Ştiinţe din acel oraş şi colaboratorul nostru la Universitatea din Cluj. Ilustrul nostru Coleg nu este însă numai colaboratorul nostru, ci mai înainte de toate este un mare amic al Românilor. Desigur că nu e lucru rar a găsì printre francezi amici; ba din contra, este o tradiţie. Insă sunt amiciţii şi amiciţii. Aceea a d-lui Guiart ne face însă o plăcere deosebită şi de aceea îi prezentăm mulţumirile noastre cu atât mai vii şi mai sincere. Vă amintiţi de recenta manifestaţie de amiciţie franco-română cu prilejul conferinţei Ministrului nostru la Paris d-lui Diamandi, desvoltate la Universitatea din Lyon, la care Guvernul francez a fost reprezentat de d-l Herriot, Ministrul Instrucţiunii publice franceze. Conferinţa s'a desvoltat într'o adevărată manifestare populară de prietenie franco-română şi ne facem o vie plăcere a amintì că acea manifestare a fost organizată de colegul nostru d-l Guiart, căruia îi urăm din toată inima bunăvenire între noi».

D-l **Jules Guiart** zice:

«*Mesdames, Messieurs,*

«Je vous remercie de cette manifestation de sympathie à mon égard. Je le dois à l'amitié de notre President, mon ancien camarade d'études, le professeur Racoviţa, dont j'ai été bien heureux de pouvoir devenir le collègue et le collaborateur à l'Université de Cluj. Si j'ai eu le plaisir de pouvoir organiser à Lyon des manifestations en faveur de la Roumanie, je n'y ai pas eu grand mérite, car on est si bien reçu chez vous qu'on ne peut pas ne pas devenir vôtre ami. Vous pouvez compter sur tout mon dévouement».

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ semnalează şi prezenţa d-lor Miniştri Meissner şi Busuiocescu la şedinţa noastră de astăzi. La mulţumeşte pentru că au venit să asculte comunicarea colegului nostru d-l dr. Gr. Antipa, având astfel ocazia să cunoască şi se dea ascultare opiniunilor noastre în chestiuni cu înrâuriri practice.

D-l Dr. GR. ANTIPA desvoltă comunicarea despre *Punerea în cultură a regiunii băltoase a României.*

D-l **Jules Guiart** zice:

Mes chers Collègues,

«Je dépose sur le bureau pour la bibliothèque de l'Académie Roumaine un ouvrage sur Lyon, qu'on m'a demandé de publier à l'occasion du cinquantième Congrès de l'Association française pour l'Avancement des Sciences, qui s'est tenu à Lyon en juillet 1926.

«Vous y trouverez décrit le développement de cette ville en ces vingt dernières années et plus particulièrement de l'Université, le mouvement littèraire, artistique et scientifique et surtout le mouvement commercial si intense, qui fait de la ville de Lyon la véritable mètropole économique de la France».

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ aminteşte că în şedinţa dela 28 Ianuarie s'a ales o comisiune de patru membri care să arate Guvernului într'un memoriu raporturile ce ţara noastră a contractat cu «Consiliul Internaţional de Cercetări» şi a obligaţiunilor financiare ce decurg din acest contract, care priveşte nu atât Academia, cât Guvernul, chestiunea acelor raporturi fiind în primul rând o chestiune naţională. Comisiunea a întocmit memoriul căruia d-l Preşedinte îi dă cetire. D-sa roagă plenul să-i dea autorizare să intre în negocieri cu Guvernul şi să-i înainteze memoriul.

— Se dă autorizarea cerută.

«In zilele de 9, 10 şi 11 Octomvrie 1918 s'a întrunit la Londra prima *Conferinţă interaliată a Academiilor ştiinţifice*, la care au fost reprezentate următoarele naţiuni: Anglia, Statele-Unite, Franţa, Belgia, Serbia şi Brazilia.

«Scopul conferinţii a fost restabilirea cooperaţiei intelectuale şi ştiinţifice suprimată din cauza răsboiului, reînoirea uniunilor ştiinţifice dispărute din aceeaş cauză şi promovarea cercetărilor ştiinţifice. Se hotărește înfiinţarea de *Consilii naţionale de cercetări* care federate vor constitui un *Consiliu internaţional de cercetări.*

«Intre 26 şi 29 Noemvrie 1918 s'a ţinut o a doua conferinţă interaliată a Academiilor ştiinţifice la care au participat pe lângă ţările de mai sus: Japonia, Polonia, Portugalia, Serbia şi România.

«Delegaţiunea română a fost compusă din: Dr. Hepites, prof. Dr. Hurmuzescu, prof. Dr. Marinescu, prof. Mrazec şi A. Suţu, din cari au luat parte efectiv la conferinţă d-nii Hurmuzescu, Marinescu şi Suţu.

«Această conferinţă dă Consiliului internaţional de cercetări statutul său definitiv şi ia următoarele dispoziţii care ne leagă şi pe noi prin votul delegaţilor sus-menţionaţi:

«*a)* Se numeşte un comitet executiv permanent şi un biurou administrativ;

«*b)* Se oferă aderarea de plano: Africei de Sud, Australiei, Canadei. Nouei Zelande şi Greciei;

«*c)* Se hotăreşte crearea de «uniuni» internaţionale pe discipline ştiinţifice, uniuni formate de federaţia consiliilor naţionale de specialităţi corespunzătoare.

«*d)* Se înfiinţează imediat între statele prezente:

«1. Uniunea astronomică internaţională.

«2. Uniunea geofizică internaţionala.

«La Bruxelles între 18 şi 28 Iulie 1919 se ţine o lungă conferinţă plenară în care se confirmă solemn existenţa Consiliului Internaţional de cercetări cu Consiliile sale naţionale federate şi cu Uniunele filiale naţionale şi internaţionale. Se votează totodată statutul Consiliului şi al Uniunelor care constitue Magna Charta a acestor organizaţii internaţionale.

«Pe lângă aceasta, se votează un proiect de Convenţiune oficială care să lege şi guvernele pe 10 ani (1.I.1920—31.XII.1931), proiect care a obţinut ulterior dela Guvernele reprezentate forma definitiva şi care prin urmare este astăzi încă pentru 4 ani în vigoare, dealmintrelea cu siguranţă de a fi reînoit în 1931.

«Se mai hotăreşte înfiinţarea a 8 noui Uniuni specializate.

«România, reprezentată la conferinţă prin doi delegaţi: Ing. A. Saligny şi prof. Mrazec, a aderat la toate aceste dispoziţii care o leagă formal.

«Tot la această conferinţă s'a hotărît cum vor fi taxate diversele ţări aderente. S'a stabilit o cifră fixă minimă, numită cotă contributivă, care se înmulţeşte cu un coificient proporţional cu numărul locuitorilor: numărul voturilor deliberative este egal cu coificientul menţionat. România clasată în categoria cu 10—15 milioane de locuitori are 3 voturi şi coificientul 3.

«Contribuția anuală a României se calculează deci în modul următor: în franci francezi:

		Cota	Total
	«Consiliul internațional de cercetări	1500 x 3	4.500
1.	Uniunea astronomică	1500 x 3	4.500
2.	» geofizică	2600 x 3	7.800
3.	» de chimie pură și aplicată	1500 x 3	4.600
4.	» de Radiotelegrafie științifică . . .	200 x 3	600
5.	» Matematicienilor	125 x 3	375
6.	» de Fizică	1500 x 3	4.500
	Total anual în franci francezi: . . .		26.775

«*Uniuni votate în 1919 dar constituite ulterior.*

«N.B. Cifrele cotizațiunii anuale sunt indicate numai aproximativ.

7.	Uniunea științelor biologice	1500 x 3	4.500
8.	» geografică	—	2.500
9.	» geologică	600 x 3	1.800
10.	» de bibliografie și documentare . .	1500 x 3	4.500
	Total franci francezi		13.300
	Total anterior.		26.775
	Contribuția totală anuală a României în franci francezi la 1920		40.075

«Această sumă s'a sporit ulterior și calculul cotizațiilor se face în franci elvețieni.

«Academia deci, și de astă dată, a încercat să suplinească Statul românesc, ce mereu dă înlături dela împlinirea misiunelor sale culturale.

«Cele ce urmează dela 1919 și până astăzi sunt numai incidente lamentabile și prea puțin favorabile renumelui nostru în străinătate.

«La 24 Iunie 1919, Academia pune Guvernul în curent cu cele expuse mai sus arătând că nu are posibilitatea de a acoperì din bugetul ei atât de deficitar nici chiar restrânsele mijloace bănești ce ar fi necesare pentru plata cotizațiilor și îndemnizarea delegațiilor.

«Petiția Academiei nu a fost luată în considerație, dar Consiliul de cercetări și diferite Uniuni au început a ne trimite scrisori din ce în ce mai stăruitoare pentru a ne rugà să ne ținem de convenție și anume achitând cotele noastre și trimițând delegați la conferințe; această jalnică corespondență conitnuă și până în prezent spre marea noastră rușine.

«In imposibilitatea de a prevedeà în bugetul său cele trebuitoare, Academia se decide la 20 Ianuarie 1922 să spue adevărul: prin o adresă trimisă la 20 Ianuarie 1922 Consiliului internațional de cercetări, declară că aderarea României la Consiliu și la diversele Uniuni trebuie considerată numai ca «morală» căci mizeriile deprecierii monetare o împiedică de a contribuì efectiv la acoperirea cheltuelilor. Durereasă spovedanie pentru

România cea Mare! Spovedanie nu de calicie, care dealmintrelea nu poate fi ruşinoasă, ci de indiferenţă faţă de o mare operă de colaboraţie intelectuală şi ştiinţifică, căci cine poate crede că o ţară este atât de săracă încât să nu poată găsi câteva sute de mii de lei depreciaţi — mai ales într'un buget inflaţionist în care figurează aşà de numeroase paragrafe somptuare sau închinate nevoilor pur electorale!

«In orice caz, Consiliul şi Uniunele nu s'au lăsat ademenite de adresele Academiei şi au continuat cu diplomatică politeţă, dar cu colegială insistenţă, să ne reclame plata datoriilor.

«Secţiunea Istorică a Academiei se raliază în totul la ace te concluzii ale Secţiunii Ştiinţifice, ea relevă că face parte efectivă încă de acum şapte ani din *Uniunea Academică Internaţională* cu sediul la Bruxelles, uniune în care sunt reprezentate toate Academiile «des Inscriptions et Belles Lettres» şi «des Sciences Morales et Politiques», adică de ştiinţi istorico-archeologice, filologice, filozofice şi sociale, din lume. Secretarul nostru general a luat parte aproape regulat la sesiunile generale ale Uniunii, fiind timp de trei ani chiar membru în Comitetul de conducere (secretar), iar Secţiunea Istorică a Academiei noastre a plătit — cu greutăţi — aproape regulat, cotizaţia de 2000 fr. belg. anual din bugetul ei.

«Academia noastră e în prezent reprezentată în Uniunea Academică Internaţională de d-l Andrei Rădulescu şi de d-l secretar general al nostru şi este interesul nostru ca să continuăm a face parte mai departe din Uniunea, în care prin colegul nostru Suţzu am devenit încă din 1918 membri fondatori. Alăturea de *Consiliul Internaţional de Cercetări* — de care vorbeşte raportul secţiei ştiinţifice, şi care e *Academia Ştiinţifică Internaţionaă*, stă *Uniunea Academică Internaţională*, care e *Academia Literară, Istorică, Umanistă şi Socială* a tuturor naţiunilor.

«De altă parte, începând din anul trecut, Academia noastră face parte prin secţiunea ei istorică şi anume prin membrii ei d-nii Iorga şi Pârvan şi din *Comitetul Internaţional al Ştiinţelor Istorice*, cu sediul legal la Washington şi secretariatul general la Paris, Şi la acest comitet noi vom plăti o cotizaţie anuală.

«In sfârşit, aceeace nu trebuie uitat, Academia a purtat aproape singură, sarcina raporturilor noastre intelectuale cu Societatea Naţiunilor, constituindu-se în bloc drept Comisiune Naţională de Cooperaţie Intelectuală sub preşedinţia secretarului nostru. Şi pentru împlinirea acestei misiuni Academia are nevoie de o anume subvenţiune anuală.

«Interesul nostru nu numai moral şi de prestigiu, dar «strâmt» naţional, cere ca România să nu lipsească din aceà «Cooperativă mondială» a ştiinţei, din care dealmintrelea fac parte toţi vecinii noştri, chiar mărunţi. Acest adevăr ni se pare aşà de vădit încât nu e nevoie să mai insistăm.

«Şi mai trebuie anunţat un al doilea devăr tot atât de evident: Această chestie nu este «academică» numai, ci «naţională» *în primul rând*, deci

trebuie rezolvită tot pe cale «naţională». Dealmintrelea Academiile au jucat în trecut numai rolul de iniţiatoare, iar astăzi sunt numai centre de alcătuire împrejurul cărora se ordonă activităţi exercitate de specialiştii cei mai de seamă, indiferent dacă sunt sau nu membri ai vreunui corp academic.

«Prin urmare Guvernele nu se pot desinteresà de această problemă şi cheltuelile necesare, în realitate relativ neînsemnate, trebuie să cadă în sarcina Statului ca ori şi ce alt capitol bugetar consacrat nevoilor obşteşti şi naţionale.

Concluzie

«Academia neputând face faţă cu bugetul său deficitar angajamentelor ce au rezultat din aderarea României la Consiliul Internaţional de Cercetări şi la Uniunile filiale, roagă pe Inaltul Guvern să-i pue la dispoziţie mijloacele băneşti recesare pentru a face faţă unor obligaţii, dealmintrelea folositoare ţării, a căror neexecutare ne pune într'o situaţie foarte penibilă şi într'o lumină cât se poate de nefavorabilă.

«Academia roagă pe Inaltul Guvern să binevoiască a numì un delegat care împreună cu organele ei fireşti să stabilească suma necesară precum şi modalitatea cheltuirei ei.

«Academia îşi permite să atragă atenţia Inaltului Guvern asupra nevoii de a se da o grabnică soluţie acestei probleme căci mai multe Uniuni au anunţat congrese generale pentru astă primăvară».

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ comunică rugămintea colegului nostru Secretarul General, d-l V. Pârvan, de a i se primì demisiunea din demnitatea de Preşedinte al Comisiunii Naţionale Române de Cooperaţie Intelectuală, fiind împiedecat de reaua stare a sănătăţii sale de a duce mai departe lucrările acestei Comisiuni. Prin aceiaş scrisoare adresează colegilor d-sale din Comisiune mulţumiri pentru sprijinul preţios ce i-au dat timp de trei ani în împlinirea datoriilor d-sale de Preşedinte şi-i roagă a alege cât mai grabnic un alt Preşedinte, pentru ca lucrările Comisiunii să nu rămână mult timp în suferinţă.

— Se primeşte cu părere de rău demisiunea d-lui coleg V. Pârvan, din demnitatea de Preşedinte al numitei Comisiuni şi se convoacă o şedinţă a Comisiunii pentru ziua de Vineri, 18 Martie c., la ora 4 d. a., pentru alegerea unui alt Preşedinte.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

18 MARTIE 1927

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ.

D-l ANDREI RĂDULESCU desvoltă o comunicare despre *Isvoarele Codului Calimach.*

ŞEDINŢA ORDINARĂ

25 MARTIE 1927

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreşedinte.

D-l I. BIANU arată că în ziua de 21 Marite c., s'a stins din vieaţă, în plină putere de productivitate, la o vârstă încă tânără, colegul nostru corespondent, Const. Sandu-Aldea. Regretatul coleg intrase în Academie pentru necontestate merite literare, cari, în personalitatea sa, se împreunaseră minunat cu cunoştinţele şi specialitatea lui în ştiinţa agronomiei, pe care a slujit-o atât în latura ei teoretică, cât şi în aplicările ei practice. Alaltăieri, făcându-se însoţirea pentru vecie a rămăsiţelor lui pământeşti cu pământul pe care l-a iubit, d-l I. Bianu a luat parte la trista ceremonia şi a rostit în numele Academiei, următoarea cuvântare:

«Una din cele mai luminoase energii ale sfintei brazde hrănitoare s'a frânt în mijlocul activităţii ei productive. Un învăţător puternic prin stiinţa şi devotamentul lui de apostol şi-a închis pentru totdeauna glasul. S'a frânt un condeiu neobosit în răspândirea cunostinţelor bune între plugarii dintre cari ieşise şi pe cari îi iubià cu toată căldura inimei sale mari şi mult cuprinzătoare.

«Prefacerile misterioase ale firii au trântit la pământ pe Sandu-Aldea, acel trunchiu de om, care a fost prietenul nostru şi învăţătorul celor mulţi care părea a fi adunat în trupul său toate puterile fizice date unui om, după cum aveà în mintea lui bogăţiile ştiinţii teoretice şi aplicate, împreunate şi înflorite prin razele artei. Toate acestea s'au oprit deodată, când încă câteva decenii păreau că-i stăteau înainte pentru activitatea lui.

«Sandu-Aldea erà fiul acelei rase puternice de cojani, cari au coborît dela munţi, adăpostul şi izvoarele de nergie ale neamului nostru, şi s'au întins peste câmpiile rămase pustii în urma invaziilor în valuri ale popoarelor barbare. Sandu-Aldea erà fiul Bărăganului, unde cea mai încordată muncă erà veşnic însoţită de lupta împotriva primejdiilor dela lupi şi mai ales dela oameni.

«Sandu-Aldea a învăţat dela ai lui părinţi şi străbuni şi din propria lui cunoştinţă, câte feluri de parasite se furişează ca să fure roadele muncii grele a românului în larga câmpie deschisă crivăţului şi austrului, precum şi valurilor omeneşti de străini cotropitori.

«Nimeni ca Sandu-Aldea nu a înţeles şi mai ales nimeni nu a simţit ca dânsul marea poezie a brazdei şi a lanurilor întinse la soare. *In urma plugului*, *Ape*, *mari*, *Drum şi popas*, sunt minunate opere de artă de cel mai curat caracter românesc, spuse într'o limbă curată, dulce şi plină de energie.

«Nimeni nu a arătat ca Sandu-Aldea, în cartea lui renumită *Două Neamuri*, cum s'a strecurat între noi străinul parasitar, care a pătruns cum pătrunde pirul între pietrele zidului şi le desparte şi le deslipeşte, făcându-se stăpân în locul lor. Numai bătrânul şi mult păţitul boer Ne-

culcea, genialul povestitor al durerilor Moldovei cu un secol şi jumătate înainte, a mai arătat — aşà de vie — această parte a durerilor intoxicaţiei vieţii neamului nostru.

«Sandu-Aldea, pe cât a fost de luminat agronom şi neobositor propagator pentru această ştiinţă practică, aducătoare de bogăţie şi de energie tot pe atâta a fost şi de artist — o rară îmbinare a acestor două feluri de energii intelectuale. Pe această parte el erà al nostru. Puterea lui de concentrare ne-a arătat vieaţa plugarului în mijlocul cadrului măreţ al naturii, cu energiile ei, cu pitorescul ei, cu greutăţile şi luptele ei. Toate acestea le-a lăsat în scrieri neperitoare, cari îi vor păstrà pentru totdeauna un loc luminos de mare cinste între scriitorii literaturii noastre naţionale. Orice român care va cetì *Două Neamuri*, va înţelege din acea povestire mai multe din suferinţele neamului, decât din multe volume pline de documente şi de note erudite.

«Plecarea lui dintre noi lasă adânci păreri de rău, atât în lumea largă a plugarilor, cât şi în lumea literelor.

«Pomenirea lui Sandu-Aldea va fi vie câţi secolì Românii vor voì să-şi înţeleagă trecutul şi bună parte din prezent».

ŞEDINŢA ORDINARĂ

1 APRILIE 1927

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreşedinte.

D-l I. BIANU aduce un preţios dar făcut de d-l M. Burghele pentru colecţiunile Academiei. Darul constă din câteva numere răsleţe de ziare ruseşti tipărite la Iaşi în timpul războiului (Iulie 1917 — Ianuarie 1918): *Vestnik rumînskago Fronta*, *Izvestiea Rumcerod*, *Respublikaret* şi *Ukraina*. Valoarea deosebită a acestor ziare este evidentă şi suntem recunoscători d-lui M. Burghele pentru această nouă contribuire la îmbogăţirea colecţiilor noastre istorice.

Dela Uniunea Astronomică Internaţională, din Cambridge, la care Academia noastră este asociată, se primeşte cererea de a achità cotizaţia pe 1927 în sumă de 1500 franci aur, socotit pe patru unităţi de câte 375 franci aur unitatea, — cerându-se plata cel puţin pentru trecut.

D-l I. BIANU adaogă că, în graba cu care răspundem invitaţiilor străine, am primit a luà parte din multe Asociaţii Internaţionale ştiinţifice, printre care şi Uniunea Astronomică Internaţională. La Aceasta Uniune Colegul nostru onorar d-l N. Donici ne-a reprezentat în câteva rânduri. Pentru noi este deci o chestiune de onoare să ne ţinem de angajamentele luate, dar n'avem putinţa. Academia a preparat şi înaintat un memoriu d-lui Preşedinte al Consiliului de Miniştri şi d-lor Miniştri al Instrucţiunii şi al Afacerilor Străine,

arătând că raporturile noastre ştiinţifice cu Uniunile Internaţionale trebuiesc luate asupra sa de Guvern sub raportul financiar, — chestiunea fiind mai înainte de orice o chestiune de prestigiu naţional.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

8 APRILIE 1927

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI. Vicepreşedinte.

Dela Preşedinţia Consiliului de Miniştri se primeşte o adresă în referire la memoriul ce Academia i-a înaintat cu privire la «Consiliul Internaţional de Cercetări», — făcându-se întrebarea cine a dat mandat d-lor L. Mrazec şi A. Saligny să adereze în numele României la dispoziţiunile luate de Conferinţa plenară a Consililului Internaţional de Cercetări ţinută între 18—28 Iulie 1919 la Bruxelles.

D-l I. BIANU, asupra întrebării făcute de Preşedintele Consiliului de Miniştri, dă lămurirea că Academiei Române s'a făcut în şedinţa dela 11 Iunie 1919 propunere din partea Secţiunii Ştiinţifice de a ne asocià «la fun«darea organizaţiunilor ştiinţifice internaţionale prin mijloacele aprobate în «conferinţele ţinute la Londra şi Paris de Academiile interaliate; să se aducă «la cunoştinţa Guvernului această hotărîre cerându-i-se concursul pentru «îndeplinirea scopurilor urmărite de aceste ascociaţiuni ştiinţifice internaţio«nale» (Anale, Ser. II, Tom. XXXIX, pag. 394). Această propunere a fost aprobată de Academie, care a comunicat Guvernului deciziunea sa şi a cerut Secţiunii Ştiinţifice să aleagă doui delegaţi care să reprezinte Academia la conferinţa plenară a Consiliului Internaţional de Cercetări din 18—28 Iulie 1919. Secţiunea Ştiinţifică prin procesul-verbal din 27 Iulie 1919, deleagă — şi plenul Academiei a aprobat — pe colegii A. Saligny şi L. Mrazec.

D-l Dr. GR. ANTIPA reaminteşte că aderarea noastră în 1919 la organizaţiunile internaţionale ştiinţifice erà mai înainte de toate o necesitate a politicei noastre de Stat de după războiu. Academia Română, vrând nevrând, a intrat în acele organizaţiuni prin colegii Saligny, Mrazec, sau prin Colegul Secretar General d-l V. Pârvan, care a contractat şi d-sa, angajamente similare la Academiile Unite din Bruxelles.

D-l I. BIANU comunică o telegramă din partea Operii Române din Cluj, prin care suntem înştiinţaţi că marele artist Popovici Beyreuth, directorul acelei Opere, a încetat alaltăeri din vieaţă. Deşi defunctul nu făceà parte din Academie, noi luăm cunoştinţă cu adâncă părere de rău de pierderea unei mari glorii a muzicei româneşti.

— Se decide a se trimite o telegramă de condoleanţe Operei Române din Cluj.

D-l I. BIANU înfățișează trei cărți grecești importante pentru istoria patriei noastre, dăruite Academiei de colegul nostru corespondent, d-l Profesor D. Russo, și anume:

Ὁ Ἁρματολισμὸς τῆς Πελοποννήσου—1500—1821, ὑπὸ Τάκη Χ. Κανδηλώρου. Atena 1924.
Τάκη Χ. Κανδηλώρου, Ἡ Φιλικὴ Ἑταιρία 1814—1821. Atena 1926.
Δημητρίου Α. Πετρακάκου, Τὸ μαναχικὸν πολίτευμα τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω. Atena 1925.

D-l Russo, care va merge în curând la Atena, oferă serviciile sale spre a mijloci procurarea pentru Academie a cărților și scrierilor de istoria și cultura byzantină și greacă modernă în legătură strânsă de înrâurire cu desvoltarea istoriei și culturii noastre. Aceasta procurare se poate face pe calea schimbului de publicațiuni și d-l Russo face chiar o propunere scrisă în acest sens.
— Propunerea se trimite Comisiunii bibliotecii și publicațiilor.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

15 APRILIE 1927

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI. Vicepreședinte.

Se primește prima circulară a Congresului al X-lea Internațional de Zoologie, care se va ține la 4—9 Septemvrie 1927, în Budapesta.
— Se trimite Secțiunei Științifice.

Se comunică deciziunea Secțiunii Literare de a publicà în memoriile ei studiul d-lui N. Cartojan, *Fiori, di virtù în literatura românescă.*

D-l I. BIANU comunică scrisoarea d-lui P. Papahagi, directorul liceului din Silistra și membru corespondent al Academiei, care înștiințează că între satele Calipetrova și Frașari lângă Silistra a fost găsit un tezaur de monete bizantine și alte obiecte, toate de aur, păstrate într'o oală. Parte din aceste obiecte ar fi fost confiscate de comandantul jandarmeriei din localitate.
— Academia a înștiințat îndată pe d-l Ministru de Interne, Octavian Goga, spre a luà măsurile cuvenite pentru salvarea și aducerea tezaurului în capitală.

Dela I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei se primește în dar o fotografie reprezentând pe Membrii Congresului de Bizantinologie din 1924 la Mânăstirea Cetățuia.
— Se exprimă mulțumiri I. P. S. Sale pentru frumosul dar.

D-l I. BIANU comunică o copie legalizată de pe testamentul d-nei Maria Antachi, care lasă Academiei ca moştenire o avere de 10.000.000 (zece milioane) lei, cu destinaţia de a se da premii şi burse anuale.
— Se trimite Delegaţiunii spre a decide asupra acceptării.

Dela Despărţământul Bucureşti al Asociaţiunii «Astra», se primeşte o scrisoare prin care anunţă constituirea lui şi se cere sprijinul Academiei.
— Se ia act cu bucurie şi se decide să se trimită publicaţiunile Academiei.

Se comunică deciziunea Secţiunii Literare de a se publicà în Memoriile ei comunicarea *Note şi scrieri Şincaiane* de d-l dr. A.Veress.

D-l I. BIANU prezintă un manuscript al d-lui Vangheli T. Millio, *Poezii populare Macedoromâne, însoţite de ariile cântării.* Asupra acestei colecţiuni, colegul nostru onorar, d-l G. Enescu, a făcut un referat prin care recomandă publicarea lor.

D-l I. BIANU prezintă manuscriptul răposatului Teodor D. Focşăneanu *Limba noastră*, *Limbajul eclesiastic*, *Limbajul laic*, însoţit de referatul d-lui Sextil Puşcariu, care conchide la nepublicarea manuscriptului.
— Se decide să se încorporeze la colecţia de Manuscrise ale Academiei.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

6 MAIU 1927

Preşedinţa d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreşedinte.

La şedinţă ia parte şi d-l Profesor Paul Collinet dela Facultatea de drept din Paris.
D-l Dr. G. MARINESCU. dechizând şedinţa, zice:

«*Monsieur et très honoré confrère,*

«Mes collègues de l'Académie roumaine et moi-même éprouvons le plus vif plaisir de vous voir parmi nous et de vous dire combien nous sommes tous heureux de vous temoigner notre vive sympathie en rappelant les titres que vous avez à notre estime.

«Non seulement vous êtes un *juriste* éminent qui a étudié la science du droit à travers les âges et a éclairé maints problèmes concernant cette science, mais vous êtes aussi un grand ami de la Roumanie, ce dont nous sommes très fiers. Grâce à la methode historique judicieusement utilisée — car la méthode, comme l'a fort bien dit Descartes, crée les résultats, et en employant comme moyen d'investigation la philologie, vous avez pu approfondir le droit celte, en collaboration avec votre illustre maitre D'Arbois de Joubainville, ensuite le droit romain et puis le caractère

oriental des oeuvres législatives de Justinien, travail remarquable couronné par l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres.

«Vous vous êtes consacré également à l'histoire du droit de l'école de Beyruth et la monographie que vous avez publiée sur ce sujet est l'oeuvre la plus complète qu'on ait écrite sur une école de droit de l'antiquité.

«L'Association des Etudes Grecques, appréciant la valeur de votre oeuvre, lui a decerné une recompense bien méritée.

«Connaisseur subtil des études byzantines, vous avez pris part au Congrès qui a eu lieu à Bucarest en 1924 et à celui qui a eu lieu à Belgrade, le mois dernier. Dans ces deux congrès vous avez remporté un succès incomparable.

«Toutes vos recherches portent l'empreinte d'un esprit élevé ou la critique la plus objective est le trait dominant. On voit par là que Maeterlink n'a pas eu toujours raison d'affirmer que la science du droit est la science la plus vaine du monde.

«*Monsieur et très honoré confrère,*

«S'il est vrai que vos oeuvres importantes sont appréciées surtout par les spécialistes, il y a un autre fait que tout Roumain cultivé n'ignore pas à savoir, que la France, votre pays, marche toujours à la tête des nations, dans les grands travaux de la pensée humaine, concernant le Vrai, le Beau et le Bien.

«C'est de la révolution française qu'ont jailli les vérités qui doivent régir les sociétés humaines.

«C'est la première révolution française qui a fait une déclaration admirable en proclamant hautement les Droits de l'homme et du citoyen.

«C'est toujours une autre révolution française qui a proclamé les notions merveilleuses: *liberté*, *egalité*, *fraternité*, qui figurent sur tous les frontispices des Institutions publiques françaises.

«N'est-ce pas encore un grand empereur, Napoleon I, ou le petit caporal comme on l'appelle parfois, qui par son intuition géniale a compris la valeur de la justice sociale, en créant le code civil qui s'applique aussi en Roumanie? et, plus récemment encore, un juriste doublé d'un philosophe supérieur Léon Bourgeois qui a mieux compris que ses predécésseurs, l'interdépendance des sociétés, a donné une interprétation, à la fois juridique et morale, à cette nouvelle notion d'interdépendance, la solidarité qui est à la base même et l'essence de la societé.

«Basé sur des recherches de biologie, j'ai la ferme conviction que c'est la solidarité des peuples qui sera en état de diminuer les calamités mondiales produits par la guerre, comme d'ailleurs la création des Sociétés des Nations tend à le prouver.

«Animé des plus hauts sentiments d'estime pour votre personne et pour vos travaux et d'admiration pour la France, ce pays noble et généraux, auquel l'Humanité doit, en grande partie, ses oeuvres merveilleuses

que je vous souhaite la bien-venue dans l'enceinte de l'Académie Roumaine».

D-l ***Paul Collinet*** mulţumeşte călduros d-lui Dr. G. Marinescu pentru cuvintele adresate şi desvoltă apoi comunicarea cu subiectul:

«Cum vorba «contractus» a luat sensul de «contract».

D-l I. BIANU comunică trista ştire primită dela Universitatea din Graz că la 21 Aprilie trecut s'a stins din vieaţă la o vârstă înaintată colegul nostru Hugo Schuchardt, cel mai vechiu membru onorar al Academiei ales la 1877. Schuchardt a fost una dintre cele mai puternice şi mai ingenioase personalităţi în filologia romanică. El, prin studiile sale asupra latinei vulgare a completat cercetările ilustrului său profesor Friederich Diez şi a răspândit lumină asupra limbilor popoarelor rămase neromanizate, cum au fost Albanezii, Celţii şi Bascii. Pentru Români, Schuchardt, a fost un prieten călduros şi prin studiile sale a luminat multe probleme ale formaţiunii şi evoluţiunii limbii noastre.

— Se va trimite scrisoare de condoleanţe Universităţii din Graz.

D-l I. BIANU înfăţişează primele două volume apărute până acum din publicaţia anuală *Dacia* (Vol. I — 1924 şi Vol II — 1925), de sub direcţiunea colegului nostru V. Pârvan, cuprinzând cercetări şi descoperiri arheologice făcute în România de elevii colegului nostru. Aceste două volume au fost terminate tocmai în timpul când colegul nostru Pârvan a publicat marea sa operă «Getica».

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, exprimă mulţumiri d-lui V. Pârvan, pentru rezultatele aşà de frumoase ale muncii conduse de d-sa şi-i face urări de sănătate spre a mai puteà produce asemenea monumente.

D-l G. BALŞ arată că o parte din lucrările menţionate ale d-lui V. Pârvan au fost făcute cu ajutorul Comisiunii Monumentelor Istorice. In anul acesta Ministerul Cultelor şi Artelor a retras o sumă de 500.000 lei din alocaţia pentru continuarea lucrărilor arheologice conduse de colegul nostru, tocmai în momentul când d-sa dădeà la lumină operele arătate mai sus. Comisiunea Monumentelor Istorice a protestat contra acestei păgubitoare măsuri.

D-l AL. LĂPEDATU arată că a treia zi de Paşti s'a făcut în comuna Auşeu, din Bihor, festivitatea pentru desvelirea şi sfinţirea tablei comemorative aşezate din iniţiativa Academiei, la casa regretatului nostru coleg Alexandru Roman, cu ocazia împlinirii a unei sute de ani dela naşterea celui sărbătorit. D-sa a reprezentat Academia la pioasa sărbătorire şi a rostit următoarea cuvântare:

«Academia Română îndeplineşte astăzi o pioasă datorie de recunoştinţă faţă de memoria unuia dintre foştii săi membri întemeietori, faţă de memoria lui Alexandru Roman, aşezând acì, în Auşeu, pe pereţii casei unde, acum o sută de ani, a văzut el mai întâiu lumina, o tablă comemorativă, ca să perpetueze şi astfel în sufletul generaţiilor viitoare amintirea marelui dascăl şi luptător, pe care aceste părţi de ţară l-au dat neamului românesc în secolul trecut.

«Căci acesta a fost rostul vieții lui Alexandru Roman: să fie luminător al minții și conștiinții românești și luptător pentru drepturile și libertățile poporului său. Intr'adevăr, ca profesor la liceul român din Beiuș, ca conducător al societății literare a studenților dela Academia de Drepturi din Orade și, dela 1863 înainte, ca profesor la Universitatea din Pesta, el a luminat și îndrumat nenumărate rânduri de tineri studioși întru iubirea și cultivarea limbii și literaturii românești, iar ca publicist la «*Concordia*» și «*Federațiunea*», ca deputat — 22 de ani neîntrerupt — în Parlamentul unguresc și ca om politic în slujba neamului său, a luptat cu tenacitate și demnitate, ca națiunea sa să-și capete situația ce i se cuvine.

«Ba, ca luptător național, a fost chiar primul martir al politicii maghiare de asuprire sau, cum însuși spuneà într'o ședință a Academiei. a fost cel dintâiu între români cari avù, sub era dualistă, onoarea să între în pușcăriile dela Vaț, pentru crima de a fi susținut, și apărat revendicările neamului său. Martiriul acesta a impresionat, atunci, atât de viu suflarea românească că acel ce-l suferià a fost trecut în domeniul legendei și cântat în versuri populare mișcătoare de duioase, — versuri în cari, mai târziu, acelaș popor a încadrat pe un alt martir și erou al temnițelor maghiare, pe Vasile Lucaciu.

«Și nici că puteà fi altfel acel care, ca un sunet de trâmbiță, scrià în cuvântul program al uneia din gazetele sale: «Sufletele noastre la D-zeu! Inimile și brațele noastre în serviciul națiunii române. Să stăruim cu toții a reedificà altarele dărâmate ale Românismului. Să buciumăm în toate zilele cauza naționalității noastre, până se va preface în sânge la toți fiii români».

«Și inima sa a fost cu adevărat în serviciul națiunii române, în toate momentele grele, și critice. Așà, în Dieta, care la 1868, dădù faimoasa lege de naționalități, himera unei jumătăți de veac de vieață politică a fostului stat ungar. Așà, la 1879, când, după gloriosul războiu al independenții române, s'a adus legea pentru întroducerea limbii maghiare în școalele primare. Și așà, la 1883, când iarăși, tot după un epocal eveniment al trecutului nostru, întemeierea Regatului român, s'a votat legea pentru introducerea limbii maghiare și în școlile secundare și când Alexandru Roman fu singurul deputat român în Parlamentul unguresc care să se ridice împotriva acestui nou instrument de maghiarizare.

«Astfel, bărbatul acesta, așà devotat intereselor culturale și naționale ale neamului său, a ajuns, încă de tânăr, atât de reputat și de apreciat de conaționalii săi, că atunci, când, în țara mumă, s'a întemeiat Societatea academică — Academia Română de mai apoi — între cei chemați să reprezinte, să simbolizeze în această învățată asociație, cu autoritatea și prestigiul numelui lor, unitatea culturală a neamului, alături de Timoteiu Cipariu și Gheorghe Barițiu, de Vincențiu Babesiu și Andrei Mocsoni, de Gavrilă Munteanu și Iosif Hodosiu, a fost, pentru aceste părți ungurene și bihorene, Alexandru Roman.

«Asemenea când, tot atunci, se puneau ultimile pietre angulare la temelia Statului român modern, prin alegerea Principelui Carol şi prin întocmirea Constituției dela 1866, şi când conducătorii acestui Stat — pivotul României întregite de azi — aşteptau sprijinul fraților din afară la acțiunea de realizare a postulatelor ce aveau să ducă, în calculul şi nădejdile lor, la îndeplinirea idealului politic de care cu toții erau călăuziți, între cei dintâi ce le oferiră şi dădură acest sprijin fu şi Alexandru Roman.

«Paginele ziarelor sale amintite şi anumite acte păstrate în Biblioteca Academiei noastre, sunt prețioase mărturii ale legăturilor înfăptuite atunci de profesorul şi luptătorul dela Pesta cu conducătorii noului Stat român dela Bucureşti, printre cari se numărau, în primul loc, acei ce prin sufletul lor înalt şi prin acțiunea lor hotărîtoare erau considerați ca reprezentanții cei mai expresivi ai marilor aspirațiuni naționale — Ion C. Brătianu şi Mihail Kogălniceanu.

«Legăturile acestea, aveau la bază, deoparte ca şi de alta, aceleaşi sentimente şi convincțiuni naționale şi politice, pe care Alexandru Roman le-a afirmat nu numai în articolele şi cuvântările sale, ci a ținut să le mărturisească, a doua zi după încheierea pactului dualist, în chiar Parlamentul ungur:

«Nu pentru aceea îmi ridic glasul — zicea el — pentru că mi-aş teme naționalitatea mea, căci ea posedă puterea de vieață particulară gintei la care aparține şi poartă pe frunte caracterul vitalității dovedită în curs de 17 secole. Au trecut peste ea popoarele barbare, tot aşà cum au trecut şi peste munții cei inalți ai patriei, fără însă a-i puteà sparge»...

«Şi: «dacă dualismul acesta nu este primul pas spre federație, atunci de bună seamă este ultimul spre prăbuşirea Imperiului. Căci, abstrăgând dela pericolele ce se pot naşte din renitențele popoarelor nemulțumite, încovoiate sub sarcina centralizării duble, însăşi centralizarea aceasta poartă în sine sâmburele descompunerii finale».

«Fatidice cuvinte, pentru adevărul profetic ce cuprindeau şi care aveà să se împlinească — 50 de ani în urmă numai — în cea mai formidabilă catastrofă istorică a Europei. Dar, în acelaşi timp. la cel ce enunță dramatica sentință, câtă încredere în viitorul neamului său şi câtă certitudine cu situația ce i se creiase prin dualismul austro-maghiar erà nu numai trecătoare, ci de-adreptul ducătoare la prăbuşirea prin care destinele acestui neam aveau să se împlinească, în cadrele evoluției sale istorice fireşti, adică în legătură cu vieața întregului popor român.

«Aceste sentimente şi condițiuni explică, cred, atitudinea, stăpânită şi aşezată, dar plină de încredere şi năjdede, pe care Alexandru Roman a avut-o în luptele noastre culturale şi politice, atitudine de muncă pozitivă şi durabilă şi care va trebui urmărită, cercetată şi lămurită, de aci înainte.

«Datoria aceasta se impune în deosebi tinerimei. Nu numai pentru a o face mai bine şi mai întins cunoscută, ci şi pentru ca să vadă şi înțeleagă dintr'însa cum oamenii renaşterii noastre au ştiut lucrà şi colaborà

pe deasupra intereselor locale și trecătoare, fără uri și fără amărăciuni, cu iubire și frățietate, pentru eluptarea aceluiaș ideal comun. Căci, după socotința mea, Alexandru Roman, a îndeplinit, din tinerețe până la bătrânețe, una din lucrurile cele mai folositoare cu cari generațiunea sa a contribuit la realizarea acestui ideal.

«Iată de ce în vieață fiind, și-a câștigat atâta autoritate printre contimporani și s'a bucurat de atâta respect. Iată de ce autoritatea aceasta și respectul acesta a crescut și mai mult după moartea sa și va crește negreșit cu cât vremea va scoate mai complect și mai lămurit la iveală meritele sale. Și iată de ce putem transmite astăzi, generațiilor viitoare, aceste două bunuri morale legate de numele său, cu pildă vie și vrednică de imitat, pentru urmași.

«E de înțeles dar, iubirea și recunoștința, cu care reprezentanții poporului român din aceste părți bihorene, au ținut să comemoreze în iarna trecută centenarul nașterii sale, cum și pietatea cu care Academia Română vine azi, să desăvârșească această manifestațiune, așezând o tablă de marmoră pe casa nașterii sale, ca semn pururea grăitor, pentru poporul din această comună, cum că aci, în mijlocul înaintașilor lor, a văzut lumina zilei, în căminul acesta de cinste și de mândrie, pentru dânșii, în vremurile de robie sufletească și trupească a poporului român din Transilvania și fosta Ungarie, unul din acei ce, prin lumina ce au răspândit și prin munca ce au săvârșit, au pregătit zilele mari și glorioase ale generațiunii noastre.

«Căci dacă sufletul poporului nostru din aceste părți a scăpat, în ceasul al unsprezecelea, dela peirea sigură ce-i erà pregătită, — dacă cultura română reprezentată prin Academia noastră, a ajuns astăzi la vază și prețuire, — dacă, în fine, Statul Român, s'a reîntregit cu părțile sale răzlețite de veacuri, — la toate aceste mari și epocale realizări și prefaceri stă și munca și jertfa generațiilor precedente, muncă și jertfă la care Alexandru Roman își are și el partea sa de contribuție, pe care nici Biharea nici Academia și nici România nu o vor uità, ci, dimpotrivă, își vor ține de datorie să o scoată tot mai mult în evidență și la lumină.

«Serbarea de azi, e de altfel, început de dovadă pentru aceasta. In numele Academiei Române, aducând memoriei lui Alexandru Roman, prinosul iubirii, recunoștinței și pietății pe care instituțiunea noastră i le datorează, predau aceasta tablă comemorativă, în griji păstorului sufletesc ale acestei comune și urmașilor săi, nu numai să o păstreze cu toată scumpătatea, ci să și învețe, în fața ei, cum le este menirea și datoria, de urmași, să cinstească și proslăvească numele și faptele marilor și glorioșilor lor înaintași».

D-l I. BIANU înștiințează că în ziua de 27 Aprilie a căzut în satul Șopot (județul Dolj) un foarte mare bolid, care s'a îngropat aproape în întregime în pământ. Faptul s'a relatat de ziarul «Universul», în numărul din ziua de 2 Maiu (pag. 9, col. 2 jos). D-l I. Bianu a făcut imediată intervenire la Ministerul de Interne spre a luà măsuri urgente pentru scoaterea bolidului și aducerea lui la Muzeul de Istorie Naturală.

Dela Comitetul de conducere al muzeului Militar Naţional se primeşte invitare ca membrii ai Academiei să ia parte mâine 7 Maiu la ora 11, la deschiderea Muzeului reorganizat.

Dela Consiliul de Administraţie al Universităţii din Louvain, se primeşte invitare de a luà parte printr'un delegat, la sărbătorirea celui de al cincilea centenar dela înfiinţarea numitei Universităţi, sărbătorirea având să se facă în zilele de 28 şi 29 Iunie viitor.

D-l I. BIANU arată că în «Monitorul Oficial» din 21 Aprilie trecut s'a publicat legea pentru modificarea Statutului şi legii de înfiinţare a «Fundaţiunii Principele Carol», lege promulgată la 10 Aprilie. Această lege interesează de aproape Academia, deoarece prin art. 3 al ei se prevede că Fundaţiunea are în fruntea ei, până la majoratul A. S. R. Principele Moştenitor, o eforie compusă dintr'un reprezentant al Casei Regale, unul al Casei Princiare şi doi reprezentanţi ai culturii româneşti, dintre membrii Academiei Române. Eforii sunt numiţi de M. S. Regele.

D-l DIM. GUSTI zice că e informat că au şi fost numiţi ca efori ai acelei Fundaţii dintre membrii Academiei, d-nii colegi I. Simionescu şi O. Goga.

D-l I. BIANU arată că d-na Caliopi Şt. Demetrescu Vergu, văduva răposatului director al Bunurilor Academiei, a depus în dar o sumă de 10.000 lei spre a institui un premiu cu numele «Premiul Şt. Demetrescu-Vergu» pentru o lucrare silvică.

— Se exprimă mulţumiri d-nei Caliopi Şt. Dem.-Vergu.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

13 MAIU 1927

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ.

D-l N. IORGA desvoltă comunicarea despre *Cei patru factori ai Independenţii României.*

D-l I. BIANU înfăţişează scrierea *Bessarabia — Russia and Roumania on the black sea* (New-York, 1927), de cunoscutul prieten al Românilor, d-l Charles Upson Clark, autorul operei «România Mare». Volumul înfăţişat este rezultatul cercetărilor făcute acum doi ani de d-l Clark cu ocazia unei călătorii în Basarabia.

Dela Ministerul Cultelor şi Artelor, se primeşte înştiinţare că mandatul dat de Academie d-lui I. Al. Brătescu-Voineşti, în Comitetul de lectură al Teatrului Naţional din Capitală, a expirat şi se face rugămintea de a desemnà un alt membru în acel Comitet pentru un period de trei ani.

— Se deleagă d-l N. Iorga.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

20 MAIU 1927

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI, Vicepreşedinte.

D-l I. BIANU arată, că la 29 Noemvrie viitor, se împlinesc 75 ani dela moartea marelui istoric şi scriitor român Nicolae Bălcescu, la Palermo. Mulţumită relaţiilor şi suggerărilor tinerilor foşti membri ai Şcoalei Române dela Roma, Universitatea din Palermo a hotărît să comemoreze mâine, 21 Maiu, pe marele nostru patriot în Aula Magna, însărcinând pe d-l Claudiu Isopescu, unul din foştii membri ai menţionatei şcoale, să facă o expunere despre vieaţa şi opera lui Nicolae Bălcescu. D-l I. Bianu a trimis Rectorului Universităţii din Palermo următoarea telegramă în numele Academiei:

«Riconoscenti per solenne ricordanze del nostro grande scrittore sto«rico Balcesco finito Palermo 1852 mandiamo fraterni saluti».

PARTEA II

—

SESIUNEA GENERALĂ

25 MAIU — 10 IUNIE 1927

ŞEDINŢA GENERALĂ

25 MAIU 1927

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ zice:

Deschid sesiunea generală a acestui an, salutând atât pe colegii activi, cât şi pe colegii onorari şi corespondenţi, cari, invitaţi, au binevoit a venì să asiste la lucrările noastre. Primul cuvânt însă ce avem de rostit azi este către Marele Protector şi Preşedintele de Onoare al Academiei, urându-I, emoţionaţi de mari nădejdi, deplină însănătoşire, Ultimele ştiri despre sănătatea Maiestăţii Sale sunt optimiste şi prin urmare cu o grijă mai puţin putem începe lucrările acestei sesiuni. După buna tradiţie a Instituţiunii noastre, s'au remis M. Sale programul lucrărilor sesiunii noastre şi raportul anual al Secretarului General. Maiestatea Sa va decide dacă va puteà să primească pe Preşedintele şi Secretarul General al Domniilor-Voastre spre a-I da şi relaţii verbale asupra sesiunii.

O colegială datorie ne face să ne gândim şi la Secretarul nostru General, d-l V. Pârvan, care lipseşte dela locul său de datorie, fiind destul de greu bolnav în străinătate. Ştirile ultime ce avem despre d-sa nu sunt atât de optimiste pe cât dorinţa ne este ca să fie.

Deasemenea la lucrările noastre nu va puteà luà parte colegul nostru d-l Dr. I. Cantacuzino, de curând aflându-se operat.

Funcţia de Secretar General va fi împlinită, după Regulament, de Secretarul Secţiunii Literare, d-l I. Bianu.

Anul acesta am chemat la consfătuirile noastre pe lângă membrii activi şi pe colegii onorari şi corespondenţi, pentrucă starea financiară a Academiei este foarte îngrijitoare. Avem un deficit considerabil, — deficit firesc, dealtfel, deoarece sarcinele Academiei s'au mărit mult şi continuă a se mărì, fără ca veniturile să urmeze aceeaş cale. Exproprierea bunurilor rurale ale Instituţiunii noastre — Instituţie de utilitate publică, pentrucă publică este Biblioteca ei — a atins greu mijloacele ei proprii de întreţinere, iar subvenţiile neînsemnate ce ni se dau de Stat nu pot face faţă cheltuelilor sporinde. D-l General Al. Averescu, Preşedintele Consiliului de Miniştri, a binevoit

să ne promită, aci într'o şedinţă la care a luat parte în anul trecut, că ne va da un ajutor de 5 milioane. Noi am socotit că aceste 5 milioane vor fi anuale, deci permanente, înlocuind dotaţiunea legală de 1 milion; dar ne-am înşelat. D-l Prim-Ministru ne-a declarat că a înţeles a ni le acordà numai ca un ajutor pentru acest an. Acest ajutor însă până acum nu l-am putut obţine.

D-l Preşedinte Em. Racoviţă atrage apoi atenţiunea asupra câtorvà puncte din programul lucrărilor, cu deosebire asupra modului în care trebuesc făcute alegerile de membri activi, onorari şi corespondenţi, anunţând locurile vacante, asupra necesităţii de reorganizare a Academiei, suggerând părerea Biuroului ca Comisiunea specială să prezinte până la iarnă un proiect care să fie tipărit, trimis la toţi membrii şi supus votării în viitoarea sesiune generală, — asupra chestiunii localului Academiei, şi în sfârşit, asupra necesităţii unei mai bune salarizări a funcţionarilor.

D-l I. BIANU prezintă următorul *Raport asupra lucrărilor făcute în anul 1926*.

Domnilor Colegi,

«Deschizând a 60-a sesiune generală anuală a Academiei Române, închidem un an plin de grele preocupări, cari apasă asupra instituţiilor culturale ale ţării şi ale neamului nostru.

«Academia noastră, ca toate instituţiunile de vieaţă şi în special de cultură ale neamului nostru, a trăit zile de mari îngrijorări pricinuite de starea sănătăţii Maiestăţii Sale Regelui, care personifică într'un mod atât de fericit avântul şi înălţarea spre viitor a întregei românimi adunate întâia oară într'un singur Stat sub înţeleapta şi devotata conducere a purtătorului coroanei de oţel, făurită acum o jumătate de secol de marele Intemeetor.

«Raze de speranţe din ce în ce mai luminoase ne fac să avem încredere tot mai vie că Protectorul Academiei va puteà să continue a întinde încă mulţi ani asupra Instituţiunii noastre binefacerile interesului şi iubirii arătate totdeauna.

«In urmărirea şi desvoltarea activităţii, care este menită acestei Instituţiuni, bunăvoinţa Augustului nostru Suveran ne este cu atât mai necesară cu cât mai imperioase sunt cerinţele şi îndatoririle de ordin superior cultural, pe care Academia trebuie să le îndeplinească şi cu cât greutăţile pentru continuarea acestei activităţi întâmpină mai mari piedici din cauza crizei de transformare, urmată după răsboiu în toată vieaţa Statului nostru.

«O îndoită manifestare nouă a interesului statornic şi bine cunoscut, pe care M. S. Regele îl păstrează Academiei, s'a arătat când

Maiestatea Sa a binevoit a dispune, prin Statutul pentru conducerea şi administrarea Fundaţiunii Sale Culturale «Regele Ferdinand I», promulgat la 24 Februarie c., ca Academia Română să-şi aibă reprezentantul său în Consiliul şi Comitetele Fundaţiunii şi în zilele trecute când, cu ocazia reorganizării prin lege a Fundaţiunii culturale «Principele Carol» s'a dispus ca administrarea acestei Fundaţiuni să fie încredinţată unei Eforii de patru persoane, dintre care doi membri ai Academiei pe lângă alţi doi luaţi din Curtea Regală. Intâiele noastre cuvinte exprimă deci simţirile de recunoştinţă pe cari le păstrăm Suveranului nostru iubit, speranţa şi încrederea în restabilirea deplină a sănătăţii Sale, care este întâia condiţiune de prosperitate pe toate terenurile vieţii Statului şi a neamului.

«Trecem acum la înşirarea evenimentelor şi la expunerea faptelor cari constituesc vieaţa Academiei în anul încheiat.

«I. *Membri.* Şi în acest an, soarta a cosit harnic în rândul colegilor noştri români, dându-ne iarăş prilejul nedorit de a regretà pierderi mari şi dureroase, unele pe atât mai dureroase pe cât de neaşteptate, altele lăsând goluri pentru care va trece timp până ce alţi muncitori se vor formà, potrivit celor ce acum odihnesc în fericită pace, spre a le umple.

«V'a rămas de sigur neştearsă amintirea Vinerei de 17 Octomvrie al anului trecut, când Doctorul *Victor Babeş* venise plin încă de vieaţă la şedinţa noastră din aceà zi, fără ca nimeni să poată gândì că aceea erà ultima sa venire în mijlocul nostru. Peste două zile, vieaţa sa erà curmată. Sufletul neobosit în deslegarea problemelor mari şi tainice ale vieţii omeneşti mereu ameninţate îşi găsià acum odihna.

«Preţuit dela primele manifestări în cercurile ştiinţifice din Viena şi Budapesta, la a cărei Universitate un timp a fost docent, şi mai apoi în cele din Paris, D-rul Victor Babeş simţià adânc dorul de revenire în patrie, cu oricât de frumoase situaţii l-ar fi îmbiat Apusul, şi, deaceea, îl vedem, în 1886, câştigat Ştiinţei româneşti şi numit profesor la Universitatea din Bucureşti. Tânărul savant înţelegeà — în noua sa situaţie — să reorganizeze, transformându-le până la o adevărată renaştere, ştiinţele medicale din ţară. Şi aspiraţiunile sale s'au înfăptuit în necontestată realitate. Dela cele peste 700 de lucrări ştiinţifice ale D-rului Babeş publicate în mai multe limbi, Anatomia patologică, Bacteriologia, Higiena, Terapeutica boalelor infecţioase,

— toate au profitat larg îmbogățindu-se cu noui fapte descoperite și sistematizându-se, prin admirabila tehnică de lucru a Maestrului, fie sub raportul expunerii teoretice, fie sub acel al aplicărilor practice.

«Două mari probleme au revenit stăruitor în preocupările sale — problema turbării și aceea a pelagrei — amândouă de aceeași însemnătate din punct de vedere științific și umanitar, iar cea de a doua mai ales național. In numeroase conferințe și printr'o deosebit de importantă monografie asupra pelagrei, care i-a adus în 1924 premiul Montyon al Academiei de științe din Paris, D-rul Babeș a atras atenția în țară asupra nevoiei de a se luptà sistematic contra acestui flagel abătut asupra păturei noastre țărănești, și — însuflețit de un cald patriotism — a cerut să se facă o lege pentru combaterea pelagrei, preconizând un regim și un tratament propriu. Acelaș cald patriotism moștenit, de sigur, dela părintele său și regretatul nostru coleg Vincențiu Babeș, l-a făcut să trateze chestiunea vitală națională a regenerării poporului român, bazând-o pe rezultatele cercetărilor științifice. D-rul Babeș împletià astfel, strâns, firul studiilor sale medicale cu problema sănătății publice în genere și a celei naționale, în deosebi.

«Vasta operă a D-rului Babeș de mult atrăsese asupra ei atențiunea lumii științifice apusene. Ea i-a consacrat numele în Analele științei universale, înscriindu-i-l printre rarele valori științifice permanente și nepieritoare.

«Pentru Instituțiunea noastră, regretatul coleg aveà o mare iubire manifestată până și în actul ultim de voință al său, lăsând prin testamentu-i, din modesta sa avere, două legate Instituțiunii noastre. Amintirea lui recunoscătoare va fi veșnic păstrată de Academie.

«O pasiune asemănătoare pentru știință cu a D-rului Babeș a avut și adânc regretatul coleg corespondent D-rul *Ion Athanasiu*, decedat în ziua de 20 Iulie 1926.

«Consacrându-se studiilor de fiziologie animală, răposatul coleg a lucrat mai mulți ani în laboratorul colegului nostru onorar Ch. Richet, apoi la Bonn, în laboratorul celebrului fiziologist Pflüger și mai târziu, în Institutul internațional de fiziologie al lui Marey. Numeroasele sale scrieri asupra circulațiunii sângelui, circulațiunii limfei, respirațiunii, nutrițiunii, sistemului nervos, locomoțiunii, etc., etc., scrise cele mai multe în limba franceză și nu puține în limba germană — sau traduse în această limbă — l-au făcut repede cunoscut cercurilor știin-

ţifice apusene şi i-au câştigat un renume în străinătate care face glorie ştiinţei noastre.

«Soliditatea ştiinţifică a lucrărilor sale, comunicate în cea mai mare parte la Academia de ştiinţe sau la Societatea de Biologie din Paris a decis pe ilustrul fiziolog Marey să-i încredinţeze postul de subdirector al Institutului internaţional de fiziologie din Paris, — post pe care l-a ocupat cu demnitate până la reîntoarcerea sa în ţară. Acì, ca profesor de fiziologie la Facultatea de ştiinţe din Capitală şi ca Director al Şcolii de medicină veterinară, a ridicat studiul fiziologiei la un grad neatins până la dânsul în ţara noastră şi a dat un nou impuls studiului de medicină veterinară. Ca rector, ca profesor, ca secretar general al Societăţii de fiziologie, a fost totdeauna la postul de onoare, gata la mari sacrificii şi susţinut de singura-i preocupare, care erà cultura ştiinţei în gradul cel mai înalt.

«Dar mai puţin favorizat de soartă decât colegul său D-rul V. Babeş, creatorul Institutului cu acelaş nume din Capitală, Ion Athanasiu n'a putut să învingă asaltul continuu al boalei de care suferià spre a puteà vedeà reorganizat Institutul de fiziologie creat de dânsul, Institut destinat să devie un templu al ştiinţei româneşti. A plecat astfel dintre noi cu această durere etern neîmpăcată.

«Neîmplinite au rămas deasemenea o parte din speranţele mari pe care ştiinţa românească şi învăţământul nostru universitar le întemeiau pe vastele cunoştinţe şi pe rara agerime de spirit ale colegului nostru corespondent *Vasile Bogrea*, prematur trecut la cele de veci în ziua de 8 Septemvrie, în urma unei operaţii suferite la Viena.

«Cu o pregătire filologică de mâna întâia, făcută prin temeinice studii la Berlin şi înzestrat cu însuşiri excepţionale de spirit şi de admirabilă memorie, Bogrea stăpâneà deopotrivă domeniile clasic, romanic şi românesc, cari făceau din el un izvor viu de bogată şi solidă informaţie. Elenist şi latinist de seamă — în limba latină scrià tot atât de efectiv ca în limba maternă — Bogrea a publicat mai mult studii de filologie românească, lipsa de interes la noi pentru studiile clasice făcându-l să-şi ţie închise lucrările sale de filologie antică. Moartea sa a fost o dureroasă surprindere pentru toţi acei cari l-au cunoscut de aproape ca şi pentru elevii săi dela Universitatea din Cluj, unde i se oferise, dela înfiinţarea ei, catedra de limba latină.

«La 21 Martie, s'a stins din vieaţă, la o vârstă încă tânără, colegul nostru corespondent *Constantin Sandu-Aldea*. Adânc cunoscător al

vieții românești, mai ales a celei dela țară, la care desigur nu puțin a contribuit și ocupațiile sale rezultând din specialitatea ce aveà în știința agronomiei, Sandu-Aldea și-a întrupat impresiile și amintirile prinse din acel mediu rustic în scrieri literare, cari au făcut din el unul dintre fruntașii prozei românești. Pentru aceste necontestate merite literare, Academia îl alesese membru corespondent al ei în 1919. Plecarea lui de veci dintre noi a lăsat adânci păreri de rău atât în lumea largă a agricultorilor cât și în lumea literelor.

«La 21 Aprilie, s'a stins din vieață la etatea înaintată de 85 ani Profesorul *Hugo Schuchardt* dela Graz, cel mai vechiu Membru onorar al Academiei, ales la 1877.

După Friederich Diez, înetmeietorul filologiei limbilor romanice, Schuchardt, școlarul său, a fost una din cele mai puternice și mai ingenioase personalități în filologia romanică. Dânsul a fost cel dintâiu care a completat cunoștințele marelui maestru dela Bonn prin studiile adânci ale latinei vulgare, pe care a urmărit-o în cercetarea manuscriptelor și inscripțiilor latine medievale, din ale căror incorectități de clasicitate el a văzut manifestările limbei noui, cari s'au făurit din vorbirea populară a Romanilor din diferite provincii, Schuchardt a arătat multă ingeniozitate și a răspândit multă lumină asupra limbilor popoarelor rămase neromanizate în mijlocul imperiului și poporului roman, cum au fost Albanezii, Celții și Bascii. Pentru Români, Schuchardt a fost totdeauna un prieten foarte călduros și a aruncat prin studiile sale adeseori multă lumină asupra problemelor formațiunii și evoluțiunii limbii noastre.

«Dacă pomenirea meritelor celor trecuți de curând dintre noi ne prilejește sentimente de pioasă recunoștință, apoi amintirea faptelor înaintașilor noștri colegi de mult dispăruți ne înviorează sufletul la gândul că rodul muncii noastre e mai puțin pieritor poate decât vieața noastră.

«Deaceea nu fără un pios optimism am comemorat în Noemvrie împlinirea unei sute de ani dela nașterea lui *Alexandru Roman*, unul dintre membrii numiți ai Instituțiunii noastre la întemeiarea ei. Sărbătorirea s'a făcut în localitatea de naștere a neuitatului bărbat de litere, Aușeu, din Bihor, și Academia a inițiat așezarea unei table comemorative la casa în care s'a născut colegul sărbătorit, desvelind-o și

sfinţind-o în a treia zi de Paşte, prin grija colegului nostru d-lui Al. Lăpedatu, delegat de Academie în acest scop.

«Am luat iarăși parte, reprezentați fiind de colegul nostru Pr. N. Popescu, la sărbătorirea colegului nostru onorar P. S. S. Episcopul Iacov al Hușilor pentru împlinirea vârstei de 70 ani în cursul lunei Noemvrie, — iar prin colegul nostru d-l Al. Lăpedatu am felicitat pe colegul nostru onorar D. Comșa pentru cei 80 de ani împliniți în luna Octomvrie. In sfârșit, colegul nostru d-l G. Bogdan-Duică ne-a reprezentat la desvelirea bustului lui Coșbuc, în luna August, la Bistrița.

«*Mausoleul Alecsandri.* Terminarea construcției mausoleului pe mormântul lui Alecsandri la Mircești, început prin bunăvoința colegului nostru d-lui Al. Lăpedatu, a cărui inaugurare speram s'o facem încă din toamna anului 1925, a rămas până acum zădărnicită. Ea a fost obiectul preocupărilor noastre în câteva ședințe. Clădirea va fi sfârșită în curând. Ea însă nu va aveà deocamdată și înfrumusețarea decorării interioare ce i se cuvine. Schița aleasă de Domniile Voastre dintre cele două înfățișate de colegul nostru d-l Al. Lăpedatu, pe când Domnia Sa erà conducătorul Departamentului Cultelor, a fost înlăturată de succesorul d-sale, pentru a se propune altele două, dintre cari, pentru cea din urmă, s'a înaintat un desemn întocmit de pictorul I. Teodorescu-Sion, asupra căreia urmează ca Academia să-și dea părerea. Chiar acest domn pictor ne-a comunicat în zilele trecute că cupola clădirii nu este încă gata, din care cauză va trebuì amânată atât inaugurarea Mausoleului în timpul actualei sesiuni, cât și așezarea în cripta definitivă a rămășițelor pământești ale Poetului și ale soției sale.

«II. *Ședințele.* In cursul anului încheiat s'au ținut 36 ședințe săptămânale, dintre cari în 28 ședințe intime s'au înfățișat numeroase cărți și manuscrise prețioase, s'au salutat în mijlocul nostru colegi străini ca d-nii Dr. Jules Guiart, Em. de Martonne sau iluștri oameni de știință ca d-l Prof. Paul Collinet, s'au cetit note științifice și s'au discutat raporturile noastre științifice cu instituțiile de cultură din străinătate.

«O ședință — aceea dela 25 Februarie — căreia s'a dat caracter de ședință de sesiune generală extraordinară, a fost consacrată primirii legatelor făcute de regretații Dr. Victor Babeș, colegul nostru, Ing. Petre Lucaciu și Alexandrina Bellu.

«In sfârșit, în celelalte 8 ședințe publice s'au desvoltat comunicări cu următoarele subiecte:

1. La 18 Iunie, d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Foaia de zestre a unei Domnițe moldovenești din 1587 și exilul venețian al familiei sale.*

2. La 29 Octomvrie, d-l *Dr. G. Marinescu* a făcut o dare de seamă despre *Activitatea defunctului coleg Dr. Victor Babeș.*

3. La 26 Noemvrie, d-l *N. Iorga* a desvoltat o comunicare cu titlul: *Momente istorice.*

4. La 17 Decemvrie. d-l *M. C. Sutzu* a comunicat despre *Miliarensul în monetăria romană și sistemul monetar al lui Caracalla.* In aceeaș ședință, d-l *N. Iorga* a dat *Informațiuni germane despre România și Basarabia pe la 1870.*

5. La 11 Martie, d-l *Dr. Gr. Antipa* a expus o comunicare despre *Punerea în cultură a regiunii băltoase a României.*

6. La 18 Martie, d-l *Andrei Rădulescu* a expus o comunicare despre *Izvoarele Codului Calimach.*

7. La 6 Maiu, d-l Prof. *Paul Collinet* a desvoltat o comunicare cu subiectul: *Cum vorba «contractus» a luat sensul de «contract».*

8. La 13 Maiu, d-l *N. Iorga* a cetit o comunicare despre *Cei patru factori ai Independenței României.*

«III. *Relații interne și externe.* Relațiile noastre științifice cu străinătatea, legate dinainte de războiu, au crescut și s'au intensificat după războiu, potrivit nevoii mai mari de cunoaștere reciprocă între diferitele State și națiuni, nevoie manifestată prin tendințe de asociere internațională în toate domeniile, deci și în câmpul cu turii. Chemări de colaborare științifică din toate țări e de veche cultură a lumii ne vin adeseori, însă numai în mică măsură putem răspunde la ele, din cauza greutăților financiare ce ne cere satisfacerea lor.

«In numeroase rânduri a venit în discuția Domniilor Voastre obligațiunile datorite *Consiliului Internațional de Cercetări* și diferitelor lui Secțiuni Științifice prin faptul asocierii noastre la ele. Ați putut constată că Academia cu mijloacele ei prea restrânse, nu poate face față îndatoririlor rezultate din aderarea României atât la numitul *Consiliu Internațional de Cercetări*, cât și la *Uniunea Academică Internațională*, care este Academia Literară, Istorică, Umanistă și Socială a tuturor Națiunilor. Din discuțiunile făcute aici, s'a putut preciză că chestiunea participării noastre la aceste asociații științifice internaționale nu este o chestiune «academică» numai, ci în p.imul rând este o chestiune «națională» și ca atare trebuie rezolvită tot pe cale națională; că prin urmare, Guvernele nu se pot desinteresà de această problemă, cheltuelile necesare trebuind să cadă în sarcina Statului ca ori și ce îndatorire relativă la nevoile obștești și naționale. Problema

astfel pusă a fost tratată în amănunte de o comisiune aleasă de Domniile Voastre într'un memoriu, care s'a înaintat Domnului Prim Ministru, și d-lor Miniștri ai Instrucțiunii și Afaceriilor Străine. Așteptăm încă cu speranță și încredere hotărîrile luate de guvern și în această privință.

«In afară de cele două mari asociații amintite, Academia ține strânse raporturi cu *Comisiunea de Cooperație Intelectuală* de pe lângă «Societatea Națiunilor» și cu *Institutul* respectiv din Paris, prin Comisiunea națională română, organizată în 1924 sub prezidenția Secretarului Domniilor-Voastre General și prezidată, începând din Martie, de colegul nostru d-l G. Țițeica, în urma desărcinării cerute de Secretarul Domniilor-Voastre General din această demnitate.

«Numeroase au fost invitările de a participà la diferite congrese și conferințe științifice internaționale. Academia, neavând însă fondurile trebuitoare pentru diferitele deplasări, foarte costisitoare, ale delegaților ei, a fost absentă dela multe din aceste manifestări culturale. Astfel nu ne-am putut întrunì alături de reprezentanții științei istoriei ai Statelor slave și în genere ai Statelor Europei orientale la conferința organizată în primăvara acestui an de societatea Poloneză de istorie în Varșovia, în scopul de a stabilì colaborări regulate și întreprinderi științifice comune între Statele vecine. Din aceleași motive, Academia nu a putut luà parte la al IV-lea *Congres Internațional de Educațiune morală* ținut la Roma dela 28 Septemvrie la 2 Octomvrie 1926 și nici răspunde la invitarea organizatorilor polonezi ai *Congresului Internațional pentru studiul unei legi model* privitoare la proprietatea artistică și literară convocat la Varșovia în ultimele zile ale lunei Septemvrie 1926.

«In schimb însă, Academia a fost larg reprezentată la al II-lea *Congres Internațional de Studii Byzantine* organizat între 11 și 16 Aprilie a acestui an la Belgrad. Aproape toți colegii noștrii activi și corespondenți cari se ocupă cu științele byzantinologice au participat la Congres, prezentând memorii și făcând comunicări în cadrul programului stabilit de organizatorii Congresului.

«De însemnătate este faptul că unele instituțiuni științifice din Rusia sovietică arată tendința de a intrà în relațiuni normale cu noi. In toamnă am fost chemați la sărbătorirea în Kiev a jubileului celui mai însemnat istoric contemporan ukrainian d-l Michail Hrușevski. Academia l-a felicitat prin scrisoare, la care jubilarul a răspuns mulțumind. Dela Comitetul organizator al acelui jubileu s'a primit mai

apoi înștiințarea că se pregătește un volum jubilar pentru acelaș istoric, invitând Academia să colaboreze cu articole. S'a primit asemenea dela Societatea Botanică a Rusiei, — din Leningrad, — invitare de a luà parte la aniversarea a 80-a a botanistului rus Profesorul J. Borodine.

«Alte institute științifice rusești ne-au propus schimb de publicații. Astfel în Noemvrie 1926, Institutul de Cercetări Biologice din Sevastopol aparținând Universității din Perm, ne-a cerut și i s'a expediat un număr din Buletinul Secțiunii Științifice, înștiințându-ne că în schimb ni s'au trimis mai multe fascicole din publicațiunile sale. Dar nici numărul din Buletin trimis de noi n'a fost primit și nici nici noi n'am primit publicațiunile trimise de numitul Institut. Există deci o piedecă care nu lasă schimbul să se îndeplinească, stânjenind dispozițiunile noastre de a restabilì relațiile științifice în chestiune.

«In țară, aproape în toate legile de înființare de institute științifice sau culturale sau de reorganizarea celor existente, se înscrie participarea Academiei prin reprezentanții ei pentru buna organizare și funcționare a organelor ce se înființează.

«Din anul trecut, Academia își are reprezentantul ei, în persoana colegului nostru d-l Al. Lăpedatu, în Comisiunea pentru administrarea fondului provenit prin dispozițiunile legii pentru așezarea taxelor asupra spectacolelor publice, iar din anii anteriori, profită de participarea Academiei la aplicarea lor legile proprietății literare, a persoanelor juridice, a școlilor politehnice, fără a amintì de acele mai vechi, cum e legea privitoare la școlile române superioare înființate la Paris și Roma, puse sub auspiciile Academiei Române prin alegerea acordată ei a directorilor ai acelor școli. Asemenea ni s'a cerut, în conformitate cu legea pentru organizarea și administrarea teatrelor naționale noui înființate, delegați în Comitetele de lectură ale Teatrelor din Chișinău, Cernăuți și Cluj. Colegii noștrii d-l Șt. Ciobanu ne reprezintă în Comitetul Teatrului din Chișinău, d-l Al. Procopovici în cel al Teatrului din Cernăuți, iar d-l G. Bogdan-Duică în acel al Teatrului din Cluj.

«Prin colegii noștrii d-nii I. Lupaș, Șt. Ciobanu și I. Simionescu, Academia a răspuns la invitațiunea P. S. S. Arhiepiscop Gurie al Basarabiei de a luà parte în ziua de 8 Noemvrie la inaugurarea în Chișinău a nouei Facultăți de Teologie «Mitropolitul Petru Movilă»,

pendinte de Universitatea din Iași, iar în ziua de 11 Noemvrie, colegul nostru d-l I. C. Negruzzi ne-a reprezentat la inaugurarea noului nume de «Titu Maiorescu» al Seminarului Pedagogic Universitar din Capitală, cetind o alocuțiune. In sfârșit, Preşedintele Domniilor-Voastre a primit a fi înscris în Comitetul de onoare al celui de al V-lea Congres Internațional de Talassotherapie pe care-l organizează în țară Societatea de Hidrologie și Climatologie medicale din București pentru zilele de 21—28 Maiu 1928 sub preşedinția de onoare a Maiestății Sale Regina.

«IV. *Publicațiile Academiei.* Incă de acum doi ani vi s'a adus la cunoștință fenomenul îmbucurător că mai mulți învățați tineri, cari se prepară pentru cariera universitară, sau chiar mai bătrâni oameni de știință, se grupează din ce în ce mai strâns în jurul nostru, subscriind publicațiile noastre, devenite în ultimii ani din ce în ce mai numeroase și crescând în interesul publicului față de ele. Enumerarea de mai jos a publicațiilor apărute în anul încheiat vă arată că colaborarea semnalată nu numai se continuă, dar se intensifică. Trebuie să ne arătăm însă părerea de rău că numeroase manuscrise înaintate Domniilor-Voastre spre tipărire am fost nevoiți să le facem să aștepte, pe altele eventual chiar să le îndepărtăm, din cauza greutăților bugetare cu care Instituțiunea noastră se luptă dela răsboiu încoace.

«*Dicționarul limbii române.* In fruntea acestor publicațiuni avem bucuria să înstiințăm că, după o întrerupere de aproape 12 ani, Dicționarul limbii române își reià acum tipărirea, mulțumită fondurilor strânse din vânzarea fascicolelor publicate înainte de războiu, vânzare organizată cu zel priceput în ultimii doi ani de d-l Em. Bucuță, un harnic colaborator la munca Dicționarului. Intreaga lucrare a Dicționarului a fost reorganizată, fie prin mijlocirea fondurilor amintite, fie prin sume avansate dela alte fonduri ale Academiei, de colegul nostru d-l S. Pușcariu, care o conduce, prin atragerea de noui colaboratori cu aptitudini pentru lexicografie, așà că putem acum sperà că în cursul lunei viitoare vor apare două nouă fascicole. Avem încredere că promisiunea făcută, în mijlocul Domniilor-Voastre, în sesiunea anului trecut, de d-l Preşedinte al Consiliului de miniștri, va fi trecută în curând în fapt cu caracter permanent și prin aceasta se va puteà asigurà mersul normal al marei lucrări naționale, care este Dicționarul limbii neamului.

«Iată lista lucrărilor tipărite în anul academic încheiat:

1. *Anale*, tomul XLVI, cuprinzând şedinţele din 1925—6.
2. Din *Memoriile Secţiunii Literare*, seria III, tom. III, s'au tipărit:
Pr. V. Ursăchescu, *Psaltire Slavonă* (1577—1580).
Sextil Puşcariu, *Dicţionarul Academiei.*
Ramiro Ortiz, *Goldoni e la Francia.*
3. Din *Memoriile Secţiunii Istorice*, seria III, tom. III, au apărut
V. Pârvan, *Getica.*
Din tomul VI:
N. Iorga, *O mărturie din 1404 a celor mai vechi «Moldoveni».*
N. Iorga, *O tipăritură românească la Uppsala.*
N. Iorga, *Goleştii şi alţi elevi ai lui Töpffer la Geneva.*
Andreiu Rădulescu, *Şaizeci de ani de Cod Civil.*
N. Iorga, *Ştiri nouă despre biblioteca Mavrocordaţilor şi despre vieaţa muntenească în timpul lui Constantin-Vodă Mavrocordat.*
N. Iorga, *Cea mai veche ctitorie de nemeşi români în Ardeal* (1408—1409).
N. Bănescu, *Opt scrisori ale lui Mihnea II «Turcitul».*
G. Vâlsan, *Harta Moldovei de Dimitrie Cantemir.*
N. Iorga, *Foaia de zestre a unei domniţe moldoveneşti din 1578 şi exilul din Veneţia al familiei sale.*
V. Motogna, *Războaiele lui Radu Şerban.*
Ettore Pais, *Gli scavi di Pompei ed il tesoro di Mahdia.*
Dr. Andreiu Veress, *Scrisorile Misionarului Bandini din Moldova.*
Din tomul VII:
Const. C. Giurescu, *Organizarea financiară a Ţării Româneşti în epoca lui Mircea cel Bătrân.*
Const. Karadja, *Delegaţii din Ţara noastră la Conciliul din Constanţa (în Baden) în anul 1415.*
Sub tipar se află:
N. Iorga, *Noi acte româneşti la Sibiiu.*
N. Iorga, *Momente istorice.*
Dr. A. Veress, *Păstoritul Ardelenilor în Moldova şi Ţara Românească.*
N. Iorga, *Informaţiuni germane despre România şi Basarabia pe la 1870.*
C. C. Giurescu, *Spătarul N. Milescu, contribuţiuni la opera sa literară.*
Ştefan Meteş, *Contribuţii nouă privitoare la familia Buhuş din Moldova.*
4. Din *Memoriile Secţiunii Ştiinţifice*, seria III, tomul III, au apărut:
Dr. G. Z. Petrescu, *Adam Chenot* (1721—1789).
Dr. G. Marinescu, *Spiritism şi Metapsihism.*
Din tomul IV:
Dr. N. Teodoreanu, *Cercetări comparative asupra greutăţii mieilor Merinos şi Ţigăie la naştere.*
D. M. Cădere, *Fapte pentru a servì la descrierea mineralogică a României, Partea II: Oxizi, spineli, carbonaţi,* (continuând lucrarea lui P. Poni).
Dr. Ar. Grădinescu, *Dozaj fiziologic al diferitelor preparate.*
Dr. Gr. Antipa, *Punerea în cultură a regiunii băltoase a României. Terenurile inundabile şi pescăriile.*

Sub presă se află:

D. M. Cădere, *Fapte pentru a servì la descrierea mineralogică a României, Partea III.*

5. Din *Discursurile de Recepţie*, s'a publicat al d-lui Em. Racoviţă, *Speologia* cu *Răspunsul* d-lui Dr. Gr. Antipa.

6. Redactarea *Dicţionarului Limbii Române* a continuat şi anul acesta, şi s'a început tipărirea a noui fascicule.

7. Sup tipar, ca scriere comemorativă, se află: N. Iorga, *Istoria războiului Independenţei.*

8. *Lucrările Secţiunilor:*

Secţiunea Istorică are sub presă: Tomul XIII din *Buletinul* publicat în limbi străine.

Secţiunea Ştiinţifică: Bulletinul în limbi străine a continuat să apară dând la iveală o serie de studii originale.

9. In «*Studii şi Cercetări*», este sub tipar: Th. Capidan, *Literatura populară la Megleno-Români.*

10. In «*Études et recherches*», se află sub tipar: G. I. Brătianu, *Actes des notaires genois de Péra et de Caffa.*

«V. *Legate, Donaţiuni, Fonduri.* Starea strâmtorată a bugetului Academiei constatată continuu după răsboiu, ca o urmare a profundelor şi grelelor schimbări în vieaţa financiară a ţării în general şi a exproprierii bunurilor noastre rurale în special, a luat forme din ce în ce mai îngrijitoare în ultimul timp, atingând greu putinţele financiare ale Instituţiunii noastre şi cu deosebire putinţa de întreţinere a serviciilor Bibliotecii şi a celor două Şcoli de Agricultură, «Tache P. Anastassiu» dela Ţigăneşti şi «I. C. Agarici» dela Moara-Grecilor. Cât de grea este situaţia se poate vedeà din faptul că bugetul Bibliotecii a fost încheiat la sfârşitul anului 1926 cu un deficit de 778.483 lei, iar pe anul în curs a înscris un deficit total de 3.003.817 lei. Tot atât de rea este şi starea financiară a celor două şcoli amintite, cari au ajuns să cifreze suma de lei 2.291.679 ca deficite până la încheierea anului 1926. Dotaţiunea de 1.000.000 lei pe an acordată de Stat prin revizuirea legii dela 1879 s'a dovedit dela început neîndestulătoare faţă de nevoile financiare ale Academiei, iar intervenţiunile noastre repetate pe lângă Guvern spre a venì în ajutorul Instituţiunii noastre au rămas până acum fără răsunet. Pentru a nu fi nevoiţi de a suspendà activitatea şcolilor noastre, am intervenit de curând la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor să ne acorde o sumă pentru acoperirea deficitului arătat şi să mărească neînsemnata subvenţie anuală de 200.000

lei, ce Ministerul dă Academiei pentru cele două școli. Insă nevoia de a găsì mijloacele bănești pentru acoperirea deficitului Bibliotecii constitue una din cele mai grele probleme pentru noi. Promisiunea făcută de d-l General Averescu, Președintele Consiliului de Miniștri, că ne va pune la dispoziție, suma de 5 milioane n'a trecut până acum în fapt. Dar chiar cu aceste 5 milioane criza totuși nu va fi rezolvită. Domniile-Voastre în cursul acestei sesiuni veți binevoì a vă consultà asupra mijloacelor celor mai potrivite pentru înlăturarea ei.

«Adânc convins de nevoia superior națională ca Academia Română să fie ținută mereu în situația de a-și împlinì îndatoririle ei față de Patria noastră întregită și cunoscând greutățile materiale ce Instituțiunea noastră întâmpină în această superioară străduință a ei, M. S. Regele a binevoit prea grațios a ne asigurà în ședința de comemorare solemnă, din sesiunea anului trecut, pentru împlinirea vârstei de 60 ani a Maiestății Sale, de prea înaltul său sprijin, dispunând ca după alcătuirea statutului Fundațiunii Sale Culturale, să se acorde anual suma de un milion lei ca ajutor pentru Biblioteca și publicațiunile Academiei Române și încredințându-ne că nu va încetà de a pune în cumpănă greutatea cuvântului Său pentru ca interesele Academiei să aibă întreaga considerare ce li se cuvine din partea Statului.

«Increderea în Instituțiunea noastră și marea ei autoritate morală câștigată până în straturile cele mai largi ale neamului nostru au îndrumat și în acest an gândul generoșilor donatori pentru scopuri culturale către Academia Română.

«Următoarele legate și donațiuni au fost primite în cursul anului, adăogându-se la cele din anii trecuți:

a) Mult regretatul nostru coleg *Dr. Victor Babeș* a lăsat prin testament două sume, una de 240.000 lei pentru instituirea unui premiu bienal destinat la lucrări cu subiecte medicale și alta de 100.000 lei spre a acoperì la fiecare doui ani cheltuelile pentru publicarea lucrărilor premiate.

b) Defuncta Alexandrina Bellu, din comuna Urlați, Prahova, a testat Academiei proprietatea sa din numita comună compusă dintr'o frumoasă vilă, o casă mai mică, atenanse, un parc și o vie, cu dispozițiunea că Academia este liberă să se folosească și să dispună de toată averea lăsată cum va crede de cuviință, fără obligațiuni sau restricțiuni. Uzufructul proprietății este lăsat, în tot timpul vieții sale,

fiului testatoarei d-lui George Bellu, după a cărui încetare din vieață, Academia va intrà în folosința imobilului.

c) Răposatul *Inginer Petre Lucaciu* din Capitală a instituit Academia Română, prin testamentul său autentic dela 28 Ianuarie 1926, legatară universală asupra întregei sale averi compusă din acțiuni, titluri și câteva creanțe, cu o valoare aproximativă de 15 milioane lei, spre a formà o fundațiune cu numele său. Testatorul a destinat o parte de 30% din venitul averii pentru burse la studenți români ai Școalelor Politehnice, Secția Minelor, în țară sau în străinătate, prevăzând ca din restul venitului să se achite prelevările anuale ale Academiei și mai multe legate și rente viagere. Din testament făceà parte și un act de învoială între răposat și soția sa, act obligând pe soț să avanseze din averea sa suma necesară pentru construirea unei case pe terenul proprietate a soției (în București, str. Romană No. 103 colț cu str. Polonă). Casa erà pe jumătate construită. Sumele avansate urmau să fie restituite Academiei din venitul anual al casei. Acum în urmă acest act de învoială — care constituià o greutate pentru realizarea dorințelor defunctului Lucaciu — a fost înlăturat prin generozitatea d-nei *Maria P. Lucaciu*, văduva testatorului, care a donat Academiei întregul imobil, cu condițiunea ca denumirea fundațiunei defunctului său soț să fie complectată și cu numele d-sale, iar Academia să ia asupră-și toate obligațiunile ce se raportă la terminarea clădirii, executată până acum în parte. S'au și luat măsuri de continuarea construcției.

d) Statornicul donator *Leon S. Arié* a mai donat câteva acțiuni «Creditul Minier» și «Petrolul Românesc» ca suplement la cele patru donațiuni anterioare ale d-sale, cu scopul de a majorà și unificà valoarea burselor ce întreține din veniturile fondului d-sale.

e) D-na *Caliopi St. Dem. Vergu*, văduva răposatului Director al Bunurilor Academiei Ștefan Demetrescu-Vergu, a donat o sumă de 10.000 lei, spre a se acordà ca premiu valoarea întregii sume pentru o lucrare silvică, purtând numele soțului dispărut.

«Alte două fonduri au venit în zilele din urmă, unul lăsat prin testament de defuncta Maria Antachi, celălalt donat de Camera de Comerț Secția Turnu-Măgurele. Ambele nu sunt încă primite după formele juridice cuvenite.

«Vom menționà în sfârșit că Academia prin îngrijirile delegatului nostru colegului Al. Lăpedatu, are de primit în cursul acestui an o

sumă de 2 milioane lei, ce i-a fost repartizată de Comisiunea pentru administrarea fondului provenit din așezarea taxelor pe spectacole.

«VI. *Localul Academiei.* Concursul publicat printre architecți pentru 1 Iunie trecut, pe baza planului de distribuție stabilit de Comisiunea aleasă de D-voastre pentru studiarea chestiunii viitorului local al Academiei, n'a dus la realizarea intențiilor noastre. Dintre cele două proiecte numai prezentate la concurs, unul a putut fi luat în considerare de Juriul examinator pentru unele părți utile ce cuprindeà. Proiectului întocmit de d-l Architect Gh. Plăcintariu-Liteanu, i s'a acordat premiul III de 100.000 lei. Celuilalt concurent, d-lui Architect D. Petrescu-Gopeş i s'a dat o despăgubire de 50.000 lei. Față de acest rezultat nesatisfăcător, D-voastre, în ședința dela 12 Iunie trecut, ținând seamă pe de o parte de nevoia de a stimulà tinerele talente, iar pe de alta de observațiunile făcute de membrii tehnicieni ai Juriului că architecții nu s'au putut mișcà liberi în condițiunile programului nostru dat în planuri desenate, ați hotărît să se publice un nou concurs, dispunând ca cheltuelile ocazionate de ținerea acestui concurs să se acopere din suma rămasă disponibilă din cele 10.000.000 date în 1925 de Ministerul Instrucțiunii pentru începerea construcției localului Academiei.

«Concursul s'a publicat la 8 Iulie 1926 cu termen de depunerea proiectelor până la 1 Februarie 1927.

«La concurs s'au prezentat zece proiecte, cari au fost ținute la vederea publicului în tot cursul lunei Februarie, iar Juriul instituit de Academie pentru judecarea lor le-a examinat în ședințele dela 14, 15 și 28 Februarie, dând în aceea ultimă ședință următoarea hotărîre asupra proiectelor:

«A premiat cu premiul II, de 200.000 lei, pe d-l Arhitect Duiliu Gh. Marcu, iar cu premiul III, de 100.000 lei, pe d-l Arhitect Gh. Negoescu și a mai acordat ca despăgubiri d-lor Arhitecți Ioan Șt. Burcuș 70.000 lei, A. H. Lorenz 50.000 lei și N. Georgescu și L. Teodosiu 50.000 lei. S'a constatat și la acest al doilea concurs că ideea dată de Academia n'a fost pe deplin realizată de arhitecții concurenți, iar de unii nici chiar respectată. Planurile premiate și devenite astfel proprietate a Academiei vor trebuì să fie prelucrate pentru realizarea planului definitiv corespunzător cu scopurile noastre. — Vă aduceți aminte din raportul de acum un an al Secretarului d-voastre General că în vara anului 1925 s'a început a se construì, sub conducerea cole-

gului nostru d-lui G. Balș unul din cele două depozite de cărți figurate în planul general ca facând parte din localul Bibliotecii. Lucrarea, dată în antrepriza d-lor Ingineri A. Ioanovici și P. Moccia, a fost terminată și recepționată în Noemvrie de o Comisiune numită de Academie. Neexecutate au rămas instalațiunile mecanice și rafturile. Suma totală a cheltuelilor ocazionate de construcția depozitului, după gestiunea descărcată de Academie a d-lui Balș, s'a ridicat la 9.343.336 lei, restul din cele 10.000.000 acordate de Ministerul Instrucțiunii, fiind întrebuințate, precum am amintit, la acoperirea cheltuelilor concursului pentru planul Academiei.

«Pentru continuarea clădirii localului destinat bibliotecii fostul guvern alocase Academiei, printr'un special Jurnal al Consiliului de Miniștri, un alt credit de 10.000.000 lei la distribuirea excedentelor bugetare de pe anul 1925. Acest nou credit însă nu l-am putut obține. La intervențiunile noastre repetate, d-l Ministru al Instrucțiunii ne-a răspuns în Octomvrie 1926 că nu are nici un fond disponibil pentru continuarea lucrării începute. Marea lucrare a rămas deci întreruptă.

«VII. *Colecțiunile*. Colecțiunile Bibliotecii noastre și-au continuat creșterea fie prin schimbul de publicațiuni între Academie și instituțiile similare din străinătate, fie prin cumpărături, fie prin ob igațiunea impusă de lege tipografiilor din țară de a ne trimite toate imprimatele lor, fie, în sfârșit, prin donațiuni. Comisiunea Bibilotecii va arătà printr'un raport special atât detaliile creșterii colecțiunilor cât și organizarea dată serviciilor pentru buna păstrare și folosire a lor.

«Pe scurt însă, putem arătà că în acest an Biblioteca noastră s'a îmbogățit cu 6612 volume, 6789 numere de reviste românești și străine, 208 ziare, 44 atlase și hărți, 132 stampe și portrete, 2072 fotografii și cărți postale ilustrate, 2 albumuri, 242 documente, 38 volume manuscrise și 178 caete de note muzicale. Liga Națiunilor, care stă în fruntea donatorilor noștri de colecții, a continuat și în acest an a ne trimite cu o perfectă regularitate toate publicațiile sale.

«Colecția noastră numismatică a cumpărat 93 monete și a primit în dar și în schimb 33. In privința ei, colegul nostru conservator al monetelor și medaliilor vă va prezentà un raport amănunțit.

«VIII. *Burse*. In anul școlar curent s'au dat burse din fondurile *Adamachi*, *A. Papadopol*, *Dr. C. Păcuraru-Bianu*, *N. Rătescu* și *Leon S. Arié*, precum urmează:

«Din *Fondul Adamachi* s'a dat un număr mai mic de burse față de anii precedenți, însă de o valoare mai mare, executând astfel aprobarea D-voastre dată în ședința dela 3 Iunie 1926 asupra propunerilor făcute în acest sens de Comisiunea Fundațiunii Adamachi. S'au acordat deci 9 burse în țară de câte 250 și 480 lei pe lună la studenți ai Școalei Politehnice din București, ai Facultății de Medicină din Iași și la doctoranzi cari își prepară în țară doctoratul în științe. Alte 2 burse pentru străinătate, una de 1000 lei pe lună, acordată d-lui Gh. I. Năstase pentru studiul Etnografiei și Antropogeografiei în Paris, cealaltă de 1500 lei pe lună dată d-lui Th. Văscăuțeanu pentru a studià la Praga formațiunile paleozoice din Bohemia, au fost amânate pentru anul viitor școlar după cererile bursierilor și în conformitate cu propunerile aprobate ale colegului nostru d-lui I. Simionescu.

«Din *Fondul A. Papadopol* s'au dat ajutoare trimestriale de câte 150 lei la 10 elevi ai Școalei Superioare Comerciale și de câte 90 lei la 10 elevi ai Școalei Elementare de Comerț din Galați.

«Din *Fondul Dr. C. Păcuraru-Bianu* s'au dat 2 burse de câte 120 lei pe lună la Școala de Horticultură dela Turda și una de 120 lei pe lună la Școala Inf. de Meserii din București.

«Din *Fondul N. Rătescu* s'a dat o bursă de 120 lei pe lună la Școala Superioară de Comerț din Capitală.

«Din *Fondul Leon S. Arié* s'au acordat 9 burse de câte 700 lei pe lună în modul următor:

2 burse la Școalele Superioare de Comerț din București și Cluj; 5 burse la studenți ai Școalelor Politehnice, din cari 3 burse la Școala Politehnică din București și 2 la Școala Politehnică din Timișoara; în sfârșit, 2 burse la studenți ai Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Capitală.

«IX. *Școlile Academiei.* Institutul «*Ion I. Otteteleșanu*», de cinci ani transformat în «Școala Normală» de fete, funcționează mulțumitor sub conducerea actualei Directoare.

«Mulțumitor funcționează și cele două Școli de Agricultură «*Tache P. Anastassiu*» dela Țigănești (Tecuciu) și «*I. C. Agarici*» dela Moara-Grecilor (Vasluiu), precum și *Școala Primară «Tache P. Anastassiu»* dela Cămățuiu, luptând însă greu cu strâmtoarea financiară de care s'a vorbit mai sus. Cu privire la activitatea școlară dependentă de Academie, Comisiunea școlară va da prin raportul ei informațiuni mai amănunțile.

«X. *Concursurile Premiilor.* La concursurile premiilor, ce sunt a se acordà în actuala sesiune, s'au prezentat *operele publicate* sau *cu subiecte date* scrierile arătate la pag. 38.

«*Domnilor Colegi,*

«S'a spus, și se repetă adeseori, aprecierea cea mai înaltă despre marea valoare națională a colecțiilor adunate în Biblioteca sa de Academie, dela înființarea ei până astăzi. Cunoștința reală a acestor colecțiuni și a valorii lor o posed însă foarte puțini. Din această cauză cererile noastre pentru desvoltarea, asigurarea și organizarea acestor colecțiuni sunt întâmpinate cu o bunăvoință superficială și trecătoare. Aproape nimeni nu cetește rapoartele anuale asupra Bibliotecii, cari totuș se publică în fiecare an în Analele Academiei. Foarte puțini văd strâmtoararea în care această Bibliotecă funcționează, oprind zilnic numeroase persoane la ușile ei din cauza lipsei de locuri. Și mai puțin se cunosc greutățile cari zilnic trebuesc învinse pentru lucrările de catalogare a colecțiilor și pentru punerea lor cu bună rânduială la dispoziția cercetătorilor. Cu funcționari neîndestulători și atât de rău remunerați încât sunt siliți sau să aibă și alte ocupațiuni ca să trăiască sau să părăsească serviciul, numai cu mare greutate se poate îndeplinì ceeace se face.

«Deșì Academia Română este recunoscută de toată lumea românească drept cea mai înaltă Instituție culturală a neamului, deșì foarte numeroase instituțiuni științifice și culturale din toată lumea caută și întrețin relațiuni cu această Instituție națională, deșì în mijlocul neamului nostru Academia Română și-a câștigat un prestigiu atât de înalt încât se așteaptă dela dânsa o activitate tot mai vie pentru trebuințele culturale prezente și viitoare ale neamului, deșì pentru îndeplinirea acestei misiuni, de care toți suntem conștienți, Academia, prin modestele ei mijloace, prin relațiunile ei de schimb de publicații, prin devotamentul membrilor ei, a înființat și a desvoltat în timp de peste o jumătate de veac această Bibliotecă Națională, cum n'am avut alta niciodată, — cu toate acestea, chiar în timpul nostru, când mereu se vorbește de epoca activității culturale, care trebuie să urmeze fericitei Uniri a întregului neam într'un singur Stat, acestei Academii i se precupețesc mijloacele indispensabile atât pentru a-și instalà, desvoltà și folosì colecțiunile științifice, cât și pentru a-și ajutà și conduce cercetările pe diferite terenuri și a da desvoltarea cuvenită publicațiunilor sale.

«Academia a fost totdeauna sfioasă în cererile sale, dar am ajuns prea departe. Este timpul sosit să pretindă, să ridice glasul către opinia publică, pentru ca lumea culturală românească să cunoască adevărata stare a lucrurilor și să știe pentru ce Academia Română nu poate face multe lucruri care se așteaptă cu dreptate dela dânsa, iar cei chemați să-și cunoască și să-și îndeplinească datoriile față cu acest far cultural, care a reprezentat unirea culturală a întregului neam și a pregătit marea Unire».

Se procede la alegerea comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1926—1927.

— Se aleg d-nii *C. Rădulescu-Motru*, *G. Vâlsan* și *Petre Bogdan*.

ȘEDINȚA GENERALĂ

26 MAIU 1927

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ comunică trista știre primită dela Mitropolia din Cernăuți că ieri a încetat din vieață colegul nostru corespondent și consilier eparhial la acea Mitropolie Dimitrie Dan. Dimitrie Dan a fost chemat în Academie la 23 Martie 1904 la Secțiunea Literară pentru meritele ce-și câștigase în studiile de istorie și mai ales în folkloristică. Defunctul s'a ocupat cu folkloristica tuturor națiunilor din Bucovina, stăruind mai ales în cea a armenilor și nu puțin în aceea a evreilor, țiganilor și a lipovenilor. Dânsul a dat la lumină și două monografii printre cele dintâiu apărute și printre cele mai bune pentru două sate bucovinene. Meritele sale vor fi arătate cu competență de un coleg din Secțiunea Literară sau Istorică.
Biuroul a însărcinat pe d-l coleg I. Nistor să reprezinte Academia mâine, 27 Maiu, la înmormântarea rămășițelor pământești ale regretatului coleg și să aducă condoleanțele noastre familiei și reprezentanților clerului cernăuțean, ce-l vor însoți la ultima sa locuință.

D-l I. BIANU comunică următoarea telegramă primită dela Rectorul Universității din Palermo ca răspuns la telegrama Academiei trimisă cu ocazia comemorării de către numita Universitate a celor 75 de ani împliniți dela moartea lui Nicolae Bălcescu:
«Ricambio fraterni saluti nome Università Palermo orgogliosa solenne «commemorazione grande patriota romeno Balcescu». — Rettore Ercole».

Dela Episcopia română unită din Oradea-Mare se primește înștiințarea că la 16 Iunie viitor își va sărbători împlinirea a 150 ani dela înființare. Numita Episcopie, pe temeiul legăturilor avute cu Academia Română prin oamenii de știință și sprijinitorii culturii românești ce a dat, cheamă Instituțiunea noastră la serbările jubileului ei.

D-l I. BIANU zice că însemnătatea Episcopiei române unite din Oradea este îndestul de cunoscută spre a mai fi nevoie de a stărui asupra ei. Acea episcopie a fost creată într'un ținut unde românimea erà părăsită în valul mare de ungurime, cu care acest așezământ bisericesc a dus lupta neîntrerupt prin sprijinirea și propagarea culturii românești. Episcopii Ignatie Darabant, Samoil Vulcan, Pavel, conducători ai acelei dieceze, — toți au ținut sus drapelul național românesc, înființând dincolo de munții Apuseni un puternic centru de cultură românească în școlile dela Beiuș. E destul să ne amintim că luminatul patriot Alexandru Roman, de curând sărbătorit de Academie, a fost produsul diecezei din Oradea, ca să ne dăm seama cât de recunoscătoare se cuvine să fie națiunea română acelei vechi organizații bisericești. Deaceea d-l I. Bianu propune ca Academia să fie reprezentată la serbările Episcopiei în modul cel mai distins.

— Se deleagă a reprezentà Academia la serbările jubileului Eparhiei din Oradea Mare d-nii I. Bianu, Sextil Pușcariu și Pr. I. Agârbiceanu.

D-l Dr. Gr. ANTIPA cetește următorul *Raport al Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1926—27:*

«*Domnilor Colegi,*

«Nu mai repetăm arătările din anii trecuți despre neîndestularea localului față de creșterea continuă a colecțiunilor, despre lipsa lui de siguranță pentru păstrarea lor și despre greutățile — mai ales în lunile de iarnă — ce întâmpină aducerea cărților pentru folosire și așezarea înapoi la locul lor în bună ordine.

«Privim cu nădejde la noul local început și cu încredere că lucrările vor fi continuate, pentru ca colecțiile bibliotecii noastre, cele mai bogate pe care le are țara, să fie așezate după toate regulele pentru deplină siguranță și spre ușoară folosire de cercetători.

«In afară de chestiunea localului suntem siliți să vă reamintim că una din marile piedeci ale desvoltării sănătoase a bibliotecii noastre este insuficiența personalului atât ca număr cât — și mai ales — ca remunerare. Din această cauză pe de o parte unele lucrări de organizare și catalogare nu se pot face, colecții întregi de prețioase materiale stau în grămezi fără să poate fi folosite; pe de altă parte, nu se poate formà un personal statornic și bine pregătit pentru lucrările speciale necesare la orice bibliotecă vie, adică cu creștere și cu folosire neîncetată. Trăim cu jumătăți de funcționari, fiindcă le dăm jumătăți de remunerare, adică cu funcționari de jumătate de zi, fiindcă în cealaltă jumătate sunt nevoiți să lucreze într'altă parte, ca să poată trăi. Pregătim mereu tineri pentru bibliotecărie, dar ei după doi cel mult trei ani pleacă la altă carieră.

«In anul trecut cel mai prețios, Al. Sadi-Ionescu, a murit la masa de lucru și cu condeiul în mână, iar opt au părăsit serviciul, trecând aproape toți în învățământ. Intre aceștia, mulți arătau aptitudini și bune dispoziții pentru serviciu. A trebuit să fie luați în locul lor alții noi ca începători cu toate inconvenientele grave pentru serviciu. Este deci indispensabil să înceteze cât mai curând această stare de lucruri, spre a se

puteà grăbì cu catalogarea și clasificarea mult întârziată și pentru a se asigurà buna ordine în colecții.

«Iată a cum informațiunile mai deaproape ce credem folositor a vă da despre deosebitele părți ale colecțiunilor noastre.

A. SECȚIA CĂRȚILOR TIPĂRITE

1. NECESITĂȚI.

«Această secțiune are 16 funcționari împărțiți la următoarele servicii: 6 la noul catalog, 4 la sala de lectură, 2 la periodice și 4 la primiri și reclamații, cari sunt suficienți pentru lucrările curente. Pentru a puteà încorporà cât mai curând vechile biblioteci în noul sistem de catalogare, este nevoie însă, la noul catalog, de o a doua echipă, care să facă numai această lucrare. Trei funcționari noui, dintre cari unul anume pregătit pentru a face inventar, catalog pe materii și alte lucrări de organizare, ar fi deocamdată suficienți. Având și acești trei funcționari, echipa actuală ar fi descărcată de o parte de lucrări, putând astfel să înceapă sau să continue lucrările neîncepute sau părăsite.

«Serviciul primirilor și reclamațiilor, având 4 funcționari, ține la curent toate lucrările. Cu modul acesta funcționarii dela împrumutări au fost descărcați de o parte din lucrările ce făceau, astfel că pot îndeplinì serviciul în chip aproape satisfăcător, dând și ajutor custozilor din sala de lectură, cari sunt câteodată — mai ales iarna — prea încărcați.

«Controlul cărților din depozitele bibliotecii nu s'a făcut de peste 20 de ani din lipsă de funcționari speciali pentru această lucrare. Cum biblioteca a crescut foarte mult (aproape 290.000 volume) se simte nevoia absolută să se înființeze post pentru un asemenea funcționar având sarcina de a controlà regulat cărțile, de a rărì periodicele, de a îndreptà cărțile rătăcite și de a instruì și supraveghià nouii oameni de serviciu.

2. CONSULTAREA.

«Sala de lectură a cărților tipărite a fost deschisă 285 zile de lucru, afară de Dumineci și sărbătorile fixate de Delegațiune. In 223 zile a fost deschisă câte 8 ore pe zi, dela 8—12 și 2—6 (105 zile cu orariul de vară) sau dela 9—5 (118 zile cu orariul de iarnă), iar în 62 zile din lunile de vară numai 4 ore pe zi (8—12). In cursul anului 1926 numărul cetitorilor a fost 10.977, cărora li s'au comunicat 34.896 volume.

«Imprumutate acasă au fost 3.230 volume la 588 persoane cu 2713 bilete de împrumut. Imprumutarea de cărți acasă poate fi de mare folos pentru învățații care au trebuință de unele cărți cari lipsesc în propriile lor biblioteci. Prin regulamentul nostru împrumutarea este bine mărginită atât pentru persoane și timp cât și pentru felul cărților cari pot fi împrumutate. Imprumutarea se impune la noi și din cauza prea marii strâmtori a localului. Din nenorocire însă acest serviciu este îngreunat de abuzul pe care îl fac unele persoane cărora li se face această înlesnire, nerestituind cărțile împrumutate nici după toate reclamațiile scrise cari li se adresează. In anii trecuți, cu unii împrumutători a trebuit să ajungem

la justiţie şi la sentinţe de tribunal pentru a silì să se restitue cărţile împrumutate — şi aceasta chiar cu profesori universitari. Această rea apucătură trebueşte combătută în mod eficace, pentru a prevenì marea pierdere de timp care se face cu facerea şi refacerea reclamaţiunilor neurmate de efectul cuvenit. Spre acest scop, în afară de dispoziţiile prevăzute în regulament, trebuie să se mai prevadă una nouă şi anume ca *persoanele cari prin regulament sau prin deciziunea Comisiunii bibliotecii au dreptul de împrumutare şi cari nu restitue cărţile împrumutate după trecerea timpului de trei luni nici după reclamaţii adresate la câte 15 zile — să li se retragă pentru totdeauna acel drept, fiind urmărite prin justiţie pentru restituirea cărţilor împrumutate.*

«Pentru admitere în sala de lucru a bibliotecii s'au liberat 424 permise de intrare, din cari 19 şi pentru secţiunea manuscriptelor şi documentelor. Ajutorul ce dă Biblioteca noastră muncitorilor pentru cultura naţională, se poate vedeà din statistica cetitorilor din ultimii cinci ani, arătând în tabela următoare

TABELA I

ANII	CETITORI	VOLUME COMUNICATE	IMPRUMUTĂTORI	VOLUME IMPRUMUTATE
1922	6.988	23.960	592	3.413
1923	8.088	25.036	685	4.073
1924	8.924	29.077	711	4.267
1925	10.462	34.150	762	4.211
1926	10.977	34.896	588	3.230

«Se aminteşte că pe lângă cărţile comunicate cu bilete de cerere, cetitorii au la liberă dispoziţie, în sala de lectură, o bibliotecă de 1.885 volume din cărţile cele mai des întrebuinţate, 178 reviste străine şi 46 reviste româneşti.

3. SPORUL

«Biblioteca (Secţiunea cărţilor tipărite) a crescut în 1926 cu 6.612 volume faţă de 8.810 în 1925. In următoarea tabelă se poate vedeà creşterea deosebitelor feluri de colecţiuni ale bibliotecii în 1926.

TABELA II

	Volume şi broşuri	Numere de Rev.		Ziare		Atlase	Hărţi	Stampe şi portrete	Volume manuscripte	Documente	Fotografii	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărţi postale ilustrate	Note muzicale	Monete obiecte de muzău
		române	străine	române	străine											
Primite: conf. legii dela 23 Martie 1904	4.522	4.440	—	901	—	1	19	34	—	—	—	7	106	2.062	178	—
In dar sau schimb.	1.687	19	1.461	3	4	3	20	80	36	123	10	2	—	—	—	—
Cumpărate	403	7	862	—	—	—	1	18	2	119	—	—	—	—	—	—
Total	6.612	4.466	2.323	904	4	4	40	132	38	242	10	9	106	2.062	178	—

«In această tabelă nu sunt cuprinse miile de foi volante cari, de câțivà ani încoace, nu se mai pot alege, ci se pun la o parte spre a fi alese când vom aveà personal îndestulător.

«Pe lângă îmbogățirea bibliotecii cu imprimatele din țară, cari se trimit prin obligația legală, izvor de îmbogățire, care merge în fiecare an crescând, sunt donațiunile și schimbul de publicații din străinătate. In fruntea donatorilor stă Societatea Națiunilor, care ne trimite publicațiunile sale. In fruntea schimburilor stau cele venite dela instituțiunile științifice ale Americei, atât din Statele-Unite cât și din republicele latine sud-americane, precum și din Japonia.

«La biuroul de primire al publicațiilor din țară au intrat 581 pachete cu imprimate din București și 1.169 din provincie. S'au înregistrat și ținut în evidență 1.501 publicațiuni periodice din țară și 7 din străinătate, în total 1.508.

«Publicațiunile legale netrimise au fost reclamate dela 40 tipografi și editori în număr de 86 cărți. Tipografii și editorii, științdu-se ținuți de scurt de serviciul însărcinat cu această lucrare se conformează din ce în ce mai mult legii și răspund neîntârziat reclamațiunilor.

«Pentru periodice (ziare și reviste) s'au făcut 2.013 reclamații și s'au dat în judecată 159 tipografi și editori pentru numerile netrimise. S'au eliberat 291 certificate.

«Sporul secțiunii cărților tipărite în ultimii 10 ani se arată în tabela următoare:

TABELA III

ANII	VOLUME și BROȘURI	ZIARE și REVISTE ROMÂNE	ZIARE și REVISTE STRĂINE	ATLASE	HĂRȚI	NOTE MUZICALE	STAMPE și PORTRETE	FOTOGRAFII	ALBUMURI	Formulare ilustrate	Cărți poștale ilustrate
1917	194	620	—		5	—	—	—	2		
1918	698	33	81		36	1	13	25	12		
1919	4.782	754	328		34	50	42	672	1		
1920	4.832	931	265		59	73	25	282	3		
1921	3.973	953	237		20	39	7	42	2		
1922	5.509	1.233	234		16	126	13	149	30		
1923	6.092	1.396	253		37	138	1.197	260	2		
1924	6.129	1.236	259		43	257	81	280	5		
1925	8.810	1443.	445		52	181	2.128	23	20		
1926	6.612	1.504	461	4	40	178	132	10	9	106	2.062
Totalul creșterilor 1917/1926	47.631	10.103	2.563	4	342	1.043	3.638	1.743	86	106	2.062

«Cele 461 ziare și reviste străine se împart în 114 abonate, 205 primite în schimb și 142 dăruite.

CATALOGAREA ŞI ALTE LUCRĂRI

«1. *Catalogul nou.* S'au înscris în inventar, în 1926, 3.549 opere în 3.652 volume (No. 82.241—85.790). S'au catalogat definitiv şi s'au aşezat în rafturile bibliotecii 3.300 opere în 3.417 volume (No. 80.300—83.600) pentru cari s'au lucrat:

4.200 fişe pentru catalogul alfabetic al autorilor,
5.366 fişe metodice pentru catalogul pe materii.
Total 9.566 fişe.

(Cifrele pentru statistica fişelor sunt date cu aproximaţie, deoarece dela No. 80.300—82.366 ne lipsesc datele).

«In rezumat, până la 31 Decemvrie 1926, catalogul nou cuprinde:

«*a)* Trecute în inventar 85.790 opere în 105.190 volume.

«*b)* Catalogate definitiv şi aşezate în rafturi 83.600 opere în 102.912 volume.

«Pentru toate aceste 83.600 opere s'au făcut:

104.980 fişe alfabetice,
101.285 fişe metodice.
Total 206.265 fişe.

«S'a continuat cu transformarea vechiului catalog pe materii (Otto Hartwig) după sistemul zecimal (Dewey).

«Cărţile provenite din bibliotecile necatalogate au fost încorporate şi s'a continuat cu încorporarea bibliotecii vechi, făcându-se în cursul anului 153 opere. Biblioteca Filipescu este singura neîncorporată din cauza lipsei de spaţiu potrivit; ea are catalog pe autori provizoriu.

2. *Publicaţiunile în curs de apariţie.* S'au înregistrat în inventarul special 139 opere (No. 1293—1431), pentru cari s'au făcut fişe de control. S'au făcut fişe speciale pentru toate acestea şi anume 147 fişe alfabetice pe autori şi 160 fişe metodice, în total 307 fişe.

3. *Secţiunea periodicelor.* S'au înscris în cursul anului, în inventarul special şi cu numerotare deosebită, 344 publicaţiuni (No. 7456—7800).

«*Catalogul pe fişe* (al periodicelor), pus la dispoziţia cetitorilor, are 10.533 fişe, 493 fiind făcute în cursul anului. Pentru catalogul pe materii s'au lucrat 10.565 fişe, din cari 435 în anul trecut.

«Revizuirea colecţiunilor se ţine la zi, făcându-se fişe de control pentru lipsuri şi pentru dublete.

4. *Legatul.* Graţie atelierului de legătorie propriu, instalat în casa vecină, putem legà în condiţiuni favorabile ca preţ şi ca soliditate. Lipsa de fonduri ne împiedecă a legà însă tot materialul, mai ales periodicele, al căror legat costă mult. Totuş s'au legat 654 volume cărţi şi 476 volume periodice şi s'au reparat 115 volume cărţi şi periodice. Ar trebui să facem sforţări pentru a legà cât mai multe periodice, cari sunt mai mult supuse stricăciunii din cauza formatului lor şi a relei calităţi a hârtiei.

5. *Statistica lunară* de mişcarea bibliotecii se trimite regulat ziarelor spre publicare.

«6. *Secția stampelor.* S'a continuat aşezarea materialului după planul de organizare stabilit în 1918. S'au aranjat 866 hărți în 20 mape (No. Inv. 1—866), făcându-se 2.980 fişe. S'au aşezat calendarele de perete din anii 1856—1926, în număr de 153, într'o mapă, şi întreaga colecție de cărți poştale, cuprinzând 6.451 bucăți, în 22 mape.

«Catalogul pe fişe al întregului material are 11.341 fișe provizorii pe autori şi materii, din cari 2.980 făcute în acest an.

«Secția stampelor a fost frecventată în 1926 de 50 cetitori, cari au consultat 21 hărți, 36 albume, 144 stampe; au fotografiat 127 stampe, 3 hărți şi au desemnat 2 stampe şi 1 hartă.

«Persoanele cari au dăruit pentru această secție sunt: d-na Cleopatra Colonel Gheorghiu, d-nii Eugen Sturdza, C. I. Karadja, I. Oprescu, G. Bogdan-Duică şi Legația Bulgară.

B. SECȚIA MANUSCRIPTELOR ŞI DOCUMENTELOR

«Această secțiune are acum numai doi funcționari în loc de patru, câți aveà înainte de răsboiu. Din această cauză, sala de lucru pentru studii poate fi deschisă numai dimineața (8—12). Este trebuință de încă doi funcționari şi de un om de serviciu special pentru a ține deschise şi acele colecțiuni toată ziua şi spre a face diferite lucrări pentru înlesnirea studiului prețioaselor materiale cari le cuprind.

1. *Consultarea.* Sala de lucru a manuscriptelor a fost frecventată, în 1926, de 665 cetitori, din cari la 463 au fost comunicate 1.390 volume manuscripte, 132 au consultat 6.228 documente şi 77 au cercetat 155 cărți vechi româneşti.

«Frecventarea sălii manuscriptelor în ultimii cinci ani se arată în tabela următoare:

TABELA IV

ANII	CETITORI	VOLUME MANUSCRIPTE	DOCUMENTE	CĂRȚI VECHI ROMÂNEŞTI
1922	645	1.318	223	140
1923	796	1.796	5.872	257
1924	866	2.178	6.163	328
1925	899	2.931	9.015	195
1926	665	1.390	6.228	155

«2. *Sporul.* S'au cumpărat 2 volume manuscripte şi 119 documente. S'au primit în dar 36 manuscripte şi 123 documente. Cele 38 volume manuscripte cumpărate şi dăruite se împart — după limbă — în: 24 româneşti, 12 greceşti şi 2 orientale-ungureşti.

«Sporul secţiunii manuscriptelor în ultimii 10 ani se arată în tabela următoare:

TABELA V

	ANII	VOLUME MANUSCRIPTE	DOCUMENTE VECHI, MODERNE ŞI AUTOGRAFE
	1917	1	55
	1918	63	69
	1919	45	973
	1920	44	293
	1921	13	155
	1922	59	475
	1923	51	1.774
	1924	29	496
	1925	27	158
	1926	38	242
Totalul creşterii	1917/1926	370	4.690

«Aceste colecţiuni cuprind astăzi: 7.033 volume manuscripte (4.831 româneşti, 684 slavoneşti, 1.024 greceşti, 305 în limbi romanice, 5 germane şi 184 orientale) şi 48.850 documente istorice româneşti. Din cele 7.033 volume manuscripte 161 au fost trimise la Moscova.

3. CATALOGARE ŞI ALTE LUCRĂRI

1. *Documente.* S'au aşezat la colecţiile lor în pachete 957 documente româneşti şi străine, s'a aranjat întreaga colecţiune de documente autografe şi s'a pregătit materialul pentru creşterea colecţiilor.

2. *Manuscripte.* S'au înscris în Catalogul manuscriptelor româneşti 24 volume (No. 4.824—4.847) şi 14 la colecţiunile lor respective, după limba în care sunt scrise.

«S'a continuat cu descrierea amănunţită a manuscriptelor româneşti pentru catalogul tipărit, făcându-se în cursul anului 61 volume (No. 1.664—1.725).

«S'au legat 89 volume manuscripte şi 6 cărţi din sala manuscriptelor.

C. PUBLICAŢIUNILE BIBLIOTECII

«Serviciul Bibliotecii începuse înainte de răsboiu o serie de publicaţiuni bibliografice, cari să înlesnească studiile literare, istorice şi ştiin-

țifice. Toate aceste publicațiuni au fost oprite din cauza răsboiului și nu au putut fi până acum continuate din cauza situației financiare urmate după răsboiu.

«Aceste publicațiuni sunt:

1. *Creșterea colecțiunilor*, începută la 1903 și publicată până la 1915. De atunci materialul stă pregătit, fără a se puteà tipărì din cauza lipsei de fonduri și de funcționari. Trebuința acestei publicațiuni este foarte simțită, mai ales pentru anii 1916—1922, de toți cei ce se interesează de mișcarea noastră culturală. *Buletinul cărții*, publicat în anii 1923—1924 de Societatea «Centrala Cărții» împlineà întrucâtvà — și numai pentru cărțile românești — lipsa unei asemenea publicațiuni, dar a încetat și el cu sfârșitul anului 1924 și acum lipsește la noi, cu totul, un organ de informație bibliografică.

2. *Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea vechilor cărți românești dela 1508 până la 1830, cu reproducerea documentelor literare, artistice și tipografice din ele. S'au publicat două tomuri și primele 2 fascicole din tomul final III. cuprinzând descrierea a 950 cărți din anii 1508—1817. Acum se continuă pregătirea materialului atât pentru anii 1818—1830, cât și pentru suplementul general, material ce se va puteà da la tipar îndată ce vom aveà mijloacele necesare.

«Este începută pregătirea pentru continuarea unei asemenea publicațiuni pentru anii 1831—1916 și urmată de alta din și după anii marelui răsboiu.

3. *Publicațiunile periodice românești* (ziare, gazete, reviste), din care s'a tipărit tomul I, cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din anii 1820—1906 cu note bibliografice amănunțite despre fiecare. Tomul II, având să cuprindă tablourile: cronologice, pe localități, pe limbi și materii, cum și indicele pe nume proprii, este gata și așteaptă să poată fi dat la tipar.

«Rămâne a se continuà lucrarea și pentru publicațiile din 1907—1916, apoi pentru cele din timpul și după răsboiu.

«Intr'o deosebită lucrare ar fi de mare folos să se facă arătarea cuprinsului publicațiunilor periodice românești (ziare, reviste, anuare, almanahuri, calendare), așezat în ordine sistematică pe autori și pe materii pentru toate articolele și materialele de natură științifică și literară apărute în aceste publicațiuni.

4. *Catalogul descriptiv al manuscriptelor*. Pentru cele românești, cari sunt acum 4.831 și al căror număr sporește mereu, s'au publicat 2 volume de catalog, în cari au fost descrise 728 volume; mai este material pregătit (995) pentru cel puțin alte două volume. Pentru cele grecești (830 volume, la cari s'au adaus în urmă 194) s'a făcut și publicat catalog în 1909 răposatul C. Litzica; nu este încă făcut catalog pentru cele slavone (684), orientale (184), latine și romanice (305) și germane (5).

5. *Regestele documentelor românești* originale și fotografiate (sau traduceri și còpii vechi) ar formà singure 3—4 volume. Insemnătatea acestor

regeste pentru studiile istorice este cu atât mai mare cu cât documentele originale sunt duse la Moscova din timpul răsboiului.

6. *Documentele vechi originale în limba română* au început să fie tipărite la 1907 cu cea mai mare exactitate. S'au tipărit însă numai 227 din anii 1576—1632.

«Toate aceste publicaţiuni preţioase, începute de serviciul Bibliotecii, sunt acum oprite din cauza lipsei de fonduri pentru remunerarea muncii ştiinţifice şi plata tiparului.

D. EXPOZIŢIILE BIBLIOTECII

«Materialele cuprinse în colecţiunile Bibliotecii Academiei au putut fi până acum cunoscute aproape numai de specialişti, cu pregătire ştiinţifică pentru a face studii asupra lor. Numai pentru o mică parte din ele sunt publicate cataloage descriptive, aşà că în totalitatea lor au rămas necunoscute marelui public. Acesta este un inconvenient, a cărui înlăturare poate aduce însemnate foloase culturii generale a publicului şi poate contribuì indirect foarte mult la preţuirea şi chiar la îmbogăţirea acestor colecţiuni.

«Cel mai bun mijloc pentru realizarea acestui scop este organizarea de expoziţiuni, în care să se arate pe rând publicului categorii mai interesante de materiale. Din lipsă de local, asemenea expoziţii nu s'au putut organizà până acum. Un modest început s'a făcut folosindu-se pentru aceasta încăperea din mijlocul casei Bellu, care are dimensiuni îndestulătoare pentru asemenea expoziţii. Delegaţiunea acordând creditul necesar, s'au putut face instalaţiunile trebuitoare.

«Seria expoziţiilor a început cu *presa periodică românească din anii 1820—1925* în luna August 1925, cu ocazia Congresului internaţional al presei Micei Inţelegeri.

«A doua expoziţie: *Cartea românească veche* (1508—1820) şi câtevà portrete şi stampe alese, a fost deschisă la 5 Martie 1926, fiind vizitată aproape 3 luni de zile (până la 30 Maiu 1926).

«Aceasta va fi urmată — când împrejurările vor fi mai prielnice — de *Manuscripte, documente şi autografe, hărţile geografice ale ţinuturilor româneşti, portretele istorice* şi altele multe, toate interesante şi instructive pentru marele public şi pentru tinerimea şcolară».

D-l Dr. Gr. ANTIPA subliniază că raportul cetit este expresia dureroasă a relei stări în care a ajuns dela răsboiu încoace Academia şi ştiinţa românească din cauza lipsei de mijloace materiale.

D-l GH. ŢIŢEICA aminteşte că acum trei ani Academia a primit a patronà alături de Academia de Ştiinţe din Paris, Academia Regală din Belgia, etc., marea publicaţie matematică «*Mémorial des Sciences Mathématiques*» condusă de d-l H. Villat. D-l Villat ne roagă acum să patronăm şi publicaţia «*Mémorial des Sciences Physiques*» apărând — la Paris — tot sub conducerea

d-sale. D-l Gh. Țițeica propune ca Academia să accepte a patronà și această publicație.

— Propunerea se aprobă.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice dela 26 Maiu curent, prin care se iau următoarele deciziuni:

1. Să se tipărească în Memoriile Secțiunii lucrarea Preotului Hans Petri: «*Relațiunile lui Iacob Basilicus Heraclides zis Despot-Vodă cu capii reformațiunii*» și a d-lui Oreste A. Anastasiu despre «*Industriile sătești în raport cu localizarea marei industrii*».

Să se restitue d-lui Const. Pavel lucrarea sa «*Românii din Bihor până la întemeierea Principatelor Române*», neputând fi publicată de Academie.

ȘEDINȚA GENERALĂ

27 MAIU 1297

Președința d-lui EM. RACOVIȚĂ.

D-l I. BIANU înfățișează un volum trimis de un Comitet de literați greci, cari au organizat în anul trecut o serbare la Missolonghi, pentru un secol împlinit dela moartea poetului Byron, căzut în luptele pentru independența Greciei și înmormântat în acel oraș. Volumul e întocmit din discursurile rostite la pioasa comemorare a marelui poet.

D-l DIM. GUSTI prezintă ultimele numere, 3 și 4 din «*Arhiva pentru știința și reforma socială*» (An. VI), organ al Institutului Social Român. condus de d-sa, accentuând asupra importanței următoarelor două conferințe ținute la Institutul Social Român și cuprinse în acest volum: «*L'organisation de la paix*», de d-l J. T. Shotwell, Profesor la Universitatea din Columbia (Statele Unite) și «*La Societé des Nations et l'assainissement financier de l'Autriche*» de d-l C. Zimmermann, fost comisar al Societății Națiunilor la Viena.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, amintește că din Raportul Secretarului General s'a luat cunoștință de donațiunea făcută Academiei de d-na Maria Inginer Petre Lucaciu. D-sa propune ca plenul să ratifice deciziunea Delegațiunii pentru primirea donațiunii. Apoi d-sa arată că pentru îndeplinirea obligațiunilor cuprinse în actul de donație de a se continuà și terminà construcția casei, dăruite, Delegațiunea a contractat un împrumut de 1 milion și ½ lei la Banca Românească. D-sa propune ca plenul să deà cuvenita aprobare și asupra acestei măsuri a Delegațiunii.

— Punându-se la vot propunerile d-lui Vicepreședinte A. Rădulescu,

1. Se aprobă acceptarea donațiunii făcută de d-na Maria Inginer Petre Lucaciu;

2. Se ratifică împrumutul făcut de Academie la Banca Românească pentru îndeplinirea obligațiunilor din actul de donație al d-nei Lucaciu.

ŞEDINŢA GENERALĂ

28 MAIU 1927

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ.

D-l I. BIANU înfăţişează volumul *Un om în toate firea* (Bucureşti, 1927) de colegul nostru corespondent I. A. Basarabescu, dăruit ca omagiu Academiei.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secţiunii Ştiinţifice, dela 29 Maiu curent, prin care se iau următoarele deciziuni:

1. Se aleg în Comisiunea pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezintà la premiul Lazăr de 50.000 lei asupra «Studiului taxonomic, biologic şi zoografic al unui grup din fauna unei regiuni naturale a României» din 1928 d-nii Racoviţă, Antipa şi Borcea.

2. Se propune, cu opt voturi pentru şi unul contra, a fi ales membru activ în locul regretatului coleg Dr. V. Babeş, d-l Prof. Dr. D. Voinov, d-l Racoviţă fiind însărcinat a face raportul pentru alegerea în şedinţă plenară.

— Se ia act de propunerea Secţiunii Ştiinţifice şi se fixează pentru Miercuri 1 Iunie votarea alegerii d-lui Voinov.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ arată că în conformitate cu art. 7 din Statute, şeapte membri ai Academiei fac următoarea propunere de modificare a art. 7 din Statute:

«Odată pe an, în curs de 15 zile, începând dela 21 Octomvrie, Aca-
«demia se întruneşte în sesiune generală».

(ss) *Em. Racoviţă, Dr. G. Marinescu, G. Bogdan-Duică, A. Rădulescu, Dr. Gr. Antipa, I. Bianu, G. Ţiţeica.*

— Propunerea va fi pusă la vot peste trei zile, în conformitate cu Statutele.

D-l G. BALŞ ceteşte următorul *Raport al Comisiunii pentru cercetarea conturilor din exerciţiul bugetar 1 Iulie 1925—31 Iunie 1926*:

«*Domnilor Colegi*,

«Potrivit însărcinării ce ne-aţi dat-o în Sesiunea generală trecută, am cercetat în calitate de membri ai Comisiunii financiare *registrele de socoteli ale Academiei pentru anul 1925—26*.

«Am urmărit încasările comparându-le cu prevederile bugetului.

«Prevederile s'au realizat, rămânând, ca în fiecare an, să se încasseze rămăşiţele din anul precedent; o sumă aproximativ egală rămâne neîncassată pe seama anului următor, căci în momentul închiderei socotelilor, unele cupoane ale efectelor Academiei nu au ajuns încă să fie încassate.

«Se mai adaoge la încassări intrările neprevăzute, valoarea efectelor ieşite a sorţi, (cari nu sunt deci venituri ci realizări de capital) şi sporurile de venituri peste prevederile bugetare.

«Cheltuelile au fost efectuate conform prevederilor bugetare în baza mandatelor emise, iar cheltuelile făcute peste prevederile bugetare au

fost toate aprobate în formele cerute de către Delegațiunea Academiei.

«Actele justificative sunt toate anexate acestor piese iar registrele corespund întocmai.

«Incassările Academiei Române arătate în rapoartele pe 1925—1926 în comparație cu sumele votate în buget și fără a ținea seama de efectele ieșite la sorți și de restanțele din anul trecut 1924—1925, au întrecut prevederile cu Lei 3.641.248,39.

«Acest plus de venituri a provenit din:

1. Cupoane de Bancă și efecte capitalizate			Lei	272.781,80
2. Fondul Donici, din exploatarea pădurii Balta . .			»	715.476,15
3. » Agarici, din exploatarea pădurii Moreni .			»	236.217,40
4. » Carp, din exploatarea pădurii și chirii. .			»	49.964,20
5. » Dr. Păcuraru-Bianu, din arendă și avans «pe 1927.			»	24.543,70
6. » Prelevări de la Fundațiunea Elias peste «prevederea bugetară			»	133.619,—
			Lei	1.432.602,25
7. Incassări fără buget, la excedent:				
I. Din vânzare de publicațiuni și altele	Lei	292.964,—		
Dela Banca Națională, Creditul minier, Ministerul Cultelor și alții pentru cumpărare de cărți . .	»	334.600,—		
Din dobânzi dela Banca Românească și Banca Națională . .	»	112.300,—		
Dela Minist. de Finanțe pentru acoperirea deficitului din 1924/5	»	825.400,—	»	1.565.264,—
			Lei	2.997.866,25
II. Fondul Adamachi	Lei	262.007,85		
III. » Otteteleșanu	»	356.132,34		
IV. » Anastassiu	»	25.251,95	Lei	643.392,14
			Lei	3.641.248,39

«Trebueşte să menționăm că în bugetul 1925—26 au fost votate sume suficiente pentru cheltuelile proprii ale Academiei așà că nu s'au mai făcut cheltueli peste prevederile bugetare, în contul anului viitor cum se practicà — din nevoie — în trecut.

* * *

«Incassările și cheltuelile totale ale Academiei, după cum se văd din registre și din rapoartele speciale ale Directorului Contabilității sunt:

I. VENITURI

	Prevederi bugetare		Incasări bugetare		— minus din incasările bugetare		+ Incasări peste prevederile bugetare				Totalul incasărilor peste prevederile bugetare		Total general	
							Incasări diverse		Casa în numerar la 30 Iunie 1925					
1. Fondurile generale....	8.323.597	80	7.550.707	—	772.890	80	3.491.960	55	1.327.340	87	4.819.301	42	12.370.008	42
2. Fondul Adamachi	314.017	40	289.009	90	25.007	50	299.197	10	1.250.075	58	1.549.272	68	1.838.282	58
3. » Otteteleşanu ..	1.081.343	45	819.062	51	262.280	94	531.689	84	788.192	73	1.319.882	57	2.138.945	08
4. » Tache Anastassiu.	2.193.885	40	1.511.776	80	682.108	60	291.504	55	190.332	83	481.837	38	1.993.614	18
Total Lei....	11.912.844	05	10.170.556	21	1.742.287	84	4.614.352	04	3.555.942	01	8.170.294	05	18.340.850	26

II. CHELTUELI

	Prevederi bugetare		Cheltueli după buget		—Cheltueli în minus din prevederi		+ Cheltueli în plus		Totalul cheltuelilor	
1. Fondurile generale................	8.227.643	48	6.943.019	14	1.284.624	34	2.513.093	85	9.456.112	99
2. Fondul Adamachi	808.097	48	321.256	55	486.840	93	570.866	70	892.123	25
3. » Otteteleşanu	1.037.111	75	883.265	80	153.845	95	669.380	50	1.552.646	30
4. » Tache Anastassiu	2.598.948	60	2.249.834	—	349.114	60	331.726	45	2.581.560	45
Total Lei.......	12.671.801	31	10.397.375	49	2.274.425	82	4.085.067	50	14.482.442	99

«Dacă din totalul veniturilor de	Lei	18.340.850,26
se scad cheltuelile de	»	14.482.442,99
rezultă un sald în numerar de	Lei	3.858.407,27
care repartizat pe fonduri și buget sunt:		
pentru fondurile Academiei (buget general)	Lei	2.913.895,43
» fondul Adamachi	»	946.159,33
» » Otteteleșanu	»	586.298,78
	Lei	4.446.353,54
de aci se scade suma avansată Fondului T. P. Anastassiu	»	587.946,27
Rămâne numerar ca sus	Lei	3.858.407,27

«Din aceste sume se specifică că sunt angajate pentru lucrări ce se vor face și se vor achità în anul viitor sumele următoare, cari s'au scos ca sald pe 1926:

Bugetul Academiei	Lei	797.198,39
Fondul Adamachi	»	482.747,93
» Otteteleșanu	»	140.265,45
» Tache P. Anastassiu	»	278.793,90
Total	Lei	1.699.005,67

iar restul de Lei 2.159.401,60, parte s'a trecut pentru capitalizat, pentru achitare de împrumuturi și parte s'a trecut la excedent după cum se va vedeà mai jos.

* * *

«Efectele din anul trecut 1924—25 au fost de nom.			Lei	39.689.637,50
lângă care se adaugă efectele capitalizate și cele primite dela Stat pentru moșii expropriate și fonduri nouă:				
«La fondurile gener. ale Academiei	Lei	974.700,—		
«La fondul de pensiuni	»	878.000,—		
«La fondurile cu al căror venit se vor da premii	»	3.500,—		
«La fondul Adamachi	»	1.427.500,—		
» » Otteteleșanu	»	797.700,—		
» » Elena Dr. N. Turnescu	»	300,—		
«La fondul pentru înzestrări	»	200.000.—		
» » pentru reparațiuni viitoare la Instit. dela Măgurele	»	820.000,—		
«La fondul Th. Stănescu pentru înzestrări	»	4.500,—		
«La fondul Tache P. Anastassiu	»	19.500,—	»	5.125.700,—
			Lei	44.810.337,50

«De aci se scad:

«La Fondul Adamachi, rentă perpetuă 5% pentru moșia Călimănești vândută Statului, înaintată pentru preschimbare cu altă rentă care s'a și primit	Lei	311.087,50
Efecte de nominal	Lei	44.499.250,—

«la 30 Iunie 1926 care se repartizează astfel:

«La 60 fonduri (buget general) . . . . Lei 15.817.050,—
» Fondul de pensiuni . . . . » 2.215.600,—
«I. » Fondurile cu nudă proprietate . . . . . . » 341.400,—
» » cu al căror capital se vor da premii » 34.200,—
Lei 18.408.250,—

«II. La Fondul Adamachi . . . . » 4.173.600,—
«La Fondul Otteteleşanu . . . Lei 11.010.200,—
» » Elena Dr. N. Turnescu » 34.300,—
» » p. înzestrări . . » 418.500,—
«III. » » pentru reparaţiuni vii-
«toare la Instit. dela «Măgurele » 1.771.000,—
«La Fondul Th. Stănescu p.
«înzestrări . . . . » 16.500,— » 13.250.500,—
«IV. La fondul Tache P. Anastassiu . . . . » 8.666.900,—
Total general ca sus . . . . Lei 44.499.250,—

«Se specifică că toate acţiunile au fost socotite cu valoarea lor nominală.

* * *

«Contul denumit excedent, provenit din încassările peste prevederile bugetare şi din sumele rămase necheltuite a fost în cursul anului 1925—26 următorul:

«La fondurile Academiei (buget general) . . . . Lei 332.801,53
» fondul Adamachi. . . . . » 164.027,05
» » Otteteleşanu. . . . . » 470.326,93
» » Tache P. Anastassiu . . . . » 150.000,—
In total . . . . Lei 1.117.155,51

«Acest excedent este numai aparent pentru că la fondul Agarici există un deficit în sumă de . . . . Lei 668.188,—
provenit din următoarele cauze:

«Sumă cheltuită dela fond în 1924—25 . . . . . . » 38.268.45
«Sumă ce nu s'a putut realiză din veniturile şcoalei prevăzut pe 1924—25 . . . . » 161.427,95
«idem din veniturile şcoalei pe 1925-26 Lei 474.914,95
«se scade valoarea cerealelor din magazie » 100.110,— » 366.796,95
«Cheltuelile şcoalei în plus peste prevederile bugetare din 1925—26 . . . . Lei 101.694,92
Total . . . . Lei 668.188,—

iar la Fondul Tache P. Anastassiu

«Şcoala de agricultură dela Ţigăneşti cu încheierea exerciţiului bugetar 1925—26 prezintă un deficit de. Lei 1.001.663.82
provenit din următoarele cauze:

«Sumă ce nu s'a putut realiză din veniturile şcoalei prevăzută în bugetul pe 1924—25 . . . . . . Lei 379.105,17

«Report			379.105,17
idem din veniturile școalei pe 1925-26	Lei 633.441,65		
se scade valoarea cerealelor din magazie	» 10.883,—	»	622.558,65
	Total . . .	Lei	1.001.663,82

«adică deficitul total este:

La Fondul Agarici de	Lei	668.188.—
» » Tache P. Anastassiu.	»	1.001.663,82
In total	Lei	1.669.851,82

și din cauza acestui deficit nu s'au putut face capitalizările dela diferite fonduri conform regulamentelor respective astfel că acele fonduri suferă din cauza aceasta.

«Ținem și cu această ocazie să arătăm că socotelile Academiei de venituri și cheltueli sunt ținute cu grijă și conștiință și modul cum sunt alcătuite condicele, anexele ajutătoare și actele justificative permit un lesne control asupra operațiunilor făcute.

«Vă rugăm să binevoiți a da celor în drept descărcarea cuvenită».

D.- G. BALȘ cetește următorul *Raport al Comisiunii pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar 1 Iulie—31 Decemvrie 1926.*

«*Domnilor Colegi*,

«Potrivit însărcinării ce ne-ați dat-o în Sesiunea generală trecută, am cercetat în calitate de membri ai Comisiunii financiare *registrele de socoteli ale Academiei pentru anul 1926.*

«S'a simțit nevoia ca și Academia Română să aibă bugetul întocmit ca și cel al Statului adică dela 1 Ianuarie la 31 Decemvrie și cum bugetul Academiei pe anul trecut 1925—26 a fost întocmit dela 1 Iulie 1925 la 30 Iunie 1926, bugetul pentru 1926 a fost întocmit numai pe 6 luni dela 1 Iulie la 31 Decemvrie 1926.

«Incassările s'au realizat, conform cu prevederile bugetului, rămânând, ca în fiecare an, să se încaseze rămășițele din anul precedent și o sumă oarecare a rămas neîncassată pe seama anului următor, fiindcă în momentul închiderii socotelilor unele cupoane ale efectelor Academiei nu au ajuns să fie încasate.

«Se mai adaugă la încasări intrările neprevăzute, valoarea efectelor ieșite la sorți (cari nu sunt deci venituri ci realizări de capital) și sporurile de venituri peste prevederile bugetare.

«Cheltuelile au fost efectuate conform prevederilor bugetare în baza mandatelor emise.

«Actele justificative sunt toate anexate acestor piese, iar înregistrările corespund întocmai.

«Incasările Academiei Române arătate în rapoartele pe 1926 în comparație cu sumele votate în buget, fără a ținea seamă de efectele ieșite

la sorți și de restanțele din anul trecut 1925—26, au întrecut prevederile cu Lei 1.214.172,25.

«Acest plus de venituri a provenit din:

I. *Bugetul fondurilor Academiei*

«1. Cupoane	Lei	4.844,80		
«2. Vânzări de cărți	»	5.891,50		
«3. Fondul Donici, din exploatarea pădurii	»	81.227,—		
«4. Fondul Pisoschi, din capital și dobânzi	»	56.125,—		
«5. Fondul Agarici, spor din subvenția dela Ministerul Domeniilor, din exploatarea pădurii și avans pentru pădure pe 1927	»	257.160,—		
«6. Prelevări dela Fondul Otteteleșanu peste prevederile bugetare	»	98.184,10		
«7. Fondul de pensiuni, spor din cupoane, rețineri dela funcționari, prelevări, salarii, etc.. . .	»	114.000,—		
«8. Fondul Carp, din moșie și pădure	»	85.752,—		
«9. Fondul Dales, sporul din chirii	»	95.000,—		
«10. Fondul Dr. Aurel Cosma, din dobânzi	»	888,—		
«11. Incassări fără buget din cupoane, luminat, remunerări dela funcționari demisionați, din vânzare de publicațiuni, dobânzi dela Banca Românească	»	87.595,50	Lei	880.667,90
«II. Fondul Adamachi din pădure și cupoane (moșia Călimănești)	Lei	121.252,75		
«III. Fondul Otteteleșanu, din moșii, pescuit, vânzări de lemne	»	134.376,55		
«IV. Fondul Tache P. Anastassiu, subvenție dela Ministerul Domeniilor și venitul dela școala primară dela Călmățuiu	»	77.875.—	»	333.504.35
			Lei	1.214.172,25

«Menționăm că și în bugetul 1926 au fost votate sume suficiente pentru cheltuelile proprii ale Academiei, așà că nu s'au mai făcut cheltueli peste prevederile bugetare, în contul anului viitor.

«Incasările și cheltuelile totale ale Academiei, după cum se văd din registre și din rapoartele speciale ale Directorului Contabilității sunt:

I. VENITURI

	Prevederi bugetare		Incasări bugetare		—minus din incasările bugetare		+ Incasări peste prevederile bugetare: Incasări diverse		+ Incasări peste prevederile bugetare: Casa în numerar la 1 Iulie 1926		Totalul încasărilor peste prevederile bugetare		Total general	
1. Fondurile generale.....	5.254.199	—	3.816.127	20	1.438.071	80	1.137.110	50	2.913.895	43	4.051.005	93	7.876.133	13
2. Fondul Adamachi	261.588	45	84.365	37	177.223	08	197.414	65	946.159	33	1.143.573	98	1.227.939	35
3. » Otteteleşanu ...	1.004.476	20	466.205	68	538.270	52	230.897	55	586.298	78	817.196	33	1.283.402	01
4. » Tache Anastassiu.	2.262.644	95	730.636	13	1.532.008	82	119.555	95	—	—	119.555	95	850.192	08
Total Lei...	8.782.908	60	5.097.334	38	3.685.574	22	1.684.978	65	4.446.353	54	6.131.332	19	11.228.666	57

II. CHELTUELI

	Prevederi bugetare		Cheltueli după buget		—Cheltueli în minus din prevederi		+ Cheltueli în plus		Totalul cheltuelilor	
1. Fondurile generale	6.569.560	04	4.255.025	60	2.314.534	44	714.439	85	4.969.465	45
2. Fondul Adamachi	794.432	25	117.851	—	678.581	25	48.403	—	166.254	—
3. » Otteteleşanu	962.983	60	423.250	75	539.732	85	292.747	15	715.997	90
4. » Tache Anastassiu	2.619.678	85	1.960.055	20	659.623	65	677.827	37	2.637.882	57
. Total Lei....	10.946.654	74	6.756.182	55	4.190.472	19	1.733.417	37	8.489.599	92

«Dacă din totalul veniturilor de	Lei	11.228.666,57
se scad cheltuelile de	»	8.489.599,92
rezultă un sald în numerar de	Lei	2.739.066,65
care repartizat pe fonduri și buget sunt:		
«Pentru fondurile Academiei (buget general). . .	Lei	2.897.667,68
» fondul Adamachi	»	1.061.685,35
» » Otteteleșanu	»	567.404,11
	Lei	4.526.757,14
de aci se scade suma avansată Fondului Tache P. Anastassiu	»	1.787.690,49
rămâne numerar ca sus. . .	Lei	2.739.066,65

«Din suma arătată ca sald din numerariul cassei de Lei 4.526.757,14 se specifică că sunt angajate pentru lucrări ce se vor face și se vor achită în anul viitor sumele următoare cari s'au scos ca sald pe 1927:

«Bugetul Academiei.	Lei	2.133.933,39
«Fondul Adamachi	»	671.681,25
» Otteteleșanu	»	537.827,35
» Tache P. Anastassiu	»	476.013,65
Total	Lei	3.819.455,64

* * *

«Efectele din anul trecut 1925—26 au fost de nominal			Lei	44.499.250,—
lângă care se adaugă efectele capitalizate și efectele venite dela alte fonduri nouă: la fondurile generale ale Academiei capitalizat	Lei	209.500,—		
La fondul de pensiuni capitalizat	»	50.000,—		
» » F. Fințescu, nou . .	»	25.000,—		
» » Ecaterina Bolintineanu idem	»	40.000,—	»	324.500,—
Nominal. . .			Lei	44.823.750,—
se scad efectele fondului pentru bustul Creangă ca-i s'au restituit pentru ridicarea unui bust în orașul Tecuciu			»	2.700,—
Efectele dela 31 Decemvrie 1926 . . .			Lei	44.821.050,—
cari se repartizează astfel:				
La 63 fonduri (buget general)			Lei	16.091.550,—
» fondul de pensiuni			»	2.265.600,—
I. » fondurile cu nudă proprietate			»	341.400,—
» » cu al căror capital se vor da premii			»	31.500,—
			Lei	18.730.050,—
II. La fondul Adamachi			»	4.173.600,—
» » Otteteleșanu . .	Lei	11.010.200,—		
» » Elena Dr. N. Turnescu.	»	34.300,—		
De reportat . . .		11.044.500,—		

			Report . . .	11.044.500,—		
III. La fondul		p. înzestrări. . .	»	418.500,—		
»	»	p. reparații viitoare la Instit. dela Măgurele	»	1.771.000,—		
»	»	Th. Stănescu p. înzestrări	»	16.500,—	»	13.250.500,—
IV. »	»	Tache P. Anastassiu			»	8.666.900,—
		Total general ca sus. . . .			Lei	44.821.050,—

«Se specifică că toate acțiunile au fost socotite cu valoarea lor nominală.

* * *

«Contul zis excedent, provenit din încasările peste prevederile bugetare și din sumele rămase necheltuite a fost în cursul anului 1926 următorul:

La fondurile Academiei (buget general).	Lei	282.891,30
» fondul Adamachi.	»	156.883,82
» » Otteteleșanu.	»	251.017,16
In total . . .	Lei	690.792,28

Acest excedent este numai aparent pentrucă la fondul Agarici deficitul provenit din veniturile și cheltuelile școalei dela Moara Grecilor și arătat în raportul pe 1925—26 de	Lei	668.188,—
a mai crescut în aceste 6 luni cu	»	287.299.20
deci deficitul a crescut la	Lei	955.487,20

care deficit s'a arătat și în raportul contabilității înregistrat la No. 110 dela 19 Ianuarie 1927.

«Deasemenea și deficitul Fondului Tache P. Anastassiu provenit din veniturile și cheltuelile școalei dela Țigănești, arătat în raportul pe 1925—26	Lei	1.001.663,82		
a crescut în aceste 6 luni cu . .	»	505.163,52		
Deficit . . .	Lei	1.506.827,34		
din care s'a amortizat suma rămasă disponibilă din prevederile bugetare la cheltueli pentru școală pe 1926	»	170.635,10		
«Deficitul la 31 Decemvrie 1926 a fost de . . .			»	1.336.192,24

care deficit s'a arătat deasemenea de contabilitate prin raportul înregistrat la No. 109 dela 19 Ianuarie 1927.

«Pe lângă aceste deficite mai avem și deficitul Bibliotecii votat prin buget în sumă de.	»	778.483,30

«Deficitul total cu încheierea bugetului pe 1926
(31 Decemvrie) este de . . . . Lei 3.070.162,74

«Din cauza acestui deficit nu s'au putut face capitalizările dela diferite fonduri conform regulamentelor respective, astfel acele fonduri nu se măresc cum ar fi firesc.

«Socotelile Academiei de venituri şi cheltueli sunt ţinute în mod conştiincios, condicele, anexele ajutătoare şi actele justificative permit să se facă uşor controlul operaţiunilor făcute.

«Vă rugăm să binevoiţi a da celor în drept descărcarea cuvenită».

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ aduce completări la cele expuse în rapoartele Comisiunii care a cercetat conturile, arătând că Statul a expropriat Academiei 10.569 hectare. Cele 10.569 ha., ar fi adus în prezent Academiei un venit anual de 21.138.000 lei, pe când renta exproprierii aduce 1.343.000. De unde un neajuns de 19.800.000 lei. Acest fapt ne explică deficitele permanente ale Academiei. Dacă Statul ne-ar acordà subvenţiile promise şi-ar achità prin aceasta o datorie contractată prin profitul ce realizează depe urma celor 19.800.000 lei.

D-l Dr. Gr. ANTIPA constată că deficitul Academiei se ridică la circa 5 milioane şi tinde a atinge cifra de 7 milioane până la 1 Ianuarie 1928, şi că acoperirea deficitelor până acum s'a făcut prin cheltuirea capitalurilor. Fondurile pentru lucrările pur academice şi pentru necesităţile Academiei sunt consumate fie de cele două şcoli de agricultură întreţinute de Academie, fie de Biblioteca publică a Academiei. Academia nu este deci asigurată şi deaceea Domnia-Sa propune, să se institue un Consiliu de Administraţie restrâns care să vegheze deaproape problema noastră bugetară.

D-l G. ŢIŢEICA arată că pricinele deficitului constatat la cele două şcoli stau pe de o parte în scăderea veniturilor fondurilor ca urmare a exproprierii, pe de altă parte în întâmplarea că în ultimii trei ani a bântuit seceta. Biuroul a căutat şi caută îmbunătăţiri. Astfel s'a cerut Ministerului Agriculturii încadrarea personalului celor două şcoli în corpul funcţionăresc al Ministerului, iar Ministerului Instrucţiunii trecerea în bugetul său a personalului didactic dela şcoala primară din Călmăţuiu. Cheltuelile noastre vor scade prin aceasta cu aproximativ 700.000 lei anual. Marea problemă însă este deficitul de peste 2 milioane constatat la bugetul Bibliotecii, deficit care creşte necontenit.

D-l N. IORGA zice că pe viitor să nu mai consacrăm pentru şcoli mai mulţi bani decât avem, declarând Statului că facem atât cât putem şi cerându-i restul necesar de bani. Actele de fundaţie ale celor două şcoli nu ne pot obligà la alte modalităţi de întreţinerea lor decât acele ce ne stau în putinţă.

In ce priveşte Biblioteca, este de părere a înştiinţà Statul că volumele cedate prin legea dela 1901 îi stau la dispoziţie şi că i le putem restituì după catalogul lor în scopul de a nu mai primì publicul în Biblioteca noastră. Nouă zecimi din cetitorii Bibliotecii noastre sunt studenţi, care-şi

pot găsì cărţile necesare la Fundaţiunea Carol, iar pentru publicul mare Fundaţiunea Principele Carol, care beneficiază de favoarea legii, de a i se da, obligatoriu, de tipografi, câte două exemplare din ce tipăresc, ca şi Academiei, să deschidă cât mai grabnic bibliotecă publică.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, zice că deficitul arătat s'a prevăzut de acum un an, dar nu în cifra enormă atinsă. In privinţa şcolilor, este de părere să le reducem bugetele la limitele posibile, şi dacă se va simţì nevoia, chiar să le închidem, după ce vom cercetà actele de primirea moştenirilor. Reducerea bugetelor şcolilor, implicit a personalului şi numărului elevilor, eventual chiar închiderea lor se va puteà face fără nici un obstacol dacă moştenirile s'au primit sub beneficiu de inventar. In orice caz, a consumà alte fonduri pentru întreţinerea şcolilor şi a Bibliotecii este un sistem defectuos care trebuie neapărat înlăturat. Ne-am cheltuit banii noştri contând pe acordarea celor 5 milioane promişi acum un an de Guvern.
Dar chiar dacă luăm cele 5 milioane, criza nu va fi totuş rezolvită. Ele vor servì la acoperirea deficitelor actuale. Dar viitorul pe ce îl asigurăm? Deaceea se uneşte la părerea d-lui N. Iorga de a se închide Biblioteca, dacă Statul nu vine efectiv şi permanent în ajutorul nostru. Constată însă cu regret că nu toţi colegii noştri au depus interes pentru această Instituţiune. Am avut miniştri şi parlamentari din rândurile noastre, cari aveau datoria să intervină pentru sprijinirea Instituţiunii pe lângă Guvern.

D-l I. BIANU aduce mulţumiri Comisiunii care a controlat conturile, ştiind ce încordare şi ce atenţie s'a depus în această lucrare. Comisiunea a putut constatà cu câtă sgârcenie s'a dus administraţia noastră. Deficitul mare constatat provine din faptul arătat de d-l Preşedinte că în loc de cele 21 milioane venit ce ne-ar fi adus averea noastră imobiliară expropriată, avem un venit neînsemnat. Activitatea pur academică este stânjenită din această cauză şi ca un exemplu este destul să arătăm că lucrarea mare a publicării materialului bibliografic a rămas de mult timp întreruptă. Deficitul — cum s'a văzut — rezultă dela întreţinerea Bibliotecii şi a Şcolilor. Putem însă să închidem şcolile? — Nu, pentrucă am fi daţi în judecată de rudele testatorilor.
In ce priveşte propunerea colegului nostru d-l N. Iorga de a restituì Statului biblioteca sa cedată, arată că Regulamentul general ne îngădue până la un punct să n'o facem. După dispoziţiile Regulamentului, Academia e obligată a ţine la dispoziţia publicului cărţile cedate numai în măsura localului şi personalului avut. Prin biblioteca noastră noi facem un serviciu de Stat. Suntem deci pe deplin îndreptăţiţi a cere Statului subvenţii. Este de părere ca academicianii parlamentari să stăruiască ca cele 5 milioane promise de d-l Prim Ministru să ne fie date ca subvenţie anuală.

D-l I. INCULEŢ zice că în public nu se cunoaşte situaţia rea a Academiei, ba din contra Academia este socotită ca o instituţie bogată. Pentru uşurarea acestei stări, este de părere să stăruim în hotărîrea ca personalul şcolilor să fie înglobat la Ministerele respective şi ca aceeaş hotărîre

să se ia şi pentru funcţionarii Bibliotecii, trecându-i în bugetul Ministerului Instrucţiunii. D-nii Prim-Ministru, Miniştrii Domeniilor şi Instrucţiei să fie puşi în cunoştinţă despre starea rea financiară, printr'un memoriu, de către o delegaţie, compusă din d-nii Em .Racoviţă şi I. Bianu, insistându-se ca sumele necesare pentru plata funcţionarilor Bibliotecii şi personalul şcolilor să fie trecute în bugetul Ministerelor chiar din anul viitor şi arătându-se că dacă acele sume nu ni se dau, Academia va restrânge sau va stinge chiar cu totul activitatea şcolilor şi va închide Biblioteca. Memoriul să fie dat publicităţii, iar răspunsul Ministerelor să-l cerem a ni se da cel mult până în toamnă.

D-l Dr. Gr. ANTIPA zice că soluţia trebuie căutată înlăuntrul, nu în afara Academiei. Deficitele acumulate an de an ne impun ca administraţia noastră să se facă de oameni pricepuţi şi competenţi în chestiunile de administraţie. Deaceea este nevoie să se institue un Consiliu de Administraţie permanent în locul Delegaţiunii Academiei, iar pe de altă parte să se întocmească, începând cu acest an, un buget real şi perfect echilibrat. Dacă veniturile proprii ale Academiei nu ajung pentru întocmirea unui buget echilibrat, vom reduce din cheltuelile ce facem în profitul Statului, adică cele privitoare la şcoli şi la Bibliotecă. In orice caz, nu din fondurile destinate lucrărilor Academiei. Nu putem a abdicà dela rolul nostru de Academie numai pentru a întreţine 2 şcoli şi o bibliotecă publică. Deaceea D-sa propune: 1) a se modificà Statutele spre a se instituì un Consiliu de Administraţie şi 2) a se întocmì cu începere din acest an un buget real şi perfect echilibrat.

D-l I. SIMIONESCU constată că de câţivà ani se repetă această discuţie fără a se ajunge la soluţii. Crede că a sosit timpul ca să luăm hotărîrea eroică, propusă de d-l N. Iorga, de a închide publicului biblioteca, menţionând-o numai la dispoziţia academicienilor cu un număr restrâns de funcţionari; închiderea să se facă la toamnă.

D-l N. IORGA zice că dacă intervenţiunile noastre la Guvern nu vor ajunge la rezultatul urmărit, va trebuì să închidem Biblioteca în mod hotărît, în timpul vacanţei apropiate. La această măsură să ne gândim serios, cu atât mai serios cu cât Statul nu are excedente bugetare. D-sa se uneşte la părerea d-lui Dr. Gr. Antipa de a se face un consiliu mai larg de administraţie şi arată că datoria noastră este, nu atât de a executà dispoziţiuni testamentare cât, de a îngrijì de scopurile noastre academice

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că chestiunea este şi mai gravă de cum socoteam, pentrucă ni se confirmă de colegul nostru d-l N. Iorga că la Stat nu există excedentele bugetare, pe care ne făurisem iluziile de a ne acoperì deficitele. Propunerile pentru crearea unui Consiliu de Administraţie, pentru restrângerea şcolilor şi închiderea Bibliotecii să rămână a fi discutate la formarea bugetului. Un lucru trebuie însă avut în vedere, anume că încadrarea personalului şcolilor la Ministerul de Domenii atrage

după sine pierderea autorității noastre față de acel personal. Să stăruim deci ca acest inconvenient să fie înlăturat, cerând Ministerului ca să dea Academiei, sub formă de mărire de subvenții, sumele pe care și altfel le-ar cheltui prin încadrarea personalului.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ rectifică, arătând că deocamdată am propus Ministerului studierea chestiunilor și tratativele vor începe Miercuri. Pericolul cel mare este însă cu Biblioteca.

D-l ANDREI RĂDULESCU, continuând, arată că este necesar să se aducă la cunoștința publicului bugetul nostru. La aceasta chiar suntem obligați, fiindcă suntem Instituțiune de drept public. Publicarea bugetului să se înceapă chiar din acest an. Propune a se repetà intervențiile față de Guvern până la întocmirea bugetului și să se închidă biblioteca dacă nu ni se dau ajutoarele necesare.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ zice că Biuroul a așteptat avizul plenului în această sesiune pentru a organizà ultimul demers față de Guvern.

D-l ST. CIOBANU zice că numai o subvenție permanentă poate venì în sprijinul Academiei. E de neînchipuit cum țara noastră n'a dat până acum Academiei ei subvenția necesară spre a nu fi nevoiți a face pe executorii de testamente, părăsindu-ne cercetările noastre.

D-l I. BIANU zice că discuția urmată e bună, pentrucă precedează formarea bugetului. Pentru formarea bugetului sunt două alternative: sau reușim în măsurile propuse Ministerului de Domenii și primim cele 5 milioane promise, și în acest caz bugetul se așează bine pentru acest an; sau nu primim cele 5 milioane și atunci ar urmà să închidem Biblioteca. Pentru acest ultim caz, Domnia-Sa cere plenului precizări asupra concedierii personalului, suprimării cumpărăturilor, abonamentelor, etc....

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că această problemă se va rezolvì la discutarea bugetului.

D-l AL. LĂPEDATU vede două soluții: una de viitor, complexă, privitoare la asigurarea funcționarilor Academiei și ai școlilor; o a doua de moment, privitoare la acoperirea deficitului Academiei. D-sa are speranța că această acoperire se va face. Este imposibil ca Statul să nu onoreze cuvântul Primului său Ministru, și deci să nu ni se dea milioanele promise. Academia să le ceară direct dela d-l General Al. Averescu și să amânăm discuția până vom aveà răspunsul. Acordate cele cinci milioane, câștigăm timp pentru soluționarea permanentă a întreținerii Academiei. Să nu hotărîm deci închiderea Bibliotecii mai înainte de a lămurì pe deplin Guvernul de situația în care se află Academia. In consecință, d-l Al. Lăpedatu propune ca o delegație de membri, printre cari și d-l N. Iorga, să meargă la d-l General Al. Averescu spre a-i arătà starea lucrurilor și a-i solicità suma promisă. După răspunsul ce vom aveà vom discutà pe altă bază. Crede că este peste putință ca România Mare să strice ceeace a putut face România Mică.

D-l N. IORGA adaugă: Numai dacă România Mare ar aveà pe sfert sufletul României mici.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ restabileşte faptele în jurul celor cinci milioane. Noi am crezut că cele cinci milioane sunt o subvenţie anuală şi că vor trebuì consfinţite prin lege. D-l Ministru al Instrucţiunii ne-a cerut să-l îngăduim să depună legea după 1 Ianuarie. Proiectul de lege a fost prezentat în Consiliul de Miniştri, însă d-l Prim Ministru l-a respins, declarând că acele cinci milioane sunt acordate ca ajutor odată pentru totdeauna şi prin urmare că nu mai este nevoie de lege. D-l I. Lăpedatu, pe atunci Ministru de Finanţe, ne-a asigurat că suma va fi desigur plătită imediat ce vor fi disponibilităţi. Toată acţiunea e bazată pe încrederea ce avem că această sumă va fi plătită, dar aceasta nu asigură viitorul şi deaceea am aşteptat pentru o intervenţie definitivă hotărîrile sesiunii generale.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ propune a se da vot de descărcare asupra conturilor pe 1925—26 şi pe semestrul Iulie—Decemvrie 1926.

— Se votează cu unanimitate descărcarea conturilor pe 1925—26 şi pe semestrul Iulie—Decemvrie 1926.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secţiunii Istorice, din 28 Maiu curent, prin care se iau următoarele hotărîri:

1. Pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezentà la *Premiul Năsturel* de 5000 lei din 1928 asupra subiectului *Onomasticon Thracicum* au fost aleşi d-nii: N. Iorga, V. Pârvan şi A. Lăpedatu.
2. Pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezentà la *Premiul Eliade Rădulescu* de 5000 lei din 1928 asupra subiectului: *Preistoria Olteniei şi Munteniei* au fost aleşi d-nii: V. Pârvan, N. Iorga şi I. Nistor.
3. Pentru premiul *Alexandru I. Cuza* de 6000 lei, care trebuie acordat în 1930 a fost pus subiectul: «Organizarea economică a ţărilor române în epoca Regulamentului Organic».
4. Pentru premiul *Adamachi* de 5000 lei, de dat în 1931 a fost pus subiectul: «Organizarea judecătorească a ţărilor române în epoca Regulamentului Organic».

ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ

30 MAIU 1927

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ.

La şedinţă asistă d-l Seton Watson, Membru onorar al Academiei.

D-l M. C. SUTZU face o comunicare despre *Monetele ponderale şi monetele fără pond de folos în antichitate.*

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ zice că, deşì nu este în tradiţia Academiei de a comentà comunicările făcute de colegi, totuş azi trei fapte excepţionale

ne îndreptăţesc a felicità pe colegul nostru d-l M. C. Sutzu. Colegul nostru a împlinit azi 86 de ani şi o vârstă aşà de frumoasă stârneşte admiraţia noastră. Al doilea fapt este că d-l Sutzu încheie azi cu victorie o luptă dreaptă dusă pe câmpul cercetărilor de numismatică aproape 40 de ani cu ilustrul savant istoric Mommsen. Nu putem decât să ne bucurăm şi să felicităm pe colegul nostru pentru sfârşitul aşà de bun al studiilor urmărite neobosit într'o perioadă de timp atât de lungă,—şi, însfârşit, îl felicităm pentru intenţiile pline de avânt ce are de a începe o nouă perioadă de activitate într'o altă direcţie a cercetărilor numismatice.

Academia se asociază, prin aplauze, la felicitările adresate d-lui M. C. Sutzu de d-l preşedinte.

D-l G. ŢIŢEICA zice:

«In vara anului 1925 a murit la Göttingen membrul nostru onorar *Felix Klein.*

«Născut la 25/IV/1849 la Düsseldorf, F. K. a fost unul din geometrii mari ai Germaniei. Numit la 1872 profesor la Erlangen a publicat de acolo o lucrare de metodă de cercetare a ştiinţelor matematice, care poartă şi astăzi numele de Programul dela Erlangen. Lucrările sale se referă mai ales la teoria grupurilor discontinue şi aplicarea lor la domeniile cele mai variate al ştiinţei matematice. Din aceste lucrări a scos Poincaré ideile sale asupra grupurilor şi funcţiunilor kleineane.

«Dar, în afară de lucrările sale numeroase, Klein a fost un profesor desăvârşit şi organizator de seamă. Şcoala matematică, seminarul matematic dela Göttingen erau conduse de el. El a condus Mathem. Annalen, Zeitschrift für Mathem. u. Physik, Enciclopedia matematică, vastă operă de sinteză şi orientare, cu colaborarea celor mai străluciţi matematicieni. Erà preşedintele Comisiunii internaţionale pentru învăţământul matematicelor şi erà iniţiatorul metodelor noui de învăţământ în Germania. In scurt, F. Klein a fost o podoabă a ştiinţelor matematice în înţelesul cel mai larg şi mai frumos al cuvântului».

D-l I. NISTOR arată că în ziua de 27 Maiu c., îndeplinind o delegaţie dată de Academie, a luat parte în Cernăuţi la funerariile defunctului nostru coleg corespondent Preotul Dimitrie Dan, exprimând condoleanţe în numele Academiei familiei defunctului şi rostind la îmmormântare următoarea cuvântare:

«*Indureraţi prezenţi,*

«Cu moartea părintelui Dimitrie Dan dispare din mijlocul nostru ultimul reprezentant, vrednic şi activ, al vechilor tradiţiuni literare bucovinene, reprezentate cu vrednicie de Iraclie Porumbescu şi Silvestru Morariu-Andrievici şi continuate cu râvnă de Sim. Fl. Marian şi Constantin Morariu. In aceste frumoase tradiţiuni s'a desvoltat şi s'a afirmat în mod strălucit şi talentul de scriitor al regretatului Dimitrie Dan, care a jertfit munca şi osteneala unei vieţi laborioase pentru păstrarea acestor tradiţiuni şi pentru continuarea lor.

«In vasta şi rodnica sa activitate literară, Dim. Dan a îmbrăţişat diverse probleme naţionale. culturale şi istorice, luminându-le cu agerimea minţii sale şi prinzîndu-le în scrisul său limpede şi îndesat. Dela 1875, când atinsese vârstă de 19 ani, până în clipele tragice, când moartea nemiloasă îi smulse cu sila condeiul din mână, Dimitrie Dan a scris luminând şi a luminat scriind. Primele sale încercări literare, atingând probleme de interes cultural şi privind culegeri de material folkloristic, apărură în coloanele revistelor: «Albina» şi «Şezătoarea» din Budapesta, «Familia» din Oradea-Mare şi «Amicul Poporului» din Gherla. Indată însă ce şi în Bucovina apărură primele organe de publicitate româneşti, Dimitrie Dan nu mai recurse la ospitalitatea gazetelor româneşti de dincolo de munţi, ci devenì unul dintre cei mai harnici colaboratori la periodicele bucovinene, începând cu «Aurora Română» şi «Revista Politică», şi continuând cu «Gazeta Bucovinei», «Candela», «Patria», «Deşteptarea», Timpul» «Viitorul», «Junimea Literară» şi «Glasul Bucovinei». In coloanele acestor publicaţiuni, apărură din pana părintelui Dimitrie Dan articole interesante de cuprins istoric, folkloristic, literar, naţional şi cultural.

«Concomitent cu aceasta, Dimitrie Dan scrià şi în gazetele germane şi rutene din Cernăuţi, lămurind prin scrisul său pe cetitorii neromâni asupra vieţii culturale şi sufleteşti ale neamului său.

«Dela încercări similare a pornit şi activitatea literară a contemporanilor săi Sim. Fl. Marian şi Constantin Morariu. Dară cu vremea câteşi trei porniră pe căi deosebite. Sim. Fl. Marian se îndeletnicì tot mai mult cu folklorul. Constantin Morariu se dedică cù toată comoara sufletului său nobil cercetărilor literare şi scrierilor de interes religios moral. Dimitrie Dan înclină tot mai mult spre studiile istorice, făcându-şi îndeosebi din trecutul bisericii bucovinene un teren de cercetare şi explorare.

«Puntea de trecere dela preocupările folkloristice ale tinereţii, cu îndeletnicirile istorice ale maturităţii sale, o formară interesantele sale monografii a comunelor Lujeni, Straja şi Roşa, dintre care cea din urmă n'a văzut încă lumina tiparului. Din preocupările similare au izvorît şi articolele sale de cuprins etnografic şi folkloristic apărute în «Oesterreichisch-Ungarische Monarchie in Wort und Bild» şi în «Zeitschrift für oesterreichische Volkskunde».

«Publicaţiunile sale de folklor şi etnopsihologie găsiră o bună primire în cercurile ştiinţifice româneşti şi de aceea Academia Română, înaltul areopag al culturii româneşti, i-a făcut cinstea de a-l chemà încă din Martie 1904 între membri săi corespondenţi.

«Inaltă distincţie a fost pentru părintele Dan un nou şi puternic îndemn pentru activitatea sa ştiinţifică. In urma acestui valoros imbold, apărură mai multe lucrări istorice care vor rămâne. Se remarcă între acestea studiul său despre Vartolomei Măzăreanul, apărut în Analele Academiei Române, apoi Cronica Episcopiei de Rădăuţi, Mânăstirea şi Comuna Putna, Mânăstirea Suceviţa, Patronatul în biserica ortodoxă română

ş. m. a. Din toate aceste lucrări transpiră dragostea autorului pentru vechile noastre aşezăminte bisericeşti.

«In strânsă legătură cu studiul acestor aşezăminte, stă şi interesul părintelui Dan pentru vechea noastră artă bisericească, de care se ocupă în mai multe articole publicate în «Mitteilungen der Zentral-Kommission für Kunst und historische Denkmale» din Viena şi în Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice din Bucureşti. Interesul pentru ramăşiţele vechii noastre arhitecturi şi picturi bisericeşti şi priceperea sa pe acest teren a fost apreciată de toţi şi de aceea părintele Dan a fost ales membru al Comisiunii Monumentelor Istorice, secţia Cernăuţi.

«Viaţa părintelui Dimitrie Dan, aşà de rodnică şi de bogată în lucrări de valoare n'a fost deloc cruţată de grele încercări şi crude lovituri. Dar cu toate acestea, păritele Dan a închis ochii cu mângăerea pentru sine şi pentru ai săi că lasă în urma sa opere de valoare menite să-i asigure un nume respectat în lumea literelor.

«Academia Română deplânge moartea părintelui Dimitrie Dan, exprimă prin rostul meu familiei îndurerate doleanţele sale, şi luându-şi rămas bun dela regretatul ei membru corespondent, păstrându-i o veşnică amintire.»

Se procede la alegerea Comisiunii pentru cercetarea conturilor din exerciţiul bugetar 1927.

— Se realeg d-nii *G. Balş*, *C. Rădulescu-Motru* şi *N. Vasilescu-Karpen.*

D-l C. Moisil, membru corespondent, ceteşte următorul *Raport asupra activităţii Cabinetului Numismatic pe anul 1926*:

«In cursul anului 1926 colecţiunile Cabinetului Numismatic au crescut într'o măsură cu mult mai redusă decât în anii trecuţi.

«Colecţiunea de monete nu s'a mărit decât cu 126 piese, între cari 33 dăruite şi 93 cumpărate.

«Colecţiunea de medalii a crescut abia cu 10 piese, dintre cari 3 dăruite şi 7 cumpărate; iar cea de plumburi antice cu 5 bucăţi cumpărate.

«Dar dacă în privinţa numărului nouile achiziţiuni sunt atât de reduse, în schimb ca valoarea numismatică unele din ele sunt de cel mai mare preţ.

«Astfel menţionăm în mod special 47 monete de argint dela Vladislav I Basarab, întemeitorul monetăriei Ţării-Româneşti, piese din primele lui emisiuni şi dintre cele mai rari.

«Deasemenea un napoleon de aur dela Carol I al României, bătut în 1868 şi cu legenda «Domnitorul Românilor», iarăş o piesă foarte rară.

«De altă parte, s'a primit din partea d-lui N. Docan o mică parte din colecţiunea de monete româneşti, pe care o dăruise în anul 1906 Academiei, dar care fiind lăsată în păstrarea d-sale spre a o complectà, s'a risipit în cursul războiului din urmă. Piesele ce au fost regăsite de d-l Docan şi depuse în Cabinetul Numismatic sunt în număr de 27.

«In sfârşit, între achiziţiunile din acest an mai sunt şi 30 monete de argint dela urmaşii lui Constantin cel Mare (Constantins II, Valenti-

nian I și Valens), cari au făcut parte din marele tezaur de astfel de monete descoperit la Craiova înainte de 1868.

«Am mai urmărit în acest an să ne complectăm colecțiunea de monete metalice ale Regelui Carol I al României, achiziționând un număr de piese de aur ce ne lipseau; astfel sperăm ca în foarte scurt timp să posedăm toate seriile și emisiunile din domnia marelui nostru Rege și fost protector al Academiei Române, monete cari astăzi au devenit adevărate rarități.»

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă.

D-l I. SIMIONESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii Fundațiunii Adamachi asupra lucrărilor făcute în anul 1926—1927*:

«*Domnilor Colegi*,

«Hotărîrile Domniilor-Voastre luate în ședința dela 3 Iunie 1926 pentru îndeplinirea dispozițiunilor testamentare ale generosului testator Vasile Adamachi s'au îndeplinit în cursul anului bugetar trecut precum urmează:

«*Burse*. In bugetul respectiv s'a hotărît pentru burse și cheltueli de școală suma de 197.057.05 lei, din care s'au acordat;

«*a)* 6 burse de câte 480 lei pe lună date la studenți ai Facultății de Medicină din Iași și la elevi ai școalei Politehnice din București, prin următoarea repartizare:

«2 burse la Școala Politechnică din București elevilor: Gheorghiu I. Ioan din anul II și Chiorăscu Th. Constantin din anul IV, ambii la Secția Construcții.

«4 burse la Facultatea de Medicină din Iași studenților; Stetin Octav și Petrovici Ioana Maria din anul II, Zelenin Elena din anul III și Popescu Anastasia din anul V. Indeosebire de anii trecuți și ca o excepție numai pentru acest an, nu s'au acordat cele 4 burse hotărîte pentru Facultatea de Științe din Iași, în urma propunerii colegului nostru d-lui I. Simionescu și a deciziunii delegațiunii Academiei cu No. 417 din 3 Martie trecut.

«*b)* S'au mai acordat 3 burse de câte 250 lei pe lună următorilor doctoranzi cari își prepară doctoratul în Științe în țară: Nicolau T. Aurel, doctorand în Fizico-Chimice la Universitatea din București, și Victoria Popovici, doctorandă în Științele Naturale la Universitatea din Cernăuți.

«In conformitate cu deciziunea luată în ședința plenară dela 1 Iunie 1925, s'a instituit și s'a acordat la 1 Octomvrie 1925 o bursă de 1000 lei pe lună d-lui Gh. I. Năstase, licențiat și conferențiar al Facultății de Științe din Iași, spre a studià timp de doui ani etnografia și antropogeografia la Paris, bursierul fiind obligat a-și trece teza de doctorat cu subiect luat din țarà. In primul an, dela Octombrie 1925 până la Noemvrie 1926, bursierul s'a conformat obligațiunilor acordării bursei, lucrând la Paris, cu deosebire sub supravegherea d-lui profesor Em. de Martonne. In

toamna trecută d-l Năstase s'a înapoiat în țară, cerând a i se îngădui amânarea reîntoarcerii la Paris până la Octomvrie 1927. Cererea, motivată de nevoia de a strânge și alte sume necesare pentru traiul în Paris, greu de întreținut numai prin mica bursă dată de Academie, i-a fost admisă și bursa a fost amânată pentru Octomvrie viitor.

«Cealaltă bursă pentru străinătate de 1.500 lei pe lună hotărîtă de Domniile Voastre în ședința dela 3 Iunie 1926 a se da pentru un timp de 15 luni unui licențiat al Facultății de Științe din Iași spre a studià la Universitatea din Praga formațiunile paleozoice din Bohemia s'a acordat prin concurs în toamna anului trecut d-lui Th. Văscăuțeanu, licențiat al Facultății de Științe din Iași. Nici acest bursier n'a putut însă plecà în acest an din țară, iar bursa i-a fost menținută și amânată, prin deciziunea Delegațiunii Academiei cu No. 2322 din 1 Decemvrie 1926, pentru 1 Septemvrie viitor.

«Sumele rămase disponibile din anii trecuți, în total de 501.787.53 lei, fie prin amânarea burselor menționate, fie prin capitalizarea fondului pentru imprimate, s'au adăogat la capitalul fondului, spre a puteà fi destinate, după trebuință, sau la sporirea numărului, în viitor, al burselor în străinătate, sau la continuarea publicațiunilor «V. Adamachi» ca și până acum, adică tipărindu-se lucrările foștilor bursieri sau ale bursierilor premiați.

«Celelalte prevederi din Regulamentul special al Fondului, s'au îndeplinit la timp după gândul și dorința marelui filantrop. Astfel s'au dat cele 10 burse de câte 360 lei pe an la elevi ai Școalei Inferioare de Agricultură «I. C. Agarici» dela Moara Grecilor (Vaslui), s'au împărțit ajutoarele anuale la Școala primară din Iași, s'a dat subvenția anuală pentru revista «Adamachi» din acel oraș, s'a achitat prețul mesei de lucru dela Roscoff, și, în sfârșit, s'au făcut cheltuelile cuvenite pentru grijele religioase spre odihna sufletului generosului testator.

«Pentru anul ce vine ne permitem a vă propune următoarele:

«*a)* Să nu se mai acorde în 1927—1928 nici o bursă nouă pentru studii la Universitatea din Iași sau la Școala Politehnică din București, ori ajutoare pentru doctorat. Sumele ce se dau (480 lei lunar) sunt atât de mici încât nu pot fi suficiente traiului unui student și prin aceasta Academia nu poate pretinde un control asupra bursierului, cum se făceà mai înainte.

b) Din sumele economisite se vor majorà cele 2 burse în străinătate a d-lui Nastase la Paris și a d-lui Văscăuțeanu la Praga, la câte 2000 lei lunar.

«Restul se va capitalizà spre a mărì fondul burselor, dând putința în viitor a acordà burse mai mari sau ajutoare simțitoare pentru lucrări de doctorat».

D-l *General Gr. Crăinicianu* propune a se aprobà integral raportul.

D-l ANDREI RĂDULESCU arată că bursele ce se dau din Fondul «V. Adamachi» sunt atât de mici că nu se mai prezintă concurenți.

pentru a le obţine. Deaceea e de părere să li se mărească valoarea prin reducerea numărului lor. Altfel paralizăm voinţele bine intenţionate ale testatorului.

D-l I. BIANU arată că propunerea Comisiunii Fundaţiunii Adamachi de a se suprimà plata mesei de lucru dela staţiunea Roscoff nu poate primi consimţământul nostru. Chestiunea are delicateţele ei. Faţă de aceea staţiune, pendinte de Universitatea din Paris, avem obligaţiuni morale. Directorul ei a arătat totdeauna o specială bunăvoinţă pentru studenţii români. Să observăm deci bine mai înainte de a ne pronunţà asupra propunerii Comisiunii.

D-l G. ŢIŢEICA adaogă că staţiunea dela Roscoff ne-a aşteptat cu plata atunci când am întârziat a o face şi că în fiecare vară masa este întrebuinţată. In schimb, socoteşte necesar a ne deslegà de obligaţiunea de a plătì la Neapole o masă de lucru pe care, dintre români, nici unul nu o caută.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ socoteşte judicioase măsurile propuse de Comisiunea Fundaţiunii Adamachi. Sporirea burselor este o reală necesitate. D-l Andrei Rădulescu este rugat să studieze şi să ne arate dacă schimbările propuse de Comisiune se pot face în legătură cu prevederile testamentului Adamachi şi ale Regulamentului Fundaţiunii. Crede însă că menţinerea mesei de lucru dela Roscoff este o datorie de politeţă faţă de Universitatea din Paris, care ne-a făcut o mulţime de înlesniri şi ne-a acordat o colaborare constantă.

Ca urmare a celor expuse, d-l Preşedinte Em. Racoviţă propune ca : 1. Chestiunea burselor să fie studiată de d-l Andrei Rădulescu împreună cu colegii I. Simionescu şi G. Ţiţeica în scopul de a le puteà face eficace prin concentrarea numărului lor; 2. să menţinem în principiu masa de lucru dela Roscoff, căutând a trece suma pentru plata ei dela Fondul Adamachi la alte fonduri mai uşurate de sarcini.

— Propunerile se aprobă.

Se procede la alegerea a doui membri, cari împreună cu Secretarul General să formeze Comisiunea pentru Fundaţiunea Adamachi pe anul 1928.

— Se realeg d-nii I. Simionescu şi G. Ţiţeica.

D-l DIM. GUSTI ceteşte următorul *Raport al Comisiunii Fondurilor I. Scorţeanu* şi *I. Fătu pentru lucrările făcute în anul 1926—7:*

«*Domnilor Colegi,*

«In conformitate cu deciziunile luate de Domniile-Voastre în şedinţa dela 3 Iunie 1926, s'a destinat suma de 42.000 lei din venitul Fondului Ion Fătu şi suma de 340 lei din venitul Fondului Ion Scorţeanu pentru procurarea de cărţi didactice şi religioase, spre a fi împărţite şcolarilor lipsiţi de mijloace dela Şcoalele primare rurale din judeţele Tighina, Hotin, Cetatea Albă.

«Academia a rugat pe colegul nostru d-l St. Ciobanu să se însărcineze cu distribuţia ajutoarelor amintite, lăsându-i toată latitudinea de

a-şi asocià orice persoane sau instituţiuni binevoitoare a-şi da concursul în îndeplinirea dorinţelor generoşilor testatotri. Colegul nostru a distribuit suma de 42.000 lei din Fondul «Fătu» precum urmează:

1. Comitetului şcolar al judeţului Tighina a dat cărţi didactice «în valoare de . . . . Lei 12.882
2. Comitetului şcolar al judeţului Hotin a dat cărţi didactice «în valoare de . . . . » 12.176
3. Comitetului şcolar al judeţului Cetatea Albă a dat cărţi «didactice în valoare de . . . . » 13.998
4. Şcoalei primare No. 13 din Chişinău a dat cărţi didactice «în valoare de . . . . « 2.944

«Din suma de 340 lei reprezentând venitul Fondului I. Scorţeanu, d-sa a dispus să se cumpere cărţi religioase, care au fost înaintate revizoratului şcolar al judeţului Chişinău.

«Pentru anul şcolar viitor 1927—1928 s'au prevăzut la cheltueli sumele de 46.000 lei din venitul Fondului Fătu pentru procurare de cărţi didactice şi 685 lei din venitul Fondului I. Scorţeanu pentru procurare de cărţi religioase.

«Comisiunea propune ca menţionatele venituri să se folosească în cursul anului şcolar viitor, distribuindu-se cărţi didactice (Fond. Fătu) şi cărţi religioase (Fond. Scorţeanu), în judeţul Maramureş.»

— Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă.

D-l I. BIANU ceteşte următorul *Raport asupra burselor date în 1926—7 din fondurile Leon S. Arié, A. Papadopol, Dr. C. Păcuraru-Bianu şi N. Rătescu:*

Domnilor Colegi,

«In anul şcolar curent, Academia a acordat burse din veniturlle fondurilor Leon S. Arié, A. Papadopol, Dr. C. Păcuraru-Bianu şi N. Rătescu fie la studenţi universitari, fie la elevi ai Şcoalelor superioare sau inferioare de comerţ, fie la elevi ai Şcoalelor practice de agricultură şi meserii, împlinindu-se astfel hotărîrile Domniilor Voastre luate în sesiunile trecute cu privire la destinaţiunile date fondurilor de întemeitorii lor, cari cu generozitate, au lăsat o bună parte din avutul lor pentru ajutorarea elevilor silitori, dar lipsiţi de mijloace.

«I. Dintre fondurile amintite, fondul d-lui Leon S. Arié, proprietar şi rentier în Capitală, este cel mai de seamă atât prin veniturile mari ce le dă, cât şi prin valoarea implicit mai mare a burselor ce se acordă. Pentru majorarea burselor, d-l Leon S. Arié a adăogat în cursul anului încă o donaţie la cele patru mai vechi ale d-sale, hotărînd, prin actul de danie, valoarea burselor la câte 700 lei pe lună. Ne facem o datorie de recunoştinţă faţă de d-l donator de a observà că bursele instituite de d-sa au întrecut în valoare toate bursele acordate în ţară de Academie din venitul celorlalte fonduri cu aceeaş destinaţiune.

«Din venitul fondului «Leon S. Arié» pe anul trecut s'a repartizat pentru burse suma de lei 75.600, putându-se distribuì cele 9 (nouă) burse hotărîte de donator, de câte 700 lei pe lună, în modul următor:

5 burse la Şcoalele Politehnice din ţară din care 3 burse date la Şcoala Politehnică din Bucureşti studenţilor Dima N. Vasile din anul I, Secţia Mine, Mateescu Gheorghe şi Pamula Alexandru, din anul III, primul urmând Secţia Electrotehnică, cel de al doilea Secţia Mine; 2 burse date la Şcoala Politehnică din Timişoara studenţilor Aposteanu Spiridon şi David Ioan, ambii în anul I.

2 burse la Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale studenţilor Ghelese I. Ioan şi Popescu I. Stelian, din anul I. Bursierul Popescu Stelian a renunţat la bursă pe ziua de 1 Maiu, şi a fost înlocuit de colegul său Stan Ion, pentru restul anului de bursă.

2 burse la Şcoalele Superioare ce Comerţ din Bucureşti şi Cluj, prima fiind dată elevului Emil Chindea din Clasa III, cea dela Cluj elevului Romaniţă N. Nicolae, din clasa III.

«II. Din venitul fondului «A. Papadopol», 9.600 lei s'au dat ca ajutoare trimestriale la elevi ai Şcoalelor Superioară şi Elementară de Comerţ din Galaţi. S'au dat anume:

a) Câte 90 lei pe trei luni următorilor 10 elevi ai Şcoalei Elementare de Comerţ, Vazeu Anton, Voiu Alexandru, Filipescu Vasile, Negruţă Ştefan, Marola Ilie, şi Teodorescu Constantin din clasa I, Lazăr Hristache şi Antoneanu Ioan din clasa II, Voiu Nicolae şi Constantin Teodor din clasa III.

b) Câte 150 lei pe trei luni următorilor 10 elevi ai Şcoalei Superioare de Comerţ: Popazu Gheorghe din clasa I, Savin Constantin, Christovici Ioan, Munteanu Gheorghe, Popa Alexandru şi Răzăşeanu Gheorghe din clasa II, Lăzărescu Costache, Lupu Gheorghe şi Săvescu Carol din clasa III, şi Hârţescu Ioan din clasa IV.

«III. Din venitul fondului «Dr. C. Păcuraru-Bianu», 4320 lei s'au destinat pentru trei burse de câte 120 lei pe lună, din cari două acordate la Şcoala de Horticultură din Turda, elevilor Vârgolici Constantin şi Todor Gheorghe din clasa III, iar cea de a treia la Şcoala Inferioară de Meserii din Capitală elevului Toma Ioan, din clasa III.

«IV. Din venitul şi mai mic de lei 1.440 al fondului N. Rătescu s'a plătit o bursă de 120 lei lunar dată elevului Alexandru N. Paraschiv din clasa I, a Şcoalei Superioare de Comerţ din Capitală.

«Precum se vede, bursele acordate din aceste fonduri, în afară de cele întreţinute din fondul d-lui Leon S. Arié, sunt departe de a constituì un sprijin temeinic, în condiţiunile grele de vieaţă de după războiu, pentru şcolarii cari le au, — şi putem adăogà, deplin meritoşii şcolari, îndreptăţiţi fiind la această calificaţie de referinţele anuale ce ni se trimit dela diferitele şcoli. Noi avem datoria de a asocià la mulţumirea bursierilor recunoştinţa Academiei faţă de întemeetorii fondurior de mai sus cari au înţeles a sprijinì cu generozitate din avutul lor tinerele vlăstare harnice, dar lipsite de mijloace».

—Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ propune a se alege o Comisiune de trei membri, care să se ocupe cu regulamentarea fondurilor *Ing. Petre Lucaciu, Dr. Victor Babeş* şi *Ecaterina Bolintineanu.*
— Se aleg d-nii *C. Rădulescu-Motru, S. Mehedinţi* şi *I. Simionescu.*

D-l I. BIANU zice că din Raportul Secretarului General s'a văzut că Delegaţiunea Academiei a primit donaţia de 10.000 lei făcută de d-na Caliopi St. Demetrescu-Vergu, văduva defunctului director al bunurilor Academiei, spre a se da întreaga sumă ca premiu pentru o lucrare de natură silvică. După dorinţa donatoarei, premiul va purtà numele defunctului său soţ. D-l I. Bianu propune a se ratificà primirea donaţiunii şi a se hotărî instituirea premiului.
— Aprobându-se propunerea, se ratifică primirea donaţiunii făcute de d-na Caliopi St. Demetrescu-Vergu şi se institue la Secţia Ştiinţifică un premiu cu numele «*Ştefan Demetrescu-Vergu*» de 10.000 lei, ce urmează a se acordà în sesiunea generală din 1930 pentru cea mai bună lucrare tipărită de natură silvică. Premiul se va publicà cu începere din acest an.

D-l I. BIANU înfăţişează scrierea d-lui Nicolae Petrescu *Thounghts on war and peace*, apărută la Londra în 1921 şi dăruită de d-l autor Academiei.

Se procede la alegerea Comisiunii speciale care va examinà manuscrisele ce se vor prezentà în 1928 la *Premiul Toma şi Ioan N. Socolescu* pentru subiectul dat: *Cercetări asupra originii Arhitecturii şi Artelor decorative româneşti.*
— Se aleg d-nii *N. Iorga, G. Balş* şi *G. Murnu.*

ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ

31 MAIU 1927

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ.

D-l Dr. G. MARINESCU face o comunicare despre *Mecanismul bătrâneţii şi morţii.*

D-l I. LUPAŞ înfăţişează un *Album Statistic al higienii preventive, al Asistenţii medicale şi al Asistenţii sociale* (Bucureşti, 1927) publicat de Ministerul Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale. Domnia-Sa arată că din acest album s'au tipărit un număr foarte restrâns de exemplare de lux, din care unul îl dărueşte pentru colecţiile Academiei.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ mulţumeşte călduros colegului nostru d-l I. Lupaş, Ministrul Departamentului Sănătăţii, pentru albumul oferit şi pentru atenţia de a destinà din frumoasa lucrare Bibliotecii noastre un exemplar de lux.

D-l AL. LĂPEDATU depune la Biurou o scrisoare primită personal dela d-l Arhitect N. Ghika-Budeşti, în care se dau referinţe despre starea

construcţiei mausoleului dela Mirceşti. Scrisoarea va fi comunicată Delegaţiunii Academiei, şi va servì ca informaţie la prezentarea raportului acestei chestiuni.

D-l I. BIANU arată că marele ziar englez *The Manchester Guardian Comercial* a publicat în două numere din cursul lunei Maiu mai multe articole referitoare la starea economică şi în genere la bogăţia naturală a ţării noastre.

D-l Dr. GR. ANTIPA arată că origina celor două numere din ziarul englez consacrate economiei ţării noastre este dorinţa Englezilor de a-şi asigurà debuşeuri pentru mărfurile lor şi a-şi plasà capitalurile în ţara noastră, în care au observat că s'a făcut o oarecare consolidare economică în ultimul timp. Ţinta ziarului a fost de a dispune bursa engleză în favoarea noastră. Printr'un redactor trimis în ţara noastră, direcţia numitului ziar a apelat la d-l dr. Gr. Antipa şi la alţi specialişti români să colaboreze la numerele consacrate României. Articolele scrise de români înfăţişează bogăţiile naturale ale ţării şi arată lipsa noastră de capital pentru exploatarea lor.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secţiunii Istorice, din 31 Maiu curent, prin care Secţiunea a ales cu unanimitate de voturi pe d-l General Radu Rosetti ca membru corespondent al Academiei.

D-l G. ŢIŢEICA citeşte următorul *Raport al Comisiunii Şcolare* asupra mersului şcoalelor Academiei în anul 1926—27:

«Din fondurile lăsate de regretaţii donatori I. Otteteleşanu, Tache Anastassiu şi I. C. Agarici, Academia întreţine, precum ştiţi, mai multe şcoli. E vorba să luaţi cunoştinţă de mersul lor în cursul anului şcolar care se încheie acum, 1926—1927.

«I. *Institutul Otteteleşanu*, şcoală Normală de fete, Măgurele-Ilfov.

«Acest Institut funcţionează ca şcoală Normală de fete a Statului, în urma unui contract încheiat cu Ministerul Instrucţiunii pe 10 ani.

«In acest an, şcoala a avut 267 eleve, dintre care 60 de orfane şi sărace au fost scutite de orice contribuţie, iar 40 numai în parte. Şcoala e bine instalată din toate punctele de vedere, iar parcul care o înconjoară e un loc admirabil de recreaţie pentru eleve. Am vizitat şcoala şi am constatat că d-na directoare şi-a dat multă osteneală ca în dormitoare, în sălile de clasă, în sălile de mâncare să fie nota plăcută ochiului şi minţii, care dispune şi mai bine la munca intelectuală a unor viitoare învăţătoare. Raportul d-nei directoare cuprinde date interesante privitoare la cultivarea terenului de cultură şi a grădinii de zarzavat. La faţa locului mi-am putut da seama de gospodăria inimoasă care se face la această şcoală, graţie muncii, priceperii şi străduinţii actualei directoare, d-na Strugurescu.

«II. *Şcoala de Agricultură «Tache Anastassiu»* dela Ţigăneşti. Şcoala a fost înfiinţată în toamna anului 1910. De atunci şi până acum, a dat 127 absolvenţi, dintre care 15 în cursul acestui an. Aceşti absolvenţi sunt

funcţionari agricoli la Stat sau la particulari, o bună parte fac agricultură pe pământul lor, un număr mai restrâns sunt în continuarea studiilor de şcoli superioare.

«Şcoala are 240 ha teren arabil de cultură şi pe el se fac toate cursurile necesare unei bune pregătiri a elevilor, scoţându-se în acelaş timp din produse o bună parte din hrana personalului şi a elevilor, precum şi însemnate venituri.

«Şcoala are 3 institutori — directorul, institutorul-agronom şi învăţătorul pentru cultura generală — şi 6 persoane administrative — un secretar-contabil, un şef de cultură, un grădinar-pomolog, un econom-magaziner, un maestru lemnar şi un maestru ferar. Aceştia fac pregătirea teoretică şi dau îndrumare practică pe teren sau în ateliere elevilor şcoalei.

«In şcoală au fost anul acesta 59 elevi: 17 în clasa I, 26 în cl. II-a, 15 în cl. III-a şi 1 practicant.

«Elevii au luat parte la toate lucrările agricole obişnuite, precum şi la pepiniera de pomi, la plantaţiile de copaci pe alei şi la pădurea de 1 ha de salcâmi.

«Pregătirea dată de şcoală corespunde nevoilor actuale ale agriculturii şi populaţia şcolară în creştere la examenul de admitere dovedeşte că şcoala noastră îşi îndeplineşte menirea potrivit dorinţelor testatorului al cărui nume îl poartă şcoala. Directorul şi corpul didactic şi-au făcut deplin datoria, care, cu mijloacele restrânse ale fondului, nu e uşoară.

«III. *Şcoala primară dela Călmăţuiu.* Tot din fondul «Tache Anastassiu» se întreţine şi şcoala primară dela Călămăţuiu, unde urmează 23 elevi şi 21 eleve şi pe lângă care s'a înfiinţat şi cl. V a cursului complimentar cu 4 elevi şi 9 eleve. Directorul, d-l S. Hotnog, a fost deseori inspectat şi procesele verbale îl înfăţişează ca pe un harnic, priceput şi destoinic cunoscător al şcoalei.

«IV. *Şcoala de Agricultură «I. C. Agarici»* dela Moara Grecilor. Şcoala a fost înfiinţată în toamna anului 1898. Ea a dat 228 absolvenţi, unii în servicii agricole particulare sau ale Statului, alţii (32) gospodari la casa lor, 2 în serviciu la şcoală şi 15 morţi în răsboiu.

«Şcoala are un teren agricol de peste 200 ha, pe care s'a cultivat grâu, porumb, ovăz, etc. Şcoala e condusă de un director, ajutat de un profesor de ştiinţe, de un învăţător, un intendent magaziner, un fierar, un lemnar şi oamenii de serviciu necesari gospodăriei.

«Şcoala a funcţionat cu 44 elevi: 16 în cl. I, 15 în cl. II şi 13 în cl. III. Ea a dat în cursul anului 9 elevi, cari au fost trimişi la practică: 2 la şcoală, 4 la pepiniera Vişan şi 3 la pepiniera «Petreşti».

«Elevii fac între 1 Noemvrie şi 15 Martie studiile teoretice cuprinse în programa generală şi unele lucrări practice de atelier şi de îngrijire a vitelor. Restul anului e consacrat lucrărilor agricole fundamentale.

«Şcoala e condusă, ca şi în trecut, cu aceeaş pricepere şi chibzuinţă».

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, roagă plenul să hotărască asupra primirii următoarelor legate lăsate Academiei în ultimul timp:

I. Defunctul General Constantin Burghele, încetat din vieaţă în Bucureşti la 14 Aprilie curent, prin testamentul său dela 1 August 1925, a dispus în favoarea Academiei Române, precum urmează:

«1. Las Academiei Române un legat de cincizeci mii lei, valoare nominală în rentă de Stat 5%, spre a formà un fond inalienabil numit «Fondul General Constantin N. Burghele şi soţia sa Maria», al cărui venit să fie întrebuinţat de această înaltă instituţiune culturală, spre a se acordà, la fiecare doi sau trei ani, un premiu celui mai bun manuscris de compunere literară, istorică sau didactică, având drept principal scop răspândirea şi cultivarea în sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creştină».

— In urma discuţiunii la care iau parte d-nii I. Bianu, I. Al. Brătescu-Voineşti, Andrei Rădulescu şi Dr. Gr. Antipa, se hotărеşte primirea legatului lăsat de defunctul General Constantin Burghele.

II. Defunctul Vasile de Tudan, fost notar public şi judecător în retragere în comuna Cozmeni (jud. Cernăuţi), a hotărît la punctul 7 din testamentul său din 10 Decemvrie 1925 următoarele:

«7. In sfânta pomenire a neuitaţilor mei părinţi, D. Constantin de Tudan şi Caterina de Tudan născ. Repta, precum şi pentru a manifestà şi acum, ca şi totdeauna până acuma, sentimentele noastre de dragoste şi supunere faţă de Neamul şi Statul Român, pentru cari străbunii noştri şi-au ştiut totdeauna de a-şi depune jertfele cele mai scumpe spre păstrarea, apărarea şi răspândirea culturii naţionale româneşti, sentimentele manifestate de mine şi de prea scumpa mea d-na soţie, dispun crearea unui fond în suma de lei şaptezeci şi cinci mii (75.000) cu scopul de a-l pune la dispoziţia «Academiei Române» în Bucureşti, care-l va distribuì ca prime scriitorilor cari vor redactà cea mai bună şi însemnată operă de istorie a Mazililor şi Răzeşilor din Bucovina. Fondul acesta se va împărţì în trei părţi de câte douăzeci şi cinci mii de lei (25.000) pentru trei cvincvenii succesive, începând cu anul următor morţii prea iubitei mele d-nei soţii.

«Fiecare sumă de douăzeci şi cinci mii de lei se va formà din anuităţi de câte cinci mii de lei (5.000), plătibile de către d-nii legatari Praglovschi V., şi Ioan Tiganiuc şi Emilian Tiganiuc în raport stabilit în urma evaluării judecătoreşti a imobilelor legate lor. Suma totală de şaptezeci şi cinci de mii lei se va puteà plătì şi deodată integral. Premiile se vor distribuì la sfârşitul fiecărui interval de cinci ani după normele obişnuite ale prea Inaltei Academii Române, fixându-se câte trei prime, şi anume cincisprezece (15.000), cinci (5.000) şi cinci (5000) mii de lei».

— In urma discuţii la care iau parte d-nii I. Nistor, Andrei Rădulescu şi Em. Racoviţă se hotărеşte ca d-l I. Nistor să se însărcineze a stăruì pe lângă moştenitorii defunctului Vasile de Tudan să verse Academiei dela început întreaga sumă de 75.000 lei. Ca urmare, se amână hotărîrea asupra primirii legatului până la rezultatul intervenţiilor d-lui I. Nistor.

III. Defuncta Maria Antachi, din București, a hotărît, prin testamentul său autentificat de Tribunalul Ilfov sub No. 30.270/1925, precum urmează:

«După achitarea acestor legate, toată averea ce va rămâne transformată după cum am spus mai sus, în titluri, efecte, bonuri, etc., bonuri de expropriere, obligațiuni comunale și județene și numerar, după cum se va găsì la moartea mea sau după cum va voì legatarul meu universal să o transforme se va împărțì în două părți egale din care o parte o va luà Eforia Spitalelor Civile din București și a doua parte Academia Română cu însărcinările ce voiu specificà mai jos.

«B) Academia Română va primì a doua jumătate din averea ce va rămâne după achitarea legatelor particulare de mai sus. Venitul anual al acestei sume îl va împărțì în două părți egale pe care le va întrebuințà în felul următor:

«1. Jumătate va servì pentru înființarea de premii ce vor purtà numele surorii și nepotului meu «Elena și George M. Vlasto». Se vor face cel mult premii anuale. Detaliile, condițiunile și specialitățile acestor premii se vor stabilì odată pentru totdeauna de legatarul meu universal d-l Nicolae G. Raicoviceanu în înțelegere cu Academia Română la punerea în posesie a acesteia și așà cum se va stabilì atunci așà se va urmà în veci, aranjamentul acesta făcând parte integrantă din testamentul meu având puterea și efectele unei clauze testamentare.

2. A doua jumătate a venitului anual și anume cuvenită Academiei Române va servì la facerea mai multor burse pentru specializarea în străinătate a studenților români meritoși și lipsiți de mijloace. Numărul burselor este lăsat la aprecierea Academiei Române care va aveà pentru aceasta în vedere cursul leului și costul vieții în străinătate, însă în nici un caz o bursă nu va depășì suma de 50.000 (cincizeci de mii) lei anual. Academia Română va fi liberă să reducă quantumul burselor când timpurile se vor normalizà și când suma de maximum 50.000 (cincizeci de mii) lei anual ar fi prea mare pentru nevoile de traiu modeste ale unui student și ca astfel reducându-se quantumul burselor să se poată sporì numărul lor.

«Bursele se vor acordà de preferință studenților ce se vor specializà în școlile din Franța și vor purtà toate numele nepotului meu «George M. Vlasto».

«Din venitul sumei ce am lăsat Academiei Române înainte de repartizarea lui anuală, pentru premii și burse se va defalcà anual o sumă de bani suficientă în raport cu prețurile timpului pentru o foarte bună întreținere a mormântului nostru ce poartă numele familiei Miron Vlasto, dela cimitirul Șerban Vodă Bellu din București.

«Dacă Academia Română nu ar primì însărcinarea întreținerii mormântului sau nu l-ar întreține oricând în decursul vremurilor, întreg legatul ce i-am lăsat va fi revocabil în beneficiul Eforiei Spitalelor Civile care cu acești bani va sporì numărul paturilor ce i-am lăsat însărcinarea să întrețină în limitele sumei și în aceleași condițiuni.

«Academia Română va suportà a doua jumătate din taxele succesorale ale tuturor legatarilor particulari menţionaţi în prezentul testament, afară de oraşul Galaţi, căci am înţeles ca ei să primească sumele menţionate integral. Deasemenea Academia va suportà împreună cu Eforia Spitalelor Civile a doua jumătate din cheltuelile ce se vor face de legatarul universal cu îndeplinirea şi executarea prezentului testament».

D-l ANDREI RĂDULESCU constată că până acum n'avem informaţiuni precise despre averea rămasă pe urma defunctei Maria Antachi şi deaceea propune a se amânà luarea de deciziuni până ce domnia-sa va căpătà informaţiunile necesare dela legatarul universal, d-l advocat Nicolae G. Raicoviceanu.

— Propunerea se aprobă.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ roagă plenul să aleagă o Comisiune care să se ocupe cu fixarea şi darea burselor «Jacques M. Elias», în conformitate cu art. 3 şi 4 din regulamentul special al Fondului.

D-l ANDREI RĂDULESCU crede necesar că mai înainte de a se alege comisiunea, plenul să hotărască dacă dăm cu începere din acest an bursa şi, în caz afirmativ, să fixeze pentruce studiu se acordă, — în regulamentul Fondului prevăzându-se că «bursele se vor dà pentru studii în străinătate cu privire la istoria, arheologia sau filologia orientală, fie în direcţia semitologiei, fie în cea a studiilor indo-arice ori caucasiene».

D-sa constată că bursa este prea mică pentru întreţinerea unui licenţiat în străinătate şi în consecinţă propune să se amâne acordarea ei până la anul, în care timp vom mări venitul, ţinând suma de o parte, deci necapitalizând-o.

— Propunerea se aprobă.

D-l G. ŢIŢEICA depune Darea de seamă a gestiunii Fundaţiunii Familiei «Menachem H. Elias» pe exerciţiul 1926 şi Proiectul de buget al Fundaţiunii pe exerciţiul 1928.

— Se decide ca Darea de seamă a gestiunii numitei Fundaţiuni să fie dată spre verificare Comisiunii pentru cercetarea conturilor.

ŞEDINŢA GENERALĂ

1 IUNIE 1927

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ.

D-l L. MRAZEC aduce la cunoştinţa Academiei că Institutul Geologic al României, în afară de alte publicaţiuni cartografice, editează *Atlasul Fiziografic şi Statistic al României* şi că din această mare lucrare au apărut acum două hărţi, pe care d-sa le înfăţişează Academiei. Prima este *Harta Geologică a României*, pe scara 1/1.500.000, care este de fapt propunerea pentru ediţia a

II-a a Hărţii Geologice Internaţionale a Europei, propunere supusă în 1910 Congresului Geologic Internaţional la Stockholm. S'a numit o comisiune formată de Prof. Beyschlag Berlin, Tschernischew Petersbourg, C. Schmidt Basel şi L. Mrazec pentru a studià propunerile făcute în vederea realizării lor. Harta se distinge prin modul cum s'a indicat relieful cu ajutorul unei detalieri a hidrografiei. Epocile mai vechi sunt mai puţin detaliate decât cele mai recente. Deasemenea se propune o clasificare a rocilor eruptive în raport cu caracterul hărţii. S'a introdus şi principiul reprezentării liniilor structurale principale; ele n'au fost indicate decât în părţile ce sunt dejà bine cunoscute. Pentru prima oară se reprezintă relieful fundului Mării Negre şi astfel apare cu o perfectă limpezime soclul continental şi valea submarină a Dunării. Harta geologică este întocmită sub direcţiunea d-lui L. Mrazec cu colaborarea d-lui Dr. Jekelius şi I. Atanasiu dela Institutul Geologic, desenul fiind executat de d-l R. Schön şeful cartograf al Institutului.

Cea de a doua, *Harta Solurilor României*, făcută pe aceeaş scară de Secţiunea Agrogeologică a Institutului, înfăţişează clasificaţia naturală a solurilor ca propunere pentru harta internaţională a solurilor.

D-l Mrazec face apel la naturalişti şi biologi pentru a conlucrà la întocmirea unei hărţi biologice a ţării de care se simte nevoie.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ felicită pe d-l Mrazec pentru execuţia acestei mari opere ştiinţifice. Claritatea lucrării, modul cum reese relieful prin urmărirea văilor secundare până la obârşia lor, nuanţarea culorilor şi cu deosebire calitatea ei de a fi un preţios ajutor pentru cercetările naturaliştilor ne îndreptăţesc a aduce cele mai călduroase mulţumiri d-lui Mrazec.

D-l G. VÂLSAN prezintă al II-lea volum din *Lucrările Institutului de Geografie al Universităţii din Cluj* (Cluj, 1926) şi scrierea «Săcuizarea Românilor prin religie» (Cluj, 1927) de d-l Sabin Opreanu.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ mulţumeşte d-lui Vâlsan pentru lucrările prezentate.

Dela Ministerul Cultelor şi Artelor se primeşte rugămintea de a delegà un membru din Secţiunea Literară spre a luà parte, Vineri 3 Iunie c., la lucrările Comisiunii însărcinate cu acordarea premiilor naţionale de literatură din 1927, unul pentru nuvelă şi roman, celalalt pentru versuri.

— Se trimete Secţiunii Literare spre a desemnà delegatul Academiei.

D-l I. BIANU ceteşte următoarea propunere din partea Secţiunii Literare:

«Subsemnaţii membri ai Secţiunii Literare propunem ca membru corespondent, în locul vacant, pe d-l Ion Petrovici, profesor la Universitatea din Iaşi.

«Meritele d-lui Ion Petrovici pe terenul literar sunt de toţi recunoscute. Numele său face cinste celor mai bune publicaţii periodice. Este autorul scrierilor: *Amintiri universitare*, *Simţiri rostite*, *Figuri dispărute*, *Amintirile unui băiat de familie*, *Momente solemne*, etc., cari

mai toate cuprind pagini de o mare valoare literară. Stilul d-lui I. Petrovici, format la școala lui Titu Maiorescu, este un model de claritate și concisie. Fondul său este totdeauna interesant. D-l I. Petrovici este un literat fin și captivant.

«Reputația sa este și mai bine afirmată pe terenul culturii generale filozofice. Volumele de: *Cercetări filozofice*, *Introducere la Metafizică*, *Pagini Filozofice*, *Probleme de Logică*, etc. sunt însă nu numai profunde, ca gândire ci și cu adevărat frumoase ca exprimare românească a gândirii filozofice europene. O mențiune specială merită, din această serie de cercetări filozofice, volumul: *Studii istorico-filozofice* (Publicația Casei Școalelor), unde găsim șease esseuri cu conținut filozofic, dar de o valoare literară încă neîntrecută în literatura noastră.

«Cu un cuvânt, d-l Ion Petrovici, având publicații de o netăgăduită însemnătate, la care adaogându-se și împrejurarea că dânsul nu este un producător la întâmplare, ci este într'o activitate continuă și ascendentă, ceeace ni se pare a fi o calitate esențială pentru un membru corespondent, — pentru aceste motive subsemnații îl și propunem, și rugăm să fie votat cu toată încrederea de plenul Academiei».

(ss) *C. Rădulescu-Motru, Iacob C. Negruzzi, G. Bogdan-Duică, I. Bianu, G. Murnu, I. Al. Brătescu-Voinești.*

— Propunerea se ia spre cunoștință și va fi supusă votului plenului peste trei zile.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ, amintind că la ordinea zilei este alegerea unui membru activ la Secțiunea Științifică, citește următorul *Raport asupra activității d-lui Dimitrie Voinov*, făcut de d-sa și de d-l Dr. I. Cantacuzino, după însărcinarea dată de Secțiunea Științifică:

«*Domnilor Colegi*,

«Voinov trebuie pus în categoria oamenilor luminați cari se dedică exclusiv științei, ne preocupați de nevoile vieței curente și de dorința firească în om de a se face cunoscut contemporanilor, deci în categoria acelora cari sunt lipsiți de râvna de a jucà un rol în conducerea treburilor obstești. Această categorie de învățați este rară oriunde și mai ales la noi, unde atracția vieții publice este atât de pătimașă și de destrugătoare de talente.

«Deaceea constatarea publică că Voinov este unul din cei mai meritoși biologiști ai neamului nostru poate va surprinde pe cei ce nu urmăresc progresele științei viețuitoarelor; noi însă care am fost ținuți în curent cu lucările sale, care ca director al «Archives de Zoologie experimentale» i-am publicat memoriile cele mai importante și am înregistrat direct răsunetul ce cercetările sale au avut în lumea specialiștilor, noi, putem luà cu toată liniștea sufletească răspunderea acestei afirmări.

«Din prima sa lucrare, Voinov s'a arătat preocupat de latura fiziologică a problemelor: dacă descrie structura organelor excretoare ale Branchiobdellei (1896) este pentru a puteà discutà mai cu temei funcțiunea

acestora. Lucrarea următoare mai importantă indică chiar în titlu această preocupare: «Recherches physiologiques sur l'appareil digestif et le tissu adipeux des larves Odonates». După descrierea citologică a ţesuturilor în diferite stări de funcţionare, Voinov hrănind larvele cu alimente albuminoide şi grase, colorate, a putut arătà că intestinul mijlociu este în acelaş timp şi regiune absorbantă şi că absorpţia substanţelor digerate se poate face odată cu secreţia fermenţilor, celula fiind străbătută în acelaş timp de două curente inverse.

«Prin trei lucrări (1905, 1905 *a* şi 1905 *b*) importante, Voinov ia pentru prima oară atingerea cu una din cele mai grele dar şi mai mari chestiuni biologice aceea a Sexualităţii. Punctul de plecare al acestor lucrări a fost dorinţa autorului de a preparà, prin procedeele întrebuinţate în microbiologie, un ser specific spermotoxic, cu ajutorul căruia să se poată distruge injectându-l într'un organism viu, glanda sexuală şi să se poată studià astfel acţiunea ei morfogenă.

«Rezultatul încercării a fost şi de astă dată negativ, căci Metchnikoff şi Metalnikoff nu reuşise nici ei prin alte metoade. Concluzia lui Voinov este că în organismul viu alexinele nu pot ajunge până la testiculul sensibilizat, fie că sunt oprite în calea lor, fie că sunt neutralizate.

«Acest rol de apărare genital ar fi îndeplinit de glanda interstiţială, care este asociată cu glanda genitală.

«In mod firesc, Voinov este atunci ademenit să cerceteze structura fină şi funcţionarea celulelor genitale, organitale unde, încă în taine nepătrunse, se zemislesc misterele determinării sexului. Alege ca material Gryllotalpa, care s'a arătat atât de favorabil la asemenea studii, încât toate lucrările sale ulterioare sunt executate pe această insectă. Un studiu amănunţit al spermatogenezei (1914 şi 1914 *a*) permite descoperirea unui «sexchromosom» adică unui determinant al sexului şi a faptului important că locul ocupat de acest sex-chromosom în fusul primei diviziì de maturaţie este variabil. Această «polaritate variabilă» are o însemnătate generală; ea trebuie să fie considerată ca reprezentând «un mecanism întrebuinţat de chromosomii diferenţiali ai tuturor animalelor, pentru a face să varieze compoziţia chromosomică a gameţilor» ceeace ar fi pur şi simplu, confirmarea anatomică (de ordin microscopic), a teoriei eredităţii mendeliane.

«Demonstrarea existenţei acestui fenomen a fost făcută, pentru întâiaş dată, de E. Carothers şi de Voinov în mod independent şi la două specii diferite. In urmă, Wenrich, Robertson au descoperit alte cazuri identice, iar Carothers mai târziu (1917) a făcut un studiu amănunţit al acestui fenomen, şi a putut arătà că el se îndeplineşte pentru toţi chromosomii din elementele sexuale şi că trebuie să i se acorde o deosebită importanţă pentru interpretarea unor caractere ereditare.

«O altă serie de lucrări importante (1915, 1916, 1923, 1925) se ocupă cu studiul substanţei însăşi a celulei, mai ales în ceeace priveşte structura şi însuşirile constituenţilor acestei citoplasme. Pe lângă multe detalii de interes, Voinov stabileşte câteva fapte de importanţă generală.

«A. Existenţa în elementele sexuale mascule ale acestei forme animale, ale unui chondriom foarte desvoltat, care, în cursul diferenţierei acestor elemente, trece prin prefaceri tot atât de complicate şi asemenea cu acelea pe care le suferă chromatina nucleară, în cursul reproducerii celulare. Aceste stări succesive sunt: granulaţia mitochondrială, stare iniţială corespunzând granulului chromatic; filamentul, rezultând din contopirea granulaţiilor, şi având analogul său în spiremul chromatic; segmentarea filamentului în fragmente identice care se condenesază şi se diferenţiază, reprezentând unităţi de divizie ale substanţii mitochondriale, analoage cu chromozomii. Rezultatul unui asemenea fapt este o impărţire egală a substanţei mitochondriale între celulele-fiice, care se face supt stăpânirea aceloraş cauze determinante ca şi divizia chromatinei. Acestui fenomen de divizie a chondriomului activă, autonomă, precisă şi synchronă cu divizia chromozomilor Voinov îi dă numele de «chondriodiereză (Numele de «chondriodiereză» a fost creat de Giglio-Tos şi Granata, însă Voinov a arătat că autorii italieni, dacă au creat termenul, n'au demonstrat, fenomenul de loc) şi conchide atunci că, în acest caz, «toate ipotezele privind ereditatea, pe care le-au sugerat mitoxele sexuale, speciale, pot fi aplicate şi chondriomului elementelor sexuale».

«O asemenea chondriodiereză n'a fost încă descrisă de nimeni, la nici un alt vieţuitor; din contra, se admite în general că trecerea chondrionului din celula-mamă în celulele-fiice este rezultatul pasiv şi târziu prin urmare, al sugrumării şi diviziei corpului celular al celei dintâiu.

«B. Contrar multor autori moderni, Voinov susţine bazat pe demostraţii convingătoare că, elementele golgiene, întocmai ca mitochondriile, se transmit, prin divizia directă, dela o generaţie celulară la cea următoare. Mai mult decât atâta, el arată că aceste elemente sunt distribuite în cursul diviziei celulelor-fiice iarăş în cantităţi egale.

«Această constatare alăturată de fenomenul chondriodierezei, capătă o importanţă mai mare, şi probabil mai generală, căci dovedeşte că anumite elemente citoplasmice pot fi supuse unui mecanism precis de diviziune, întocmai ca şi substanţa nucleară.

«C. Voinov, cu ajutorul metoadelor lui Golgi şi Capal, a găsit un complex de organite citoplasmice care nu corespund concepţiei unitare curente asupra «aparatului lui Golgi», deci, sau sistemul lui Golgi este mai complicat decât se admite, sau există în celule elemente diferite care reacţionează în mod identic faţă de metodele de impregnaţie şi de cele mitochondriale. Unele din aceste elemente sunt «dictyosomii» lui Perroncito; dar celelalte sunt mult mai mici, colţuroase şi legate reciproc prin firişoare delicate, care arată că derivă unul din altul. Urmărind evoluţia acestor două feluri de elemente, în ovule de pildă, Voinov a putut dovedì că au funcţiuni diferite, ceeace este în favoarea opiniei sale.

«Mai cităm o ultimă lucrare ce am primit spre publicare cu mare plăcere în «Archives de Zoologie expérimentale» căci oferă un deosebit interes; se ocupă în adevăr cu un constituent încă enigmatic al plasmei celulare, dar la ordinea zilei citologice, cu aşà zisul «vacoom».

«Cercetările lui de Vries întâiu, apoi ale lui Dangeard şi Guilliermond, au stabilit existenţa, în corpul celulelor vegetale, a unui sistem de vacuole, în care se adună diferite substanţe de rezervă. Parat, Painlevé, etc. stabilesc apoi că un vacuom identic se găseşte şi în celulele animale. Pentru aceşti autori, sistemul lui Golgi este omologul vacuomului şi, prin urmare, că în toate celulele vegetale cât şi animale, nu există decât doui constituenţi celulari, chondriomul şi vacuomul.

«Voinov pare a fi găsit în elementele sexuale mascule de Notonecta un obiect foarte interesant pentru cercetarea acestei discutate chestiuni. Cercetarea a fost făcută pe viu, cu ajutorul coloranţilor vitali şi cu metoadele tehnicei microscopice. Concluzia este că există incontestabil în celulele animale, un vacuom tot atât de desvoltat uneori ca în celulele vegetale dar că, contrar opiniei curente, alături de acesta se mai găseşte şi un aparat golgian, reprezentat prin dictyosomi. Tocmai aceşti dictyosomi reprezintă elementele importante, din punctul de vedere funcţional, căci sunt secretoare, pe când vacuomul trebuie considerat mai mult ca un fel de rezervor în care se adună deosebitele substanţe secretate. Contrar încheerei lui Parat şi Painlevé, Voinov, conchide prin urmare, că în celule există nu doui, ci trei constituenţi celulari diferiţi: chondriomul, vacuomul şi sistemul golgian. Vacuomul împreună cu produsul de secreţie care-i elaborat de elementele golgiane şi vărsat într'însul constitue porţiunea cea mai anterioară din spermatozoidul Notonectei. Voinov mai arată, că din punctul de vedere al originei şi constituirii acestei porţiuni a elementului fecundant, se poate distinge, la diferitele forme animale, mai multe mecanisme pe baza cărora s'ar puteà stabilì o clasificare.

«Cu toate că raportul nostru nu este decât un sumar rezumat, nădăjduim că va fi suficient pentru a face să apară ce soiu ales de învăţat este D. Voinov. Greutăţile nu-l sperie, îl atrag; cu răbdare de sihastru, cu munca fără preget, cu perfectă neglijare a succeselor uşoare şi a speranţelor optimiste de reuşită sigură, el îşi alege ca ţel de vieaţă rezolvirea unora din cele mai mari, dar şi din cele mai grele, probleme ale biologiei generale. Deaceea n'a publicat mult dar a publicat lucrări temeinice; ceeace a publicat, reprezintă condensarea unei munci enorme şi stă pe temelie trainică.

«Dacă Voinov este un spirit generalizator, faptul să datoreşte, suntem convinşi, vastei sale culturi; el s'a interesat în adevăr în afară de biologie şi de alte opere fundamentale ori frumoase ale minţii şi în special de sociologie şi artă.

«Pentru asigurarea desvoltării viitoare a Academiei noastre şi pentru prestigiul indispensabil împlinirii misiunii sale, trebuie să ne străduim ca şi Academicianului real să se aplice pe cât se poate definiţia ce să dă Academicianului ideal: învăţat de înaltă cultură, cercetător cunoscut în lumea fără graniţe a specialiştilor, iubitor desinteresat al ştiinţii şi adevărului, caracter independent, şi adăogăm: om de treabă.

«Cu experienţa ce ne dă 40 de ani de sufletească legătură şi pe baza documentelor ce de 30 de ani fac parte din zestrea ştiinţei mondiale,

putem să afirmăm că Voinov împlineşte condiţiile de mai sus; cu desăvârşită linişte sufletească în ceeace priveşte răspunderea noastră personală, avem cinstea de a-l propune alegerei Domniilor-Voastre».

Lucrările citate în raport

A. Lucrări dela început în direcţii diferite:

Les Néphridies de Branchiobdella varians (Mémoires Soc. Zool. de France, 1896);

Sur une nouvelle espèce d'Halacharide: Halacarus Trouessarti. (Bull. Soc. Zool. de France, T. XXI, 1896);

Recherches physiologiques sur l'appareil digestif et le tissu adipeux des larves des Odonates. (Bull. Soc. de Sciences de Bucarest, Vol. VII, No. 6, 1898).

B. Lucrări cari se rapoartă la biologia glandelor sexuale:

La glande interstitielle du testicule a un rôle de défense génitale. (Arch. Zool. Expér. et Gén. 1905 (4), Vol. III);

Les spermatoxines et la glande interstitielle. (C. R. S. Biol. 1905. T. LVIII);

Sur le rôle probable de la glande interstitielle. (Idem, 1905, No. 9).

C. Lucrări care se rapoartă la studiul fenomenului Eredităţii:

Sur une nouveau mécanisme déterminant le dimorphisme des éléments sexuels: chromosome à polarité variable. (C. R. Soc. Biol. 1914, No. 11);

Recherches sur la spermatogénèse du Cryllotalpe vulgaris. (Arch. Zool. Expér. et Gén., 1914);

Sur l'existence d'une chondriodiérèse. (C. R. Soc. Biol. 3 Mars 1916);

Sur une formation juxtanucleaire dans les éléments sexuels du Gryllotalpa vulgaris, caduque à la fin de la spermiogénèse. (Idem, 1915);

Sur une nouvelle inclusion cytoplasmique prenant part à la formation du perforateur dans les éléments mâles du Gryllotalpa vulgaris. (Idem 1923);

Les éléments sexuels du Gryllotalpa vulgaris. (Arch. Zool. Gén. et Expér. 1925, T. 63).

Le vacuome dans les cellules génitales mâles du Notonecta glauca. (C. R. Soc. Biologie No. 13, 1927 şi apoi, în extenso, în Archives de Zoologie Générale et Expérim. I. 67).

Procedându-se la votarea cu bile, d-l Dimitrie Voinov întruneşte 21 voturi din 22.

— D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ proclamă pe d-l Dimitrie Voinov ales Membru activ al Academiei Române la Secţiunea Ştiinţifică.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ pune în discuţie propunerea semnată de 7 membri şi depusă la biurou în şedinţa dela 28 Maiu c., privitoare la modificarea art. 7 din statute, dând cetire din nou modificării, prin care se propune deschiderea sesiunii generale la 21 Octomvrie. Din expunerea verbală de motive făcută în menţionata şedinţă s'a văzut că semnatarii propunerii se plâng de neajunsurile sesiunii fixate în Maiu-Iunie. Trebuie discutate următoarele două feţe ale chestiunii: 1) dacă în principiu se

admite schimbarea; 2. admisă schimbarea, la ce dată să se fixeze deschiderea sesiunii.

D-l N. IORGA se pronunță în contra schimbării datei sesiunii, negăsind-o justificată de o nevoie stringentă. D-sa combate motivele expuse de membrii propunători și arată că ne-am potrivit vieața după tradiția sesiunii fixate, pentru motive temeinice, în Maiu-Iunie de regretatul coleg Dimitrie Sturdza. Societatea noastră este o societate de obișnuință și după această obișnuință va trebuì să mergem și de acì înainte.

La părerea d-lui N. Iorga se unesc d-nii Al. Lăpedatu și I. Nistor.

D-l General GR. CRAINICIANU propune ca sesiunea generală să se înceapă dela 1 Maiu.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ expune din nou motivele pentru cari s'a cerut schimbarea insistând mai ales asupra motivului că toamna se cunoaște mai bine situația bugetului care se închee și se poate prevedeà mai ușor a celui care se apropie, cât și asupra motivului că pentru academicianii naturaliști s'ar lăsà libere lunile Maiu și Iunie propice pentru explorările pe teren.

D-l I. SIMIONESCU, față de imposibilitatea de a se trece propunerea, este de părere să luăm în considerare și inconvenientele căldurii și nevoile naturaliștilor și propune în consecință ca sesiunea să se țină între 15 Maiu — 1 Iunie.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI zice că propunerea d-lui I. Simionescu pare a întrunì unanimitatea. D-sa cere ca propunerea aflată în discuție să se amendeze cu modificarea propusă de d-l Simionescu.

D-l I. BIANU crede, din contra, că trebuie să se redacteze o nouă propunere semnată de numărul de membri cerut de statute.

D-nii I. C. Negruzzi, C. Rădulescu-Motru, I. Al. Brătescu-Voinești, I. Bianu, G. Murnu și G. Bogdan-Duică semnează următoarea propunere, care va fi pusă la vot peste trei zile:

«Din cauza condițiilor climaterice, care prezintă incoveniente pentru lucrările Academiei, subsemnații propunem să se avanseze data sesiunii generale a Academiei cu zece zile, adică sesiunea să se țină între 15—30 Maiu. Deci propunem ca art. 7 din statute să fie modificat astfel:

«Odată pe an, în curs de 15 zile, începând dela 15 Maiu, Academia se întrunește în sesiune generală».

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

2 IUNIE 1927

Președința d-lui EM. RACOVIȚĂ.

D-l ANDREI RĂDULESCU desvoltă o comunicare despre *Unificarea legislativă.*

ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ

3 IUNIE 1927

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ.

D-l Dr. G. MARINESCU face o comunicare cu subiectul: *Studii despre reîntinerire.*

D-l Dr. Gr. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secţiunii Ştiinţifice, din 2 Iunie c., care a luat următoarele hotărîri:

Secţiunea alege pentru a fi propuşi membri corespondenţi pe d-nii:

1. Prof. Ion Ciurea, de la Facultatea Veterinară, cu şapte voturi pentru şi două contra, în locul decedatului coleg I. Atanasiu;
2. Prof. G. Spacu, dela Facultatea de ştiinţe din Cluj, cu şapte voturi pentru şi două contra, în locul decedatului coleg prof. C. Climescu.

ŞEDINŢA GENERALĂ

4 IUNIE 1927

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ, deschizând şedinţa, zice: Domnilor Colegi, am plăcerea să vă semnalez prezenţa colegului nostru d-l prof. D. Voinov, ales acum trei zile membru activ al Academiei la Secţiunea Ştiinţifică în locul regretatului Dr. V. Babeş. După buna tradiţie a Academiei şi răspunzând simţimintelor Domniilor-Voastre, îi urez bună venire între noi şi-l rugăm să iea parte regulată la şedinţele noastre şi alături de noi să-şi iea răspunderea păstrării şi sporirii comorilor culturale ale Instituţiunii noastre.

D-l DIMITRIE VOINOV zice:

«*Domnule Preşedinte,*

«M'am simţit foarte mişcat, când am cetit adresa Domniei-Voastre (No. 1.186 din 2 Iunie 1927) prin care m'aţi înştiinţat că am fost primit în rândurile Domniilor-Voastre şi când am aflat modul prea elogios în care, înalta instituţie culturală ce este Academia Română, a binevoit să aprecieze modesta mea activitate ştiinţifică.

«Emoţia, împletită cu sentimentele mele de recunoştinţă, îşi are explicarea firească şi în faptul că, în curgerea liniştită a vieţii omului de ştiinţă, clipele de adâncă mulţumire sufletească, ca acestea, sunt, din nenorocire, destul de rare.

«Cum voiu puteà să vă mulţumesc mai bine, Domnilor colegi, pentru «deosebita cinste ce mi-aţi făcut-o, alegându-mă, va fi întrebarea pe care «mi-o voiu pune tot timpul cât voiu fi în mijlocul Domniilor-Voastre».

D-l I. BIANU ceteşte următoarea propunere semnată de 6 membri ai secţiunii literare:

«Propunem pentru alegere ca membru corespondent la secţiunea literară pe d-l *Liviu Rebreanu.*

«De mai mult de un deceniu, d-l Rebreanu stă între fruntașii prozei românești, prin eleganța stilului, prin puterea coloritului și prin originalitatea concepțiilor. Romanul său «Ion» premiat de Academie cu cea mai înaltă distincțiune, a fost urmat de puternicul roman «Pădurea Spânzuraților» și de aceà salbă de povestiri de înaltă imaginație, cari formează cartea «Adam și Eva».

«Nimeni ca dânsul nu a condus pe cetitori în cunoașterea psihologiei naționale a Românilor de sub stăpânirea ungurească, cum îi arată d-l Rebreanu în cele două romane: «Ion» dinainte de răsboiu, «Pădurea Spânzuraților» din mijlocul clocotului de iad al marelui răsboiu al Unirii Neamului.

«Pentru aceste merite mari avem încredere că propunerea noastră va «întrunì unanimitatea voturilor».

(ss) *I. C. Negruzzi, I. Bianu, G. Bogdan-Duică, C. Rădulescu-Motru, Brătescu-Voinești, G. Murnu.*

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următoarea propunere depusă la Biurou în ședința dela 31 Maiu trecut:

«Lucrările generalului Radu R. Rosetti asupra artei militare la noi deschid un nou domeniu de cercetări. Ceeace a publicat până acum despre sistemul lui Ștefan-cel-Mare de a face războiul merită deopotrivă prețuirea istoricului și a tehnicianului.

«Alegându-l membru corespondent, ne adăugim o mare dorință de a lucrà și prețioase cunoștinți într'o direcție până acum neexplorată».

(ss) *N. Iorga, Pr. N. M. Popescu, D. Gusti, Al. Lăpedatu, S. Mehedinți, Andrei Rădulescu, I. Nistor.*

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l General Radu Rosetti întrunește unanimitatea de 24 voturi ale membrilor prezenți.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ proclamă ales membru corespondent al Academiei Române, la Secțiunea Istorică, pe d-l General Radu Rosetti.

D-l General M. BERTHELOT, venind pentru prima oară, după alegerea sa ca Mebru Onorar al Academiei în mijlocul colegilor săi, este primit de d-l Președinte Em. Racoviță cu următoarele cuvinte:

«*Monsieur le Général et très honoré Collègue,*

«J'ai le très haut privilège de vous saluer au nom de l'Académie Roumaine dans sa modeste demeure, de vous exprimer la joie ressentie par les membres de l'Académie de vous voir parmi eux, de vous prier d'agréer, enfin, de la part de toutes les personnes ici présentes, l'assurance de notre très reconnaissante affection.

«On dit que les peuples sont oublieux et ingrats et c'est peut être vrai le plus souvent; ce n'est certainement pas le cas pour ce qui vous concerne, Mon Général. Il n'est pas de roumain qui ne sache ce que notre nation vous doit et qui ne s'en souvienne avec une reconnaissante émotion. Votre nom est profondément gravé dans notre mémoire, parceque vous avez été le conseiller éclairé au moment du péril et l'ami devoué des plus mauvais jours de notre histoire qui compte tant d'épisodes sombres.

«Jassy ! Le nom de notre vieille et glorieuse capitale moldave évoque les jours tragiques du pays presque entièrement envahi, de l'armée décimée, désespérément accrochée au dernier lambeau de la patrie restée libre, de la population partageant avec les refugiés ses dernières réserves. C'est à ce moment que vous êtes apparu, Mon Général, avec votre phalange de camarades de tous grades.

«Bien souvent j'ai entendu raconter par ceux qui ont vécu ces mémorables événements quel extraordinaire reconfort moral votre arrivée procura à tous, petits et grands, et quelle confiance dans le succès elle inspira à notre peuple. Inquiétudes et sombres pressentiments ne résistèrent pas à votre calme inébranlable, à la sérénité avec laquelle vous discutiez des événements facheux, à votre inaltérable confiance dans la victoire finale, et tous les coeurs s'ouvrirent à votre souriante bonhomie.

«Mais si votre rôle dans cette résurréction des énergies nationales a été si important, cela est dû aussi au fait que vous étiez français, que vous veniez au nom de la France, que vous étiez pour les roumains la personification de souvenirs, très anciens des espoirs réalisés, des heures heureuses ou sombres souffertes en commun, d'une vielle tradition d'inébranlable affection qui nous attache à votre patrie.

«Les roumains ecrasés comme nation dans les limites de leur antique patrie par les Turcs, les Russes et les Hongrois, sentirent renaître l'espoir d'une resurrection dès que la France regénérée par sa grande révolution s'éleva audessus des nations du monde dans la grande épopée napoléonienne. Catargi le moldave et Dudescu de Valachie partirent en pélérinage à Paris pour y porter les voeux et les espoirs de leur nation. Bonaparte consul fut sollicité de constituer les Roumains en républiques soeurs et, plus tard, ces mêmes délégués demandèrent à Napoléon Empereur d'ériger nos provinces en royaumes. Ces projets ne furent pas les simples voeux d'une poignée de conspirateurs, mais les aspirations de tout un peuple, car à tous les échos du pays roumain résonnaient les vers de la chanson populaire

Napoleon Bonaparte
Este aci şi nu-i departe
Vine şi ne dă dreptate.

Napoleon Bonaparte
Est ici et non loin
Il vient et nous fait rendre justice.

«Depuis, nos relations devinrent de plus en plus étroites; heures tragiques et jours heureux furent de plus en plus ressentis en commun, et de plus près.

«Notre révolution de 1848, première manifestation puissante du réveil national, n'a été que l'écho de la votre. L'union de Principautés Moldavie et Valachie pour constituer la Roumanie a été rendue possible par la victoire de Crimée et réalisée sous l'égide de la France. Vous avez personifié ce precieux héritage et votre nom est inéfaçablement inscrit dans les annales parlées de nos traditions populaires.

«Il y a quelques années je campais dans une vallée des Monts Apuseni. Autour d'un grand feu, mes compagnons Motzi devisaient dans la nuit. Par l'ouverture de la tente, je voyais la lueur des flammes les dessiner comme des silhouettes changeantes et le murmure de leurs voix me parvennait distinct dans la nuit calme.

«Un nouvel arrivant apparu, ouvrier bucheron d'une exploitation forestière, la lourde cognée sur l'épaule, une vieille musette en bandoulière. Sa capote de soldat avait pris depuis longtemps le laissez aller des vieux effets civils et son couvre-chef n'avait plus que des vagues rapports avec son passé militaire.

«Il prend place dans le cercle eclairé et après l'ofre d'une cigarette, cette suprème politesse du pauvre, la conversation commence: Qui est-tu? d'où viens tu? et autres questions naivement indiscrètes qui sont dans les moeurs de notre peuple si près encore des coutumes primitives; sa voix trainante de moldave se mariait sans aucun contraste avec le parlé de ses hôtes Motzi, héritiers directs de ses propres ascendents.

«La curieusité enfin satisfaite sur le présent, s'étend ensuite dans le passé. Il conte la guerre, la grande et longue guerre, les aventures, de tranchées, les rares mais joyeuses ripailles, et le monologue sur les milles misères des poilus continue, ininterompu par l'auditoire, jusqu'au moment ou il dit: ș'atunci o vinit Burtălău pe la noi. Les Motz se soulèvent interessés sur leur coude et questionnent légèrement sceptiques; cu spui tu mă? (Que dis-tu homme.) Quoi? tu a vu B...? Hé, dis-nous alors quelle espèce d'homme est-il? Pour sur que je l'ai vu, répond l'interpellé offensé qu'on ai douté de sa parole, la prevue c'est que j'était à dix pas de lui. Zdravăn Român (Solide gaillard de Roumain), dit-il, en commençant la description, puis de la voix et du geste, dans le nimbe de clarté projeté par le feu, il vous «modela» si plastiquement et si fidèlement que la réalité ici présente m'apparait comme la matérialisation du fantome évoqué par le poilu moldave dans une vallée perdue du Bihor.

«Vous êtes l'homme le plus populaire de Roumanie, mon Général, et si votre image occupe un place de choix dans le panthéon populaire, c'est parceque, avec son sûr instinct des choses du coeur, notre peuple a compri que vous l'aimiez. Naturellement, votre premier contact fut avec l'armée et vous avez pri en affection nos poilus, les ayant vu à l'oeuvre; puis vous avez étendu votre affection aux autres éléments de notre nation. Vous nous avez, en de si nombreuses circonstances, montré le

fond de votre coeur que tous les roumains on pu y lire l'affectueux intérêt que vous leur portez.

«Croyez en nos sentiments reconnaissants, Mon Général, et permettez nous de leurs adjoindre nos veux les plus fervents pour votre santé et nos souhaits des plus chers de vie longue et prospère et permettez-moi aussi de terminer comme j'ai commencé: par l'expression de notre joie de vous voir parmi nous et par l'assurance de notre très sincère effection».

D-l General M. BERTHELOT, răspunzând, zice:

«*Messieurs et Cher Collègues,*

«Laissez-moi tout d'abord vous remercier de l'honneur que vous avez bien voulu me faire en m'accueillant parmi les Membres d'Honneur de votre illustre Compagnie et permettez-moi d'en porter l'hommage au-dessus de moi, à la France !

«*Monsieur le Président,*

«Je ne sais comment vous exprimer ma gratitude et ma reconnaissance pour les paroles que vous venez de m'adresser. Elles sont vraiement trop élogieuses. Si j'ai fait mon devoir, combien d'autres l'ont accompli plus complètement ? Je pense avant tout à ceux qui ont fait le sacrifice de leur vie pour le triomphe du droit, à ceux qui sont tombés sans avoir eu la joie de la victoire. Si j'ai réussi dans ma tâche, ne faut-il pas en remercier aussi ceux qui m'ont aidé ? Je pense surtout à votre brave soldat, digne fils du paysan roumain. Sobre, frugal, ayant peu de besoins et se contenant de ce qu'il a; réaliste, quoique poëte à ses heures, mais avant tout homme de bon sens et sachant que rien ne s'obtient sans travail; naturellement discipliné; aimant qui l'aime, avec une pointe de mélancolie atavique; sachant comparer et se donnant entièrement à celui qui a sa confiance, voilà vraiment celui qui a fait la Grande Roumanie. Comme pour le sol sur lequel il vit, il faut une bonne terre pour que germe une bonne semence; je n'ai fait qu'un petit apport et il a bien germé !

«Maintenant que la victoire est acquise, que le soleil est levé, comme me disait un vieux paysan de l'Ardéal, le jour de Noël 1918, je cherche en vain les souvenirs de tristesse des jours douloureux ! Je ne les trouve plus ! Je ne vois maintenant que des rayons de gloire au dessus du passé ! Laissez moi espérer que ces rayons encadreront toujours la belle figure de la Roumanie nouvelle et que ses fils la trouveront toujours plus grande dans l'avenire» !

— Ședința se suspendă, d-l General Berthelot dorind să facă cunoștința tuturor d-lor membri, cu care urmează o întreținere colegială.

D-l General GR. CRĂINICIANU arată că ora 3 fixată pentru ședințele Academiei este neconvenabilă mai ales în timpul sesiunii când căldurile sunt mari și propune în consecință să se fixeze ora 5.

La propunerea d-lui General Gr. Crăinicianu se alătură și d-nii N. Iorga și Andrei Rădulescu, care suggerează a se face propunere scrisă în acest sens pentru modficarea Art. 2 din Regulamentul General.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică rezultatul Comisiunii Fundațiunii Adamachi, la care a conlucrat și D-sa, pentru a pune în concordanță propunerile numitei Comisiuni făcute în raportul cetit în ședința dela 30 Maiu trecut, cu testamentul Adamachi și cu regulamentul special al Fundațiunii. Acel rezultat s'a consemnat în următoarea propunere pe care o supune aprobării:

«Deoarece sumele acordate ca burse din fondul Adamachi sunt foarte mici și din această cauză aproape nu se mai prezintă concurenți, mai ales că, potrivit Regulamentului, bursierii nu mai pot aveà altă bursă, subsemnații propunem ca la finele Regulamentului acestui fond să se introducă un articol, redactat astfel:

«Art. 18. Până la îmbunătățirea situației economice dispozițiunile din articolele precedente, referitoare la distribuirea sumelor pentru acordarea de burse și la modalitățile de acordare se suspendă.

«Sumele pentru burse și modalitățile de acordare vor fi fixate de Academie, în sesiune generală, în măsura mijloacelor bănești ale fondului Adamachi».

— Propunerea se iea spre cunoștință și se aprobă.

D-l Dr. Gr. ANTIPA zice că această măsură ar trebui generalizată și asupra altor fonduri din cari se dau burse și premii prea mici pentru timpurile de acum.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ este de aceeaș părere cu d-l Dr. Gr. Antipa și, constatând că lucrarea presupune o cercetare de timp îndelungat a dispozițiunilor testamentare și a prevederilor regulamentelor fondurilor în chestiune, propune să se aleagă o Comisiune de trei membri, care până la viitoarea sesiune să arate într'un raport măsurile de luat pentru fiecare fond în parte.

— Propunerea se aprobă și se aleg d-nii: *Andrei Rădulescu*, *Dr. Gr. Antipa* și *G. Țițeica.*

D-l N. VASILESCU-KARPEN cetește următorul *Referat asupra gestiunii Consiliului de conducere și administrație al Fundațiunii «Menachem H. Elias»:*

«Comisiunea a luat în cercetare darea de seamă, cuprinzând bilanțul și contul de venituri și cheltueli pe anul 1926, precum și actele justificative aferente, cuprins în 6 dosare anexate.

«Comisiunea constată că: capitalul la 31 Decemvrie 1926 se ridică la lei *318.492.699,59*; veniturile fundațiunii au fost de lei 17.902.999,66,

«iar cheltuelile de lei 6.674.927,14. Excedentul de lei 11.228.072,52 s'a «destinat: 10.000.000 lei pentru fondul de executare a dispoziţiilor «testamentare (spital, şcoli, etc.), iar restul pentru învestiţii şi îmbunătăţiri «la moşii.

«Din venitul brut mai sus arătat 10% adică lei 1.790.299,95 au fost «atribuiţi Academiei potrivit statutelor fundaţiunii.

«Comisia propune descărcarea consiliului de administraţie şi condu«cere al fundaţiunii «Menachem Elias».

— In urma discuţiunii la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, G. Balş, N. Vasilescu-Karpen, Em. Racoviţă şi a lămuririlor date de d-nii Dr. Gr. Antipa, I. Bianu şi G. Ţiţeica, — lămuriri privitoare la averea din străinătate, a celei din ţară, la creşterea anuală a veniturilor, la prelevările date Academiei şi la crearea unui fond special pentru executarea testamentului, — se ia spre cunoştinţă şi se aprobă propunerea Comisiunii pentru cercetarea conturilor gestiunii şi se dă descărcare gestiunii pe anul 1926 a Consiliului Fundaţiunii «Menachem H. Elias».

ŞEDINŢA GENERALĂ

6 IUNIE 1927

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ.

D-l I. BIANU comunică procesul-verbal al Secţiunii Literare, din 5 Iunie c., prin care se iau următoarele hotărîri:

1. Se acordă *Premiul Eliade-Rădulescu*, de 50,000 lei, d-lui Virgil Cioflec pentru cartea sa despre «Grigorescu»;

2. Se acordă *Premiul Locot. I. N. Iancovescu*, de 10.000 lei, Domnişoarei Otilia Cazimir pentru volumul de poezii «Fluturi de noapte»;

3. Se distribue *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei, precum urmează:

a) Lei 3.000 d-lui Silvyo Rolando pentru «Ne leagă pământul»;

b) Lei 1.000 d-lui G. Dumitrescu pentru «Cântece pentru madona mică»;

c) Lei 1.000 d-lui I. I. Livescu pentru «Treizeci de ani de teatru».

4. Se acordă *Premiul Neuschotz*, de 2.000 lei, d-nei Elena Farago pentru scrierea «Ziarul unui motan»;

5. Nu se premiază manuscrisul cu motto «To be or not to be» pus la concursul *Premiului Năsturel*, de 5.000 lei, cu subiectul dat: *Traducerea tragediei Hamlet din original în formă originală.*

D-l G. ŢIŢEICA înfăţişează opera matematică de mare însemnătate «Vorlesungen ueber Zahlentheorie» (3 vol., Leipzig 1927) de cunoscutul Profesor la Universitatea din Göttingen Edmund Landau.

— Se vor exprimà mulţumiri d-lui Prof. Edmund Landau.

D-l I. BIANU arată că a început a se realizà schimbul de publicaţii între Academie şi Instituţiile similare din Rusia sovietică. Astfel s'au primit trei

publicaţii ale Academiei de ştiinţe din Kiev, cuprinzând studii de istorie, filologie şi etnografie.

D-l I. SIMIONESCU prezintă scrierile sale «Oraşe din România» (Buc. 1925) şi «Oameni aleşi - Românii» (Buc. 1926).

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă scrierea sa «Personalismul energetic» (Buc. 1927), din care o parte a făcut obiectul unei comunicări a d-sale la Academie.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ înfăţişează un nou volum apărut în răspândita şi cetita *Bibliotecă medicală şi igienică a «Astrei»*, Secţia din Cluj, datorit d-lui I. Goia şi tratând despre «Boalele infecţioase şi profilaxia lor» (Cluj, 1927).

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU ceteşte următorul *Răspuns la raportul asupra lucrărilor făcute în 1926—7:*

«*Domnilor Colegi,*

«Comisiunea aleasă pentru a răspunde la raportul d-lui Secretar General, raport asupra lucărilor făcute pe anul 1926—1927, se uneşte din tot sufletul sentimentului de ingrijorare pricinuit de starea sănătăţii Maiestăţii Sale Regelui, şi urează dimpreună cu raportorul, ca Inaltul Protector al Academiei să poată încă mulţi ani de acum înainte răspândi binefacerile iubirei sale peste neamul întregit pentru întâia oară sub sceptrul Său. Cu inima induioşată am luat cunoştinţă, că Maiestatea Sa s'a gândit statornic la Academie, chiar şi în zilele când boala îl ţintuià pe patul suferinţii. Astfel, Maiestatea Sa a dispus, prin Statutul pentru conducerea şi administrarea Fundaţiei Sale culturale «Regele Ferdinand I», ca Academia să-şi aibă reprezentantul său în consiliul şi comitetele Fundaţiei, iar în timpul din urmă, cu ocazia reorganizării Fundaţiei Principele Carol, s'a prevăzut că printre cei patru efori administratori ai acestei Fundaţii, doui să fie aleşi din Academie.

«Asupra celorlalte fapte cuprinse în raport:

«Moartea atâtor membri de seamă ne dă prilej de reculegere pioasă. Am pierdut pe «marele nostru Victor Babeş», egalul celor mai ilustri oameni de ştiinţă contimporani; creatorul bacteriologiei la noi. Am pierdut, dintre membrii corespondenţi, pe Ion Atanasiu, profesor conştiincios şi om de ştiinţă reputat. Deasemenea, pe Vasile Bogrea, o mare speranţă a filologiei române; pe Const. Sandu-Aldea, scriitor distins şi un bun organizator al învăţământului agricol. Dintre membrii străini, am pierdut pe membrul onorar cel mai vechiu, pe distinsul filolog Hugo Schuchardt din Graz. Ca o slabă consolaţie pentru aceste pierderi, ne-a fost dat să sărbătorim pe colegii noştri membri onorari: P. S. S. Episcopul Iacov

al Huşilor pentru împlinirea vârstei de 70 ani, şi pe D. Comşa, pentru împlinirea a 80 de ani.

«Simţim împreună cu d-l Secretar General regretul că nu putem anunţà, însfârşit, terminarea construcţiei mausoleului pe mormântul lui Alecsandri la Mirceşti.»

«*Domnilor Colegi*,

«Din raportul d-lui Secretar General reiese că activitatea ştiinţifică din interiorul instituţii Academiei, a fost foarte redusă. In cursul celor 36 şedinţe, cari au avut loc, nu s'au înregistrat decât opt comunicări, dintre care una a profesorului francez Paul Collinet. Trebuie reflectat asupra cauzei care a impedicat ca această activitate să fie mai desvoltată. Comisiunea crede datoria sa se recomande o cât mai grabnică examinare a propunerilor de reorganizare a Academiei; căci este neîndoios, că organizarea actuală cu secţiile ei arhaice, în care nu se poate lucrà după specialitate, şi nu se pot asocià într'o colaborare intimă membrii activi cu membrii corespondenţi, duce în bună parte vina acestei stări de lucruri.

«Foarte reduse au fost în cursul anului trecut şi relaţiile ştiinţifice ale Academiei noastre cu instituţiile similare din străinătate. La congresele internaţionale ştiinţifice Academia. Română aproape că nu ia parte. Aportul ei la publicaţiile ştiinţifice internaţionale, deasemenea este foarte redus. Academia Română trăieşte aproape în izolare. Explicarea acestei situaţii, profund regretabilă, o găsim în însăş raportul d-lui Secretar General: Academia este săracă. Ea nu are fondurile necesare pentru nevoile sale urgente de publicaţie, necum să se mai extindă la publicaţii internaţionale. Multe din manuscriptele înaintate Academiei de învăţaţii noştri români spre publicare aşteaptă de multă vreme să le vină rândul, şi altele au fost chiar îndepărtate din lipsa de fonduri. Insăş *Dicţionarul limbii române*, cu toată sforţarea lăudabilă a d-lui Em. Bucuţă. organizatorul vânzării acestui dicţionar, să găseşte în suferinţă din aceiaş cauză. Legate şi donaţii n'au lipsit nici anul acesta să fie făcute Academiei. Astfel: regretatul nostru coleg Dr. Victor Babeş a lăsat prin testament 340.000 lei; d-na Alexandrina Bellu a lăsat nuda proprietate a unei case, unui parc şi o vie în comuna Urlaţi; răposatul inginer Petre Lucaciu a instituit prin testamentul său Academia Română legatară universală peste întreaga sa avere, estimată la o valoare aproximativă de 15 milioane lei; statornicul nostru donator Leon S. Arié a donat şi anul acesta câteva acţiuni «Creditul Minier» şi «Petrolul românesc»; d-na Caliopi St. Dem. Vergu, a donat 10.000 lei în sfârşit, prin îngrijirile delegatului nostru, Colegul Al. Lăpedatu. Academia mai are de primit în cursul acestui an o sumă de aproape două milioane, ce i-a fost repartizată de Comisiunea pentru administrarea fondului provenit din taxele de spectacol, — dar mare parte din fondurile provenite din aceste legate şi donaţii au destinaţii speciale. fixate de voinţa testatorilor. iar fondurile care totuşi mai rămân pentru Academie trebuie să acopere cheltuielile cu întreţinerea

bibliotecii și a școlilor, așà că pentru întreținerea și sporirea activității științifice a Academiei, rămâne puțin, dacă nu aproape nimic. Este o prea slabă consolare, că față de această constatare, să vorbim de premiile pe care le-a împărțit Academia în anul trecut. Aceste premii sunt departe de a creà în afară de Academie o activitate, care să poată înlocuì activitatea din interiorul Academiei.»

«*Domnilor Colegi*,

«In rezumat, raportul d-lui Secretar General, pe anul 1926—1927, este pentru noi un serios motiv de gândire și resgândire. Situația, la care Academia a ajuns astăzi, nu mai poate dăinuì pe viitor, căci această situație amenință să istovească principala funcție pe care o Academie este chemată să o îndeplinească, anume funcția de a fi un izvor pentru răspândirea culturii. Membrii Academiei Române sunt înaintea unei hotărîri, pe care ani de zile au amânat-o, dar care astăzi nu se mai poate amânà».

(ss.) *C. Rădulescu-Motru, G. Vâlsan, P. Bogdan.*

D-l N. IORGA, luând cuvântul asupra raportului, arată că dacă în acest an s'au ținut comunicări mai puține, cauza trebuie văzută fie în neputința academicienilor parlamentari de a luà parte la ședințele Academiei fixate la o oră care coincide cu ora ședințelor parlamentare, fie în greutatea publicului de a venì la comunicările noastre la aceea oră nepotrivită. La observația că organizarea Academiei noastre este arhaică, d-sa obiectează că arhaic sunt organizate și Academiile din Occident, cum sunt cele germane, sau cum este l'Académie des Inscriptions din Paris. La dorința raportorilor de a se reorganizà Academia, d-sa opune ideea de a se avizà mai întâiu la procurarea mijloacelor bănești de care Academia are profundă nevoie.

D-l I. NISTOR zice că mai înainte de a se ocupà de reorganizarea Academiei, Comisiunea aleasă în acest scop să se ocupe de reaua stare financiară a Academiei. Se va vedeà dacă e ceva de reorganizat după aceea.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ pune la vot răspunsul la raportul asupra lucrărilor făcute în 1926—7.

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă în unanimitate.

Se procede la alegerea de membri corespondenți.

D-l Dr. GR. ANTIPA cetește următorul *Raport asupra activității științifice a d-lui Prof. Ion Ciurea:*

«*Domnilor Colegi*,

«Pentru locul de membru corespondent în Secțiunea Științifică, rămas vacant în urma defunctului Prof. I. Atanasiu, am onoarea a vă propune să alegeți pe d-l Prof. I. Ciurea dela Facultatea de Medicină Veterinară din București.

«Pentru motivarea propunerii mele, vă supun acì 37 lucrări originale ale d-lui Ciurea, din care: 5 tratează subiecte de patologie animală, 1 de bacteriologie şi 31 diferite chestiuni de Parazitologie. Lucrările, după cum vedeţi, sunt publicate în cele mai reputate reviste de specialitate din străinătate, unde autorul lor este astăzi recunoscut ca o însemnată autoritate ştiinţifică în domeniul Parazitologiei animale. Numele său este atât de recunoscut în ştiinţă încât mai multe lucrări de a le sale au fost traduse şi publicate în importante reviste ca în: Parasitology dela Cambridge (1924. Vol. XVI) sau în Liverpool School of tropical medicine (annales of tropical Medicine and Parasitology 1924, Vol. XVIII) s. a. m. Deasemene, Profesorul Isaicikov dela Moscova a găsit de cuviinţă să dea numele d-lui Ciurea unui întreg gen de parasite cu mai multe specii pe care le-a descoperit, numindu-l *Ciureana*.

«D-l Ciurea face cinste naturaliştilor şi medicinei veterinare din România şi merită pe deplin a i se acordà cinstea locului vacant de membru corespondent al secţiei noastre».

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Profesor Ion Ciurea întruneşte din 26 voturi exprimate, 24 voturi pentru.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ proclamă ales Membru corespondent al Academiei, la Secţiunea Ştiinţifică, pe d-l Prof. Ion Ciurea.

Se pune la vot alegerea de Membru corespondent la Secţiunea literară a d-lui Ion Petrovici, propus prin raportul asupra activităţii d-sale literare, cetit în şedinţa dela 1 Iunie curent.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Ion Petrovici întruneşte din totalul de 26 voturi exprimate, 14 voturi pentru şi 12 contra.

Constatându-se că d-l Petrovici a întrunit majoritatea, dar nu două treimi din voturi, se va procede, în virtutea Art. 10 din Statute, la o nouă votare în şedinţa următoare.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ ceteşte următorul *Raport asupra activităţii ştiinţifice a d-lui Prof. Gh. Spacu:*

«*Domnilor Colegi,*

«Gheorghe Spacu se bucură atât în ţară cât şi în străinătate de o reputaţie bine stabilită de om de ştiinţă, de cercetător în specialitatea chimiei precum şi de director al unui laborator de chimie analitică foarte activ atât prin numărul publicaţiilor cât şi prin acel al elevilor.

«Spacu a trecut doctoratul în chimie la Universitatea din Iaşi şi a lucrat în laboratorii de specialitate din Viena şi Berlin. Reîntors la Iaşi, intră în învăţământul universitar, iar la 1919 este numit profesor agregat şi directorul laboratorului de Chimie anorganică şi analitică la Universitatea din Cluj.

«Spacu a publicat în diferite reviste din ţară şi străine 54 de lucrări originale din domeniul chimiei anorganice şi analitice; unele sunt făcute

în colaborare cu elevii săi, câteva sunt teze de doctorat ai căror autori au fost bursieri ai Academiei.

«Cercetările lui Spacu se grupează în serii, care toate pornesc dela o idee generală, a cărei desluşire e urmărită cu tenacitate şi cu metode noui; caracteristică este chiar remarcabila sa ingeniositate în această privință. Foarte numeroase sunt procedeele, sau vechi, ameliorate de el sau cu totul nouă, introduse în ştiinţă şi astăzi citate în tratatele de Chimie.

«O primă grupă de lucrări se ocupă cu sărurile duble şi cu aminele acestor săruri. Rezultatele obţinute au făcut reputaţia lui Spacu ca chimist căci concluziile ce se pot trage din faptele observate conduc la generalizări importante. Să citez numai două exemple:

«Toate sărurile duble în stare solidă sunt adevărate combinaţiuni complexe; ele prezintă o întreagă scară de variaţiuni în ce priveşte stabilitatea lor. Aceste combinaţiuni formează o serie continuă dela complexele perfecte, la cele mai puţin stabile, considerate ca combinaţiuni moleculare.

«Prin metoda sa proprie prin care se pot transformà sărurile duble în amine duble, este dată posibilitatea de a se diferenţià apa aşà numită odată «de constituţie», şi care este fixată direct la metalul central, în complex», de apa ce se găseşte în sfera a doua, şi care se numeà apă «de cristalizare». Această chestiune aşà de importantă pentru constituţia sărurilor, n'a putut fi pusă în evidenţă prin nici o cale directă, fără a atinge în acelaş timp, configuraţiunea primitivă a sărei studiate.

«Un al doilea grup de cercetări este grupat în jurul seleno-cyanoaminelor, o clasă nouă de amine.

«Un al treilea grup de cercetări, parte publicate şi parte în curs, pornesc dela ideea de a descoperi structura intimă a benzidinei şi tolidinei.

«Cu un material luat din domeniul chimiei complexelor, autorul dovedeşte pentru prima oară exactitatea formulării lui Kaufler, cu privire la constituţia benzidinei şi a tolidinei. Toate încercările anterioare acestei lucrări, făcute de o serie numeroasă de cercetători nu pot fi considerate ca probe evidente deoarece aceştia execută *numai* reacţiuni de condensare a acestor substanţe cu altele. Ori cum aceste condensări se efectuiază la temperaturi *destul de ridicate*, e foarte posibil să aibă loc o constrângere sterică, care duce la acele substanţe de condensare. Insă cele 55 amine cu benzidina şi tolidina obţinute de autor *la temperatura ordinară*, prin *reacţiuni din cele mai simple*, înlătură absolut orice presupunere că ar aveà loc o constrângere sterică, şi deci singura poziţie de echilibru în spaţiu, corespunde cu siguranţă la formularea dată de Kaufler acestor substanţe. Autorul obţine amine cu 3 molecule de benzidină şi tolidină, care sunt complet asemănătoare cu acele ce se obţin cu etilendiamină. Identitatea de structură este evidentă şi deci cele două grupe amidogene trebuie să fie indiscutabil vecine.

«Secţiunea Ş iinţifică consideră pe Gheorghe Spacu ca unul din cei mai buni chimişti români, ca un cercetător în plină activitate ştiinţifică, ca un profesor care în laboratorul său a ştiut să creeze o şcoală cu elevi

numeroşi pe cale să devie ei singuri maeştri stimaţi în lumea ştiinţifică. Vi-l propunem deci cu toată căldura sufragiilor Domniilor-Voastre.».

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Prof. Gh. Spacu întruneşte 14 voturi pentru, 8 voturi contra, fiind şi o abţinere.

Constatându-se că d-l Spacu a întrunit majoritatea, dar nu două treimi din voturi, se va procede, în virtutea Art. 10 din Statute, la o nouă votare în şedinţa următoare.

D-l G. MURNU ceteşte următorul proces-verbal, din 6 Iunie c., al Comisiunii instituite de Academie pentru acordarea Premiului J. Lecomte du Noüy la elevi ai Şcoalei de Arte Frumoase din Capitală:

«Subsemnaţii însărcinaţi a decerne premiul Le Comte de Noüy pentru desen după natură şi desen după antic, întrunându-se în localul Academiei azi 6 Iunie orele 11, am cercetat lucrările respective ale elevilor şi elevelor dela Bele-Arte din Bucureşti, lucrări expuse în sala de şedinţe a Academiei şi am hotărît următoarele:

«1. Premiul pentru desen după natură să fie acordat lucrării cu motto: «crede şi te vei mântui» şi

«2. Premiul pentru desen după antic să fie acordat lucrării cu motto: «nosce te ipsum».

«Dechizând plicurile, am găsit că întâia lucrare e datorită d-rei Victoria Cosmescu, iar a două d-rei Ioana S. Poenaru. Premiul s'a împărţit pe din două acestor două domnişoare.

— Se ia spre cunoştinţă şi se aprobă hotărîrea Comisiunii de a se împărţi premiul între concurentele Ioana S. Poenaru şi Victoria Cosmescu.

D-l ANDREI RĂDULESCU ceteşte următoarea propunere semnată de 6 membri:

«Subsemnaţii propunem ca art. 2 din Regulamentul general al Academiei să fie modificat astfel:

«Şedinţele ordinare ale Academiei se vor ţine de regulă în toate Vinerile la ora 5 după amiază.

«In mod excepţional delegaţiunea poate fixà şedinţe şi în altă oră.»

(ss.) *Andrei Rădulescu, S. Puşcariu, N. Iorga, G. Balş, D. Gusti, I. Nistor*.

— Propunerea se pune la votul cu bile şi se primeşte cu 19 voturi pentru şi 4 contra.

D-l N. VASILESCU-KARPEN ceteşte următorul *Raport asupra proiectului de buget al Fundaţiunii «Menachem H. Elias»*:

«Comisiunea a luat în cercetare bugetul Fundaţiei pe anul 1928, care se prezintă cu suma de 18.000.000 lei la venituri, adică cu un spor de 1.400.000 lei faţă cu prevederile excerciţiului 1927, spor provenind din creşterea normală a veniturilor; şi cu 18.000.000 lei la cheltueli, din care 4.392.000 lei sunt cheltuelile, de administraţie ale fundaţiei inclusiv

pensiile, legatele, ajutoarele la familie, subvenţii şi celelalte, iar restul de 13.608.000 lei se împarte în:

a) Pentru fondul de executare dispoziţiunilor testamentare . . . . Lei 10.608.000

b) Cheltueli neprevăzute şi suplimentare . . . . . » 700.000

c) Pentru regularea succesiunei . . . . » 500.000

d) Cota parte Academiei Române . . . . » 1.800.000

«Observăm că la finele anului 1928 fondul pentru executarea dispoziţiunilor testamentare se va urcà la suma de 27.149.978.50 lei.

«Fondul de îmbunătăţire al moşiilor se va ridicà la suma de 2.228.072.50 lei.

«Comisiunea este de părere a se aprobà proiectul de buget propus».

(ss.) *N. Vasilescu-Karpen, C. R.-Motru, G. Balş.*

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că e nevoie să arătăm lumii, care ştie că ni s'a lăsat o avere de sute de milioane, că această avere este folositoare culturii. Deoarece obligaţia testamentară de a se înfiinţà un spital, un gimnaziu şi o şcoală profesională nu poate fi curând realizată, D-sa e de părere să se vină în ajutorul culturii acordându-se un număr oarecare de burse, 4 burse spre exemplu de câte 4.000 lei pe lună. Pe de altă parte d-sa constată că veniturile averii cresc an de an. Este logic deci ca să se sporească şi prelevările Academiei, cari, precum se ştie, au fost fixate la cel puţin 10%, înţelegându-se că se va trece peste această cotă. Mărirea prelevărilor Academiei să meargă paralel cu micşorarea subvenţiei prevăzute în buget pentru rudele sărace ale defunctului Elias, etc...

D-l General GR. CRAINICIANU se uneşte la cele arătate de d-l Andrei Rădulescu şi este de părere ca prelevările Academiei să se ridice la 15 %.

D-l SEXTIL PUŞCARIU crede că delegaţii Academiei în Consiliul Fundaţiunii pot găsì momentul potrivit să propună în Consiliu ridicarea cotei cuvenite Academiei. Infiinţarea spitalului este o chestiune de viitor. Deaceea e folositor a se da de pe acum direct o sumă pentru scopuri culturale, siguri fiind că astfel noi executăm testamentul.

— In urma explicaţiunilor date de d-nii Dr. Gr. Antipa, I. Bianu şi G. Ţiţeica că testamentul obligă Fundaţiunea la înfiinţarea, în primul rând, a unui spital, că prin acelaş testament s'a prevăzut a se da ajutoare la rudele sărace ale defunctului Elias, că la veniturile de 27 milioane Academia a prelevat peste 4 milioane, deci mai mult de 10 % se aprobă cu unanimitate de voturi proiectul de buget pe 1928 al Fundaţiunii «Menachem H. Elias».

Se procede la alegerea membrilor titulari şi membrilor supleanţi delegaţi de Academie în Consiliul pentru conducerea şi administrarea Fundaţiunii «Menachem H. Elias».

— Sunt realeşi ca membri titulari d-nii *Gr. Antipa*, *I. Bianu*, *Dim. Gustă* şi *G. Ţiţeica.*

— Sunt realeşi ca membri supleanţi d-nii *G. Murnu*, *C. Rădulescu-Motru*, *N. Vasilescu-Karpen* şi se alege în locul regretatului Dr. Victor Babeş d-l *Dimitrie Voinov*.

ŞEDINŢA GENERALĂ

7 IUNIE 1927

Preşedinţa d-lui EM. RACOVIŢĂ.

La ordinea zilei fiind chestiunea mausoleului Alecsandri la Mirceşti, d-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ expune pe scurt faptele. Starea rea în care se aflà mormântul marelui poet al naţiunii, acoperit cu o baracă de scânduri, nu mai puteà dăinuì. Academia, neavând fonduri pentru a ridicà un monument demn de gloria poetului şi de prestigiul ţării, a primit cu mare mulţumire propunerea spontană a colegului nostru Al. Lăpedatu, care, în 1925, fiind ministrul departamentului Cultelor şi Artelor, s'a oferit să iea asupra bugetului ministerului construcţia mausoleului, construcţia urmând să se facă sub auspiciile Academiei şi cu aprobarea planurilor de către Instituţiunea noastră. Construirea a durat mult. Acum însă este aproape gata. S'a crezut totuş că va fi mai devreme terminată şi deaceea d-l Lăpedatu în anul trecut a propus Academiei alegerea unei schiţe din două prezentate pentru decorarea interioară a mausoleului. Academia a ales pe cea mai simplă, fiind mai uşor executabilă şi mai puţin costisitoare, cu gândul ca mai târziu să se facă o pictură demnă de geniul poetic al lui Alecsandri. Dacă punctul nostru de vedere ar fi trecut în fapt, am fi putut realizà speranţa de mult timp nutrită de a inaugurà mausoleul în timpul actualei sesiuni. Dar s'a schimbat guvernul şi succesorul colegului nostru Lăpedatu a găsit schiţa propusă de Academie neadequată spiritului poeziilor lui Alecsandri şi nepotrivită cu arta mai nouă. Ni s'au prezentat în schimb planuri grandioase, asupra cărora Academia s'a abţinut a da vreo aprobare. Ce vor deveni acele planuri, numai colegul nostru d-l Lăpedatu, Ministrul Cultelor şi Artelor, ne poate lămurì.

D-l AL. LĂPEDATU arată că există o hotărîre dată de Academie în privinţa decorării interioare a mausoleului şi că trebuie să rămânem la ea, îndeplinind-o. I s'a spus că există un fond disponibil, aşà că până la toamnă mausoleul va fi gata.

— Punctul de vedere expus de d-l Al. Lăpedatu se aprobă în unanimitate de plen.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ exprimă călduroase mulţumiri d-lui Al. Lăpedatu pentru asigurarea dată.

D-l Dr. Gr. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secţiunii Ştiinţifice, din 6 Iunie c., prin care:

1. Secţiunea acordă *Premiul Toncoviceanu.* de 1000 lei, d-lui dr. I. Lepşi pentru manuscrisul «Studii faunistice, morfologice şi fiziologice asupra infuzoriilor din România», urmând să se ceară autorului reducerea câtorvà părţi din manuscris şi din figuri spre a micşorà costul de imprimare;

2. Secțiunea fixează următorul subiect pentru *Premiul Atanasie Fătu* ce se va da în 1931: «*Flora unei regiuni naturale din România*»;

3. Nu premiază manuscrisul cu motto «Ad hoc» prezentat la concursul premiului Lazăr din acest an;

4. Secțiunea hotărește a se întrebà societatea «Lignitul» dacă admite ca suplementul său de premiu de 15.000 lei să se dea autorilor Dănăilă și Blum pentru lucrarea prezentată la concursul Premiului Lazăr.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ amintește că în ședința dela 1 Iunie c. s'a cetit o propunere a 6 membri de a se modificà Art. 7 din statute în sensul ca sesiunea generală să se înceapă dela 15 Maiu. D-sa pune la vot propunerea.

Procedându-se la votarea cu bile, propunerea se aprobă, întrunind din 26 voturi exprimate, 25 voturi pentru și 1 contra.

Se procede la alegerea de membri corespondenți.

In conformitate cu art. 10 din statute, se procede din nou la vot pentru alegerea d-lor Ion Petrovici și Gh. Spacu de membri corespondenți, cari, în ședința de ieri, au întrunit majoritatea voturilor, dar nu două treimi cerute de statute.

Procedându-se la votarea cu bile pentru alegerea d-lui I. Petrovici, din 25 voturi exprimate d-l Petrovici întrunește 18 voturi pentru.

— D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ proclamă ales membru corespondent al Academiei, la Secțiunea Literară, pe d-l Ioan Petrovici.

Procedându-se la votarea cu bile și pentru alegerea d-lui Gh. Spacu, din 24 voturi exprimate d-l Gh. Spacu întrunește 20 voturi pentru.

— D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ proclamă ales membru corespondent al Academiei, la Secțiunea Științifică, pe d-l Gheorghe Spacu.

Se pune la vot propunerea Secțiunii Literare pentru alegerea de membru corespondent a d-lui Liviu Rebreanu, — propunere făcută prin raportul cetit în ședința dela 3 Iunie curent.

Procedându-se la votarea cu bile, din 23 voturi exprimate d-l Liviu Rebreanu întrunește 12 voturi pentru.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ constată că d-l Rebreanu n'a întrunit nici două treimi de voturi și nici majoritatea și declară că propunerea Secțiunii Literare nu s'a primit.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ arată că Academia are mai multe petice de moșii cultivate, cari ar urmà să fie asigurate contra grindinei. Asigurarea ne-ar costà 95.000 lei. Cum peticele de moșii sunt răspândite pe întreg teritoriul vechiului Regat nu e de presupus că grindina va cădeà peste tot. Deaceea propune să renunțăm la această asigurare prea costisitoare și să constituim cu valoarea polițelor anuale un fond permanent de asigurare a recoltelor noastre contra grindinei.

— Propunerea se aprobă cu unanimitate.

Dela Ministerul Agriculturii și Domeniilor se primește, ca răspuns la o intervențiune a noastră, înștiințarea că s'a aprobat a ni se da gratuit un teren de 6000 m. p. la intrarea principală a conacului moșiei Facria, proprietatea Academiei în jud. Constanța, — teren intercalat între moșia noastră și între șosea.

— Se iea act cu mulțumire de această donație.

Dela d-l Al. Procopovici, membru corespondent al Academiei și Președintele celui de al treilea Congres al filologilor români, ținut de curând la Cernăuți, se primește o adresă trimisă din însărcinarea tuturor congresiștilor, prin care se arată că Congresul a constatat că problema reformei ortografice a rămas încă deschisă, deși desbaterile congresului din anul trecut dela Cluj au creat baze sigure reformei ortografice. D-l Procopovici exprimă dorința Congresului ca Academia Română să iea în deliberare reforma ortografiei, adoptând ca bază a discuțiilor proiectul de reformă ortografică primit de Congresul din anul trecut. Acel proiect se cuprinde în adresa înaintată.

— Se trimite la Comisiunea ortografici.

D-l I. SIMIONESCU arată că, îndeplinind o însărcinare dată de Academie, d-sa împreună cu colegii d-nii S. Mehedinți și Andrei Rădulescu, au întocmit proiectele de regulamente pentru fondurile Ing. Petre Lucaciu, Dr. V. Babeș și Ecaterina Bolintineanu. D-sa citește următorul proiect de *Regulament pentru fondul Ing. Petre Lucaciu:*

«*Art. 1.* Din venitul net al Fundațiunii Inginer Petre Lucaciu, după scăderea sumelor ce revin Academiei Române pentru administrație și pensiunea funcționarilor, se va afectà 30% pentru acordare de burse.

«*Art. 2.* Se va acordà câte o bursă la fiecare doi ani, studenților dela secția minieră a școalelor politehnice din București și Timișoara.

«*Art. 3.* Durata bursei va fi de 4 ani, — timpul școlarității la școalele politehnice.

«*Art. 4.* Suma acordată bursierilor se va fixà în fiecare an de plenul Academiei, după propunerea comisiunii fondului, dar va fi suficientă pentru traiul unui student, ca să nu mai aibă nevoie de alte subvențiuni, și să se țină de angajamentele specificate prin acest regulament.

«*Art. 5.* Bursele se dau prin concurs. înaintea unei comisiuni de 3 membri designată de Academie. din care va face parte, ca președinte, un membru al ei din localitate sau rectorul școalei politehnice; ceilalți membri vor fi designați dintre profesorii secțiunii miniere.

«Art. 6. Se va da preferință candidaților reușiți, în ordinea specificată în testament.

«*Art. 7.* Bursierul este ținut să treacă în fiecare an examenele conform regulamentelor școalelor respective, luându-și angajamentul de onoare ca să restitue Academiei sumele încasate ca bursă, treptat-treptat sau deodată, în intervalul de 15 ani după luarea diplomei. Acești bani se vor adăugà la fondul burselor.

«*Art. 8.* Bursele se vor puteà retrage înainte de termen dacă bursierii nu vor trece examenele reglementare sau s'ar abate dela disciplina şcolară.

«La sfârşitul fiecărui an şcolar, bursierii vor aprobà prin certificate liberate de direcţiunile şcoalelor respective că au trecut toate examenele anuale, arătând şi notaţiunile obţinute.

«*Art. 9.* După căpătarea diplomei în ţară, câte unul din aceşti bursieri, alternativ dela Bucureşti şi Timişoara, cel dintâiu fiind din Bucureşti, se va trimite spre specializare în străinătate pe timp de 1 an, în care vreme ar face practică într'o mină aleasă de candidat.

«*Art. 10.* Cuantumul bursei se va hotărî de plenul Academiei după propunerea comisiunii respective şi potrivit condiţiunilor valutare, fiind suficientă însă pentru traiul în străinătate a bursierului, plătindu-i-se deplasările din ţară la locul specificat pentru practică şi întors.

«*Art. 11.* Sumele rămase din fondul destinat burselor, se vor repartizà de Academie, după propunerea Comisiunii, în aşà fel încât să corespundă pe fiecare an măcar uneia din dorinţele arătate de testator la Cap. X din testamentul său».

— Proiectul se iea spre cunoştinţă şi se aprobă.

D-l I. SIMIONESCU citeşte apoi următorul proiect de *Regulament pentru fondul Dr. Victor Babeş:*

«*Art. 1.* Se institue un premiu de 20.000 lei, ce va purtà numele «Premiul Dr. V. Babeş».

«*Art. 2.* Premiul se va decerne din 2 în 2 ani, după hotărîrea Secţiunii Ştiinţifice, fie unei lucrări tipărite, în limba română, franceză ori germană de către un român, fie unei lucrări cu subiect dat de Academie prezentată în manuscris.

«*Art. 3.* Şi într'un caz şi în altul, lucrările se vor referì la acele subiecte din domeniul medicinii, care vor fi în legătură directă cu lucrările testatorului, fie că aduc date noui la cele constatate de el, fie că confirmă constatările sale, contestate de alţii.

«*Art. 4.* Pentru ajutarea tipăririi lucrării premiate se vor folosì sumele lăsate la dispoziţia Academiei prin testament (100.000 lei)».

— Proiectul se iea spre cunoştinţă şi se aprobă.

D-l I. SIMIONESCU citeşte şi următorul proiect de *Regulament pentru fondul Ecaterina Bolintineanu:*

«*Art. 1.* Din venitul anual se vor scădeà sumele corespunzătoare ca la toate legatele, conform Statutelor Academiei.

«Art. *2.* Din venitul net se va formà un premiu anual care se va decernà alternativ celor mai bune publicaţiuni tipărite asupra Educaţiei sau asupra ştiinţei dreptului.

«*Art. 3.* Premiul lucrărilor de Educaţie se va decerne de Secţia Literară, cel asupra lucrărilor de drept de Secţia Istorică. Pe lângă lucrările premiate, orice membru al Secţiei poate propune motivat şi alte

lucrări spre premiare decât acele prezentate, cu condiția ca să fie tipărite în anul corespunzător termenului de premiare.

«*Art. 4.* Când într'un an nu se va da premiul, suma aferentă nu se va capitalizà și cu ea se va majorà premiul următor».

— Proiectul se iea spre cunoștință și se aprobă.

ȘEDINȚA GENERALĂ

8 IUNIE 1927

Președința d-lui EM. RACOVIȚĂ.

Dela d-l Dr. A. Urbeanu, din Capitală, se primește un memoriu în care se tratează problema insuficienții științii alimentației și se indică considerațiile biologice pentru reformarea acestei științe, pentru ca preceptele ei să fie completate cu principiile dictate de doctrina materiei minerale.

— Se trimite la Secțiunea Științifică.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ arată că mai mulți colegi din provincie i-au atras atențiunea că diurna de 600 lei este mică față de cerințele de întreținere în Capitală. Făcându-se calculul sumelor rezervate pentru diurne, s'a constatat că ele sunt suficiente pentru ridicarea diurnei fie la 800, fie la 1000 lei. D-sa roagă să se facă propuneri, știut fiind că în fiecare an plenul și-a fixat diurna pentru ședințele de sesiune.

D-l ANDREI RĂDULESCU, ținând seamă, pe deoparte, de scumpetea întreținerii în Capitală, pe de altă parte, de considerația că nu trebuie să se ceară sacrificii prea mari colegilor cari vin din provincie, propune ca să se fixeze o diurnă de 1000 lei pentru ședințele actualei sesiuni.

D-l I. NISTOR crede că trebuie urcată și diurna colegilor din București, cari lucrează mai des și deci mai mult ca cei din provincie în cursul anului academic. Propune ca diurna colegilor din Capitală să se urce dela 300 la 500 lei.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ pune la vot propunerea ca pentru timpul sesiunii generale din acest an, diurna pentru colegii din provincie să fie de 1000 lei, iar pentru cei din București de 500 lei.

— Propunerea se aprobă cu unanimitate.

D-l I. BIANU comunică procesul verbal al Secțiunii Literare, din 8 Iunie c., prin care se iau următoarele hotărîri:

«Secțiunea alege în comisiunea pentru examinarea manuscriptelor ce se vor prezentà la concursul premiului *Adamachi* din 1928 despre subiectul: *Activitatea și ideile lui Gheorghe Barit* pe d-nii I. Bianu, G. Bogdan-Duică, S. Pușcariu.

«Pentru premiul *Toncoviceanu* de 1000 lei din 1928 se decide a se pune la concurs subiectul: «Indrumări şi chestionar pentru monografia linguistică sau etnografică a unei comune».

«Monografiile linguistice, etnografice şi folcloristice asupra comunelor noastre rurale vor aduce cele mai mari foloase ştiinţei româneşti dacă vor fi făcute metodic şi cu pricepere. Dorul de a da aceste contribuţii nu lipseşte, dar încercările ce s'au făcut până acuma, cu excepţia câtorva cazuri, dovedesc o mare desorientare cu privire la metodul de strângere a materialului şi la prepararea lui. Autorii de asemenea monografii, fiind în cea mai mare parte diletanţi, au nevoie de o îndrumare asupra felului cum trebue să-şi alcătuiască lucrarea şi de chestionare precise, cari să limiteze obiectul cercetării, pentru ca să poată insistà mai bine asupra unor anumite chestiuni de urmărit.

«Lucrarea premiată de Academia Română va cuprinde în introducere sfaturi practice şi îndrumări metodice asupra felului cum trebuie făcute anchetele pe teren şi cum trebue strâns şi prelucrat materialul. Se va da apoi un chestionar bogat, însă nu prea vast, linguistic sau etnografic. Chestionarul acesta trebue să cuprindă o parte de întrebări, la care se pot obţine răspunsuri pe tot cuprinsul ţării şi o parte specială care să ţină seamă de anumite ocupaţiuni (păstorit, pescărie, plutărit, băieşit, etc.) care se practică numai în anumite regiuni şi care vor fi chestionate numai în acestea. Chestionarul linguistic va cuprinde şi Toponimia şi Onomastica. Pentru monografiile etnografice se vor da îndrumări asupra fotografiilor, desenelor sau schiţelor ce trebue făcute.

«O scurtă privire asupra încercărilor făcute pe acest teren la noi şi la alte popoare va servì ca indicator bibliografic».

«Se aprobă propunerea d-lui *S. Puşcariu* de a se tipărì în publicaţiunea «Din vieaţa poporului român», culegerea de *Folklor* din judeţul Vâlcea de G. F. Ceauşanu, G. Fira şi C. M. Popescu, după ce manuscriptul va fi revizuit de autori după indicaţiile date în raportul d-sale.

«Se decide a se tipărì în aceeaş publicaţiune următoarele două culegeri: «Din Folklorul judeţului Buzău» de Georgescu-Tistu «Poveşti şi legende» adunate de Alexandru Vasiliu, învăţător din Tătăraşi (Suceava) lucrare recomandată prin raportul regretatului V. Bogrea şi «Glosar de cuvinte regionale» de Şt. Paşca, după recomandarea d-lui S. Puşcariu.

«Pentru Comisia premiului Năsturel din 1928 sunt aleşi d-nii G. Bogdan-Duică, St. Ciobanu, G. Murnu, S. Puşcariu.

«Secţiunea îşi formează biuroul pentru anul 1927—28, realegând preşedinte pe d-l I. C. Negruzi şi vicepreşedinte pe d-l C. Rădulescu-Motru».

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică următorul proces-verbal al Secţiunii Istorice din 7 Iunie:

«La ordinea zilei a fost *chestiunea premiilor*.

«I. *Premiul Statului Gheorghe Asachi de 50.000 lei*.

«In urma cetirii rapoartelor asupra lucrărilor prezentate şi a discuţiunilor urmate s'a hotărît ca premiul să fie împărţit şi acordat în modul următor:

«*a)* Lei *25.000* d-lui *Const. Kiriţescu* pentru lucrarea: «Istoria răsboiului pentru întregirea României».

«*b)* Lei *10.000* d-lui *Gh. Fotino* pentru lucrarea: «Contribution à l'étude des origines de l'ancien Droit coutumier roumain. Un chapitre de l'histoire de la propriété au moyen âge».

«*c)* Lei *6000* d-lui *George P. Docan*: «Studii de Drept civil comparat. Legislaţia ungară şi austriacă din Transilvania în comparaţie cu legislaţia română».

«*d)* Lei *5000* d-lui *Henric Stahl* pentru lucrarea: «Grafologia şi expertizele în scrieri.

«*e)* Lei *4000* d-lui *lt.-col. Laurenţiu Bărzotescu* pentru lucrarea: O amintire. Operaţiile iniţiale din Dobrogea în 1916».

II. *Premiul Statului Gh. Asachi de 10.000 lei.*

«După ce au fost ascultate rapoartele asupra lucrărilor prezentate şi în urma discuţiunilor, s'a hotărît ca dintre lucrările prezentate la acest premiu să fie premiate:

«*a)* Lucrarea d-lui *general Radu Rosetti*: «Partea luată de armata română în războiul din 1877—78» şi

«*b)* Lucrarea d-lui I. *Mateiu:* «Contribuţiuni la Istoria Dreptului bisericesc. Dreptul bisericesc de Stat în România întregită. Regimul general al Cultelor».

«Fiecăruia i s'a acordat *câte 5000 lei.*

«III. Premiul *Grigore C. Angelescu de 4000 lei.*

«După cetirea rapoartelor şi în urma discuţiunilor. s'a hotărît ca acest premiu să fie acordat lucrării: *Câmpulungul Muscelului istoric şi legendar de C. Rădulescu-Codin.*

IV. *Premiul Demostene Constantinide de 4000 lei.*

«După ce au fost cetite rapoartele s'a hotărît, în urma discuţiunilor, ca premiul să fie acordat d-lui dr. *Ch. Laugier* pentru lucrarea: *Contribuţiuni la etnografia medicală a Olteniei.*

«V. In ceeace priveşte premiul Hagi-Vasile, de 5000 lei, s'a hotărît să nu se acorde acest premiu lucrării prezentate».

D-l ANDREI RĂDULESCU aminteşte că defuncta Elena Dalles a testat Academiei un imobil în Bucureşti (str. I. C. Brătianu No. 12), cu destinaţia ca din fondurile ce se vor căpătà dela exproprierea hotărîtă de Primăria Capitalei să se construiască un local cu săli de conferinţe, de teatru, de expoziţii, etc. Primăria a decis exproprierea întregului imobil, fără a se constatà nevoia acestei măsuri şi deaceea Academia a chemat-o în judecată. Procesul este încă în curs. De acum un an însă Primăria ne-a făcut propunerea de a convenì ca să ne dea în schimbul părţii expropriate terenuri dela proprietarii vecini expropriaţi, rămânînd să ni se plătească în bani restul de 370 m.p. pentru care n'are ce ne oferì în schimb. Propunerea a fost repetată şi în cursul acestui an, cu condiţia ca diferenţa de 370 m.p. să nu ni se mai plătească faţă de poziţia de faţadă ce se crează proprietăţii noastre. S'a atras atenţia Primăriei că pentru a se ajunge la o hotărîre definitivă trebuie ca ea să intre mai întâiu în stăpânirea proprietăţilor ce ni le oferă dela vecini. Aşadar, în starea actuală a lucrurilor, nu putem luà nici o hotărîre asupra convenţiunii

propuse de Primărie. După elementele de prețuire a terenurilor adunate de Academie, reese că s'ar luà ca preț al exproprierii suma de 15—16 milioane lei, cu care, desigur, nu s'ar puteà întemeià fundația voită de testatoare. Ea se va puteà însă întemeià dacă schimbul propus de Primărie se va puteà face. In vederea construcției localului ne-au, venit unele propuneri, printre cari și una din partea d-lui Victor Eftimiu, care arată că o societate străină de construcții s'ar obligà să construiască în condițiuni deocamdată vag fixate. Propunerea, desigur, nu poate fi supusă discuției, dar se poate luà act de ea, deoarece indică o bună perspectivă.

— Se iea act de arătările d-lui Andrei Rădulescu.

In conformitate cu Art. 15 din Statute, se procede la alegerea Biuroului Academiei pentru anul 1927—28.

Se procede la alegerea Președintelui Academiei pentru anul 1927 — 28.

Alegerea se face prin vot secret și se obține următorul rezultat:

Din totalul de 26 voturi, d-l Em. Racoviță întrunește 16 voturi, d-l N. Iorga 6 voturi și d-l Dr. G. Marinescu 2 voturi, fiind și 1 vot alb și 1 abținere.

— Se proclamă ales Președinte al Academiei d-l *Em. Racoviță*, care a întrunit majoritate de voturi.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ mulțumește călduros plenului pentru noua perioadă de încredere ce i-a acordat.

Se procede la alegerea de vicepreședinți pentru anul 1927—28.

— Se realeg, pentru Secțiunea Literară d-l I. C. Negruzzi, întrunind, din totalul de 24 voturi exprimate și 1 abținere, 16 voturi; pentru Secțiunea Istorică d-l Andrei Rădulescu, întrunind 17 voturi; pentru Secțiunea Științifică d-l Dr. G. Marinescu, întrunind 18 voturi.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ proclamă aleși Vicepreședinți ai Academiei pe d-nii *I. C. Negruzzi*, *Andrei Rădulescu* și *Dr. G. Marinescu.*

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ aduce aminte că într'o ședință anterioară s'a decis ca o delegație a Academiei să meargă în audiență la fostul Prim Ministru, d-l General Al. Averescu, spre a i se cere cele 5 milioane promise și a-i expune starea financiară a Academiei. S'a cerut audiența, dar nu s'a primit răspunsul. Azi am trimis o cerere de audiență similară la actualul Prim Ministru, d-l Barbu Știrbey. Ni s'a răspuns că mâine la ora 12 vom fi primiți. Tot azi de dimineață d-l Președinte Em. Racoviță cu d-l I. Bianu au avut o întrevedere cu d-l Ministru de Finanțe, căruia i-a înfățișat ordinul de plată pentru cele 5 milioane și Jurnalul Consiliului de Miniștri fără semnături, așà cum ni-l lăsase fostul subsecretar de Stat, d-l Manoilescu. D-l Ministru și-a luat sarcina de a face un alt Jurnal și de a ne da mâine un răspuns în această privință. Așadar milioanele promise ne vor fi plătite. Pesimismul arătat de unii colegi în această privință a fost poate datorit unei greșite înțelegeri a demersurilor făcute de noi pe lângă fostul ministru, d-l Ioan Lăpedatu, — care, totuș, în repețite rânduri ne dăduse asigurări că suma va fi achitată îndată ce vor fi disponibilități. Vom acoperì cu acele 5 mi-

lioane deficitele şi ne vom îngrijì a ne asigurà viitorul, stăruind ca acele milioane să devină anuale.

D-l SEXTIL PUŞCARIU comunică următorul raport al d-sale către comisiunea Dicţionarului Academiei:

«*Onorată Comisiune*,

«In anul expirat redactarea Dicţionarului a continuat cu vechii redactori, afară de d-l Iorgu Iordan, care a cerut să fie desărcinat de această lucrare, iar dela 1 Ianuarie 1927 încoace cu nouii redactori d-nii C. Diculescu, I. Chinezu, I. Gherghel şi I. Costea. O mare parte din timp a fost consacrată pentru pregătirea acestor puteri nouă în lexicografie. Incepându-se şi tipărirea, vechii colaboratori au lucrat mai ales la completarea materialului redactat cu partea de neologisme, care nu fusese redactată. Ajutoarele vechi şi cele nouă au extras fişe, au făcut controlul citaţiilor, au completat extrasele prea sumare şi au aranjat fişele după alfabet.

«In *redacţia primă* au fost terminate următoarele cuvinte.

«*C. Lacea:* casia-cimbală. ciocolată-citric, ciuciulete-ciucure;

«*N. Drăganu:* ciment-cintură, clac-cocon, ciocă-cocon (cuvinte vechi);

«*C. Diculescu:* corcan-cormană;

«*I. Chinezu:* concludent-conflux;

«*I. Gherghel:* coloană-cominatoriu;

«*I. Costea:* coperemânt-coraslă;

«*Th. Capidan:* impenetrabil informa;

«*A. Procopovici:* însdrăvenì-însoţì.

«In *redacţia definitivă* au fost lucrate neologismele casia-cinegetic, igienă-import şi toate cuvintele chic-cincizeci şi concludent-conflux.

«*Tiparul* a ajuns pentru volumul I la cuvântul *cât* iar pentru volumul II la *iarbă*».

D-l SEXTIL PUŞCARIU comunică şi următoarele hotărîri ale Comisiunii Dicţionarului, luate în urma ascultării raportului d-sale, supunându-le aprobării plenului:

«Comisiunea Dicţionarului, ascultând raportul d-lui S. Puşcariu, hotăreşte:

1. Până ce donaţiunea făgăduită de guvern nu va fi încasată, redactarea dicţionarului şi remunerarea colaboratorilor încetează (cu ziua de 31 August 1927).

«2. Toate sumele disponibile se vor întrebuinţà pentru tipărirea părţii redactate. Sub «tipărire» se înţeleg cheltuelile de tipar precum şi remuneraţia — pe coală — pentru supravegherea tiparului.

«3. Indată ce suma făgăduită de guvern se va încasà, lucrarea Dicţionarului va fi reluată în condiţiile aprobate în sesiunea trecută (cf. Analele Ac. Rom. pag. 160—161) cu putere retroactivă dela 1 Ianuarie 1927.

«4. Fascicolele noui vor fi tot de 5 coale, iar prețul se stabilește la 150 lei de fascicolă».

— Se iea spre cunoștință și se aprobă hotărîrile Comisiunii Dicționarului.

La ordinea zilei fiind discuția și votarea bugetului, d-l ANDREI RĂDULESCU dă cetire următorului proiect de buget pe anul 1928:

«*Domnilor Colegi*,

«Am onoare a vă supune proiectul de buget pentru anul viitor 1928: bugetul este format din 2 părți:

«A. Academia,

«B. Biblioteca.

«A. *Academia.*

«După cum veți vedeà din proiectul alăturat, veniturile sunt aproape aceleași ca și în 1927;

«1. Cheltuelile generale obișnuite ale Academiei sunt prevăzute aproape cu aceleași sume ca și în anul 1927.

«2. Pentru îmbunătățirea situației funcționarilor Academiei, având în vedere scumpetea crescândă din zi în zi și în măsura fondurilor ce avem, am prevăzut o sporire de scumpete încă cu 40% peste cea din trecut de 60%. Acest spor se va da, ca și în trecut, numai la ceeace primesc efectiv funcționarii afară de chirie.

«De altă parte, deoarece legea nouă a chiriilor s'a votat cu o sporire de chirie peste ce a fost în trecut, am prevăzut și noi o sporire cu încă odată salariul regulamentar, deci pe viitor funcționarii vor primì chirie de 6 ori salariul în loc de 5 ori cum primesc azi.

«3. S'a prevăzut ca fond pentru tipărituri suma de lei 120,000, pentru fiecare secție iar din fondul disponibil câte lei 200.000, astfel fiecare secție va aveà pentru acest scop câte lei 320.000, plus sumele ce vor mai rămâneà disponibile cu încheierea anului 1927.

«4. Pentru Dicționarul limbii române s'a prevăzut afară de subvenția dela Stat de lei 212.500, și venitul fondului Regele Carol I de lei 28.172,05 deci în total lei 240.672,05, iar cheltuelile numai pentru plata remunerărilor pentru colaboratori sunt de lei 384.000, deci cu încheierea bugetului 1928 va fi un deficit de lei 143.327, 95.

«Trebuește să menționăm acì că cu încheierea anului 1927 Dicționarul va aveà probabil următoarele sume disponibile:

«Din buget lei 430.661,65 iar din vânzarea Dicționarului, depuși la Banca Românească lei 126.920 în total lei 557.581,65.

B. *Biblioteca.*

«Venituri din subvențiuni . .	lei	1.250.000,—
«Cheltueli.	»	3.526.994,60

«Cifra aceasta a cheltuelilor se explică prin aceea că și acì s'au mărit salariile după aceleași norme din bugetul Academiei.

«Deficitul pentru bugetul acesta (1928) este de lei 2.276.994,60.

«Trebueşte să arătăm că bugetele Bibliotecii pe ultimii 2 ani s'au votat cu deficite și anume:

«In 1926 cu	lei	778.483.30		
» 1927 »	»	1.725.334,60	lei	2.503.817,90
la care adăugându-se și deficitul pe 1928			»	2.276.994,60
rezultă un deficit la 31 Decemvrie 1928 de			lei	4.780.812,50

«Acest deficit a provenit din cauză că nu s'au dat Academiei fondurile promise de Guvern.

«Celelalte fonduri ale Academiei, unele sunt cu cheltueli anuale iar altele cu cheltueli periodice, așà că venitul lor după prelevările cuvenite Academiei se cheltuește pentru ceeace au lăsat testatorii.

«Trebueşte să arătăm că 2 din aceste fonduri au situaţia grea din cauză şcoalelor ce sunt obligate a întreține, adică:

«*Fondul Agarici*. Şcoala dela Moara Grecilor, care și în anul acesta veniturile nu pot acoperì cheltuelile şi prezintă un deficit de	lei	316.863,—
la care adăugându-se deficitele din trecut provenite din cauza anilor secetoși de	»	955.487,20
Totalul deficitului	lei	1.272.350,20
«*Fondul Tache P. Anastassiu*. Şcoala dela Ţigănești în bugetul actual se încheie cu un deficit de . . .	lei	131.755,10
la care adăugându-se și deficitele provenite din anii trecuți din aceleași motive arătate la Fondul Agarici	»	1.336.192,20
Totalul deficitului	lei	1.467.947.30

«Insă să sperăm în acoperirea acestui deficit cât mai curând din cauză că agricultura în anul curent promite foarte mult în urma ploilor ce au fost la timp.

«Orice alte lămuriri, cu privire la buget, sau actele necesare pentru cercetarea lui, vă pot fi puse la dispoziție de către Direcțiunea Contabilității.

«Prezentându-vă acest proiect, vă rugăm să binevoiți a-l cercetà și a face observațiunile ce veți crede utile pentru îndreptarea situațiunii financiare, în special Bibliotecă și Fondurile Agarici și Tache P. Anastassiu.

RECAPITULAŢIA DEFICITULUI

«I. *Bugetul Bibliotecei* deficit din 1926	lei	778.483.30

Report:		778.483.30		
«Idem, deficit din 1927 . . .	lei	1.725.334,60	lei	2.503.817,90
se adaugă deficitul prin votarea bugetului 1928 . . .			»	2.276.994,60
Totalul deficitului Bibliotecii			lei	4.780.812,50
«II. *Fondul Agarici*, cu şcoala de agricultură dela Moara Grecilor, deficit din anii trecuţi	lei	955.487,20		
» cu votarea bugetului 1928	»	316.863,—	»	1.272.350,20
«III. *Fondul Tache P. Anastassiu* cu şcoala de agricultură dela Ţigăneşti, deficit din anii trecuţi . .	lei	1.336.192.20		
deficit cu votarea bugetului 1928 .	»	131.755.10	»	1.467.947,30
Deficitul total la 31 Decemvrie 1928			lei	7.521.110,—

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ lămureşte că deficitul de 7 milioane va fi acoperit cu cele 5 milioane ce vom primì dela Stat şi cu cele 2 milioane ce ne-au fost repartizate pentru acest an de Comisiunea pentru distribuţia taxelor pe spectacole, în care suntem reprezentaţi de colegul nostru d-l Al. Lăpedatu. Vom aveà apoi un an pentru a căutà a ne asigurà viitorul. Situaţia şcolilor întreţinute de Academie e, precum se ştie, grea, pentrucă fondurile lor proprii sunt neîndestulătoare să le procure întreţinerea chiar când sunt ani agricoli buni. Deaceea am cerut Ministerului de Domenii mărirea subvenţiei pentru cele două şcoli şi tot deaceea căutăm a convenì cu Ministerul să plătească personalul lor. Ministerului i-ar convenì ca să încadreze acest personal în rândurile personalului didactic al Ministerului. S'a făcut calculul sumei ce ar urmà să dea Ministerul pentru întreţinerea şcolilor. Suma s'ar ridicà la un milion, pe care Ministerul n'ar putea-o da decât în 1928, înscriind-o în buget. Din acea sumă ar mai rămâne o parte şi pentru ameliorări, după deducerea cotei cuvenite personalului.

D-l Dr. Gr. ANTIPA zice că, dacă judecăm bugetul în lumina nevoilor Academiei, e un buget de totală lipsă, pentrucă el nu e în stare a acoperì cheltuelile pentru lucrările unei Academii. Dacă-l judecăm după venituri bugetul e o totală decădere, fiind bazat pe deficite cari se acumulează din an în an. Trebuie să ne gândim la măsuri serioase care să rezolve situaţia materială a Academiei pentru totdeauna. D-sa a întocmit un memoriu spre a fi prezentat Guvernului. D-sa dă cetire acestui memoriu.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ zice că s'a cerut în dese rânduri să ne arătăm durerile noastre, dându-le publicităţii. Crede că memoriul întocmit de d-l Dr. Gr. Antipa să fie dat publicităţii şi să ne servim de el pe lângă guvern.

D-l DIM. GUSTI crede că e potrivit a se trece în memoriu şi argumentul că în alte ţări ca Italia, Grecia, Prusia, Academiile sunt sprijinite larg de Stat, fiind considerate ca exponente ale politicei naţionale. Să se accentueze în acelaş timp că e nevoie de o bibliotecă mare ştiinţifică în România Mare, în care specialiştii să-şi găsească materialul indispensabil.

D-l N. VASILESCU-KARPEN suggeră ca din memoriu să se vadă şi starea dinainte de răsboiu a Academiei şi că în alte ţări Academiile sunt subvenţionate, iar nu spoliate ca la noi.

D-l I. BIANU e de părere ca expunerea d-lui Antipa să se tipărească în Anale alături de buget. Arată apoi că rolul Academiei şi nevoile ei ca Instituţie sunt prea puţin înţelese atât de Guverne cât şi de public; că Academia şi-a luat din zelul ei o sarcină care nu erà în atribuţiile ei arătate prin legea de înfiinţare dela 1879, aceea de a creà şi face din Biblioteca ei o bibliotecă publică, — pornind dela constatarea că în ţară nu există o asemenea bibliotecă şi că Statul nu o putuse face. In prezent Biblioteca noastră este Bibliotecă centrală de Stat şi prin urmare va trebuì să se înţeleagă că e nevoie să i se dea mijloacele de întreţinere şi de desvoltare. D-sa e convins că vom ajunge să avem acele mijloace. Dar problema cea mare este localul pentru colecţiunile ei. unice pe glob pentru desvoltarea culturii noastre.

D-l Dr. G. MARINESCU e de părere să luminăm opinia publică şi pe guvernanţi asupra stării financiare a Academiei, arătând în memoriul propus de d-l Dr. Gr. Antipa că ţara noastră este inferioară în mijloacele ei de cultură faţă de multe ţări mai mici decât a noastră. Să se intervină la Guvern spre a aduce o lege care să asigure permanent starea financiară a Academiei.

D-l G. ŢIŢEICA propune să se aleagă o Comisiune care se completeze memoriul d-lui dr. Gr. Antipa spre a şi-l însuşì Academia.

— Propunerea se aprobă şi se aleg d-nii: *dr. Gr. Antipa*, *D. Gusti*, *G. Ţiţeica* şi *I. Bianu*.

D-l I. SIMIONESCU suggeră ca în memoriu să se arate comorile culturale ale Academiei şi pericolul în care se găseşte cultura noastră de a nu puteà profità de ele, — biblioteca noastră fiind nevoiţi s'o închidem din cauza lipsei de mijloace. D-sa e chiar de părere să se treacă la faptul închiderii Bibliotecii, pentrucă numai aşà presa şi intelectualii ar naşte un ecou reprobativ faţă de cei chemaţi s'o asigure. Să decretăm că la toamnă închidem Biblioteca.

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că propunerea de a se aduce completări memoriului d-lui dr. Antipa e bună. Roagă să se adauge în memoriu că studiile juridice lipsesc cu desăvârşire în Biblioteca noastră. Socoteşte ca Academia să-şi publice un extras din buget în «Monitorul Oficial» şi aşà să se facă şi în viitor. D-sa apelează la toţi colegii să depună mai mult zel pentru Academie. Dacă colegii parlamentari ar fi ridicat tare chestiunea Academiei în Parlament, desigur că s'ar fi obţinut îmbunătăţirile de cari avem nevoie. Se pune întrebarea, ce vom face dacă nu vom obţine sumele dela Stat? D-sa crede că în acest caz va trebuì să închidem Biblioteca.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ, încheind discuţia, face din partea Biuroului următoarele două propuneri:

1. Să se mărească diurna secretarului de ședințe dela 500 lei actuali la 1000 lei pe lună, — sporire motivată de schimbarea orarului ședințelor, care va reclamà secretarului ore de muncă seara; sporul se va da din fondul diurnelor, începând cu actuala sesiune.

2. Sporul de încă 40% la salariile ce se primesc efectiv de funcționarii și oamenii de serviciu ai Academiei, și sporirea chiriei anuale a funcționarilor și oamenilor de serviciu cu încă o leafă bugetară, — ambele prevăzute în bugetul pe 1928, — să se dea cu începere dela 1 Iulie curent. Se motivează această propunere prin starea grea a funcționarilor și se arată că există suma pentru acoperirea plusului cancelariei, iar acea pentru acoperirea plusului Bibliotecii se va luà din banii ce se vor încassà dela Stat.

— Punându-se la vot ambele propuneri, se aprobă cu unanimitate.

D-l dr. Gr. Antipa propune să se voteze luarea în considerare a bugetului.

— Se votează cu unanimitate luarea în considerare a bugetului pentru exercițiul 1928, urmând ca în ședința de mâine să se voteze bugetul.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

9 IUNIE 1927

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ, deschizând ședința, zice:

S'au împlinit o jumătate de secol dela înfăptuirea marilor evenimente care-au făcut din români un popor independent și un factor important în societatea Statelor libere.

In toate sufletele românești și-a găsit ecou această aniversare a independenții și Academia, vistiernica comorilor sufletești ale neamului, s'a asociat, firește, la această pioasă comemorare.

In sesiunea generală din anul trecut a decis publicarea unei istorii a evenimentelor din 1877 și ținerea unei ședințe solemne ce deschidem acum.

Colegul Iorga a fost însărcinat cu redactarea acelei cronici a amintirii noastre sub forma unei cărți menite să prezinte cetitorului în trăsături largi înlănțuirea evenimentelor și sinteza cercetărilor istorice recente asupra acestui măreț eveniment. Despre interesul acestei opere, ce va apărea în curând, v'ați putut da seamă într'o ședință publică recentă, când colegul Iorga v'a cetit un fragment ce a fost ascultat de auditoriu cu mare însuflețire. Astăzi sunteți rugați să vă asociați cu noi, la împărtășirea solemnă și pioasă a recunoștinții ce datorim acelora ce au făurit cu priceperea și cu sângele lor acele mari evenimente din care poporul nostru a tras așà de măreț folos.

Trei mari întâmplări contemporane ne-au ridicat din prăpastia sorții rele și ne-au permis să ne așezăm, de-acum pe veci, în hotarele spiței, limbei și legii noastre și sub zodia sorții bune: Unirea principatelor, răsboiul independenții, și răsboiul de întregire a neamului. Slăvite fie

aceste trei etape istorice ce au făcut din noi o naţie liberă şi independentă, slăvită fie glorioasa treime de conducători ai energiilor naţionale, Cuza, Carol şi Ferdinand sub oblăduirea cărora s'a clădit treptat dar până la desăvârşire a noastră Românie Mare.

Mulţumind celor trei colegi ce şi-au luat însărcinarea de a ne vorbi astăzi despre acel memorabil trecut, dau întâiu cuvântul colegului Iorga care îşi propune să ne informeze despre: *Mărturii străine despre România din 1877.*

D-l N. IORGA face comunicare cu titlul: *Mărturii străine despre România din 1877.*

D-l I. NISTOR face comunicare despre *Răsunetul răsboiului din 1877 în Bucovina şi Basarabia.*

D-l G. BOGDAN-DUICĂ face comunicare despre *Influenţa răsboiului din 1877 în Transilvania.*

D-l dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secţiunii Ştiinţifice din 9 Iunie, prin care se realege d-l general Gr. Crăinicianu ca preşedinte al Secţiunii şi d-l N. Vasilescu-Karpen ca vicepreşedinte.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică următoarele hotărîri ale *Comisiunii Premiului Năsturel*:

1. Se acordă *Premiul Năsturel*, de 4.000 lei, d-lui Maior Andrei Nasta pentru «Răsboiul Mondial 1914-1918»;
2. Se premiază cu *Premiul didactic Dimitrie Bârzeanu*, de 1.500 lei, scrierea «Pedologie» de d-l D. Teodosiu.

Secţiunea alege în Comisiunea Năsturel din 1928 pe d-nii *G. Ţiţeica, D. Voinov, Gr. Antipa* şi *P. Bogdan.*

ŞEDINŢA GENERALĂ SOLEMNĂ

10 IUNIE 1927

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ, deschizând şedinţa intimă pentru votarea bugetului, aduce mai întâiu la cunoştinţă plenului că d-nii I. Inculeţ şi I. Al. Brătescu-Voineşti au făcut un demers la Ministerul Comunicaţiilor pentru a se da membrilor activi ai Academiei permise permanente pe C. F. R. D-l Ministru al Comunicaţiilor a primit cu simpatie demersul colegilor noştri şi le-a cerut ca Academia să intervină prin adresă care să fie supusă Comisiunii speciale însărcinată cu emiterea permiselor permanente. Colegul nostru d-l I. Inculeţ a arătat d-lui Ministru al Comunicaţiilor că o mare parte din membrii Academiei posedă permise permanente pe C. F. R., în diferite calităţi prevăzute în Regulamentul C. F. R., dar a stăruit totuş ca să se adopte principiul de a se dispune acordarea de permanente în genere membrilor Academiei.

D-l Președinte *EM. RACOVIȚĂ* mulțumește călduros d-lor I. Inculeț și I. Al. Brătescu-Voinești pentru colegialul interes manifestat prin acest demers.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ amintește că în ultimele trei ședințe s'a discutat în amănunte atât gestiunea cât și proiectul de buget ale Academiei. In ședința de ieri proiectul de buget a fost luat în considerare. Deficitele cu care s'a încheiat bugetul vor fi acoperite din cele 5 milioane ce se vor încassà dela Stat, iar chestiunea viitorului financiar al Academiei o vom studià în cursul anului care se deschide.

D-l I. NISTOR reià propunerea făcută în anul trecut de mai mulți membri de a se sporì diurna pentru ședințele ordinare dela 300 actuali la 400 lei de ședință fie pentru membrii din Capitală, fie pentru cei veniți din provincie, fără deosebire. Deoarece fonduri există, roagă plenul să iea în considerare această necesitate și să voteze propunerea.

— Se pune la vot propunerea de a se sporì la 400 lei diurna pentru ședințele ordinare și se aprobă cu unanimitate.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ, în urma explicațiunilor date mai sus, supune aprobării plenului proiectul de buget luat în ședința de ieri în considerare.

— Se votează cu unanimitate proiectul de buget pentru exercițiul bugetar 1928.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, arată că este nevoie ca plenul să dea vot Delegațiunii să folosească cele 5 milioane care se vor încassà dela Stat la acoperirea deficitelor de 4.795.497 lei constatate la bugetele Bibliotecii și Școlilor pe anul 1926-1927.

— Luându-se în considerare arătarea d-lui A. Rădulescu, plenul autoriză Delegațiunea ca suma de 5 milioane lei ce se va încassà dela Stat s'o întrebuințeze la acoperirea deficitelor de lei 4.795.497 constatate pe anul 1926—27.

Se procede la alegerea Comisiunii bugetare pentru anul 1928.

— Se realeg d-nii: *Dr. Gr. Antipa*, *I. Bianu*, *I. C. Negruzzi*, *V. Pârvan* și *G. Țițeica*.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ semnalează cu mare plăcere prezența d-lui Prof. Ioan Ciurea, nou ales membru corespondent al Academiei la Secțiunea Științifică și a d-lui General Radu Rosetti, membru corespondent la Secțiunea Istorică. D-sa le urează bun sosit în mijlocul colegilor de cari sunt primiți cu bucurie, și îi invită să iea o cât mai multă parte la lucrările Academiei.

D-l Profesor **I. Ciurea** își exprimă marea recunoștință către Academie pentru cinstea și încrederea ce i-a acordat alegându-l membru corespondent și roagă pe colegii Domniei-Sale să primească viile sale mulțumiri pentru această alegere.

D-l General **Radu Rosetti** zice că cinstea ce Academia i-a făcut alegându-l membru corespondent este cu mult prea mare față de puținul lucru realizat de D-sa în domeniul istoriei militare. Chemarea în Academie îl va îndemnà a merge și mai stăruitor pe drumul cercetărilor abià începute și a căutà să aducă recompensarea cuvenită marei încrederi arătate de Academie. Pentru această încredere aduce cele mai vii mulțumiri.

Se procede la proclamarea premiilor.

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ zice:

«Una din misiunile Academiei noastre este de a încurajà și sprijinì mișcarea culturală românească fie prin acordarea de premii, fie prin darea de subvențiuni, mijloace destinate a promovà și a pune în lumină operile literare și științifice de reală valoare. Ziua de azi ne permite să prețuim valoarea recoltei strânsă din lanul cultural în decursul unui an; cultura românească își publică azi oarecum bilanțul muncii sale anuale. De sigur, nu Academia poate aveà pretenția că prin ciurul ei s'a cernut toată recolta culturii românești, dar e destul să constatăm că o foarte mare parte din producția intelectuală românească s'a realizat în contact cu Academia sau chiar sub controlul ei. Și această parte este suficientă pentru a ne da o clară imagine despre cât a muncit și a produs geniul românesc în cursul unui an. Pur statistic situația premiilor noastre se prezintă astfel: în bugetul Academiei s'a destinat pentru premii suma de 237.054 lei, din care 80.000 lei pentru premiarea lucrărilor publicate, repartizați pe premii astfel: 4.000 lei pentru scrieri cu conținut de orice natură și 1.500 lei pentru scrieri didactice; trei premii pentru scrieri literare de câte 50.000, 10.000 și 5.000 lei; cinci premii pentru scrieri istorice, de câte 50.000, 10.000, 5.000 lei, două fiind de câte 4.000 lei. La concursul acestor premii s'au prezentat 81 de scrieri, din cari 17 au obținut distincțiunile ce se vor enunțà îndată.

«A spune totuș că suntem mulțumiți de numărul concurenților ar fi exagerat. Acel număr ar fi putut fi de sigur, mult mai mare, dacă valoarea materială a celor mai multe din premiile Academiei n'ar fi scăzut paralel cu deprecierea leului nostru. Ceeace concurenții au urmărit, totuș, a fost nu atât recompensa materială a muncii lor, cât aprecierea noastră și resfrângerea morală revărsată asupra scrierilor lor din această apreciere.

«Dacă la premiile pentru publicațiuni, latura economică nu joacă un mare rol, la premiile cu subiecte fixate de Academie ea are un rol de o importanță cu totul alta. La tratarea acestora, de sigur, numai valoarea premiului poate incità râvna cercetătorului. Deaceea putem constatà și în acest an, ca și în anii precedenți, că numărul manuscriselor tratând subiecte date de Academie este foarte redus și tinde a scădeà. Academia s'a ocupat de această serioasă problemă și a hotărît a se studià actele de fundațiune și regulamentele diferitelor premii spre a se puteà luà măsuri pentru mărirea lor în serioase proporții.

«Găsesc prilejul de a pune, în termeni poate cam revoluționari, problema eficacității premiilor. M'am îndoit întotdeauna că premiile date unor lucrări terminate și tipărite, — cu deosebire premiile pentru cercetări și studii științifice. — pot aduce tot profitul social pe care se crede în public că s'ar aduce. Dacă sumele ce se destină pentru încununarea operelor tipărite s'ar oferi ca ajutoare cercetătorilor cari își propun rezolvirea unor probleme științifice sau dacă s'ar cheltui pentru tipărirea lucrărilor, atunci aș crede în eficacitatea ajutorului dat culturii. Semnalez lacuna, existentă în toate țările dealtmintrelea, generoșilor întemeietori de fondații pe lângă Instituțiunea noastră, că nu există nici o fundație care să ajute sau să facă posibile cercetări proiectate, sau în curs, sau care să sprijine pe cercetători în publicarea rezultatelor obținute, — și le atrag atenția că râvna legitimă pe care o au de a-și perpetuà numele poate fi cel puțin tot atât de efectiv împlinită de o fundație de ajutor în sensul indicat mai sus, cât de efectiv e împlinită prin instituirea de premii, ca cele actuale.

«Să trecem acum la distribuirea premiilor date în această sesiune de Academie».

D-l General GR. CRĂINICIANU cetește următorul raport asupra scrierii *Răsboiul mondial, 1914—1918*, vol. I, de d-l Maior Andrei Nasta, scriere distinsă cu premiul Năsturel ,de 4.000 lei:

«Cartea are 360 pagini și 36 crochiuri cu mai multe schițe de plan, necolorate, confuze și puțin citețe, din cauza scumpetei tiparului. Lipsesc încă cele două planuri *generale* ale fronturilor de Vest și de Est, pe cari s'au desfășurat operațiunile de răsboiu în 1914.

«Cuprinsul cărții este împărțit în 10 Capitole: Cauzele răsboiului cu declarațiunile de răsboiu și răspunderea provocării răsboiului. Apoi: Pregătirea răsboiului, Planul de campanie (în general); Teatrul de operațiuni din Vest, Teatrul de operațiuni din Est; Teatrul de operațiuni austro-sârb; Teatrul de operațiuni dela Dardanele și din Asia Mică; Teatrul de operațiuni maritim; Teatrul de operațiuni colonial; înfine, situația generală la finele anului 1914.

«In concluzie generală, cauzele răsboiului sunt:

1. Ciocniri de interese de dominațiune politică și economică, provocate de un pangermanism nesatisfăcut.

«2. Ciocniri de interese și aspirațiuni naționale, drepte revendicări ale Franței.

«Răsboiul — zice autorul — nu este provocat de împătrita înțelegere, căci el nu reprezintă decât lupta pentru dreptul și libertatea popoarelor în fața năzuinții de dominațiune a Germaniei pe baza unui singur argument: forța...

«Germania a provocat răsboiul în 1914, precum dovedesc evenimentele...» Intre altele: Germania, imediat după asasinatul dela Serajevo, dă Austro-Ungariei asentimentul său pentru orice acțiune ar întreprinde contra Serbiei; Germania își manifestà, prin organele ei conducătoare..

nerăbdare în faţa neacţiunii Austriei; Germania asigură în câtevà rânduri Austria că-şi va îndeplinì cu sfinţenie obligaţiunile ei de alianţă şi că aşteaptă dela Austria o acţiune energică contra Serbiei; Germania nu ia nici o parte la demersurile diplomatice ale Austriei pentru a le atenuà; din contră ea garantează Austriei prietenia Bulgariei şi neutralitatea României; Germania asigurà Austria de completa ei colaborare în orice eventualitate, etc.

«Deci Germania a voit răsboiul. Ea va rămâne în faţa istoriei responsabilă de acest răsboiu, pe care l-a voit şi l-a pregătit de ani de zile, l-a provocat şi l-a împins în 1914.

«In fondul Cărţii, autorul descrie operaţiunile militare, bătăliile şi luptele pe diferitele teatre de operaţiuni în modul cel mai clar, concis, ordonat şi justificat. După fiecare operaţiune, bătălie sau luptă, autorul face *observaţiuni* şi *concluziuni* foarte judiţioase, ceeace demonstrează cunoştinţa întinsă a principiilor strategice şi tactice ale răsboiului.

«In total, cartea maiorului Nasta este bine scrisă ca limbă, ortografie şi fond ştiinţific militar, ceeace dovedeşte un studiu şi o muncă îndelungată.

«In consecinţă, merită a i se acordà premiul «*Năsturel*».

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU ceteşte următorul raport asupra lucrării *Pedologie (Studiul Copilului)*, de d-l D. Theodosiu, distinsă cu premiul didactic Dimitrie (Mitiţă) Bârzeanu, de 1.500 lei:

«Scrierea d-lui Dumitru Theodosiu, intitulată Pedologie, prezentată la concursul premiului didactic Mitiţă Bârzeanu, este o lucrare de deosebită valoare şi *o recomand fără nici o rezervă* onor. comisiunii pentru a fi premiată.

«Scrierea dă în 244 pagini 8⁰, tot ce poate interesà pe elevii şcoalelor normale şi seminariale din ştiinţa pedologiei. Limba este precisă şi corect literară; conţinutul este la înălţimea cunoştinţelor ştiinţifice din zilele noastre. Manualul d-lui Theodosiu face cinste literaturii didactice româneşti».

D-l G. MURNU ceteşte următorul raport asupra scrierii d-lui Virgil Cioflec, *Grigorescu*, distinsă cu premiul Statului Eliade Rădulescu, de 50.000 lei:

«Autorul, care ne dăduse o monografie asupra vieţii şi activităţii artistice a pictorului Luchian, de data asta ne aduce o nouă contribuţie prin acest volum, în care studiază într'un stil sobru şi substanţial şi cu o competenţă recunoscută, opera marelui nostru pictor Grigorescu şi o ilustrează cu numeroase reproduceri fotografice de o excelenţă calitativă care împreună cu luxul ediţiei face onoare casei editoare şi în genere publicisticei româneşti de după răsboiu.

«Textul ce însoţeşte materialul intuitiv e redus, ce e drept, la un număr de 37 pagini, dar el cuprinde esenţialul pentru a puteà da cetitorului o idee clară şi pozitivă asupra artistului. In deosebire de monografia

aproape exclusiv literară a lui Al. Vlahuţă, lucrarea d-lui Cioflec se menţine într'o apreciere impresionistă critică pe cât e posibil technic-artistică şi reduce literatura la strictul necesar pentru a interpretà imagina estetică răsărită din penelul fermecătorului colorist care a fost Grigorescu. El ştie să rezume date anterioare şi să emită păreri care, dacă nu pot devenì bun comun, au însă valoarea unor achiziţii întemeiate pe observaţie şi pe un studiu personal conştiincios, care nu este acela al unui simplu amator.

«Această superioritate adăugându-se la faptul regretabil că asemenea monografii necesare publicului nostru desorientat şi uneori derutat de critici incompetente, unilaterale sau subversive sunt la noi atât de rare şi în genere datorite unor diletanţi, constitue un merit suficient pentru a întâmpinà cu toată bunavoinţa această frumoasă întreprindere a autorului şi a-i decerne premiul Academiei».

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEŞTI ceteşte următorul raport asupra volumului de poezii al domnişoarei Otilia Cazimir, *Fluturi de noapte*, distins cu premiul Locot. Ion N. Iancovescu, de 10.000 lei:

«D-şoara Otilia Cazimir este o poetă de o reală valoare. Volumul cu care se prezintă la premiul Ion N. Iancovescu cuprinde bucăţi de o frumuseţe rară, din care se pot vedeà toate însuşirile, marile însuşiri ale acestei scriitoare.

«Psichologă fină, d-sa ştie să închege în versuri clare, precise şi armonioase sentimentele subtile, care licăresc în mintea sau în sufletul nostru abià cât durata unui fulger, atât de scurt timp, încât par cu neputinţă de fixat. Iubitoare profundă a frumuseţilor naturii ştie să le zugrăvească minunat, prin imagini de o claritate uimitoare. Comparaţiile d-sale sunt încântătoare!

«Pentru d-şoara Cazimir, ciorile ce se bat în serile de iarnă peste vârfurile pomilor sunt:

«Seminţe de 'ntuneric risipite
Din care creşte noaptea 'n câmp pe nesimţite».

«De-un grangure care s'a aşezat pe vârful unui ulm d-sa zice:

«Şi parc'a înflorit deodată în ulm
O floară rară, galbenă şi vie».

«Ar trebuì să citez mai toate paginile volumului. Nu o pot face. Vă rog însă să-mi daţi voie să vă cetesc una din bucăţi, bunăoară: *Pelerinaj sentimental*,

Grădina mea — grădina copilăriei mele —
Aveà odată straturi şi alei.
Pe brazde negre înfloreau pansele
Şi le stropeau pe înserat bătrânii mei
C'o stropitoare verde, smălţuită.
Erau pe-aicea flori de mărgărită
Şi micşunele cu parfum de mosc.

Grădina noastră — n'o mai recunosc...
Dar prin perdeaua de cireşi şi nuci
Mă chiamă 'n umbră casa părăsită.
S'anină încă rourasca de uluci
Şi pe cerdac se lasă, despletită.

E tot sub streşini cuibul rândunicii
Şi poate că-i aceeaş rândunică.
M'apropii cu sfială şi cu frică:
In casa asta mi-au murit bunicii.
Şi fără veste simt că 'n zîmbetul meu port
Surîsul lor, de-atâta vreme mort...

La uşa ce se vaetă prelung
Mă 'ntâmpină miros închis şi greu
Şi 'n pragul putred, din trecut, m'ajung
Nelămurite amintiri din ceeace-am fost eu.

Odăile pustii şi strâmte mi s'arată
Atât de mari cum îmi păreau odată,
Pe vremea când le măsuram, tiptil,
Cu paşi mărunţi şi şovăelnici de copil.
Erà atât de 'nalt plafonul scund,
Şi uşile erau atât de grele
Când încercam să mă ascund,
Ţinându-mi răsuflarea, după ele...

De-atâta colb ferestrele's opace.
Pe brazda 'ngustă-a picăturilor de ploaie
Pătrunde cenuşie în odaie,
In raze lungi, lumina care moare.
Şi — uite: nu mai are nici un geam
Fereastra lângă care, toamna, aşteptam
Infrigurată şi nerăbdătoare
Intâiul fulg molatec de ninsoare.

In colţ erà oglinda veche şi patrată.
In apa-i de lumină îngheţată
Puneau întotdeauna înserările târzii
Fantome plutitoare, fumurii.

Paiangenul tăcerii ţese moi
Şi diafane pânze de mătasă
Şi, răstignită pe păreţii goi,
Singurătatea stăpâneşte 'n casă.

— Cerdac sonor, aici, în viţa ta,
Intârziam în fiecare sară
Şi lemnul vechiu, sub paşii mei vibrà
Cu rezonanţe calde de vioară.

Subt treapta, ce se clătinà, plecată,
Cântà strident un greer într'o vară
(Un sfredel într'o scândură uscată...)
Şi sus, prin crengile de nuc, se rătăceà
In fiecare sară altă stea.

Şi-mi pare că, de m'aş întoarce fără veste
Ar răsărì, când s'ar deschide uşa,
Un zâmbet grav şi dulce de bunică
Doi ochi miraţi şi palizi ca brânduşa
Ş'un cuvios parfum de levănţică.

Cu glas tremurător şi uşurel,
Bunicul m'ar chemà 'ni atac la el.
Cu mâni subţiri m'ar ridicà în braţă.
Aş aşteptà să iasă din scrinul vechiu de nuc
Feliile de pâne cu dulceaţă
Şi vrafurile cărţilor cu poze
In care-aş regăsì, sub scoarţe moi de piele,
Poveştile copilăriei mele.
Şi pe divanul cu cretonul înflorit cu roze,
Aş adormì 'n iatacul cald şi bun,
In miros de gutui şi de tutun...

«Pentru toate însușirile de scriitoare a d-șoarei Cazimir. pentru valoarea bucăților cuprinse în acest volum, pentru speranțele ce suntem îndreptățiți să punem pe talentul d-sale, pentru rezistența d-sale la îndemnurile și la sgomotosul dar de sigur trecătorul succes al unei anumite şcoale actuale, care pretinde a desrobì poezia de obligația rimei, a ritmului și a sensului și însfârșit și pentru talentul de prozatoare ce d-șoara Cazimir vădește prin bucățile publicate, sub titlul din «Carnetul unei doctorese, în revista Vieața Românească, d-șoara Cazimir merită neapărat acordarea premiului I. N. Iancovescu».

D-l **Eug. P. Botez** cetește următorul raport asupra scrierii d-lui Rolando Sylvius, *Ne leagă pământul* (roman), distinsă cu o parte de 3.000 lei din premiul V. Adamachi:

«*Ne leagă pământul*» de Sylvius Rolando, are cadrul unui complet și interesant roman social. Autorul pare însă mai mult un tip științific decât artistic. Acest roman este o operă neegală, dar într'o vastă proporție e descrisă vieața unui intelectual român trecut prin toate crudele realități sociale: mediul satului, școala, oraș, universitate, antisemitismul, socialismul, răscoalele țărănești, răsboiul, căsătoria, divorțul, etc.

«Un material interesant dar nelucrat îndestul, neșlefuit încă pentru a scoate o adevărată operă literară.

«Cu toată stângăcia stilului și asprimele sale realiste, tipurile sunt vii și tablourile transcrise direct din vieață, sunt redate de o mână viguroasă.

«Această îndrăsneață încercare de roman, care atinge toate problemele sociale ce frământă societatea noastră de după răsboiu, este o serioasă provocare de a gândì mai profund auspra vieții și a lumei românești.

«Socot că autorul merită a fi încurajat».

D-l **I. A. Basarabescu** cetește următorul raport asupra *Cântecelor pentru madona mică*, de d-l George Dumitrescu, distinse cu o parte de 1.000 lei din premiul Adamachi:

«Intre operele înfăţişate Academiei Române, anul acesta, spre premiere, volumul de poezii al d-lui *George Dumitrescu* «*Cântece pentru madona mică*», este printre cele dintâiu care merită o recompensă şi o promovare în conştiinţa publicului nostru cetitor. Deaceea, cu dela sine voinţa ne-am luat plăcuta îndatorire de a susţine în faţa d-voastră un talent remarcabil, de care tot mai mult se va auzì, cum este cel al d-lui *George Dumitrescu*, tânărul autor al unui ciclu de poezii emotive, puternice, cu pătrunzătoare rezonanţă din adânc, isbutind să înfrăgezească şi să înnoiască la noi o poezie atât de compromisă şi de banalizată, cum este poezia erotică.

«Intr'adevăr, chiar pentru sufletul cel mai puţin iniţiat, poezia din «*Cântece pentru madona mică*» înseamnă o reconfortare şi o mângâere singuratecă în noianul producţiilor literare de astăzi, anarhice şi sfidătoare.

«Cetiţi spre exemplu, vibranta şi demna «*Rugăciune*», de o inegalată putere în faţa durerii:

O, Doamne,
Ce-i glasul meu în faţa vrerii tale?
Nici să mă 'nfrâng nu pot şi nici să strig...
Simt doar că mă pătrunde asprul frig
Şi că mă 'nneacă nourul de jale.

Simt mâna ta pe umăr tot mai grea,
Ţarâna tot mai lacomă mă cheamă...
In desfrunzirea toamnei de aramă
Boceşte vântul prohodirea mea...

O, de-ai lovit în mine fără milă,
De gem la poarta raiului închis,
De-mi port povara, ca un rob, în silă,
Pe drumul risipitului meu vis,

Ingădue-mi, Stăpâne, să fiu tare
Să-mi ţiu durerea 'n piept, cu mâna strânsă
Şi, de va fi să-mi fie vieaţa stânsă,
Şi stânsă pentru mine orice zare,

Ingădue-mi, în tragicul apus,
Să nu mă îndoi, umil, ca o răchită,
Ci'n clipa dureroasă hărăzită
Să 'ndur securea ta, cu fruntea sus!

«Cetiţi «*Intunecare*», poezie de o rară măestrie de imagini, contopite organic într'un tot unitar:

Incerc din nou în suflet să cetesc
Povestea vremii năruite 'n moarte:
Apusa-mi vieaţă e o tristă carte
Ce, cu răsuflet greu, o slovenesc.

Şi iată 'ntunecata amintire
— Călugăriţă neagră — vine iar

Cu degete de vis să îmi deşire
Mătăniile ei, tăcut şi rar...

Şi-atuncia strig din propria-mi ruină,
Că nu e drept, o Doamne, nu e drept
Să-mi smulgi tu, caldă; inima din piept
Şi să mi-o pierzi în vânt, fără de vină!

«Cetiţi obsedanta şi înlăcrimata «*Romanţă*», cu totul superioară modestiei cuprinsă în titlu, şi vă veţi convinge, din puţin, că ar fi păcat ca un adevărat talent ca acela al d-lui *George Dumitrescu* să rămână neremarcat şi neselecţionat de o Instituţiune cum este «Academia Română», a cărei înaltă menire este tocmai aceea de a-şi spune cuvântul de încurajare şi de răsplată, mai ales într'o vreme când criteriile de judecată au ajuns atât de subiective şi de puţin recomandabile.

«Pentru toate aceste motive de mai sus, suntem de ferma părere ca premiul «Adamachi» din sesiunea aceasta să se acorde d-lui *George Dumitrescu*, pentru volumul său «*Cântece pentru madona mică*».

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU ceteşte următorul raport asupra scrierea d-lui Ioan Livescu, *Treizeci de ani de teatru*, distinsă cu o parte de 1.000 lei din premiul V. Adamachi:

«Scrierea d-lui Ioan I. Livescu, intitulată: «Treizeci de ani de teatru» şi prezentată pentru premiul divizibil Adamachi. este o lucrare meritoasă, pe care un istoric viitor al teatrului românesc o va puteà utilizà cu mult folos pentru numeroasele informaţii ce cuprinde despre diferiţii autori, artişti şi persoane în legătură cu prima noastră scenă dramatică. Scrierea se ocupă în primul rând de însăş vieaţa autorului ei, d-l I. Livescu. Dar acest egocentrism nu strică prea mult obiectivităţii. In tot cazul, scrierea este în întregimea ei străbătută de un cald entusiasm pentru arta teatrului şi pentru profesiunea de artist dramatic. O recomand pentru premiul Adamachi, şi în caz de concurenţă cu scrieri de aceeaş valoare, *pentru o diviziune a acestui premiu*».

D-l N. IORGA ceteşte următorul raport asupra scrierii *Istoria răsboiului pentru întregirea României, 1916—1919*, operă completă în trei volume, de d-l Const. Kiriţescu, ediţia a II-a, — scriere distinsă cu o parte de 25.000 lei din premiul Statului Gheorghe Asachi, de 50.000 lei:

«Cele trei volume ale d-lui Kiriţescu dau, într'un stil curgător, ici şi colo chiar călduros, deşi fără avântul epic pe care-l cere istoria nespuselor noastre suferinţi pentru a ne ajunge supremul scop naţional şi nu totdeauna cu apriga notă critică impusă de datoria pedepsirii trădărilor şi deserţiunilor, din nenorocire aşà de numeroase, istoria răsboiului de unitate naţională.

«Aiurea, în Revista Istorică a mea, am vorbit pe larg despre întâia ediţie pe care, după un mare succes de librărie, o înlocueşte aceasta, mult sporită şi frumos ilustrată.

«Din cuprinsul ei vast se vor culege de viitorul istoric al marei epopei de sânge, de lacrimi şi de glorie, foarte multe ştiri, luate dintr'o cercetare onestă a izvoarelor, aşà de felurite şi de o valoare atât de deosebită. Dar, luată în totalitatea ei, lucrarea nu acopere tot întinsul câmp.

«Trebuie pentru aceasta o mai deplină pregătire istorică, o perfectă orientare în domeniul politicii contemporane, o pătrundere adâncă în sufletul poporului românesc, prin virtuțile căruia cu sfântă răbdare s'a prefăcut înfrângerea în rezistență şi rezistența în neprihănită glorie. Trebuie familiarizarea personală cu aceia toți cari au avut un rol conducător şi curajul necesar pentru a spune de toți, oricâte rezerve de formă s'ar fi introdus, tot adevărul fără a părtinì pe unii şi a lăsà mai în umbră pe alții. Trebuie urmărirea, dela început, a factorilor morali, singurii decisivi, şi necontenita prezentare a atmosferii sociale în care s'au luat hotărîrile şi s'au produs dureroasele încordări. Trebuià, nu numai lăudabila înțelegere a părții tehnice din luptă, dar cunoaşterea prin participarea personală sau printr'o întrebuințare atentă a scrisorilor de participanți, a sufletului acestei admirabile armate care a înlocuit cu mult tot ce-i puteà da o conducere care n'a fost totdeauna la aceeaş înălțime.

«Deşì opera a fost adesea răsplătită, având un vizibil caracter oficios, sunt de părere că, pentru proporțiile ei neobişnuite şi pentru migăloasa adunare a materialului, ca şi pentru decența ei stilistică, i se cuvine o parte din marele premiu de 50.000 de lei».

D-l ANDREI RĂDULESCU ceteşte următorul raport asupra lucrării d-lui George Fotino, *Contribution à l'étude des origines de l'ancien droit coutumier roumain*, distinsă cu o parte de 10.000 lei din premiul Statului Gheorghe Asachi:

«D-l Gh. Fotino prezintă la premiul Asachi un volum de 460 pagini intitulat: *Contribution à l'étude des origines de l'ancien droit coutumier roumain. Un chapitre de l'histoire de la propriété au moyen âge.*

«Aceasta este teza sa de Doctorat susținută cu deosebit succes şi reținută de Facultatea de Drept din Paris. Lucrarea se ridică mult peste nivelul celor ce se prezintă pentru asemenea titluri.

«Autorul a mai scris şi alte lucrări din Istoria Dreptului român destul de interesante.

«In volumul de față, s'a ocupat de una din cele mai grele probleme ale trecutului nostru juridic, de origina Dreptului consuetudinar. Ințelegând dificultățile subiectului aşà de puțin cercetat în chip serios — nu l-a atacat în întregime — ceeace este o notă bună — ci s'a mărginit să cerceteze unele părți ale lui şi anume o parte din istoria proprietății.

«După o introducere bine scrisă şi interesantă pentru a înțelege punctul de vedere al autorului, volumul începe cu un capitol, în care se vorbeşte de origina poporului român şi de întemeierea celor dintâi state politice şi în care se expune într'un mod succint toată acea parte din istoria noastră, fără însă de a mărì numărul paginilor cu lucruri, cari n'ar aveà acì vreun rost.

«In capitolul II, autorul se ocupă de dreptul cutumiar român, arătând că prin el se înțelege în special un drept agrar imobiliar. Aci analizează sensul acestui drept, termenii pentru desemnarea lui, întinderea lui și în Transilvania, Polonia și la nord de Dunăre, precum și alte chestiuni în legătură cu el.

«In alte 6 capitole, de peste 200 pag., tratează chestiunea dreptului de proprietate din diverse puncte de vedere.

«In primul rând, cercetează formația proprietății arătând că una este anterioară întemeierii Principatelor, alta posterioară, creată prin donațiunile domnești, explicând modul cum s'au format aceste 2 aspecte ale proprietății, analizând termenii întrebuințați în documente și conchizând că proprietatea indiviză românească reprezintă o formă mai înaintată decât proprietatea familiară tip.

«După acestea, a studiat transmiterea proprietății între vii. In această parte a cercetat pe larg dreptul de preemțiune, așà zisul drept de protimisis și de retract, din punct de vedere al actelor la care se aplică, al exercițiului și al bunurilor. A expus apoi chestiunea originei și după examinarea lui la Slavi, la Bizantini, la Romani socoate că este o instituție autohtonă.

«Tot aci s'a ocupat de publicitatea transferării proprietății și de diversele moduri ale acestei publicități. Transmiterea proprietății prin înfrățirea de cruce și de sânge este subiectul altui capitol, în care arată interesul pentru chestiunea originilor, între cine se practică; înfrățirea boierilor, înfrățirea țăranilor. Examinează după acestea chestiunea originii și emite părerea unei origini iliro-trace, mai ales că se găsește la Daco-Traci, Iliro-Traci și Frigo-Traci.

«Studiază — apoi — în două capitole — proprietatea din punctul de vedere al transmisiunii mortis causa.

«Aci cercetează, în special, chestiunea egalității între sexe, din punct de vedere succesoral, în diferite teritorii ale neamului românesc, în legile vechi și în documente. D-sa combate cu argumente foarte temeinice existența unui privilegiu al masculinității în dreptul cutumiar și este de părere că dreptul succesoral românesc este egalitar între sexe.

«Analizează chestiunea originilor acestui drept succesoral și după ce combate diversele păreri înclină tot spre origina tracă.

«In alt capitol, vorbește despre proprietate sub raportul compozițiunii și concepțiunii dotei, privită deasemenea din punct de vedere al originilor.

«Ca încheiere a acestei părți, consacră un capitol; ieșirii din indiviziune, în care face aceeaș cercetare a noțiunilor, a modului de aplicare, după care urmează chestiunea originii, stabilită prin comparație și prin combaterea sistemelor propuse până acum.

«Ultimul capitol al lucrării este rezervat pentru sinteză și concluziunile rezultate din cercetările cuprinse în celelalte capitole. Aci expune într'un chip metodic, părerile sale asupra originilor latine, slave, bizantine și trace.

«Autorul a utilizat foarte mult material, publicat și nepublicat, l-a analizat cu o deosebită atențiune, a examinat cu toată obiectivitatea diferitele păreri, înlăturând printr'o argumentație solidă multe din ele, întărind pe cele care i s'au părut admisibile și căutând deseori să indice noui puncte de vedere, întemeiate pe date științifice.

«Intre altele, combătând mai ales exagerările în sens slav ale originii Dreptului nostru, și reducând din însemnătatea originii romane, crede — dealtfel întemeiat și pe studiile mai noui — că trebuie să îndreptăm cercetările relative la această origină și în direcțiunea tracă unde s'ar găsi temeiul obiceiurilor juridice ale poporului român.

«De sigur că nu toate observațiunile și părerile sale pot fi admise; dealtfel este așà de greu a da rezultate definitive în această materie ceeace spune și autorul care nu vorbește decât de conjecturi.

«Totuș multe din vederile sale sunt demne de reținut.

«Toată lucrarea este alcătuită în mod foarte sistematic și dovedește pe lângă o bogată pregătire a autorului, cunoașterea și întrebuințarea unei bune metode, așà de necesară mai ales pentru tratarea unor chestiuni care nu sunt ușoare.

«In totalitate, lucrarea se înfățișează ca una din cele mai reușite în această specialitate.

«Așteptăm ca d-l Fotino să urmeze cu aceeaș ardoare munca sa pe acest ogor destul de înțelenit.

«Față de valoarea lucrării, cred că trebuie să i se acorde cel puțin o mare parte din premiul la care a fost prezentată».

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următorul raport asupra lucrării d-lui George P. Docan, *Studii de Drept civil comparat — Legislația ungară și austriacă din Transilvania în comparație cu legislația română*, distinsă cu o parte de 6.000 lei din premiul Statului Gh. Asachi, de 50.000 lei:

«Pentru a înlesni înfăptuirea unificării legislative, este nevoie decât mai multe cercetări, în mod comparativ, a diverselor instituții din legislațiile în vigoare pe teritoriul Statului român.

«Unul dintre puținii care au făcut astfel de cercetări este d-l G. Docan, fost magistrat în Ardeal, acum Președinte la Tribunalul Buzău.

«In acest volum de 422 pagini, după ce în prefață arată pe scurt neajunsurile diversității de legislație și critică nepăsarea noastră în privința unificării, a reunit o serie de studii asupra câtorvà instituții de drept austriac, maghiar și român.

«Primul studiu se referă la căsătorie și e format din 2 secțiuni: în cea dintâi tratează Dreptul căsătoriei din punct de vedere al persoanelor iar a doua din punct de vedere al patrimoniului soților.

«Studiul următor cuprinde materia curatelei, care în dreptul ungar, are o întindere mult mai mare decât la noi.

«Al III-lea studiu este privitor la tăgăduirea paternității și acțiunile de Stat.

«Al IV-lea se ocupă despre dreptul de succesiune al soțului supraviețuitor.

«Al V-lea conține cercetarea mijloacelor. acțiunilor pentru apărarea posesiunii.

«Al VI-lea studiu se referă la concordatul forțat extrafalimentar.

«Al VII-lea se ocupă de regimul excepțional al închirierilor în Transilvania.

«In partea destinată anexelor, afară de convențiile dela Haga privitoare la căsătorie și la interdicție a tipărit, după traducerea făcută de d-l P. Popovici, proiectul codului civil ungar din 1915.

«Autorul nu s'a mulțumit cu o simplă expunere a dreptului maghiar și austriac ci a căutat să le cerceteze în comparație cu dreptul altor popoare, îndeosebi german și elvețian și în urmă cu dreptul român, scoțând în evidență — cu toată obiectivitatea — superioritatea acestuia, cum este de exemplu în materie de căsătorie de curatelă și în altele, semnalând însă și dispozițiile din nouile teritorii care sunt mai bune.

«S'a ocupat — apoi — de dreptul interprovincial cercetând unele chestiuni provocate de conflictul dintre diversele legislații.

«Studiile se încheie cu propuneri, în care dă indicațiuni prețioase asupra modului cum va trebuì alcătuită legislația unitară.

«In cel din urmă, studiul asupra regimului închirierilor, atrage atenția asupra faptului că în Ardeal n'au fost dispoziții excepționale pentru chirii la 1 August 1914 ci numai dela Noemvrie 1916. Autorul se îndoește că legiuitorul român din 1914 a cunoscut această situație căci ia ca bază pentru calcularea sporului de chirie data de 23 Aprilie (6 Maiu) 1914; în legătură cu aceasta expune câtevà observații interesante. Deși această lucrare a apărut în 1926, totuș în legea chiriilor din 1927 s'a întrebuințat aceeaș dată, încă o dovadă de cât sunt citite la noi puținele cărți de Drept, care apar când și când.

«Toate studiile d-lui Docan sunt alcătuite cu multă îngrijire, în chip foarte metodic, expuse într'un stil plăcut, cu toată greutatea chestiunilor și într'o limbă clară și mult ferită de neologismele așà de des întâlnite în limba juriștilor.

«Ele dovedesc bogate cunoștințe, pregătire serioasă pentru asemenea cercetări și mai ales un deosebit interes, cu atât mai apreciabil cu cât autorul cercetà într'un domeniu unde mijloacele de informații nu-i erau prea ușor la îndemână.

«Ele sunt nu numai cercetări științifice foarte interesante ci și contribuții de seamă pentru unificare. Cei ce se gândesc la unificare și vor s'o realizeze vor aveà un prețios ajutor în cercetările d-lui Docan, pe care nu trebuie să le ignoreze. Și este de dorit ca D-sa să continue pe acest teren, aducând foloase indiscutabile științii și unificării.

«Pentru aceste considerațiuni, sunt de părere să i se acorde pentru volumul prezentat o parte însemnată din premiul Asachi».

D-l Dr. G. MARINESCU citeşte următorul raport asupra lucrării d-lui Henric Stahl, *Grafologia şi expertizele în scrieri*, premiată cu o parte de 5.000 lei din premiul Statului Gheorghe Asachi, de 50.000 lei:

«Sunt două părţi deosebite în lucrarea d-lui H. Stahl, nu numai din punct de vedere descriptiv, dar chiar din acela al valorii ştiinţifice, adică *grafologia şi expertiza grafică*. Prima are ca scop zugrăvirea caracterelor oamenilor după scrisul lor, iar a doua, expertiza grafică ţinteşte la descoperirea unui fals în scriere. Sunt deci două probleme cu totul deosebite.

«Cartea este împărţită în 4 capitole precedate de o scurtă introducere, în care autorul insistă asupra însemnătăţii expertizei ştiinţifice a scrierii. In urmă, intră în materie şi cercetează, rând pe rând, mobilul falsului în scriere, clasificarea lui, erorile experţilor şi în câtevà linii se întreabă dacă e posibilă o expertiză ştiinţifică.

«In a doua parte se ocupă de grafologia propriu zisă, indicând cari sunt bazele fundamentale ale grafologiei şi expertizei grafice.

«Dela primele încercări de scriere ale copilului se vede că deşi imită aceleaş forme, se deosebeşte totuş de scrisul celorlalţi. In adevăr, fiecare copil îşi recunoaşte fără hezitare, scrisul său, iar profesorul scrisul fiecărui elev. Această deosebire dela un copil la altul se accentuiază pe măsura ce înaintăm în vârstă. Cu cât caracterul cuivà se diferenţiază, cu atât şi scrisul său se transformă, depărtându-se de modelul primitiv, pe care l-am imitat cu toţii şi ia o fizionomie cu atât mai deosebită cu cât personalitatea e mai excepţională.

«După cum fiecare om gândeşte, vorbeşte, gesticulează în mod deosebit, tot astfel scrie în mod deosebit. Scrisul constitue, după grafologi, o parte din personalitatea omenească, căci fiecare om are un scris deosebit. Nu există două scrieri absolut identice, căci nu există două caractere exact la fel. Evident că, pe măsură ce ne apropiem de mediocritate, dispar şi distincţiile de caracter, iar scrisul se uniformizează, păstrând totuş o caracteristică.

«Experienţa de toate zilele ne arată că noi, în corespondenţa noastră, facem o expertiză grafică, pentrucă numai dintr'o privire pe plicul scrisorii recunoaştem nu numai scrisul rudelor, prietenilor, etc., dar şi scrisul oamenilor dela care de ani de zile nu mai primisem nici un rând. La atari expertize, pe care fiecare dintre noi le facem, se alătură altele mai precise făcute de profesionişti competenţi, cari aplică metoade noui de expertiză.

«Crépieux-Janim, unul dintre promotorii grafologiei moderne studiind toate combinaţiile posibile ale numărului 1, dă cifra de 856 sexalioane de nuanţe posibile.

«Explicarea motivelor diversităţii infinite ale scrisului ar depinde, după grafologi, de raportul fizic şi psihologic ce există între un scris şi autorul lui. Grafologia a luat naştere mai întâiu pe cale de intuiţie apoi de logică şi în urmă a devenit experimentală.

Prima clasificare ştiinţifică a scrisului a fost dată de Crépieux-Janim, «care a fost adoptată, cu oarecari modificări, spre a o face să corespundă

mai bine nevoilor expertizei şi a permite o notaţie numerică a scriptelor, precum şi o mai uşoară catalogare a acestora în arhive.

«Tabloul de clasificare grafometrică e împărţit în 7 coloane sau clase. Fiecare speţă din cele 7 clase e însemnată printr'o cifră, dela 0 la 9. Tabloul permite semnalmentul unui scris cu ajutorul unui *număr grafometric*, iar pe de alta parte gradul de superioritate sau inferioritate a scriitorului cu ajutorul unui *coeficient de valoare*.

«Numărul grafometric unui scris se obţine căutând în fiecare din cele 7 clase dominantă scrisului, care se indică după rangul ce ocupă în coloana respectivă. El va aveà deci 7 cifre. Dacă două scrieri vor aveà acelaş număr grafometric, atunci ele provin dela acelaş autor. Se determină «coeficientul de valoare, adică portretul grafologic exact, prin adunarea cifrelor cu soţ şi fără soţ din numărul grafometric şi se scade cel mic din cel mare.

«Scoatem un al doilea număr grafometric, alegând în fiecare din cele 7 coloane a doua dominantă a scrisului. Obţinem astfel un număr complimentar de 7 cifre. Repetăm asupra acestui al doilea număr grafometric operaţia făcută cu primul. Adunăm primul cu al doilea rest. La rezultatul obţinut adăugăm 98 unităţi pentru a evità cantităţile negative. Cifra astfel obţinută este coeficientul de valoare.

«Identificarea se face după aspectul general, după fizionomia totală a scrisului, după armonia mişcărilor. După cum recunoaştem pe cinevà după siluetă, mers, gest, tot astfel expertiza grafică va studià alura generală a scrisului, dimensia, direcţia, factura, presiunea, etc., pentru a identificà un scris. Dacă, din cauza abilităţii plastografului, deosebirile nu vor fi destul de aparente, atunci expertul va căutà semnele particulare, studiind ortografia numelor proprii în special abrevierile, paraful, marginile nescrise ale hârtiei, literile luate izolat, nu în ceeace priveşte forma, dar ca gest grafic. Autorul studiază minuţios 204 autografe şi documente grafologice, provenind dela personalităţi însemnate din ţara românească, din punct de vedere al celor 7 clase ale scrisului: dimensiune, direcţiune, factură, presiune, etc. şi caută să facă portretul grafologic al autorilor scrierii.

«In partea III, d-l H. Stahl cercetează expertiza grafică, care îşi propune de a identificà toate anonimele, toate cazurile de fals, în care nu e vorba de ştergerea unei scrieri cu reactivi. Va mai studià finalele, barele, punctele, accentele, căutând la lupă elementele mai fine ale scrisului, măsurând nu numai dimensiunile dar şi direcţia, unghiurile, folosind procedeele ce poartă numele de unelte ale scrisului (lupă, microscop, grafometru, raportorul, hârtia milimetrată, metoda grafometrică, fotografia simplă şi cea composită), deasemenea va face suprapunerea scrisului cu aparatul de proiecţie.

«Expertiza grafică cerând cunoştinţe foarte întinse şi experienţă, condiţii pe cari nu le întrunesc toţi experţii, rezultă numeroase contradicţii între părerile acestora. Expertiza ştiinţifică, cu toate dificultăţile ei, este totuş posibilă, dacă piesele de comparat sunt suficiente. Pe de altă parte,

trebuie să ținem seamă că metoadele utilizate n'au atins ultimul grad de perfecție, așà că e de sperat ca peste câtvà timp perfecția metodei va înlăturà multe dificultăți. In acest scop, autorul propune ca studenții în litere și istoricii iubitori de manuscripte, după doi ani de muncă, să devină niște grafologi riguroși, care să înlocuiască pe profesorii de caligrafie, cărora li s'a încredințat aproape exclusiv expertiza în scriere.

«Infine, în partea IV, autorul trece la aplicații practice, din punct de vedere al identificării, al auto-falsului și acì vorbește despre anonimul tipografic și dactilografic și prin deghizarea scrisului, după aceea despre altro-falsul, unde indică falsul prin imitație servilă, directă, prin procedee mecanice, etc. Ajunge la falsul, parțial, prin ștergerea unei părți din document, prin lipirea unui corp opac, prin agenți chimici, etc.

«La pagina 125 se ocupă de chestiunea atât de importantă a testamentului olograf, arătând că expertiza lui e cea mai delicată dintre expertize. Dă indicații cum trebuie să procedeze expertul spre a evità cauzele de eroare.

«Monografia d-lui H. Stahl reprezintă o muncă care a cerut mult timp și cunoștințe întinse. Ea e scrisă într'un stil limpede și corect. Se poate spune că e cea mai completă lucrare asupra grafologiei și a expertizelor. Dacă, din punct de vedere al expertizei grafice, a anonimului și a falsului monografia d-lui H. Stahl este o operă de o valoare indiscutabilă, pentrucă chiar subiectul expertizei e mai precis, nu e tot astfel cu grafologia, în care d-sa se declară partizan al d-lui Crépieux-Janim. Suntem datori de a atrage atenția asupra faptului că grafologia, adică studiul caracterului și temperamentului după fisionomia scrierii, nu a ajuns la maturitatea necesară spre a fi considerată ca o adevărată știință, ea este privită de unii ca o semi-știință, care ar puteà deveni știință când grafologii vor aveà mai multe cunoștințe de biologie și de psihologie.

«Metodele grafologiei sunt de ordin impresionist, iar criteriul de care ea se servește, adică morfologia scrisului, precum și determinarea coeficientului de valoare are cevà arbitrar în care hipoteza este nota dominantă și nu permite, în starea actuală a cunoștințelor noastre, de a puteà face un portret grafologic conform realității.

«Este foarte greu dacă nu imposibil să determinăm caracterul cuivà după alte criterii mai numeroase și mai obiective decât cele pe care le indică grafologia, deoarece el e rezultanta multor însușiri sufletești, pe care nu le cunoaștem, așà încât nu putem admite părerea grafologilor în general și a d-lui H. Stahl în special, că scrisul unui om reflectează fidel toate dispozițiile sufletești atât de complicate.

«*Totuș, ținând seama de valoarea cercetărilor d-lui H. Stahl în domeniul expertizelor și de munca sa continuă și rodnică*, precum și de partea însemnată pe care d-sa o are în promovarea expertizei în materie de identitate și falsuri, care e o știință foarte folositoare, propunem să i se acorde o bună parte din premiul G. Asachi.

D-l G. BALȘ cetește următorul raport făcut de d-l General Scarlat Panaitescu asupra scrierii d-lui Colonel Laurențiu Bârzotescu, *O amintire* —

Operațiile inițiale din Dobrogea în 1916, distinsă cu o parte de 4.000 lei din premiul Statului Gh. Asachi, de 50.000 lei:

«Volumul «O amintire» desvoltă o pagină din Răsboiul nostru din 1916—18, și anume: operațiunile inițiale din Dobrogea, din sectorul Turtucaia (dela 19 August la 25 August 1916) și din sectorul Bazargic (dela 23 August la 25 August 1916).

«Această amintire ne este îndoit de prețioasă: întâiu, fiindcă reprezintă amintirea unui agent de legătură din biuroul operațiilor dela Marele Cartier General; și, al doilea, fiindcă este scrisă de ofițerul care a condus după răsboiu biroul istoric din Marele Stat Major.

«Asemenea publicații sunt raritate în literatura noastră specială.

«Lucrarea d-lui Colonel Bârzotescu are merite deosebite, desvăluind scene din Marea noastră dramă răsboinică, sprijinindu-se deopotrivă pe documente românești și străine reconstituind documentele dispărute cu înfrângerea sângeroasă și dureroasă ce am încercat la Turtucaia.

«Deși «Amintirea» reprezintă mai mult o expunere descriptivă, decât critică, și cu toate că scrierea are oarecari lipsuri de formă; dar prin valoarea ei documentativă și prin interpretarea cu care restabilește faptele răsboinice enumerate, merită să aspire cu demnitate la premiul Statului Gheorghe Asachi, parțial sau global, în care scop o propun să fie distinsă cu acest premiu».

D-l N. IORGA cetește următorul raport asupra scrierii d-lui General Radu Rosetti, *Partea luată de armata română în răsboiul din 1877—1878*, scriere premiată cu o parte de 5.000 lei din premiul Statului Gheorghe Asachi, de 10.000 lei:

«Lucrarea d-lui general Radu Rosetti, *Partea luată de armata română în răsboiul din 1877—1878* caută a da, nu o expunere literară, ci o aplicație tehnică a campaniei prin care România și-a dobândit altfel, decât ca un act de grație din partea Rusiei ori ca un act de oportunitate din partea Europei, independența.

«Intrebuințând mai toate izvoarele, unele destul de greu de atins, autorul le-a tratat cu o pătrunzătoare critică și, de câte ori a fost vorba să se spuie un adevăr neplăcut, nu s'a crezut obligat prin considerații de patriotism să ascundă acest adevăr.

«Astfel întemeiată și lămurită, această scriere scutește de cercetare îndelungată printr'un haos de informații, întotdeauna vrednică de credință, și dă o bază solidă pentru orice expunere mai târzie asupra evenimentelor militare pe care, după cincizeci de ani, le comemorăm cu mândrie și recunoștință».

In legătură cu acordarea acestui premiu d-l Președinte EM RACOVIȚĂ comunică următoarea scrisoare din partea laureatului și membrului corespondent al Academiei, General Radu Rosetti:

«*Domnule Președinte*,

«Mulțumind Academiei pentru premiul ce a binevoit a atribuì lucrării mele: *Partea luată de armata română în răsboiul din 1877—1878*, şi având convingerea că este o datorie de a face cunoscuți cât mai mulți dintre Românii cari au contribuit la izbânzile câștigate acum cincizeci de ani pe câmpiile Bulgariei, am onoarea a rugà Academia Română să rețină suma ce mi-a atribuit şi să constitue dintr'însa un premiu, care să se dcà, peste un număr de ani ce urmează a se fixà de Academie, celei mai bune lucrări, alcătuită așà cum se arată mai jos:

«Lucrarea trebuie să cuprindă o serie de schițe (în genul celor prezentate de d-l profesor I. Simionescu în cartea sa *Oameni aleși)*, prezentând figurile ce ar păreà autorilor mai caracteristice. Dintre aceste figuri nu trebuesc să lipsească acele ale următorilor: Medic General *C. Davilla*, Colonel *Ștefan Fălcoianu*, Coloneli *Cotruți*, Lt.-Colonel *Sergiu Voinescu*, Căpitan *Moisă Groza* și d-na *Eugenia Conduratu*».

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ asigură pe d-l General Radu Rosetti că dorința D-sale va fi îndeplinită, și-i exprimă călduroase mulțumiri în numele Academiei.

D-l I. LUPAȘ cetește următorul raport asupra lucrării d-lui I. Mateiu, *Contribuțiuni la istoria dreptului bisericesc*, premiată cu o parte de 5.000 lei din premiul Statului Gh. Asachi, de 10.000 lei:

«Literatura noastră juridică s'a îmbogățit, prin cartea d-lui Mateiu, cu o publicațiune științifică serioasă și de valoare necontestabilă. Indeosebi ramura privitoare la desvoltarea dreptului bisericesc şi la problemele lui actuale va găsì în cartea aceasta, un îmbelșugat izvor de informațiuni prețioase nu numai pentru cunoașterea evoluției din trecut, ci mai ales pentru pătrunderea și înțelegerea situației actuale, care într'un Stat cu atâtea fragmente de minorități confesionale — cum e Statul nostru — are de sigur destulă importanță ca să reclame studii temeinice, făcute cu toată răbdarea și priceperea. izvorîte dintr'un statornic interes ştiinţific.

«Nu numai literatura juridică, ci și cea istorică are motive de-a salutà cu bucurie apariția acestei cărți. Căci studiile privitoare la Istoria dreptului românesc, a cărui parte esențială o formează tocmai dreptul bisericesc, fiind abià la începutul începutului — orice contribuție menită a lămurì măcar un singur punct din vastul complex al chestiunilor istorice-juridice, cari își așteaptă încă cercetătorii specialiști, e bine venită.

«Cu atât mai mult o publicațiune de 411 pagini ca a d-lui *Mateiu*. care nu se mulțumește a da simple «contribuțiuni». — cum spune titlul ei cu o exagerată modestie — ci într'o expunere clară, întemeiată pe un respectabil aparat ştiinţific, înfățișează întreagă desvoltarea dreptului nostru bisericesc, din cele mai vechi timpuri, asupra cărora dovezile istorice existente pot aruncà vreo rază de lumină și până în pragul zilelor noastre.

«Cu toate că problema, care și-o fixase autorul pentru volumul întâiu, al lucrării sale, erà să înfățișeze evoluția dreptului bisericesc numai în epoca dela 1848—1868, spre a ne da o icoană clară a temeliilor istorice, din care a izvorît evoluția celor două decenii, n'a pregetat a culege din diferite publicațiuni istorice și juridice, multe informațiuni relative la condițiile de vieață bisericească, începând chiar cu epoca anterioară organizării mitropoliilor românești. Din analiza faptelor istorice cunoscute până acum, relativ la epoca aceasta, autorul trage cu drept cuvânt concluziunea, că la Români s'a desvoltat un drept bisericesc *particular*, influențat în mare măsură de împrejurările vieții lor patriarhale, a cărei temelie nezguduită a rămas secole dearândul *obiceiul pământului*. Din acest obiceiu își derivă poporul și dreptul de a-și alege însuș căpeteniile sale bisericești, drept care poate fi considerat «ca o urmare a tradiției apostolești».

«Acest drept erà atât de înrădăcinat în tradițiunea ardeleană îndeosebi, încât el se găsește și la Sașii imigrați în sec. XII, cari erau supuși jurisdicțiunii episcopului romano-catolic din Ardeal, cu excepția Sibienilor și a celor din țara Bârsei «exemți» de sub această jurisdicție. Când le confirmă Regele Andreiu II, privilegiile prin vestita diplomă din 1224, el nu uită să accentueze că dreptul de a-și alege liber preoții se întemeiază *pe vechea datină*. Datina cea veche în Ardeal nu poate fi de origină săsească, dacă știm că însăș această nație erà de curând sosită în părțile ardelene, unde Românii au fost în stare să exercite asupra elementelor străine colonizate aici, o influență destul de puternică. Dar abià cu 10 ani mai târziu la 1234, Papa Grigore al IX, se jeluește regelui Bela IV, împotriva Românilor, cari nu numai că disprețuesc biserica Romei primind Sf. Taine dela episcopi de legea grecească, ci atrag la sine chiar și pe Unguri, Nemți și alți catolici, dintre cari mulți au trecut la Români și s'au făcut *un popor cu ei*. De acì rezultă că elementele băștinașe prin numărul lor, prin deprinderile lor religioase și prin vechile lor datini, erau covârșitoare față de nouii veniți, pe cari Papa dela Roma cearcă să-i scape cu ajutorul regelui unguresc din pericolul *desconfesionalizării*.

«Este interesant de știut, că la 1295 episcopul romano-catolic al Transilvaniei Petru, condamnând pe niște Sași din părțile Bistriței, cari au ucis doi preoți și un cleric, la pierderea dreptului lor de a-și alege preot, nu amintește că dreptul acesta ei l-ar fi exercitat în virtutea privilegiului din 1224, ci spune că l-au primit din *obiceiul pământului* (ex consuetitudine terrae).

«Iată, deci *obiceiul pământului* — acest patriarhal izvor de drept, — stând și la temelia dreptului bisericesc al Sașilor, admis și de ierarhia bisericii apusene...

«Acest obiceiu al pământului avea să primească la sfârșitul secolului XIV, cel puțin pentru Românii maramureșeni și ardeleni, o strălucită confirmare chiar din partea supremei autorități bisericești a Răsăritului.

«Când s'au înfățișat Voevozii Baliță și cu fratele său Dragoș din Maramureș înaintea patriarhului Antonie din Constantinopol (August 1391).

ca să așeze mănăstirea Sf. Arhanghel Mihail din Peri — ctitoria lor familiară — sub nemijlocita oblăduire a patriarhului, acesta n'a stat la îndoeală să le împlinească cererea, încuviințând ca toți frații duhovnicești, împreună cu Baliță și Dragoș precum și *toți oamenii lor mici și mari din acele părți, să se adune la un loc în mod obștesc*, ca astfel adunați să-și aleagă pe *conducătorul lor bisericesc*, pe care îl învestise cu drepturi episcopești.

«Cu drept cuvânt afirmă d-l *Mateiu* că hrisovul patriarhului Antonie din 1381, constitue temelia canonică a organizației bisericii românești din Ardeal. Exprimând în forme legale scrise o veche tradiție de drept bisericesc actul acesta va servì ca izvor sigur și autentic pentru ulterioara desvoltare a organismului bisericesc până la cuprinderea lui în legiuirea largă și democratică a Mitropolitului Andrei Șaguna» (pag. 30).

«Participarea laicilor în adunări bisericești o constată autorul în mod documentat și la Românii din principate, unde pe timpul lui Radu cel Mare, însuș Nifon, fostul patriarh al Constantinopolului, a convocat la 1502 sau 1503, un sobor alcătuit «din toți egumenii dela toate mănăstirile Ungrovlahiei și tot clirosul bisericii, cu Domnul și cu toți boierii, cu *preoții* și cu *mirenii*» (pag. 57).

«Este deci greșită părerea celor ce au susținut până acum, că admiterea elementului mirean la o participare activă în afaceri bisericești, ar fi fost în vieața poporului român numai un rezultat al influenței protestante, lutherane și calvine. Dimpotrivă acest vechiu fenomen al vieții noastre bisericești este, cum arată autorul, «*o creațiune specială, caracteristică poporului românesc*».

«Adevărat că asupra bisericii românești din Ardeal, protestantismul a exercitat în secolele XVI și XVII o influență directă destul de importantă, nu numai în ce privește roadele culturale răsărite pe urma ei, ci și în raport cu desvoltarea dreptului bisericesc, constituțional și administrativ.

«Această desvoltare se înfățișează la Românii ardeleni în epoca reformațiunii, cu organizație mai precisă și mai perfecționată decât la Românii din Principate, unde întreaga atențiune a conducătorilor erà concentrată asupra vieții politice de Stat și astfel chestiunile bisericești au rămas pe al doilea plan. Totuș, când influența elementelor străine, îndeosebi grecești, amenință cu desființare totală unele drepturi bisericești răsărite din vechiul obiceiu al pământului, oamenii se revoltau și pretindeau cu glas mare, ca vechile datini să fie respectate din partea tuturor. Din acest punct de vedere este deosebit de important actul din 1631 de pe timpul lui Leon Tomșa, protestând contra oricărui amestec străin în afacerile bisericii române și cerând ca egumeniile să nu se schimbe *pre mită*, ci să fie *prin sobor*. *Și să nu fie volnic patriarhul a trimite aici în țară nici Vlădică, nici episcop, nici egumen*, ci pe cine va *alege țara și sfatul* vlădică sau episcop acela să fie, ci numai să trimează la Patriarhul să dea blagoslovenie. (pag. 58).

«Conștiința vechilor drepturi de autonomie bisericească erà deci trează și în secolul al XVII-lea, afirmându-se cu destulă tărie de amândouă laturile Carpaților.

«Nici împilările, cari s'au abătut în secolul al XVIII-lea asupra românilor, nici cutropirea fanariotă, nici tendința habsburgică de a desființà orice autonomie bisericească. nu au fost în stare să desrădăcineze din sufletul poporului, conștiința aceasta. Dimpotrivă, în lupta pe care poporul ardelean izbutì să o poarte cu succes contra tuturor tendințelor de cutropire ale prozelitismului catolic, rolul elementului laic devine tot mai preponderent. La începutul secolului al XVIII-lea, se ivește pentru întâiaș dată, în formă concretă, postulatul *ca Vlădica să fie ales dintre mireni, nu dintre preoți*! Și oricâtă aversiune aveau unii dintre conducătorii bisericii unite față de elementul mirean, s'au întâmplat totuș cazuri, că la sinoadele lor participau și laici. ca în 1744, sau ca la 1850 (profesorul I. Rusu) sau la 1868 (Iosif Sterca-Suluțiu, care a rămas însă neverificat).

«Analizând și organizarea bisericii greco-catolice, d-l Matheiu constată că ea se prezintă ca «un amestec de elemente orientale și latine, cu dependență canonică de scaunul primațial din Strigoniu și cu tendință pronunțată spre acceptarea instituțiunilor din biserica apuseană».

«Rezistența românilor ardeleni față de toate aceste încercări, a fost atât de impunătoare, încât a făcut cu neputință ca ele să-și poată asigurà rezultate durabile. In lupta aceasta, mirenii stau totdeauna alături de preoți, nu numai în sinoadele revoluționare ca cele conduse de Sofronie la Zlatna și la Alba Iulia (din 14—18 Februarie 1761), ci și în cele împăciuitoare, cum a fost cel convocat de *Dionisie Novacoviciu* pe ziua de 12 Aprilie 1762 și la care invitase din fiecare cerc câte *«un preot și doi mireni, aleși cu ispravă și mărturie dela titori și dela oameni»*.

«Iată deci că vechea tradiție democratică n'a putut fi stinsă nici în mult sbuciumatul secol al XVIII-lea, ci s'a perpetuat, strecurându-se prin toate vâltorile, ca să poată servì mai târziu, în pragul vremilor nouă ca o bază sigură pentru organizarea constituțională bisericească.

«După moartea episcopului Vasile Moga, mirenii din Ardeal cer în vara anului 1846, să li se dea și lor dreptul de vot la alegerea viitorului episcop, căci acesta *«e archipăstor nu numai pentru preoți, ci tocmai întru aceia măsură și doară mai mare pentru mireni»*. Mișcările anilor 1848—49 trezesc aceeaș dorință în sufletul credincioșilor de toate confesiunile, din cuprinsul Ardealului. In această parte a studiului său, d-l Mateiu face o pătrunzătoare analiză a stărilor bisericești și înfățișează cu amănunte foarte instructive tendințele fiecărei biserici ortodoxe-române, sârbe, greco și romano-catolice. protestante, săsești, precum și a acelei din Principatele române și din Bucovina, de a se adoptà nouilor împrejurări. Studiul acesta comparativ, împreună cu capitolele care analizează temeinic doctrina și activitatea lui *Șaguna* ca a celui mai mare legislator bisericesc din trecutul nostru, răsfrângând în acelaș timp criticile tendențioase, aruncate de diferiți scriitori români și străini asupra acestui talent de organizator, constitue fără îndoeală, partea cea mai prețioasă a cărții d-lui *Mateiu.* Atât metoda comparativă, aplicată cu un riguros simț de obiectivitate fiecărei biserici în parte. cât și înlănțuirea logică

a argumentelor şi expunerea clară, atrăgătoare a rezultatelor obţinute, pot da oricărui cetitor dovezi convingătoare despre buna pregătire ştiinţifică a autorului, care a reuşit să valorifice pentru partea constructivă a lucrării sale o mulţime de consideraţiuni de ordin canonic, istoric, social şi chiar psihologic de netăgăduită importanţă. Partea privitoare la concepţia canonică a mitropolitului Şaguna, la atitudinea bisericii faţă de proiectul lui de organizare, şi la critica nedreaptă, ce s'a adus atât acestui proiect cât şi statutului organic însuş, este de interes pentru toţi cei ce se preocupă de problema actuală a unificării bisericeşti depline. Autorul a înţeles totuş să rămână foarte rezervat în aceste chestiuni de actualitate, abià ici-colo lăsând să se strecoare câte o aluzie discretă în legătură cu vreun fapt mai recent din vieaţa constituţională-bisericească.

«Calităţile acestei lucrări mă îndeamnă a propune, să fie luată în considerare la decernarea premiului, pentru care a fost prezentată».

D-l I. NISTOR ceteşte următorul raport asupra scrierii *Câmpulungul Muscelului istoric şi legendar, însoţit de călăuza vizitatorului*, de C. Rădulescu Codin, scriere premiată cu premiul Grigorie C. Angelescu, de 4.000 lei:

«Autorul acestei lucrări este binecunoscutul folklorist şi revizor şcolar al Muscelului, mult regretatul Const. Rădulescu-Codin, răposat în Aprilie 1926. Cartea s'a publicat după moartea autorului prin îngrijirea d-lui Dan I. Simionescu, profesor în Bucureşti. Este deci o operă postumă publicată după manuscriptul autorului. Cartea este împărţită în 14 capitole în care se insistă asupra trecutului acestui vechiu şi istoric oraş muntean din vremurile cărunte ale preistoriei până în zilele noastre. Legende şi tradiţii, cronice şi hrisoave, poveţe şi istorie, tot ce stă cumvà în legătură cu trecutul acestui oraş, găsim adunat cu îngrijire, cu pietate şi cu multă dragoste în cartea aceasta, alcătuită cu atâta trudă şi osteneală. Dar ceeace ridică foarte mult valoarea cărţii, sunt cele 150 de ilustraţiuni pe cari le găsim aproape în fiecare pagină, astfel că autorul cu drept cuvânt ar fi putut intitulà cartea sa: Câmpulungul şi Muscelul ilustrat. La sfârşitul cărţii, găsim un plan al oraşului şi o hartă a judeţului.

«Cartea este scrisă cu mult suflet, cuprinde multe şi variate lucruri şi se prezintă în bune condiţiuni artistice. O recomand cu toată căldura pentru premiul Grigore C. Alexandrescu».

D-l G. VÂLSAN ceteşte următorul raport asupra d-lui Ch. Laugier, *Contribuţiuni la etnografia medicală a Olteniei*, distinsă cu premiul Demostene Constantinide, de 4.000 lei:

«Sub acest titlu, autorul, medic şi actualemente director al regiunii I sanitare, publică un bogat material cules timp de 20 ani în Oltenia.

«Spre a da o ideie de valoarea acestei cărţi cred că e destul să spun că volumul de faţă poate fi pus cu cinste alături de *cele mai bune* lucrări publicate de Academie, în seria «Din vieaţa poporului român», — pe care colecţie o întregeşte din două puncte de vedere: fiindcă se referă

exclusiv la Oltenia, care a fost puțin cercetată de etnografi şi folklorişti, şi fiindcă se referă la latura medicală, atât de importantă în vieața poporului, dar atât de puțin cunoscută folkloriştilor noştri. Sunt în această carte capitole care niciodată nu ar fi fost scrise de un simplu folklorist, ca «Medicina empirică» sau «Câtevà operațiuni de mică chirurgie», dar care devin capitole esențiale într'o lucrare făcută de un medic savant, care ştie să distingă şi partea absurdă, dar și partea cuminte a unor credințe milenare.

«Conchid fără ezitare pentru premiere, cu atât mai mult cu cât apreciez modestia autorului de a se prezentà la un premiu puțin însemnat al Academiei».

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI cetește următorul raport asupra volumului *Ziarul unui motan*, de d-na Elena Farago, distins cu premiul Neuschotz, de 2.000 lei, destinat pentru o *Povestire pentru copii:*

«S'au propus la acest premiu, în valoare modestă de două mii lei un însemnat număr de lucrări și anume:

«1. Lucrări tipărite:

«*a) Ziarul unui motan.*

«*b) Intr'un cuib de rândunică* de Elena Farago.

c) Aventurile lui Goangă și Târlică de D. Ionescu-Morel.

«2. Manuscrise:

«*d)* Vanitas vanitatum et omnia vanitas».

e) «Copilul este floarea aleasă a unui neam».

f) «Povestea este hrana sufletească a copiilor dela leagăn până când ajung mari».

g) «Dela sufletul meu la inima ta».

h) «Edificiul pe care și prin care se va ridicà mintea omeneacă va fi povestirea».

«Din toate aceste lucrări fără îndoeală cea mai bună este *Ziarul unui motan* a d-nei Elena Farago.

«Scrisă într'un stil clar, armonios. această lucrare adresată copiilor, întrunește toate calitățile cerute scrierilor de acest gen.

«Invățăturile morale sunt ascunse cu mare meșteşug, condițiune esențială, pentru a face pe un copil să nu lase din mână cartea până la sfârșit.

«Propun deci ca premiul Neuschotz să fie acordat d-nei Elena Farago pentru lucrarea *Ziarul unui motan*».

D-l EM. RACOVIȚĂ cetește următorul raport asupra lucrării d-lui Dr. I. Lepși, *Studii faunistice, morfologice și fiziologice asupra Infuzoriilor din România*, premiată cu premiul At. Toncoviceanu de 1.000 lei destinat pentru subiectul: *Un studiu faunistic din România:*

Memoriul este scris pe 289 foițe ilustrate cu 86 figuri:

Treizeci și șase de foițe sunt consacrate unei «părți generale» care se ocupă cu: Generalități despre infuzorii tratați, Fauna infuzorilor din Marea Neagră, Fauna infuzorilor din apele dulci, Considerațiuni de

sistematică, Rolul infuzorilor în biocenoza apelor, Culturile de infuzarii marini, Observațiuni cito-fiziologice.

«Două sute de foițe sunt destinate descrierii sistematice a 104 specii ori varietăți aparținând la 56 genuri de infuzorii din care 30 de genuri cu 60 de specii și varietăți locuesc Marea Neagră și 26 de genuri cu 44 specii și varietăți locuesc apele dulci din Dobrogea și Transilvania. Ca specii noui sunt descrise 12 de ape dulci și 16 marine.

«Memoriul se termină cu un «Registru al speciilor» de 4 pagini și cu o bibliografie pe 44 foițe ce înșiră în ordine alfabetică titlurile a 481 de memorii mai recente, cu scopul de a continuà oarecum, mai ales dela 1888 încoace, bibliografia lui Bütschli. Acest program, dealtmintrelea foarte greu de realizat, mai ales la noi în țară, nu se poate considerà ca împlinit prin lista alcătuită de autor.

«Impresia generală izvorîtă din examinarea acestui memoriu este bună. Nu încape îndoeală că autorul ei nu este un începător. El posedă evident îndemânarea expunerii și a redactării, obiceiul mânuirii jargonului specialității, putința izvorîtă din o veche experiență de a face comparații și generalizări. Memoriul este bine redactdt și ordonat, are caracterul seriozității lucrărilor zoologice obișnuite. Se pare conștiincios și reprezintă o muncă considerabilă. Pe lângă aceasta este întâiul memoriu de asemenea întindere consacrat Infuzorilor din România. Merită deci o distincție cu toate că i se poate aduce oarecari critice.

«Autorul intitulând studiul său «Studii» s'a pus la adăpostul învinuirii ce s'ar puteà aduce unui om de evidenta sa experiență că nu întreprinde lucrări de revizuire pe grupe mici, singurele lucrări care pot aduce claritate și evità adăugirea de noui confuzii în sistematică deci și în biogeografie și chiar fiziologie și morfologie. Autorul în adevăr pare a-și fi publicat carnetul observațiilor făcute din «Decemvrie 1923 până în Iulie 1925» fără a-și propune alt program decât a pescuì din când în când și a descrie cele văzute. Deaceea partea generală este mai puțin desvoltată și interesantă decât ar puteà fi. iar partea sistematică conține stabiliri de specii noui care mi se par mie, în adevăr nespecialist în Infuzorii, cam pripite și menite numai să încurce bibliografia cu sinonimi. O pildă: *Holophrya binucleata*, specie bazată pe studiul unui singur exemplar, cu toate că însuș autorul o califică de «problematică», și că e cunoscut că speciile reunite în acest gen sunt foarte variabile și foarte greu de deosebit.

«Apoi de ce să mai «încurci lumea... zoologică» cu *Holophrya sp.*» de pe foița 44, când nu-i dai nici o descriere și declari că nici nu poți asigurà dacă este *Holophrya*.

«Oare n'o fi cam pripită botezarea în văzul lumii a genului *Antipia* și a speciei noui ce-i servește de pretext: *spiralis* Căci iară este vorba de un singur exemplar, care a fost vădit studiat numai sumar; chiar despre unele caractere importante autorul vorbește astfel: «N'am desemnat striațiunea din stângul dungii deoarece n'am studiat-o». «Dunga pare că începe subapical...». «Poate că această linie erà gura...». «Nu-

cleul pare a fi dublu». «... N'am putut să stabilesc morfologia speciei mai în amănunte» etc.

«Autorul ar puteà răspunde cu drept la observaţiile de mai sus că România mare fiind în ceeace priveşte Infuzoriile aproape terra incognita, n'a sosit încă timpul studiilor «intensive» şi că trebuie deci, ca şi în agricultură, să ne mulţumim cu «cultura extensivă». Convin că argumentul are valoare, dar rămâne învinuirea zămislirei pripite de specii insuficient studiate şi împotmolirea bibliografiei cu menţiuni de nume lipsite de interes. Dacă mi s'ar obiectà că aceste năravuri se constată la marea majoritate a taxonomiştilor atât botanişti cât şi zoologi, mărturisesc, cu durere, că faptul este perfect exact.

«Atât pentru partea sistematică.

«In partea generală, dacă raportul meu ar fi o dare de seamă, ar fi de semnalat mai multe puncte interesante fiindcă reprezintă sinteze ale unui specialist ce are de sigur destulă experienţă. Mă voiu mărginì acì numai la următoarele:

«Numărul speciilor şi a biocenozelor ce poţi găsì într'o localitate nu variază cu anotimpul. Hotărîtor pentru numărul şi varietatea populaţiei este felul biotopului. Un colţ de mare liniştit şi îmbrăcat cu alge este biotopul cel mai favorabil pentru îmmulţirea populaţiei monotone. Populaţiile de apă dulce sunt mai variate decât cele marine. Cauza ar fi sărăcia alimentară relativă a apelor marine, ceeace poate să fie o explicaţie pentru cele constatate de autor în localitatea studiată, dar e de sigur greşit dacă s'ar generalizà.

«Impărţirea Infuzorilor după hrană este o încercare interesantă; dar a numì «herbivori» nişte protişti care se nutresc «aproape exclusiv numai cu bacterii» este de sigur o extindere neraţională a sensului fiziologic al acestui cuvânt.

«Datele ce le avem asupra Infuzorilor din fântâni, izvoare, lacuri şi râuri româneşti sunt încă atât de puţine încât chiar prudentele încercări de generalizare ale autorului îmi par premature.

«Autorul se plânge într'un capitol special de «haosul» ce domneşte în sistematica Infuzoriilor. Oare nu contribue şi el la acest «haos» prin creări de specii insuficient definite, cum am arătat mai sus vorbind de partea sistematică? Râvna de a-ţi vedeà numele în coada numelor de specii, deci de a le procreà prematur ca să nu-ţi-o ia alt confrate înainte, este rea sfătuitoare.

«Autorul crede (p. 28) că «nu avem motive să presupunem că la bacterii există moarte naturală», ceeace este de sigur greşit şi conchide că Infuzorii bacteriofagi joacă principalul rol în distrugerea acestor vietăţi, cele mai numeroase din toate organismele pământului, şi în menţinerea deci a echilibrului biologic. Cu toate că crede că au acest rol, totuş autorul consideră Infuzorii ca relativ puţin numeroşi, ceeace e contradictoriu, şi conchide «ca hrană pentru alte animale nu sunt însă de importanţă», ceeace dealtmintrelea nu este exact; să consulte autorul, între

mulţi alţii, numai pe Acineţieni, pe care trebuie să-i cunoască bine, ce părere au în această privinţă!

«Incercările de culturi de Infuzorii marini în apă cu salinitate crescândă sau descrescândă ar fi fost mai interesante dacă ar fi fost mai precise şi dacă determinarea salinităţii ar fi fost făcută cu nouile metode.

«Despre observaţiunile cito- şi fiziologice presărate printre descripţiile sistematice nu pot să mă pronunţ, deşi unele îmi par importante, căci nu am personală experienţă în acest grup, numai confraţii Protoistologi pot să le discute cu folos şi să le combată eventual cu competinţă.

«Observaţiunile de mai sus nu se opun, cu toate că conţin destule critice, celor ce am spus la început: Impresia generală ce face acest memoriu este bună, lucrarea merită o distincţiune şi autorul trebuie să fie încurajat.

«Am deci onoare de a Vă propune să-i acordăm în întregime premiul A. Toncoviceanu pe 1927.

«Profit însă de ocazia pentru a-mi defini sumar atitudinea faţă de premiile academice, adică pentru a mă explicà cum îmi înţeleg eu datoria de raportor:

«1. Nu sunt convins de eficacitatea premiilor.

«2. Cred că de *mare folos* ar fi *transformarea premiilor* destinate memoriilor terminate, *în ajutoare* de oferit cercetărilor în curs ori chiar numai celor proiectate.

«3. In orice caz, nu consider că premiul academic este destinat să claseze pe un autor oarecare printre genii şi lucrarea sa printre capod'opere.

«4. Consider premiul academic ca o încurajare la muncă, pentru acei autori tineri cari arată aptitudini pentru cercetări ştiinţifice sau, în lipsa acestei categorii, pentru acei cari arată cel puţin zel pentru muncă dezinteresată, căci la urma urmei nu ştii de unde poate sări iepurile.

«5. Erare humanium est, şi nu consider greşala un viţiu redhbitoriu când nu este întovărăşită de rea credinţă».

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ înfăţişează tomul din marea publicaţie de sub direcţia D-sale *Biospeologia—Études sur l'Histoire naturelle du domaine souterrain* (N-os XLI à L), Paris şi Cluj, 1920—1924.

Prezintă apoi tomul II din «*Lucrările Institutului de Speologie din Cluj*», N-rele 26—48 (Cluj, 1927).

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, arată că defunctul Th. Stănescu a lăsat Academiei între alte legate şi suma de 10.000 lei pentru facerea unui bust şi a mai multor tablouri cu chipul său. Executorii testamentari roagă Academia să le pună la dispoziţie această sumă, contribuind astfel la ridicarea unui monument testatorului la cimitirul Bellu. Deoarece suma nu este suficientă pentru îndeplinirea dorinţei testatorului şi cum celelalte legate nu pot fi anulate prin neexecutarea acestui legat, d-l A. Rădulescu e de părere că se poate aprobà cererea executorilor testamentari, dacă moştenitorii nu mai au nici o pretenţie.

— Se aprobă a se da legatul de 10.000 lei moștenitorilor defunctului Th. Stănescu pentru ridicarea monumentului amintit și se va cere declarație moștenitorilor că nu mai au nici o pretenție.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice din 9 Iunie curent, prin care se iau următoarele deciziuni:

«1. Au fost aleși ca *membrii în Comisiunea Năsturel* pentru anul 1928 din partea acestei Secțiuni: d-nii N. Iorga, S. Mehedinți, Gh. Balș, I. Nistor.

«2. S'a cetit raportul asupra *manuscrisului: Funcționarii publici; drepturile lor față de Stat*, depus de Comisiunea formată din d-nii: Balș, Gusti și Andrei Rădulescu. In urma discuțiunilor urmate s'a adoptat concluziile raportului, hotărîndu-se că nu se poate acordà premiul.

«3. S'a procedat la *alegerea biuroului* secției pentru anul 1927—28.

«Au fost aleși d-nii: V. Pârvan, Președinte, I. Nistor, Vicepreședinte.

«D-l Andrei Rădulescu a rugat să i se primească demisiunea din sarcina de Secretar al Secțiunii, deoarece n'o mai poate îndeplinì din cauza ocupațiilor.

«Secțiunea a primit demisiunea și a ales secretar pe Pr. N. Popescu.

D-l Dr. Gr. ANTIPA comunică următoarea deciziune a Secțiunii Științifice din 10 Iunie curent:

«Secțiunea Științifică aprobă ca cei 15.000 lei cu procentele lor, oferite de Soc. «Lignitul» ca supliment la premiul Lazăr din acest an — despre Studiul Lignitelor, care nu s'a acordat, să formeze un premiu aparte numit «Premiul Societății Lignitul», care se va acordà în 1929 pentru cea mai bună lucrare cu acelaș subiect: «Studiul Lignitelor din România în vederea industrializării lor prin distilațiune».

D-l I. BIANU arată că Secțiunea Literară a aprobat a se tipărì în Memoriile Secțiunii lucrarea d-lui Alexandru Marcu intitulată: *Alecsandri și Italia*.

D-l I. BIANU comunică următoarea scrisoare din partea d-lui membru corespondent I. Rădulescu-Pogoneanu:

«*Domnule Prezident*,

«Luând parte la al patrulea congres internațional de educație morală ținut la Roma în toamna trecută, profesorul Francesco Orestano, prezidentul acelui congres, m'a însărcinat să prezint Academiei Române, ca omagiu din partea sa, un exemplar din opera sa de sinteză filozofică *Nuovi Principi*.

«Profesorul Orestano e unul din cugetătorii de frunte ai Italiei contemporane.

«Prin operele sale anterioare, «Prolegomeni alla scienza del bene e del male», «La matematica moderna e la filosofia», «Leonardo da Vinci»

(ca filosof, premergător al lui Bacon şi Galilei), «Pensieri», «Gravia e levia», el se impusese atenției tuturor ca unul din cugetătorii cei mai originali ai spiritului filozofic contemporan, iar prin scrierile sale din vremea răsboiului, «La conflagrazione spirituale» şi «Verso la nuova Europa» — în care analizează fondul sufletesc adânc al uriaşei ciocniri între popoare, definind răsboiul ca «un misticism în stil mare», şi în care prevede cu o uimitoare viziune, încă din 1914 căderea monarhiei şi instaurarea republicei în Germania, apoi în Ianuarie 1915 disoluția Austro-Ungariei, iar în 1916 designează noua orânduire politică a Europei, corespunzând exact tratatelor din 1919 şi celor următoare — el ne apare ca un spirit critic de o adâncă pătrundere a fenomenelor morale şi sociale.

«Francesco Orestano e în acelaş timp şi un cald prieten al țării noastre, precum a arătat-o la acel congres, propunând ca prezident al şedinței lui de deschidere pe delegatul guvernului român şi făcând să fie ales în comitetul permanent al acestor congrese internaționale de educație morală şi un reprezentant al României».

— Se vor exprimà mulțumiri d-lui profesor Francesco Orestano pentru prețiosul dar.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, aminteşte că Domnia-Sa a căutat să ia dela executorul testamentar al defunctei Maria Antachi informațiuni cu privire la averea lăsată, înainte ca Academia să decidă asupra primirii legatului ce defuncta i-a lăsat. Până azi, acele informațiuni nu s'au putut luà şi deaceea D-sa propune ca plenul să autorize Delegațiunea să primească legatul de îndată ce vom aveà referințe complete asupra averii.

— Se aprobă propunerea şi se autoriză Delegațiunea să primească legatul lăsat de defuncta Maria Antachi, sub beneficiu de inventar.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ arată că Institutul Franței a comunicat Academiei încă din Septemvrie trecut că va sărbătorì în luna Octomvrie viitor centenarul naşterii celebrului chimist Marcelin Berthelot. Instituțiunea noastră fiind chemată a luà parte la sărbătorire prin reprezentanți, d-l Preşedinte e de părere ca Academia să delege pe colegul corespondent Dr. Şt. Minovici, care este şi delegatul Guvernului.

D-l G. ŢIŢEICA crede că Academia trebuie să fie reprezentată printr'un membru activ sau chiar prin Preşedintele ei, dată fiind importanța sărbătoririi.

D-l I. SIMIONESCU se uneşte cu părerea d-lui G. Țițeica, adăugând că ar trebuì să se anunțe Institutului Franței prin adresă delegații Academiei.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ zice că Delegațiunea Academiei va rezolvà reprezentarea Instituțiunii noastre la sărbătorirea în chestiune.

D-l Preşedinte EM. RACOVIŢĂ arată că colegul nostru d-l Dr. Gr. Antipa va luà parte, în numele Guvernului, la al X-lea Congres Internațional de Zoologie, care se va întrunì la Budapesta între 4—9 Septemvrie viitor.

Instituțiunea noastră fiind chemată și dânsa să ia parte la acel congres, d-l Președinte propune a se da d-lui Dr. Gr. Antipa delegațiune de a o reprezentà.

— Propunerea se aprobă.

D-l I. BIANU cetește următorul raport asupra lucrărilor îndeplinite în actuala sesiune generală:

«*Domnilor Colegi*,

«Măsura luată în anii trecuți de a prescurtà durata sesiunii generale s'a constatat și în acest an folositoare. In cele 15 zile de sesiune ce le încheiem azi, s'au putut efectuà toate lucrările pentru care ați fost adunați.

«Din cele 15 ședințe ținute, 4 au fost consacrate comunicărilor publice de d-nii M. C. Sutzu, Dr. G. Marinescu și Andrei Rădulescu și o ședință comemorării răsboiului Independenței României, în care colegii noștri d-nii N. Iorga, I. Nistor și G. Bogdan-Duică au făcut comunicări în legătură cu marele fapt istoric. Insfârșit, o ultimă ședință publică solemnă s'a destinat decernării premiilor din acest an.

«Rând pe rând ați luat cunoștință de raporturile asupra activității Bibliotecii, asupra funcționării școlilor întreținute de Academie, subliniind reaua stare financiară care apasă greu întreaga activitate academică și în special bugetele Bibliotecii și școlilor. Ați ascultat rapoartele despre activitatea cabinetului numismatic, despre Comisiunii lucrările Fundațiunii Adamachi, hotărînd suspendarea temporară a burselor prea mici ce se dau din acest fond, — despre bursele și ajutoarele date în anul curent din fondurile I. Fătu și I. Scorțeanu, aprobând propunerea Comisiunii că în acest an să se distribue din aceste două fonduri cărți didactice și religioase la școlile primare din Maramureș. In privința burselor «Jacques Elias», ați amânat darea lor până în anul viitor.

«O specială atențiune ați dat rapoartelor Comisiunii pentru verificarea conturilor pe exercițiul bugetar 1925—26 și pe Iulie—Decemvrie 1926, discutând pe larg greaua stare financiară a Academiei, ale cărei deficite ați constatat că se ridică la aproape 5 milioane și tind a atinge cifra de 7 milioane lei până la 1 Ianuarie 1929.

«Ați acordat Premiul J. Lecomte du Noüy din acest an la doi concurenți dintre elevii Școalei de Arte Frumoase din Capitală și, văzând micimea acestui premiu și a altor premii și burse ce se dau de Academie, ați ales o comisiune care să studieze fiecare fond în parte și să arate în viitoarea sesiune generală dacă măsura luată pentru bursele Fundațiunii Adamachi nu s'ar puteà generalizà și asupra altor fonduri cu venituri mici.

«Ați dat ascultare raportului Comisiunii Dicționarului și ați aprobat hotărîrile luate de Comisiune în vederea continuării marei lucrări.

«Raportându-vi-se asupra primirii donațiunii d-nei Maria Ing. Petre Lucaciu, ați ratificat măsura Delegațiunii Academiei. Deasemenea ați ratificat donațiunea de 10.000 lei făcută de d-na Caliopi St. Dem. Vergu și ați constituit premiul dorit de donatoare.

«Pentru regulamentarea fondurilor Ing. Petre Lucaciu, Dr. Victor Babeş şi Ecaterina Bolintineanu aţi ales o comisiune, care v'a prezentat proiectele de regulamente pentru aceste fonduri, pe care le-aţi aprobat.

«Supunându-se votului Domniilor-Voastre primirea a noui trei legate lăsate de defuncţii General C. Burghele, Vasile de Tudan şi Maria Antachi, aţi hotărît acceptarea legatului General Burghele, amânând hotărîrile pentru celelalte două legate din motivele care vă sunt cunoscute.

«Ocupându-vă de activitatea Fundaţiunii «Menachem H. Elias», aţi ascultat şi aţi aprobat atât darea de seamă a gestiunii Fundaţiunii pe 1926 cât şi proiectul de buget pentru 1928 şi aţi reales pe delegaţii titulari şi supleanţi ai Academiei în Consiliul acelei Fundaţii.

«Trecând la alegerea de membri, aţi ales ca membru activ, la Secţiunea Ştiinţifică, în locul regretatului coleg Dr. V. Babeş, pe D. Voinov iar ca membri corespondenţi români aţi ales la Secţiunea Literară pe d-l I. Petrovici, la Secţiune Istorică pe d-l General Radu Rosetti şi la Secţiunea Ştiinţifică pe d-nii prof. I. Ciurea şi Gh. Spacu.

«In şedinţa dela 4 Iunie am avut deosebita bucurie de a primì în mijlocul nostru pe colegul onorar şi marele amic al Românilor, pe d-l General M. Berthelot.

«Pentru viitor aţi fixat data sesiunii generale cu 10 zile mai de vreme decât acum, modificând art. 7 din Statute, şi aţi statornicit ora 5 pentru deschiderea şedinţelor.

«V'aţi ocupat apoi de chestiunea mausoleului lui Alecsandri la Mirceşti şi aţi primit cu bucurie asigurarea dată de colegul nostru d-l Al. Lăpedatu, Ministrul Cultelor şi Artelor, că mausoleul va fi gata până la toamnă.

«In şedinţa dela 8 Iunie aţi reales Delegaţiunea Academiei şi tot în acea şedinţă aţi luat în cercetare proiectul de buget al Academiei, avizând la măsurile ce trebuie să luăm pentru îndreptarea stării financiare a Academiei. In acest scop aţi hotărît a se da publicităţii atât un extras din buget cât şi un memoriu şi să se intervină pe lângă Guvern spre a da prin lege fondurile necesare Instituţiunii noastre.

«Discutând bugetul, aţi binevoit a da un spor de 40% la lefurile funcţionarilor şi l-aţi aprobat în marginile modestelor mijloace de cari dispunem, împărţind Secţiunilor sumele pentru publicaţiile lor.

«In strâmtoarea în care cu mari greutăţi îşi desvoltă activitatea Instituţiunea noastră, multe din lucrările cerute pentru îndeplinirea misiunii Academiei pot fi îndeplinite în prea mică măsură şi cu mari greutăţi. Pe deasupra tuturor stă lipsa localului definitiv corespunzător cu trebuinţele atât pentru serviciile speciale ale Academiei, cât mai ales pentru păstrarea şi organizarea colecţiunilor ştiinţifice ale Academiei, cari formează un nepreţuit tezaur cultural al neamului.

«Avem mereu încredere că guvernele ţării vor face să înceteze cât mai curând această tristă stare de lucruri şi că în România Mare se va puteà desvoltà Academia în toată activitatea ei culturală spre a satisface

trebuințele pentru care a fost creată în România mică îndată după Unirea Principatelor și așezarea dinastiei. Speranța și credința noastră se întemeiază tocmai pe atențiunea deosebită și bunăvoința neobosită pe care Academia le-a întâmpinat totdeauna din partea Dinastiei noastre. «Deaceea încheiem această sesiune, după cum am început-o. cu cele mai «călduroase urări pentru însănătoșirea deplină a Maiestății SaleRegelui».

D-l Președinte EM. RACOVIȚĂ declară închisă sesiunea generală a anului 1927, urând colegilor an bun și bună întâlnire la sesiunea viitoare din 1928.

RAPOARTE DESPRE SCRIERI PROPUSE LA PREMIARE ȘI NEPREMIATE

I. Pentru premiul Năsturel-Herescu.

Ioan Timuș, *Japonia*, raport de d-l S. Mehedinți.

Lucrarea este cu neputință de rezumat, deoarece cuprinde ea însăș în chip rezumativ o sumedenie de fapte privitoare la Țara și mai ales la vieața socială a japonezilor. Artele, Instituțiile, starea economică (agricultura, industria, negoțul), moravurile și tot ce privește caracterul poporului nipon e prezentat de autor într'un chip foarte direct și foarte concentrat. Amplificările așà de firești celui nedeprins a scrie și a povestì sunt riguros evitate. Fiecare pagină îndeamnă la gândire.

Societatea japoneză. despre care s'a scris atâtea, începând cu romancle exotice ale lui Pierre Loti, ne apare nu numai nouă, dar și impunătoare din toate punctele de vedere. Autorul a isbutit să ne deà impresia că în multe priviri Europenii, ar aveà foarte multe de învățat dela Japonezi. In deosebi pentru Românii, cari cred prea excesiv în tipicul occidental. e de un mare folos cetirea acestei lucrări.

Subsemnatul e de părere că premiul Năsturel se poate acordà autorului ca îndemn să continue în aceeaș direcție. Impreună cu volumul întâiu. lucrarea d-lui Timuș merită pe deplin o recunoaștere academică.

II. Pentru premiul Eliade Rădulescu.

1. R. Dragnea, *Mihail Kogălniceanu*, raport de d-l G. Bogdan-Duică.

Rog onorata secție să acorde acestei opere premiul la care a concurat.

Cartea se distinge printr'o cunoștință exactă a materiei, căreia-i adauge date nouă privitoare la filiațiunea ideilor lui M. K., pe care le urmărește; de ex: în Germania până la Herder, originea teoretică și practică a naționalizării literaturilor.

Autorul dispune de-o privire psihologică sigură, care i-a înlesnit descripția evoluției sufletești a marelui om.

Cartea aceasta este a treia expunere a vieții sufletești și literare a lui M. K. Și este singura care a avut până acum a doua ediție, ceeace însemnează o recunoaștere din partea publicului.

Având acum în vedere că, în domeniul literaturii române din începutul renașterei române, nu se fac cercetări serioase; și premiul ar fi o încurajare bine meritată și, de sigur, urmată de noui lucrări ale talentatului autor, eu îl recomand pentru premiu».

2. C. Ardeleanu, *Diplomatul, tăbăcarul și actrița* raport de d-l G. Murnu.

Autorul, cunoscut prin câteva scrieri anterioare, în care dovedește reale calități de concepție și realizare, ne surprinde printr'o operă care e o însemnată treaptă de ascensiune în evoluția sa literară.

Romanul acesta, care poartă un titlu impropriu, atrage pe cetitor nu numai prin anecdotă, ci și mai cu seamă prin mediul local și social, dela care se inspiră, mediu necunoscut sau foarte puțin explorat în literatura noastră.

E vorba de variatul material omenesc, proletariatul care ocupă un cartier mărginal, mahalaua tăbăcarilor de pe lângă cheiul Dâmboviței cu toate arterele suburbane adnexe și maidanele pline de gunoae și băltoace ce se întind până la așà numita Valea Plângerii, cu care se încheie spre răsărit cimitirul Belu.

Toată acțiunea se desfășoară aici în preajma unui personaj central, «diplomatul» sau «consulul» Barbu Sălceanu, eroul propriu zis al romanului, tipul cel mai interesant pe care scriitorul a isbutit să-l contureze cu o remarcabilă bogăție de invenție: omul care, înzestrat cu deosebite calități intelectuale și fizice și bine căpătuit prin soția sa Eliza, fiica unui proprietar, erà destinat pentru o frumoasă carieră diplomatică, dar care, printr'o fatală neșansă, își pierde situația și, cu ea, și averea și, dedat alcoolismului, se coboară până la cea din urmă treaptă a înjosirii omenești. In starea asta, însoțit de soția sa și de unica sa fiică Agata, debarcă în acest cartier închiriindu-și o odae minusculă, o chichineață, din curtea casei lui Niță măturaru, un fel de han în miniatură, unde foiau o sumă de chiriași, de biete suflete umile și necăjite care trăiau vieață de mizerie. Aici Barbu Sălceanu face cunoștință cu un număr de tăbăcari, lucrători dela *tăbăcăria*, marea fabrică din apropiere, proprietatea lui Grigore, și prin cunoștințele și inteligența lui câștigă admirația și respectul lor, cu toată patima urîtă care-l stăpâneà și care făcuse din el un ratat, o «zadarnică povară a pământului». Acest contact i-a fost spre bine, căci l-a ajutat să se pue în slujba tăbăcăriei și să-și asigure pâinea de toate zilele. O singură nădejde a familiei erà Agata, elevă la Conservatorul de declamație, un talent mediocru, dar natură cinstită și favorizată de un exterior care-i zestrea cea mai bună, dar și cea mai primejdioasă a fetelor sărace. Agata, profitând de acest privilegiu natural, absolvă în mod «strălucit» conservatorul și e angajată la Teatrul Național, când face cunoștință cu tânărul Andrei, fiul adoptiv al bogatului fabricant-tăbăcar Grigorie. Acest parvenit, fire vulgară, brutală și cinică, «fiul unei spălătorese», ademenește pe Agata, suflet naiv și visător, care, crescută în tradițiile «boerești» ale familiei, credeà în talismanul bogăției și fastului și trăià într'o lume cu totul ireală. Andrei, printr'o impulsivitate ilogică, firească brutei umane, nu numai că-și bate joc de Agata. și o părăsește fără nici un scrupul, ci brutalizează și alungă pe tatăl ei, pe Sălceanu, din fabrica lui. Acesta, la început, deși nu-și pierduse cu totul conștiința, dar cu voința paralizată de împrejurările triste în care trăià, se supuse fatalității simțindu-se incapabil de reacție. Această

lașitate indignă pe tovarășii lui de băutură și-i înstrăină până și simpatiile celor ce-i erau mai devotați și-l prețuiau mai mult. Dar când indignarea lor a isbucnit fățiș, când gura lor cu un tăiș ascuțit a început să-l taie în adânc, să-i toarne în suflet veninul picurat din mărturia mișelească a lui Andrei despre Agata, care pentru el nu erà decât o prostituată, Sălceanu a înțeles că nu mai poate cârpi zdrențele vieții lui, că s'a apropiat inevitabilul, ceasul de ispășire a tuturor păcatelor. In primul moment de exasperare, a încercat să se sinucidă, dar a fost surprins la vreme și a scăpat teafăr. Atunci s'a hotărît să se răsbune. Hătărîrea lui definitivă n'a împărtășit-o decât unui singur om de deplină încredere, cismarului Alexandru Gangu, un meseriaș harnic, cinstit și milos, care de multă vreme trăind și lucrând într'o odae vecină, se devotase ca un câine credincios familiei Sălceanu și mai ales cultului ascuns ce-l aveà pentru Agata. Copil de pripas, el a crescut în singurătate și a simțit o copleșitoare nevoie de iubire și astfel s'a alipit pe lângă această familie, pentru a cărei întreținere își cheltuià tot venitul unei munci istovitoare, deși până la urmă își pierduse orice nădejde de a-și apropià sufletul rătăcit al Agatei. E tipul cel mai nobil și simpatic pe care l-a creat d-l Ardeleanu, e ființa care scântee ca un diamant în mijlocul gunoaelor care o înconjoară. Sălceanu se ține de cuvânt. Se duce pentru ultima dată la tăbăcărie și acolo, întâlnindu-se cu Andrei într'o magazie izolată, cere dela dânsul reparație onoarei sale, retractarea ofenselor adresate fiicei sale. Dar Andrei îl întâmpină cu-o brutalitate sălbatică și pronunță cuvinte și mai sdrobitoare la adresa Agatei. Sălceanu, în revolta-i legitimă, profitând de un moment de neatenție a lui Andrei, îi aplică cu un clește o lovitură mortală. Apoi ucigașul, întorcându-se acasă, mărturisește numai lui Alexandru Gangu omorul făptuit și, cu el, ușurarea deplină ce o simțeà ca o purificație a trecutului său, absolutul la care aspirà și pe care așà de frumos îl accentuiază autorul. Apoi, profitând de o scurtă absență a lui Gangu, se strecoară într'o magazie alăturată unde își curmă zilele spânzurându-se. Acest sfârșit tragic se încheie cu descrierea impresionantă a contrastului celor două înmormântări paralele, cea falsă, fastuoasă și teatrală, a lui Andrei și cea sinceră, sărăcăcioasă și tristă a lui Sălceanu. Urmează un epilog, în care ni se arată vicisitudinele prin care trece Agata până ce desmeticită din visul ei de mărire și îmbogățire în urma experienței dureroase ce o capătă în contact cu diferite specimene omenești, pocăită, se refugiază în brațele aceluia care a iubit-o în adevăr și cu tot devotamentul și cu toată mărinimia și dezinteresarea, Alexandru Gangu.

«Acesta e în rezumat cuprinsul romanului. Unitatea lui e vizibilă. Ea nu suferă de un balast inutil, de episoade de agrement sau de acțiuni paralele, atât de predilecte astăzi; afluenții lui curg în aceeaș albie și concentrează tot debitul lor disponibil spre aceeaș țintă finală, spre desnodământul atât de logic și firesc, cu care se încheie povestirea.

«Nu numai economia întregului, concentrarea aceasta dinamică a acțiunii merită lauda, ci și mijloacele cu care d-l Ardeleanu știe să-și îmbrace și să-și scoată în relief concepția și invenția. Are limbajul sobru și adecuat și calcă solid pe pământ. E un realist de școală rusească, un eminent spirit observator și empiric. Deaceea și isbutește continuu să ne ție încordată atenția și să

ne dea o imagină din cele mai clare și veridice a mediului ce-l descrie, imagină care culminează în zugrăvirea magistrală a maidanului de bâltoage și gunoiște de sub dealul cimitirului. Autorul vede obiectiv, e unul din puținele noastre talente reale epice. Personagele create de el nu sunt dedublări ale lui, ci creaturi autonome și vii, deaici minunatul caleidescop de tipuri diferențiate care formează orhestrația lui proprie. Avem impresia că totul e văzut și trăit, atât de mult e redus artificialul și fantasticul în această operă. Realismul lui, oricât de crud și repulsiv e uneori prin sine însuș, e atenuat în mod fericit prin atmosfera generală de îngăduință și simpatie care învălue toată această lume microscopică mulțumită bunătății și optimismului moral cu care o vede și ne-o înfățișează autorul. Căci spre cinstea lui, e o voință morală, oricât de indirectă sau latentă, care-i străbate creația și-i dă un suport transcendental și o fizionomie estetică datorită acelei intuiții creatoare care e darul artistului autentic. Darul acesta compensează anumite scăderi de formă și de primul rând de stil, scăderi care nu sunt exclusiv personale ale acestui scriitor, ci și ale altor cunoscuți prozatori de astăzi. Contribuția pozitivă a d-lui Ardeleanu în domeniul romanului românesc e de așà însemnătate, încât orice rezervă a noastră față de ea dispare și ne obligă să acordăm autorului distincția solicitată pe care o merită pe deplin.

III. Pentru premiul Locot. Ion N. Iancovescu.

1. Sanda I. Mateiu, *Bucuria vieții*, raport de d-l I. A. Bassarabescu.

Autoarea e, de sigur, altceva decât d-l *Roșca* și decât d-l *Chiffa*. In orice caz, un lucru răsare, cald, dintre paginile d-nei *Mateiu*: sinceritatea nemeșteșugită a unui suflet imbibat de credința în Dumnezeu, pe care o revarsă pretutindeni și în toate, împânzind lumea restrânsă a autoarei — căminul cu dragostea de soț și copii—într'un misticism covârșitor până la fanatism. Limbă— curată, frumoasă. Stilul e însă abstract, fără suficientă putere de evocare și emotivitate. Și, ca o definire mai mult a operei acesteia, trebuie să nu uităm că suflul și maniera lui *Tagore* sunt prea mult stăpâne pe scrierea d-nei *Sanda Mateiu*.

Sunt de părere să se premieze.

2. Teodor Murășanu, *Chiot câmpenesc*, raport de d-l I. A. Bassarabescu.

Autorul cântă frumos natura, cu belșugul, cu nemărginirea ei, cu nesfârșitele ei transformări.

Lăsând la o parte unele poezii în care banalul se întâlnește cu versul modern nerimat și neritmat, isbind urechia, constat cu bucurie să d-l Murășanu are destul talent pe care și-l poate manifestà când vrea, în versuri corecte și în concepții înălțătoare ca în poeziile: *Floare crudă*, *Fapta*, *Rugă*, *Cântec învolt*, *Mama*, etc. și mai ales în *Tezaurul din grâu*, cea mai reușită din tot volumul.

Contrar tendințelor timpului, d-l Murășanu face poezie curată, plină de avânt sufletesc, și de optimism, care încurajază și dispune.

Ca formă isbutește mai ales în sonete.

Sunt de părere să i se acorde premiul la care concurează.

3. Mihail Negru, *Spre Africa*, raport de d-l G. Vâlsan.

D-l M. Negru aparține speței rare a gazetarului cu porniri de pasăre călătoare. D-sa a colindat o bună parte din fața pământului și nu numai în vagon

de dormit sau în vapor de lux, ci şi în aeroplan, în automobil sau în vapoare de marfă. Volumul prezentat Academiei cuprinde însemnările luate într'o călătorie pe Marea Neagră şi Mediterana, făcută în cargobotul «Dobrogea» până la Iaffa, iar deacì în Egipt şi înnapoi în vaporul «Impăratul Traian».

A călătorì pe un vapor de marfă e cu totul altceva decât a călătorì pe un vapor de lux, iar a călătorì pe cargobotul «Dobrogea» pe vremea de furtuni a echinoxului e deadreptul un act de eroism. Căci «Dobrogea» aparţine acelor unităţi pe care d-l Negru le numeşte «capod'opere de cârpitură», vase care în alte ţări ar fi fost de mult trecute la reformă şi înlocuite, dar care la noi sunt folosite până la extrema limită a puterilor. ducând pe scândurile lor învechite şi şubrede câteva zeci de marinari, lăsaţi la îndurarea lui D-zeu până când o furtună nenorocoasă va isbutì să descheie alcătuitura de scânduri şi de table risipind pe marinari în mijlocul valurilor. Şi se ştie cât de violente şi neaşteptate sunt furtunile în Mediterana şi mai ales în M. Neagră.

Şezând strâmb pe vaporul d-sale — căci «Dobrogea», încărcat cu cherestea a avut tot timpul o «canariseală», adică o înclinare laterală de 14°.—d-l Negru s'a silit să noteze cât mai corect impresiile pe cari i le da cerul şi marea, precum şi porturile pe care le atingeà. Pe lângă punctele clasice: Constantinopol, Iaffa, Ierusalim, Alexandria, Cairo, d-l Negru ne dă descrierea câtorva regiuni foarte puţin cunoscute, ca insulele Rhodos şi Cypru. cu localităţi puţin cercetate de alţi călători. Neîntrebuinţând artificii de stil, fără poză şi fără dorinţa de a-şi amuzà cetitorii prin cuvinte de spirit, d-l Negru descrie simplu, exact şi cinstit tot ce vede în drumul său, lăsând mai totdeauna în umbră persoana sa. Prin aceste însuşiri scrisul d-sale inspiră încredere şi rămâne simpatic până la sfârşit, ceeace rar se întâmplă cu opere de aceeaş natură, scrise în româneşte.

Mai există o notă care distinge lucrarea d-lui Negru. Imbarcându-se pe un vapor de marfă care nu primeşte călători de plăcere. d-sa a căutat să se facă marinar şi la costum şi la suflet. Pe copertă se vede o şapcă de marinar şi o ancoră, iar sub numele d-lui Negru de ceteşte subtitlul «Membru al Uniunii generale a marinarilor din România». Atât de îndrăgit e autorul de marinărie, încât şi descrierile le face adesea în limbaj marinăresc. ceeace va silì Comisiunea dicţionarului limbei române să-i ceteascā volumul cu creionul în mână. In astfel de dispoziţii. d-l Negru a descoperit un mare lucru: anume sufletul eroic, modest şi demn de admiraţie al marinarului român, fie ofiţer, fie simplu om de trupă. In cuvinte mişcate — care nu s'au mărginit numai la acest volum, ci au făcut şi subiectul unei campanii de ziare — d-l Negru arată meritele incontestabile şi puţina atenţiune care se dă acestor slujitori modeşti şi binefăcători ai Statului românesc. Insăş dedicaţia acestui volum cuprinde următoarele cuvinte semnificatoare:

«Un gând emoţionat şi amical pentru oamenii cu suflet eroic pe cari, «în tăcere şi cu braţele încrucişate, i-am văzut cugetând cu adâncă tri- «steţe la visul unei cariere pe unităţile maritime româneşti».

Ca un omagiu pentru acest nou ziarist al viitorului, care e un cunoscător al globului terestru, care e un om modest şi simplu, vibrând de înalte probleme morale şi naţionale, şi ca un omagiu pentru eroica marină română, prea

puțin răsplătită moral și material de conducătorii de azi ai Statului român, propun cartea d-lui M. Negru la premiul «locotenent N. Iancovescu», de 10.000 lei.

IV. Pentru premiul Adamachi:

1. A. Brumă, *In goana trenului*. raport de d-l I. Bianu:

In această broșură de 20 pagini tipărite cu îngrijire, se publică câteva bucăți în versuri, cari sunt scânteerile unui suflet simțitor înzestrat cu dorul de a-și puteà spune frumos gândul și simțirea. Ele sunt cu atât mai vrednice de atențiune cu cât ne vin din lumea prozaică a cheferiștilor. Imnul *In Memoriam*, închinat celor morți în răsboiu «sub pajura roților înaripate» se ridică mult mai sus decât versurile obișnuite. Trenul care se duce ca o ființă vie sub ochii celui rămas pe peron; povestea bătrânei gări, pe lângă care au trecut, și acuma «nu mai corespunde» și este disprețuită pentru vechimea și lungile servicii aduse, Moș Iorgu Cantonierul bătrân, văduva focarului Olaru rămasă în mizerie—toate acestea și altele sunt «naturi moarte» sau schițe din vieți reale — înfățișate de mână de artist adevărat. Va mai scrie? și cum va continuà? Este secretul viitorului. In poezioarele cheferistului nu este nici descurajare, nici revoltă ci senină resemnare, care aduce aminte poezia socialistă blândă scrisă de Ada Negri în uzinele lombarde, acum 30 ani.

Poetului nostru cheferist ar fi bine și meritat să i se dea o linguriță din premiul Adamachi. S'ar vedeà astfel că la Academie se vede și o valoare mică, ieșită ca o micșunea sfioasă la marginea tufei din cărare.

2. S. Teleajen și A. Pascu, *Cuiburi părăsite*. raport de d-l Eug. Botez.

«Cuiburi Părăsite», piesă în trei acte de d-nii Sandu Teleajen și Andrei Pascu, este o dramă îndestul de bine închegată. In evocarea. cu suflu poetic a trecutului patriarhal, a vechei clase boerești care dispare. să resimte influența scrierilor d-lui Brătescu-Voinești.

Figura boerului Gorgămanu și mai ales a vărului său Andrei, sunt vii și adevărate. Mai palid zugrăvite sunt figurile lui Voicu și Dinu Roghină. Primul are trăsăturile unui personaj de melodramă. Al doilea e tip convențional ca și Nora.

Psihologia femenină e insuficient redată și uneori chiar falsă. Acțiuni neverosimile sau nu îndeajuns explicate. Cum Nora a putut ascunde atâția ani părinților și surorei păcatul ei? Se simte o lipsă de măsură și un abuz de sentimentalism, uneori exagerat și alteori banal. Acțiunea însă e îndestul de interesantă și condusă până la urmă cu abilitate teatrală.

Față de piesele românești reprezentate în ultimii ani, această piesă cred că poate sta cu cinste, și autorii, care sunt la început, merită să fie încurajați.

V. Pentru premiul G. Asachi:

1. Petre Dejeu, *Așezămintele culturale din municipiul Oradea și județul Bihor*, raport de d-l S. Mehedinți:

Un fel de monografie, care cuprinde material destul de eterogen, — cu deosebire de caracter religios și cultural.

Autorul dă mai întâiu o schiță istorică a orașului Oradea și a județului Bihor, începând din antichitate și până azi. In alte două capitole, înșiră câteva

generalități cu privire la istoria bisericei romane, apoi descrie rând pe rând bisericile tuturor confesiunilor din acel ținut, amintind chiar și pe Adventiști și pe Mahomedani.

Nu se poate zice că e monografie științifică. In locul atâtor ilustrații fără însemnătate, ar fi fost de cel mai mare preț o înșirare de hărți, planuri și alte documente, din care să vedem cât mai amănunțit desvoltarea orașului și a întregului ținut înconjurat. Deasemenea ar, fi fost de un mare interes materialul demografic și etnografic.

In condițiile actuale, monografia este abià o însăilare unilaterală. Ea va fi însă de un real folos autorului să cerce mai târziu o operă sistematică și, pe cât e posibil, completă.

Deaceea subsemnatul socoate că, chiar și în forma actuală, lucrarea d-lui Dejeu ar merità o încurajare din partea Academiei Române.

2. G-ral C. Găvănescul, *Japonia*, raport de d-l I. Simionescu.

D-l G-ral Găvănescul nu e la primul său volum. In afară de cele 5 volume în care descrie minunățiile văzute într'o lungă călătorie făcută cu Prințul Carol, Domnia sa are, în afară de scrieri de specialitate, două volume cu descrierea răsboiului din urmă, precum și alte două tot despre răsboiu în coloborare cu generalul I. Manolescu.

Volumul pe care-l prezintă azi spre premiare, este deci numai o particică din fecunda activitate literară a d-lui G-ral Găvănescul, după cum este numai un volum din cele 5 apărute cu impresii de călătorie.

Deși s'ar puteà bănuì că prea deseori în cuprinsul celor 228 pagini vine vorba de persoana sa și a însoțitorilor, totuș nu lipsesc pagini de frumoase descrieri atât a peisajelor pitorești prin care calcă, precum și a obiceiurilor atât de originale ale poporului japonez. Interesantă este pentru noi mai ales relatarea progresului, în toate, înfăptuit de acest popor, care a pășit cam odată cu noi pe calea occidentalizării, dar a știut nu numai să imite, cât mai mult, să adapteze rezultatul experienții altora la tradiția veche a poporului, creând astfel o trainică civilizație bazată pe specificul etnic. A înșirà aici toate acele pagini, cu importantele descrieri ale vieții japoneze ar fi de prisos.

S'ar puteà obiectà că forma stilului este prea descriptivă, fără scânteieri provocate de scenele atât de variate de ale noastre, fără considerațiuni mai generalizate, care se prezinte o notă de originalitate literară. Totuș descrierea e corectă, uneori colorată, în orice caz evocătoare a realității trăite.

In cazul când la acest însemnat premiu nu s'au prezentat și alte lucrări în care să iasă în relief o originalitate fie de gândire, fie de experimentare, bazate pe o îndelungată muncă proprie, așà cum trebuie să fie în primul rând scopul premiului acestuia, sunt de părere să fie acordat d-lui G-ral Găvănescul.

Dealtfel d-l G-ral nu ar fi la cea dintâiu apreciere și cinstire a muncii sale din partea Academiei Române, care i-a acordat premiul Năsturel, pentru altă lucrare a sa: «Răsboiul nostru pentru Intregirea Neamului».

3. Natalia Tulbure, *Atlas Istoric al Românilor*, raport de d-l I. Nistor.

Autoarea încearcă încă în 1912 să reîntregească istoria poporului român cu ajutorul unui atlas istoric și al unui șir de «Cetiri istorice» adunate din

autorii români; iar ca încheiere făcând o scurtă expunere a istoriei Românilor din provinciile unite.

Atlasul Istoric cuprinde 11 planşe începând cu Traco-Ilyrii şi terminând cu România-Mare. Planşele sunt executate cu mare îngrijire, ţinându-se seamă şi de cercetările cele mai noui. Ar fi doar de observat ca la planşa VII-a, care reprezintă opera lui Ştefan-cel-Mare, situaţia Bugeacului nu este bine redată. Bugeacul tătăresc trebuie bine distins de raialele dela Bender. Akkerman, Kilia şi Ismail. Aceeaş inexactitate se repetă şi la planşa VIII-a, care reprezintă epoca lui Mihaiu-Viteazu. La planşa X-a, se constată o regretabilă omisiune privitoare la Banat, care în vremea aceea erà un paşalâc turcesc cu centrul la Timişoara.

La atlasul istoric se adaugă pe 219 pagini lecturi alese din Teohari-Antonescu, V. Pârvan, N. Iorga, A Lăpedatu, G. Mandrea, N. Bălcescu, G. Coşbuc, N. Densuşianu, A. Bunea, D. Neniţescu şi C. Kiriţescu. Nu văd îndreptăţirea titlului «Aşezămintele culturale ale Românilor din Monarhia Austro-Ungară» de St. Ioseph-senior. In genere, am impresiunea că autoarea a schimbat puţin din concepţiunea sa din 1912 în ceeace priveşte provinciile unite, care nu mai pot fi considerate ca regiuni aparte, ci dimpotrivă ca făcând părţi întregitoare a neamului românesc. Lipsesc din «Cetirile istorice» părţi alese din înălţătoarele cuvântări ale Regelui Carol şi ale M. S. Regelui Ferdinand. In genere, epoca după războiul mondial nu e deci tratată aproape de loc. Inălţătoarele adunări şi moţiuni dela Chişinău, Cernăuţi şi Alba-Iulia, nu sunt pomenite şi nici marele act al încoronării dela Alba-Iulia. Orice manual de şcoală trebuie să stărue cât mai mult asupra evenimentelor prin care au desăvârşit unirea neamului în hotarele sale etnice şi istorice.

Dealtfel lucrarea este meritoasă şi. înainte, de toate foarte utilă. Cred că autoarea ar merità premiul.

4. M. Văraru, *Manual de drept administrativ*, raport de d-l Andrei Rădulescu:

Intr'un volum de 457 pagini, d-l M. Văraru, doctor în drept, membru în Consiliul Superior administrativ, profesor la şcoala superioară de ştiinţe de Stat, a întocmit un Manual de Drept administrativ, în care a căutat să expună, atât din punct de vedere doctrinar cât şi practic, materia dreptului administrativ român, aşà cum se înfăţişază astăzi.

Lucrarea cuprinde 4 părţi. In cea dintâiu sunt arătate principiile generale despre Stat, evoluţia şi caracterele lui, cu noţiuni istorice referitoare şi la Statul român. Tot aci a expus şi teoria funcţiunii publice.

Partea II-a, rezervată administraţiei centrale cuprinde organizarea departamentelor ministeriale precum şi organele şi atribuţiunile puterii centrale.

In partea III-a s'a ocupat de administraţia judeţeană şi comunală.

Partea a IV-a a fost destinată pentru cercetarea administraţiilor speciale. Intâia serie de 5 capitole a tratat: domeniul public şi privat, despre budget, finanţe şi elementele componente, poliţia preventivă, represivă şi despre puterea armată.

Pe lângă expunerea principiilor generale ale dreptului, autorul a căutat să facă speciale aplicări ale acestor principii la dreptul nostru administrativ, între altele a explicat textele respective din Constituţie, din Statutul funcţionarilor, din legea de unificare administrativă. A arătat şi jurisprudenţa în materia contenciosului şi modul cum sunt interpretate şi aplicate unele dispoziţii de către Consiliul superior administrativ.

Lucrarea dovedeşte că autorul este în curent cu cercetările mai noui în diversele materii. Ea este alcătuită metodic, expusă într'un stil limpede iar chestiunile sunt tratate bine şi cu competinţă.

Deşì nu conţine cercetări prea speciale, totuş această lucrare va fi de mult folos nu numai studenţilor din şcoalele administrative la care s'a gândit în prim rând şi autorul ci şi oricui ar dorì să cunoască principiile dreptului nostru administrativ.

Ea poate fi dar luată în considerare pentru premiul la care a fost depusă.

CONCURSURI PENTRU PREMII
1927

PREMII PENTRU CĂRŢI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 4.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, unei cărţi scrise în limba română, *cu conţinut de orice natură*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1927.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru acest premiu, este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

NOTA. — In privinţa *Premiilor Năsturel* se pun în cunoştinţa publicului următoarele dispoziţiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

«In tot anul Societatea Academică Română va aveà a premià din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socotì de către Societate ca cea mai bună publicaţiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

«1. In trei ani consecutivi, dearândul, se va decerne câte un premiu de patru mii Lei noui, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

«2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noui, No. 12.000 L. n., carele se va numì «*Marele Premiu Năsturel*», operei care va fi judecată ca publicaţiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenţi. Acest premiu nu se va puteà decerne unei lucrări, care va fi obţinut dejà unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

«Operele ce se vor recompensà cu această a doua serie de premii vor tratà cu preferinţă despre materiile următoare:

«*a)* Scrieri serioase de istorie şi de ştiinţele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria ţărilor române;

«*b)* Scrieri de religiune ortodoxă, de morală practică şi de filozofie;

«*c)* Scrieri de ştiinţe politice şi de economie socială;

«*d)* Tratate originale despre ştiinţele exacte;

«*e)* Scrieri enciclopedice, precum dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrațiune și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

«*f)* Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

«*g)* Dicționare limbistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

«*h)* Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va puteà aprecià, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;

«*i)* Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aș dorì să se acorde „*Marele Premiu Năsturel*", când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naționale».

2. *PREMIUL ASOCIAȚIUNII CRAIOVENE* pentru desvoltarea învățământului public, de 1.500 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1929, pentru o carte didactică, în limba română, apărută în anii 1926—1928.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1928*.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

3. *PREMIUL STATULUI ELIADE-RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judecà cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1926—1927.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

4. *MARELE PREMIU Dr. C. PĂCURARU-BIANU*, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru o scriere de *literatură* sau de *filologie*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate în anii 1924—1927.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

NOTA. — In privinţa *Premiilor Dr. C. Păcuraru-Bianu*, se pun în vedere doritorilor de a concurà următoarele dispoziţiuni din testamentul donatorului:

2. 40% (din venitul legatului) va servì pentru cultivarea limbii române în sensul aspiraţiunilor pe care ea are dreptul să şi le reclame în cadrul limbilor neolatine. Şi anume, se va decerne deocamdată, tot la doi ani, un premiu pentru cea mai bună lucrare literară sau didactică tipărită, scrisă în limba română cea mai curată, adică astfel ca cuvintele de origine maghiară, turcă, slavă, greacă, introduse pe orice cale în limba noastră să fie cu totul neglijate şi înlocuite cu cuvintele sinonime de viţă latină, ce se vor aflà în dicţionarul limbii române sau în gura poporului român de pretutindeni; sau celei mai bune cărţi, care combate documentat curentul greşit de a primì în limba literară tot felul de cuvinte barbare ungureşti, bulgăreşti, turceşti, greceşti, etc. — Uşurinţa cu care poporul român mărginaş s'a amestecat cu neamuri străine, asimilează în mod progresiv cuvinte străine, până ce în urmă îşi părăseşte cu totul limba naţională, m'a convins că fenomenul de maghiarizare şi rutenizare este sprijinit de curentul nostru literar şi didactic poporanist, care introduce în limbă toate amestecăturile poporului nepregătit îndeajuns pentru rezistenţa naţională, pe de altă parte, desgroparea de către scriitori a cuvintelor de origine străină de prin «chrisoave» şi «ceasloave» scrise pe timpuri de tristă memorie naţională, de către străini abià românizaţi, sau de Români cu cultură cu totul străină, sub cuvânt că ar fi vorbe arhaice, înlocuind unele cuvinte adevărat româneşti, de viţă latină, precum şi acelea pe care cultura ne-a îndreptăţit a le adoptà din limbile surori neolatine pentru nuanţarea ideilor noastre, o consider ca un fenomen de desnaţionalizare pe cale literară şi didactică.

«Desnaţionalizarea poporului începe cu promiscuitatea de cuvinte străine adoptate în limbă. Ea devine fatală prin biliguism, adică, când poporul este nevoit a cunoaşte o a doua limbă; aceasta din urmă o sugrumă pe cea veche. E deajuns ca lucrătorii din creierii munţilor lui Horia şi ai lui Avram Iancu să meargă vara la lucru pe câmpia ungurească, ca ei să se întoarcă cu un vocabular însemnat de cuvinte ungureşti pe care să le răspândească ca neghina în grâul curat prin satele lor. Când o limbă poporană devine astfel împestriţată, este imposibil să lupte în contra unei culturi străine; aceasta devine predominantă, până la urmă nimic nu mai rămâne din limba naţională. In acest fel s'au rutenizat în 100 de ani falnicii plăeşi ai lui Ştefan cel Mare din Bucovina; tot astfel s'au maghiarizat sute de sate româneşti de descendenţi ai legiunilor şi coloniilor romane în Ardeal şi Ungaria. Tot în acest fel şi cu siguranţă mai repede, căci trăim în era electricităţii, s'ar desnaţionalizà chiar poporul din regat, în caz de o nenorocită invazie şi ocupaţie străină. A adoptà toate străinismele în limba literară şi didactică, nepotrivite cu geniul latin al limbii, este un semn trist de decadenţă naţională, care ne pregăteşte la o mai uşoară asimilare, dar contra căreia trebuie să luptăm cu energie pe toate căile şi cu toate mijloacele. A nu cedà străinului nimic din ce e de viţă latină în limba şi sufletul Românului e principiul

care trebuie să călăuzească pe orice Român, deoarece poporul nostru numai ca sentinelă a latinității are rost de a existà aici la porțile Orientului, și deoarece o națiune numai prin limba sa cât mai curată se poate diferenția cât mai bine de celelalte popoare vecine, care toate caută să o asimileze. Pentru aceste motive, scriitorii noștri făptuesc o crimă națională, când cu nepăsare sau din neștiință primesc și cultivă în limbă cuvinte de origine străină în detrimentul celor de viță latină, stricând prin aceasta nu numai caracterul neolatin al ei, ci și sonoritatea ei, superioară celorlalte limbi, cari o profanează cu barbarismele lor. Prin acest legat neînsemnat doresc nu numai a protestà în contra acestui curent nenorocit, ci și a formà sâmburele unei îndreptări în înțelesul ca limba noastră să-și poată menține prin literatură și școală adevăratul caracter românesc neolatin.

«3. E de dorit ca cărțile didactice ce concurează la premii să fi obținut prealabil autorizațiunea ministerială de carte didactică, deasemenea ca cu ocaziunea publicării concursului la premii să se pună la cunoștința concurenților expunerea de motive a legatului de sub punctul 2».

5. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru scrieri de *literatură* sau *filologie* cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate în anii 1927—1929.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1929*.

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

6. *PREMIUL Dr. AUREL COSMA*, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din anul 1928, pentru cea mai bună lucrare *istorică*, cu preferință națională, apoi universală, a autorilor români sau străini — dacă lucrările acestora contribue la elucidarea originii și a trecutului poporului românesc, — precum și pentru lucrări relative la științele auxiliare istoriei, ca: *numismatica*, *heraldica*, *arheologia*, *sfragistica*, *epigrafia*, *paleografia* și altele.

Se pot prezentà pentru concurs lucrări publicate dela 1 Ianuarie 1914 până la 31 Decembrie 1927.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

7. *PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI*, de 50.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru o scriere *istorică*,

economică, *juridică*, *filozofică*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate în anii 1926 şi 1927.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

8. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru scrieri *istorice*, *economice*, *juridice*, *filozofice*, cu cuprins moral (cu înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1925 până la 31 Decemvrie 1927.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

9. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 3.500 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1929 pentru scrieri *istorice*, *economice*, *sociologice*, cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1927 până la 31 Decemvrie 1928.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1928*.

IV. PREMIILE SECȚIUNII ŞTIINȚIFICE

10. *PREMIUL GH. CHIȚU*, de 1.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul 1928, pentru o scriere *cu conținut științific*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1925 până la 31 Decemvrie 1927.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

11. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 4.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru scrieri cu *conținut științific*, cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1925 până la 31 Decemvrie 1927.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

12. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din 1929, pentru scrieri *cu conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală,

geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate în anii 1926—1928.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928.*

13. *PREMIUL DE ENTOMOLOGIE AL PROFESORULUI GH. N. FINȚESCU*, de 2.500 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1930, celei mai bune lucrări care va tratà despre una din insectele care vatămă pomii roditori și fructele lor. Lucrarea va fi făcută sub formă de monografie și va fi tratată numai din punct de vedere biologic și cu aplicațiuni practice relative la stârpirea acestor insecte. Observațiile biologice vor trebuì să fie făcute în țara noastră și relative la pomii cultivați de noi.

Se pot prezentà pentru concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1927 până la 31 Decemvrie 1929.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929.*

14. *PREMIUL «ȘTEFAN DEMETRESCU-VERGU»*, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru o scriere de *natură silvică*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1927 până la 31 Decemvrie 1929.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929.*

NOTA. — Se pun în vederea concurenților următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice și științifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Maiu 1919 și la 26 Maiu 1924:

«*Art. 4. Operele publicate* vor fi prezentate la concurs de autorii lor, în minimum 5 exemplare, pe lângă o cerere scrisă, în care se va arătà totdeauna anume premiul la care concurează.

«Un autor nu poate prezentà în acelaș an aceeaș scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

«O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea termenului de prezentare (31 Decemvrie) fixat în art. 3. Această mutare se poate însă face prin deciziunea Secțiunii sau Comisiunii care decide asupra acordării premiilor.

«*Art. 5.* O scriere prezentată într'un an la un premiu și nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiaș sau al altui premiu, numai dacă este preînoită în părți esențiale în noua edițiune, publicată de autor în vieață.

«*Art. 6.* Operele publicate de Academie, făcute din inițiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. Deasemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.

«*Art. 7*. La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci şi parte dintr'o operă, cu condiţiune ca această parte să fie completă.

«*Art. 8*. La premiile Năsturel pot fi prezentate scrieri de orice natură, la premiul Eliade-Rădulescu scrieri de literatură, de filologie, de istorie; scrieri economice, juridice, filosofice; la premiul Lazăr scrieri cu conţinut ştiinţific, în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţele aplicate în general); la premiul Adamachi scrieri cu cuprins moral, de orice natură (în înţelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei); la premiul Hagi-Vasile scrieri privitoare la comerţul român în trecut şi în prezent».

«*Art. 9*. La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, Adamachi, sunt admise şi opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operii va tratà despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.*

«*Art. 10*. Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe opere clasice şi, prin dificultăţile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri româneşti, vor constituì adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicări şi note ştiinţifice cu totul proprii traducătorului — îşi vor fi însuşit meritele unei lucrări originale în limba română.

«*Art. 11*. Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la vreunul din premiile Academiei, trebuie să fie scrise cu ortografia Academiei.

«*Art. 12*. Operele publicate anonime sau pseudonime vor puteà fi admise la concurs, iar autorii, spre a primì premiile acordate, vor trebui să probeze proprietatea lor».

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECŢIUNII LITERARE

1. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, celei mai bune lucrări cu subiectul: *Indrumări şi chestionar pentru monografia linguistică sau etnografică a unei comune*. (Deciz. 8 Iunie 1927. Vezi pag. 158).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

2. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din 1928, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:
Activitatea şi ideile lui Gheorghe Bariţ. — (Deciz. 12 Iunie 1924).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

3. *PREMIUL STATULUI ELIADE-RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul 1929, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris despre:
Vieaţa şi opera lui Mihail Eminescu. — (Deciz. 5 Iunie 1925).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928*.

4. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din anul 1929, pentru cele mai bune lucrări cu subiectul:
Inrâuriri reciproce între limbile română şi maghiară. (Deciz. 6 Iunie 1925).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928*.

5. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1930, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris despre:
Fântânele, după credinţele poporului român, studiu folkloristic. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929*.

II. PREMIILE SECŢIUNII ISTORICE

6. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 20.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928 sau în oricare sesiune următoare celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizaţiunii romane în ţările din dreapta şi din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi şi noui despre originea şi locuinţele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migraţiunea popoarelor în ţerile dunărene şi înrâuririle reciproce dintre barbari şi elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înfiinţarea Imperiului bulgar.
4. Românii şi Bulgarii în timpul Imperiului bulgar şi al celui româno-bulgar şi relaţiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originile Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunţit şi conştiincios al izvoarelor antice şi medievale: autori, inscripţiuni, documente şi orice resturi ale vechimii, utilizându-se şi toponimia, limba şi în genere orice fântână ce ar puteà contribuì la lămurirea chestiunii.

— (Deciz. 5 Aprilie 1900 şi 25 Martie 1904).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

7. *MARELE PREMIU REGELE FERDINAND*, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieaţa şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

8. *PREMIUL FUNCŢIONARII C. F. R. DIN BUCUREŞTI*, de 6.000 Lei în efecte, se va da, în sesiunea generală din 1928, celei mai bune lucrări despre:

Drepturile funcţionarilor publici faţă de Stat. — (Deciz. 7 Iunie 1921)

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

9. *PREMIUL BASARABIEI IN MEMORIA LUI I. C. BRĂTIANU*, de 5.200 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei şi rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă. (Deciz. 6 Iunie 1923).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

10. *PREMIUL EPISCOPIEI ARGEŞULUI*, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului:

Monografia mânăstirii şi episcopiei din Curtea de Argeş. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

11. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Onomasticon Thracicum. — (Deciz. 11 Iunie 1924).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

12. *PREMIUL ELIADE-RĂDULESCU*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Preistoria Olteniei şi Munteniei. — (Deciz. 11 Iunie 1924).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

13. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1929, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Contribuţiuni la studiul etnografic al Ţiganilor din România. — (Deciz. 5 Iunie 1925).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928.*

14. *PREMIUL PRINCIPESA ALINA ŞTIRBEI*, de 8.500 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Dora d'Istria. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929.*

15. *PREMIUL SAN-MARIN*, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

O cercetare asupra breslelor. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929*.

16. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 6.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1930, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:
Organizarea economică a Țărilor Române în epoca Regulamentului Organic. (Deciz. 28 Maiu 1927).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929*.

17. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1931 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:
Organizarea judecătorească în Țările Române în epoca Regulamentului Organic. (Deciz. 28 Maiu 1927).

Terminul depunerii manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1930*.

III. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

18. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:
Studiul taxonomic, biologic și zoogeografic al unui grup din fauna unei regiuni naturale a României. — (Deciz. 13 Iunie 1924).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

19. *PREMIUL SOCIETĂȚII «LIGNITUL»*, de 15.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1929, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:
Studiul ligniților din România în vederea industrializării lor prin distilațiune. — (Deciz. 10 Iunie 1927).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928*.

20. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul 1929 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studii asupra serovaccinării preventive în Difterii. — (Deciz. 6 Iunie 1925).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928.*

21. *PREMIUL ALEXANDRU BODESCU*, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1929, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

O contribuțiune asupra meteorologiei Basarabiei. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1928.*

22. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru lucrări tratând subiectul:

Cercetări noui asupra culturii țesutului nervos și neurologic in vitro. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929.*

23. *PREMIUL ANASTASIE FĂTU*, de 3.000 Lei, se va dá, în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul.

Flora unei regiuni naturale din România. — (Deciz. 7 Iunie 1927).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1930.*

IV. PREMII SPECIALE

24. *PREMIUL TOMA ȘI IOAN N. SOCOLESCU*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, celei mai bune lucrări cuprinzând:

Cercetări asupra originei Arhitecturii și Artelor decorative românești, cu cât mai multe ilustrațiuni. — (Deciz. 1 Iunie 1922).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

25. *MARELE PREMIU MILITAR GENERAL IOAN CARP ȘI MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română asupra următorului subiect:

Organizarea armatei după răsboiu. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1929.*

NOTA. — Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul* votat de Academie la 8 Martie 1906:

«*Art. 19.* Manuscrisele se vor prezentà la concurs în terminul fixat în art. 3 (până la 31 Decemvrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau *motto*; ele vor fi însoțite de un plic sigilat pe care va fi reprodusă deviza sau *motto* din fruntea manuscrisului și în care se va aflà închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

«Manuscrisele cari nu vor fi scrise curat și lizibil nu vor fi luate în cercetare.

«*Art. 21.* Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va număra autorului, numai după ce lucrarea premiată va fi tipărită.

«*Art. 22.* Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere și își vor dovedì proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămâneà proprietatea Academiei și vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecțiunea manuscriselor».

PERSONALUL

ACADEMIEI ROMÂNE

LA 10 IUNIE 1927

MEMBRII ACADEMIEI

II. SECȚIUNEA LITERARĂ

BIANU Ioan (București).— Ales la 3 Aprilie 1902.
BOGDAN-DUICĂ Gheorghe (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1919.
BRĂTESCU-VOINEȘTI Ioan Al. (București).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
CIOBANU Ștefan (Chișinău).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
DENSUSIANU Ovidiu (București).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
GOGA Octavian (Ciucea).— Ales la 4 Iunie 1919.
MURNU Gh. (București).— Ales la 4 Iunie 1923.
NEGRUZZI Iacob C. (București).— Ales la 26 Maiu 1881.
PHILIPPIDE Alexandru (Iași).— Ales la 1 Aprilie 1900.
PUȘCARIU Sextil (Cluj).— Ales la 19 Maiu 1914.
RĂDULESCU-MOTRU C. (București).— Ales la 1 Iunie 1923.
SADOVEANU Mihail (Iași).— Ales la 1 Iunie 1921.

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ.

BALȘ Gheorghe (București).— Ales la 4 Iunie 1923.
GUSTI Dimitrie (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
IORGA Nicolae (București).— Ales la 26 Maiu 1910.
LĂPEDATU Alexandru (Cluj).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
LUPAȘ Ioan (Cluj).— Ales la 17 Maiu 1916.
MEHEDINȚI Simion (București).— Ales la 19 Maiu 1915.
NISTOR Ioan (Cernăuți).— Ales la 19 Maiu 1915.
PÂRVAN Vasile (București).— Ales la 15 Maiu 1913.
POPESCU Pr. Nicolae (București.— Ales la 5 Iunie 1923.
RĂDULESCU Andrei (București).— Ales la 2 Iunie 1920.
SUTZU Mihail C. (București).— Ales la 27 Maiu 1909.
VÂLSAN Gheorghe (București). — Ales la 2 Iunie 1920.

III. SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ.

ANTIPA Grigorie (Bucureşti).— Ales la 14 Maiu 1910.
BOGDAN Petre (Iaşi).— Ales la 4 Iunie 1926.
CANTACUZINO Dr. Ioan (Bucureşti).— Ales la 30 Maiu 1925.
CRAINICEANU General Gr. (Bucureşti).— Ales la 18 Maiu 1911.
INCULEŢ Ion (Chişinău).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
MARINESCU Dr. G. (Bucureşti).— Ales la 9 Aprilie 1905.
MRAZEC L. (Bucureşti).— Ales la 11 Aprilie 1905.
RACOVIŢĂ Emil (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1920.
SIMIONESCU Ioan (Iaşi).— Ales la 18 Maiu 1911.
ŢIŢEICA Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 15 Maiu 1913.
VASILESCU-KARPEN N. (Bucureşti).— Ales la 6 Iunie 1923.
VOINOV Dimitrie (Bucureşti).— Ales la 1 Iunie 1927.

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAŢI

ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.— † la 22 August 1890.
AURELIAN Petre S.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 24 Ianuarie 1909.
BABEŞ Vicenţiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.
BABEŞ Dr. Victor.— Ales la 11 Martie 1893.— † 19 Octombrie 1927.
BACALOGLU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879.— † 30 August 1891.
BARIŢIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Martie 1893.
BÂRSEANU Andreiu.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 19 August 1922.
BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.— † 23 August 1922.
BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1919.
BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 3 August 1895.
BUNEA Augustin.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 18 Noemvrie 1909.
CARAGIANI Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 13 Ianuarie 1921.
CHIŢU Gheorghe.— Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octomvrie 1897.
CIPARIU Timoteiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.
COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Maiu 1892.
COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 August 1868.
COŞBUC Gheorghe.— Ales la 20 Maiu 1916.— † 26 Aprilie 1918.
DELAVRANCEA B. Şt.— Ales la 19 Maiu 1912.— † 30 Aprilie 1918.
DIMITROVICI Ambrozie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866.
ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Aprilie 1872.
ERBICEANU Constantin.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913.
FĂLCOIANU Ştefan.— Ales la 13 Septemvrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905
FĂTU Dr. Anastasiu.— Ales la 11 Sept. 1871.— † 3 Martie 1886.
FELIX Dr. Iacob.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905.
FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 24 Aprilie 1886
GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Maiu 1914.— † 28 Octomvrie 1918.

GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.
GANE Nicolae.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 16 Aprilie 1916.
GRECESCU Dr. D.— Ales la 17 Aprilie 1907.— † 2 Octomvrie 1910.
HARET Spiru C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 17 Decemvrie 1912. 30
HEPITES Ștefan.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 16 Septemvrie 1922.
HASDEU Alexandru.— Numit la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 9 Noemvrie 1872.
HASDEU Bogdan P.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 August 1907.
HODOSIU Iosif.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 28 Noemvrie 1880.
HURMUZAKI Alex.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 28 Noemvrie 1880. 35
HURMUZAKI Eudoxie.— Ales la 2 August 1872.— † 29 Ianuarie 1874.
IONESCU Nicolae.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 24 Ianuarie 1905.
ISTRATI Constantin.— Ales la 7 Aprilie 1899.— † 17 Ianuarie 1919.
KALINDERU Ioan.— Ales la 13 Martie 1893.— † 11 Decemvrie 1913.
KOGĂLNICEANU Mihail.— Ales la 16 Sept. 1868. —† 20 Iunie 1891. 40
KRETZULESCU Nicolae.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 26 Iunie 1900.
LAURIAN August Treb.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 Febr. 1881.
MAIORESCU Titu.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 1 Iulie 1917.
MANIU Vasile.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 10 Martie 1901.
MARIAN Simeon Fl.— Ales la 26 Martie 1881.— † 11 Aprilie 1907. 45
MARINESCU At. M.— Ales la 26 Martie 1881.— † 7 Ianuarie 1914.
MASSIMU Ioan C.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 2 Iunie 1877.
MELCHISEDEC Episcop.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 16 Maiu 1892.
MOCIONI Andreiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar 12 Septemvrie 1870.— † 23 Aprilie 1880.
MOLDOVANU Ioan M.— Ales la 11 Aprilie 1894.— † 7 Sept. 1915. 50
MUNTEANU Gavril.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 17 Dec. 1869.
NAUM Anton.— Ales la 11 Martie 1893.— † 28 August 1917.
NEGRUZZI Constantin.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 August 1868.
NICOLAE Popea. Episcop.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 26 Iulie 1908.
ODOBESCU Alexandru.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 11 Noemvrie 1895. 55
OLLĂNESCU Dimitrie C.— Ales la 11 Martie 1893.— † 20 Ian. 1908.
ONCIUL DIMITRIE.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 20 Martie 1923.
PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru.— Ales la 12 Sept. 1876.— † 18 Iunie 1898.
PAPIU-ILARIANU Alex.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 11 Oct. 1877.
POENARU Petre.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 2 Octomvrie 1875. 60
PONI Petre. — Ales la 30 Iunie 1879.— † 2 Aprilie 1925.
PORCIUS Florian.— Ales la 10 Martie 1882.— † 17 Maiu 1906.
PUȘCARIU Ioan.— Ales la 4 Aprilie 1900.— † 24 Decemvrie 1911.
QUINTESCU Nicolae Gh.— Ales la 14 Sept. 1877.— † 12 August 1913.
ROMAN Alexandru.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 15 Sept. 1897. 65
ROSETTI Constantin A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 8 Aprilie 1885.
SALIGNY Anghel.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 17 Iunie 1925.
SBIERA Ioan.— Numit la 11 Iunie 1866.— † Octomvrie 1916.
SION Gheorghe.— Ales la 16 Septemvrie 1868.— † 1 Octomvrie 1892.

STAMATI Constantin.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 26 Maiu 1876. 70
STEFANELLI Teodor V.— Ales la 26 Maiu 1910.— † 23 Iulie 1921.
ȘTEFĂNESCU Grigorie.— Ales la 12 Sept. 1876.—† 20 Fevruarie 1911.
STRĂJESCU Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 21 Septemvrie 1870.— † 4 Octomvrie 1873.
STURDZA Dimitrie A.— Ales la 16 Sept. 1871.— † 8 Octomvrie 1914.
TECLU Nicolae.— Ales la 2 Iulie 1879.— † Iulie 1916. 75
TOCILESCU Gr. G.— Ales la 22 Martie 1890.— † 28 Septemvrie 1909.
URECHIĂ Vasile A.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 23 Noemv. 1901.
VASICIU Dr. Paul.— Ales la 2 Iulie 1879.— † 20 Iunie 1881.
VASILE Mangra, Mitropolit.— Ales la 27 Maiu 1909.— † 1 Oct. 1918.
VULCAN Iosif.— Ales la 30 Martie 1891.— † 26 August 1907. 80
XENOPOL A. D.— Ales la 11 Martie 1893.— † 27 Februarie 1920.
ZAMFIRESCU Duiliu.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 3 Iunie 1922.

MEMBRII ONORARI

M. S. FERDINAND I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Preşedinte Onorar.
(15 Martie 1890)
M. S. MARIA, *Regina României*,
(1 Maiu 1915)
M. S. VICTOR EMANUEL III, *Regele Italiei.*
(6 Martie 1890).

APPEL PAUL (Paris).— Ales la 22 Maiu 1914.
ARRHENIUS Svante A. (Stockholm).— Ales la 27 Maiu 1913. 5
ATANASIE Mironescu, fost Mitropolit Primat (M-rea Cernica).— Ales la 25 Maiu 1909.
AVERESCU Al., General (București).— Ales la 7 Iunie 1923 .
BALDACCI Antonio (Bologna).— Ales la 29 Maiu 1913.
BALTHAZARD Dr. W. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BÉDIER Joseph (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 10
BÉMONT Charles (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
BERTHELOT Daniel (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BERTHELOT Henri Mathias, General (Strassbourg).— Ales la 5 Iunie 1926.
BORMANN Eugen (Viena).— Ales la 9 Aprilie 1897.
BRANISCE Dr. Valeriu (Sibiiu).— Ales la 7 Iunie 1919. 15
BRĂTIANU ION I. C. (București).— Ales la 7 Iunie 1923.
BURY I. B. (Cambridge).— Ales la 25 Maiu 1913.
CAGNAT René (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
CARCOPINO Jérôme (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
CICHORIUS Conrad (Breslau).— Ales la 29 Maiu 1914. 20
CLARK Dr. Charles Upson (New Haven).— Ales la 26 Maiu 1923.
COMȘA Dimitrie (Sibiiu).— Ales la 13 Iunie 1926.
CROCE Benedetto (Neapol).— Ales la 12 Iunie 1921.
CUMONT Franz (Bruxelles).— Ales la 10 Iunie 1926
DE FLERS Robert (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 25

DE MARTONNE Emanuel (Paris).— Ales Corespondent la 26 Maiu 1912, Onorar la 7 Iunie 1919.
DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).— Ales la 7 Iunie 1919.
DELEHAYE, Pr. Hip. (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924.
DE SANCTIS Gaetano (Torino).— Ales la 12 Iunie 1924.
DIEHL Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 30
DOMASZEWSKI Alfred de (Heidelberg).— Ales la 9 Aprilie 1897.
DONICI Nicolae (Dubošarii-Vechi).— Ales la 23 Maiu 1922.
DUPARC Louis (Geneva).— Ales la 29 Maiu 1913.
ENESCU George (București).— Ales la 26 Maiu 1916.
FOCILLON Henri (Lyon).— Ales Corespondent la 1 Iunie 1922, Onorar la 8 Iunie 1926. 35
FOUGÈRES Gustave (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
FROEHNER Wilhelm (Paris).— Ales la 9 Septemvrie 1871.
GILLIÉRON J. (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
GOLDIȘ Vasile (Sibiiu).— Ales la 7 Iunie 1919.
GORE Paul (Chișinău).— Ales la 7 Iunie 1919. 40
GRIGNARD Victor (Lyon).— Ales la 11 Iunie 1925.
GUILLAUME Baron (Bruxelles).— Ales la 16 Aprilie 1907.
HURMUZACHI Constantin (Cernăuți).— Ales la 7 Iunie 1919.
IACOV Antonovici, Episcop (Huși).— Ales la 7 Iunie 1919.
JANET Paul (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 45
KENYON Sir Frederic (Londra).— Ales la 12 Iunie 1924.
KLEINWAECHTER Friederich (Cernăuți).— Ales la 12 Iunie 1921.
LACOUR-GAYET G. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
LANCIANI Rodolfo (Roma).— Ales la 10 Iunie 1920.
LAVERAN Ch. L. A. (Paris).— Ales la 29 Maiu 1914. 50
LEBESGUE Henry (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
LEVADITI Dr. C. (Paris).— Ales Corespondent la 24 Maiu 1910, Onorar la 10 Iunie 1926.
LORENZ Anton Hendrik (Leyda).— Ales la 29 Maiu 1913.
MANIU Iuliu (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
MARIE Pierre (Paris).— Ales la 28 Maiu 1912. 55
MILLET A. (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
MEYER-LUEBKE W. (Frankfurt pe Main). — Ales la 28 Martie 1906.
MEYNIAL Dr. F. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
MILLET Gabriel (Paris).— Ales la 12 Iunie 1921.
MIRON Dr. Cristea, Patriarh (București).— Ales la 7 Iunie 1919. 60
MISSIR Petre (București).— Ales la 10 Iunie 1926.
MOUREU Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1925.
NOAILLES Ana, Contesa de (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
NICODIM, Arhiepiscop (M-rea Neamțului).— Ales la 15 Octomvrie 1918
NICOLAE Bălan, Mitropolit (Sibiiu).— Ales la 10 Iunie 1920. 65
NYROP Kristoffer (Copenhaga).— Ales la 8 Iunie 1926.
PAIS Hector (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
PARIBENI Roberto (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.

PATERNO Em. (Roma).— Ales la 11 Iunie 1925.
PERRONCITO Eduard (Torino).— Ales la 5 Iunie 1922. 70
PICARD Emil (Paris).— Ales la 19 Maiu 1911.
PICK Behrendt (Gotha).— Ales la 29 Maiu 1914.
PIMEN Georgescu, Mitropolit (Iaşi).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
PIRENNE Henri (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924.
POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925. 75
POTTIER Edmond (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
PRESAN Const. General (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1923.
RADU Elie (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1926.
RICHET Ch. (Paris).— Ales la 12 Iunie 1926.
RAMON Y CAJAL Santiago (Madrid).— Ales la 4 Iunie 1923. 80
RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra).— Ales la 22 Maiu 1914.
ROMAN Ciorogariu, Episcop (Oradea-Mare).— Ales la 12 Iunie 1921.
ROMNICEANU Victor (Bucureşti).— Ales la 6 Iunie 1923.
ROTH Victor (Sebeșul-Săsesc).— Ales la 10 Iunie 1926. 85
ROUX Dr. E. (Paris).— Ales la 24 Maiu 1911.
SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925.
SCHLUMBERGER G. L. (Paris).— Ales la 28 Martie 1906.
SETON-WATSON R. W. (Londra).— Ales la 26 Maiu 1923.
TEUTSCH Dr. Friedrich (Sibiiu).— Ales la 7 Iunie 1919. 90
TIKTIN H. (Berlin).— Ales la 7 Iunie 1919.
VĂCĂRESCU Elena (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
VASILE Suciu, Mitropolit (Blaj).— Ales la 11 Iunie 1919.
VOLTERRA Vitto (Roma).— Ales la 29 Maiu 1913.
WALDEYER W. (Berlin).— Ales la 28 Maiu 1912. 95
WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich de (Berlin).— Ales la 29 Maiu 1914.
ZAVORAL Metodiu (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919.

MEMBRII ONORARI DECEDAȚI

M. S. CAROL I. *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.
Proclamat la 15 Septemvrie 1867,
Decedat la 27 Septemvrie 1914.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*
Proclamată la 30 Martie 1891,
Decedată la 27 Februarie 1916.

ADRIAN General Gheorghe.— Ales la 13 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1889.
ANDREIU Șaguna, Mitropolit.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 16 Iunie 1873.
ARION C. C.— Ales la 12 Maiu 1912.— † 27 Iunie 1923.
ASCOLI Graz. Isaia.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † Ianuarie 1907.
d'AVRIL Baron Adolphe.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 14 Octomvrie 1904.
BABELON Ernst.— Ales la 22 Maiu 1914.— † 3 Ianuarie 1924.
BACCELI Guido.— Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916.
BAILLON H.— Ales la 28 Martie 1887.— † 7 Iulie 1895.
BAROZZI General C.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Aprilie 1921.
BATAILLARD Paul.— Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894.
BECHAMP A.— Ales la 28 Martie 1906.— † 18 Aprilie 1905.
BEERNAERT August M. F.— Ales la 25 Martie 1906.— † 6 Oct. 1912.
BENNDORF Otto.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908.
BERNAT-LENDWAY Dr. A. N.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 12 Februarie 1924.
BERTHELOT I.— Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Martie 1907.
BIONDELLI Bernardino.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Iunie 1886.
BJOERKMAN Goran.— Ales la 25 Maiu 1922.— † 22 Decemvrie 1923.
BLANCHARD Dr. Raphaël.— Ales la 22 Maiu 1911.— † 7 Febr. 1919.
BLASERNA Pietro.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 27 Februarie 1918.
BOEK Dr. Francisc.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 19 Aprilie 1899.
BONAPARTE Principele Roland.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 15 Aprilie 1924.
BOSIANU Constantin.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 21 Martie 1882.

BOUCHARD Dr. Charles.— Ales la 18 Maiu 1911.— † 2 Martie 1915. 25
BRĂTIANU Ioan C.— Ales la 19 Martie 1885.— † 4 Maiu 1891.
CÂMPEANU Petre.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 15 Aprilie 1893.
CAPELLINI Cav. Ioan.— Ales la 7 Sept. 1914.— † 29 Maiu 1922.
CECCHETTI Bartolomeo.— Ales la 22 Martie 1890.— † 16 Martie 1890.
CHASLES Philarète.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 18 Iulie 1873. 30
CIHAC Alex. — Ales la 30 August 1872.— † 29 Iulie 1887.
CIHAC Dr. Iacob.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Noemvrie 1888.
CREŢIANU Gheorghe.— Ales la 22 Martie 1882.— † 6 August 1887.
CROOKES William.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 4 Aprilie 1919.
CUCIUREANU Dr. Gheorghe.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 10 Ianuarie 1886. 35
DAHN Felix.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 2 Ianuarie 1912.
DARBOUX Jean Gaston.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 23 Febr. 1917.
DESJARDINS Ernest.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 9 Octomvrie 1886.
DIEFENBACH Lorenz.— Ales la 15 Aprilie 1880.— † 16 Martie 1883.
DIMA Gheorghe.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 5 Iunie 1925. 40
DIEZ Frederic.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Maiu 1876.
EGGER Emil.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 18 August 1885.
ERLICH Dr. Paul.— Ales la 18 Maiu 1911.— † 20 August 1915.
FISCHER Emil.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 14 Iulie 1919.
FOERSTER Wilhelm.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 18 Ianuarie 1921. 45
GAUDRY Albert.— Ales la 23 Martie 1904.— † 27 Noemvrie 1908.
GONATA Ştefan.— Ales la 12 Sept. 1870.— † 18 Septemvrie 1896.
GRĂDIŞTEANU Grigorie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 28 Febr. 1892.
GRĂDIŞTEANU Petre.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 27 Sept. 1921.
GRANT DUFF Sir. M.— Ales la 12 Sept. 1875.— † 12 Ianuarie 1906. 50
GRECIANU Ştefan D.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 1 August 1908.
GRIGORESCU Nicolae.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 21 Iulie 1907.
GUBERNATIS Angelo de.— Ales la 22 Martie 1895.— † 14 Febr. 1913.
GUYE Philippe.— Ales la 29 Maiu 1913.— † 27 Martie 1922.
HALLER Albin.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 29 Aprilie 1925. 55
HANN Iulius de.— Ales la 22 Maiu 1914.— † 1 Octomvrie 1921.
HAYNALD Cardinal Ludovic.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 4 Iulie 1891.
HEAD Barclay.— Ales la 22 Maiu 1914.— † 12 Iunie 1924.
HENRY Louis.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 23 Fevruarie 1913.
HIRSCHFELD Otto.— Ales la 13 Aprilie 1894.— † 27 Martie 1922. 60
HOMOLLE Théophile.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 14 Iunie 1925.
HURMUZAKI Nicolae.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 19 Sept. 1909.
JAGIC Vatroslav.— Ales la 23 Martie 1904.— † 5 August 1923.
JARNIK Dr. Ioan Urban.— Ales Corespondent la 28 Maiu 1879, Onorar la 7 Iunie 1919.— † 12 Ianuarie 1923.
JIRECEK Constantin.— Ales la 29 Maiu 1914.— † 28 Decemvrie 1917. 65
ILARION Puşcariu, Arhiereu.— Ales la 24 Maiu 1915.— † 8 Septemvrie 1922.
IOANID Gheorghe.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 27 Decemvrie 1888.

IONESCU Ioan.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 17 Decemvrie 1891.
IONESCU Dr. Toma.— Ales la 5 Iunie 1925.— † 28 Martie 1926.
IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat.— Ales la 21 Maiu 1901.— † 24 Iunie 1909. 70
IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei.— Ales la 16 Aprilie 1888.— † 26 Ianuarie 1902.
KLEIN Felix.— Ales la 29 Maiu 1913.— † ....1925.
KONDAKOV Nicodem.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 17 Febr. 1925.
KOTZEBUE Wilhelm de.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 24 Oct. 1887.
KRETZULESCU Constantin.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 20 Martie 1884. 75
KRUMBACHER Karl.— Ales la 28 Martie 1913.— † 12 Dec. 1909.
LAMPRECHT Karl.— Ales la 23 Maiu 1913.— † 10 Maiu 1915.
LAHOVARI Gheorghe.— Ales la 25 Martie 1901.— † 13 Iunie 1909.
LASTEYRIE Comite Ferdinand de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Maiu 1879.
LÉGER Louis.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 30 Aprilie 1923. 80
LEPSIUS Richard.— Ales la 30 August 1875.— † 10 Iulie 1884.
LINAS Charles de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Aprilie 1887.
LIPPMANN Gabriel.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 31 Iulie 1921.
LONGPERRIER Andrien de.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 14 Ianuarie 1882.
LUDWIG Dr. Ernst.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 14 Octomvrie 1915. 85
MANGIUCA Simeon.— Ales la 22 Martie 1890.— † 22 Noemvrie 1890.
MARSY Comite de.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 16 Maiu 1900.
METCHNIKOFF I.— Ales la 24 Maiu 1911.— † 18 Iulie 1916.
MIKLOSICH Dr. Franz.— Ales la 15 Apr. 1888.— † 7 Martie 1891.
MOMMSEN Teodor.— Ales la 3 Iulie 1879.— † 19 Octomvrie 1903. 90
MONLAU Filip.— Ales la 12 Septemvrie 1870.—† 16 Februarie 1871.
MUELLER Max.— Ales la 12 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1900.
MUREȘIANU Iacob.— Ales la 17 Septemvrie 1877.— † 17 Sept. 1887.
PETRUSZEWICZ A. S.— Ales la 22 Martie 1890.— † 11 Sept. 1913.
PICOT Emil.— Ales la 31 Maiu 1879.— † 13 Septemvrie 1918. 95
POINCARÉ Jules-Henri.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 4 Iulie 1912.
POINCARÉ Lucien.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 9 Martie 1920.
POLIZU Dr. Gheorghe A.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 18 Oct. 1886.
POPOVICIU Eusebie.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 28 Septemvrie 1922.
QUINET Edgar.— Ales la 15 Septemvrie 1869.— † 27 Martie 1875. 100
RAMBAUD Alfred.— Ales la 22 Martie 1895.— † 10 Noemvrie 1905.
RAMSAY Sir. William.— Ales la 29 Maiu 1913.— † 1 August 1916.
ROSETTI Teodor.— Ales la 26 Martie 1891.— † 17 Iulie 1923.
SCHUCHARDT Hugo.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 21 Aprilie 1927.
SELLA Quintino.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 15 Martie 1884. 105
SILAȘI Dr. Gr.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 5 Ianuarie 1897.
STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.— Ales la 7 Septemvrie 1871. † 10 Decemvrie 1903.
STEENSTRUP J. Jap. Smith.— Ales la 12 Sept. 1870.— † 8 Iunie 1897.

STROESCU Vasile.— Ales la 24 Maiu 1910.— † 13 Aprilie 1926.
STURDZA-SCHEIANU Dimitrie.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 6 Februarie 1920. 110
SURUCEANU Ioan C.— Ales la 11 Aprilie 1888.— † 18 Noemvr. 1897.
SZABO Dr. Iosif.— Ales la 30 August 1872.— † 15 Decemvrie 1874.
TOBLER Adolf.— Ales la 30 August 1875.— † 5 Martie 1910.
TORMA Carol.— Ales la 22 Martie 1882.— † 17 Februarie 1897.
UBICINI A.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 15 Octomvrie 1884. 115
UVAROFF Alexis S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † Februarie 1885.
VEGEZZI-RUSCALA G.— Ales la 15 Sept. 1869.—† 17 (29) Dec. 1885.
VICTOR Mihályi, Mitropolit.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 17 Ianuarie 1918.
VIRCHOW Rudolf.— Ales la 6 Aprilie 1902.— † 23 August 1902.
VLADIMIR de Repta, Mitropolit.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 24 Aprilie 1926. 120
WHITE Sir William A.— Ales la 17 Martie 1885.— † 16 Dec. 1892.

MEMBRII CORESPONDENŢI

I. LA SECŢIUNEA LITERARĂ.

Români:

ADAMESCU Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 12 Iunie 1921.
AGÂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂNESCU Nicolae (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
BĂRBULESCU ILIE (Iași).— Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploești).— Ales la 15 Maiu 1909. 5
BEZA Marcu (Londra).— Ales la 4 Iunie 1923.
BOTEZ Eug. P. (Bucureşti).— Ales la 8 Iunie 1922.
DRĂGANU Nicolae (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1923.
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
GOROVEI Artur (Fălticeni).— Ales la 28 Maiu 1915. 10
HALIPA Pantelimon (Chișinău).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
HODOŞ Enea (Cluj).— Ales la 23 Martie 1904.
ORTIZ Ramiro (Bucureşti).— Ales la 10 Iunie 1920.
PAPAHAGI Pericle (Silistra).— Ales la 26 Maiu 1916.
PETROVICI I. (Iași).— Ales la 2 Iunie 1927. 15
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
SIMIONESCU-RÎMNICEANU Marin (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
SPERANŢIA Teodor D. (Bucureşti).— Ales la 31 Martie 1891.
Loc vacant. 20

Străini:

BARTOLI Mateiu (Turin).— Ales la 29 Maiu 1914.
FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main).— Ales la 18 Maiu 1911.
HERZOG Eugen (Cernăuți).— Ales la 29 Maiu 1914.
ROQUES Mario (Paris).— Ales la 29 Maiu 1914.
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Maiu 1911. 5
WEIGAND Dr. Gustav (Lipsca).— Ales la 31 Martie 1892.
ZAUNER Ad. (Graz).— Ales la 29 Maiu 1914.

II. La SECŢIUNEA ISTORICĂ.

Români:

BRĂTESCU Constantin (Constanța).— Ales la 5 Iunie 1919.
CUZA A. C. (Iași).— Ales la 1 Aprilie 1903.
DOCAN N. (București).— Ales la 26 Maiu 1915.
DRĂGHICEANU Virgil (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
DRAGOMIR Dr. Silviu (Cluj).— Ales la 26 Maiu 1916.
FILITTI I. C. (București).— Ales la 19 Maiu 1915.
FRĂŢIMAN Justin (Chișinău).— Ales la 7 Iunie 1919.
GHIBĂNESCU Gh. (Iași).— Ales la 11 Aprilie 1905.
HÂRJEU General C. N. (București).— Ales la 27 Maiu 1909.
LONGINESCU Ștefan (București).— Ales la 24 Maiu 1910.
METEȘ Preotul Ștefan (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1919.
MOISIL Constantin (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
NEGULESCU P. P. (București).— Ales la 19 Maiu 1915.
PÂCLIȘANU Zenovie (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
POPA-LISEANU Gheorghe (București).— Ales la 7 Iunie 1919
POPOVICI Gheorghe (Lugoș).— Ales la 29 Maiu 1909.
ROSETTI General Radu (București).— Ales la 4 Iunie 1927.
RUSSO Demostene (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
TAȘCĂ Gheorghe (București).— Ales la 5 Iunie 1926.
ZOTTA Sever (Iași).— Ales la 7 Iunie 1919.

Străini:

BASTERA Ramon de (Madrid).— Ales la 12 Iunie 1921.
CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925.
GHEDEON Emanuel (Constantinopol).— Ales la 2 Aprilie 1891.
KADLEC Karel (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919.
LUGLI Giuseppe (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
NYS Ernest (Bruxelles).— Ales la 1 Aprilie 1903.
PERNICE Angelo (Florența).— Ales la 5 Iunie 1926.
RADONIC Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Maiu 1914.
STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Maiu 1914.
TAMM Traugott (—?—).— Ales la 2 Aprilie 1891.

III. LA SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ.

Români:

ATHANASIU Sava (București).— Ales la 10 Iunie 1920.
BORCEA Ioan (Iași).— Ales la 5 Iunie 1919.
BOTEZAT Eugeniu (Cernăuți).— Ales la 25 Maiu 1913.
CĂLUGĂREANU Dr. D. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1910.

CIUREA I. (Bucureşti).— Ales la 6 Iunie 1927.
CLIMESCU C. (Iaşi).— Ales la 31 Martie 1892.
CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales l1 10 Iunie 1920.
GEROTA Dr. D. (Bucureşti).— Ales la 21 Maiu 1916.
HURMUZESCU Dr. Dragomir (Bucureşti).— Ales la 21 Maiu 1916.
IONESCU Ioan (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1919.
IONESCU-SISEŞTI Dr. Gh. (Bucureşti).— Ales la 8 Iunie 1925.
LONGINESCU G. G. (Bucureşti).— Ales la 8 Iunie 1925.
MINOVICI Dr. Şt. (Bucureşti).— Ales la 8 Iunie 1925.
MOLDOVEANU Dr. I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
PANAITESCU General Scarlat (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1919.
POMPEIU D. (Bucureşti).— Ales la 21 Maiu 1916.
RIEGLER Dr. Em. (Iaşi).— Ales la 23 Martie 1904.
SPACU Gh. (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1927.
ŞTEFĂNESCU Sabba (Bucureşti).— Ales la 11 Martie 1893.
TEODORESCU Em. C. (Bucureşti).— Ales la 25 Maiu 1909.

Străini:

DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
FOURMARIER Paul (Liège).— Ales la 8 Iunie 1925.
GUIARD Jules (Cluj şi Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.
KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919.

MEMBRII CORESPONDENŢI DECEDAŢI

ASSAKY Dr. G.— Ales la 20 Martie 1890.— † 22 Aprilie 1899.
ASSER T. M. C.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 6 Iunie 1914.
ATHANASIU I.— Ales la 24 Maiu 1911.— † 20 Iulie 1926.
BAMBERG Dr. Felix.— Ales la 2 Aprilie 1891.— † 31 Ianuarie 1893.
BARCIANU Sava Popovici.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 Martie 1879. 5
BOGREA Vasile.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 8 Sept. 1926.
BOIU Zaharia.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 24 Octomvrie 1903.
BRĂTIANU General C. I.— Ales la 10 Aprilie 1889.— † 6 Ian. 1910.
BROŞTEANU Petre.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † Ianuarie 1920.
BURADA Teodor.— Ales la 25 Martie 1887.— † 18 Februarie 1923. 10
CODRESCU Teodor.— Ales la 2 Aprilie 1886.— † 22 Martie 1894.
COSMOVICI Leon.— Ales la 11 Martie 1893.— † 21 Iulie 1921.
CULIANU N.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 28 Noemvrie 1915.
DAN Dimitrie.— Ales la 23 Martie 1904.— † 25 Maiu 1927.
DEMETRIESCU Anghel.— Ales la 6 Aprilie 1902.— † 22 Iulie 1903. 15
DENSUŞIANU Aron.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 4 Sept. 1900.
DENSUŞIANU Nicolae.— Ales la 6 Aprilie 1880.— † 25 Martie 1911.
DOBRESCU N.— Ales la 18 Maiu 1911.— † 10 Iulie 1914.
ELIAD Pompiliu.— Ales la 21 Maiu 1912.— † 24 Maiu 1914.
ESARCU Constantin.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 8 Iunie 1898. 20
GOGU Constantin.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 30 Ianuarie 1897.
GUILLOUARD Louis Vincent.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 26 Ianuarie 1925.
IONESCU-GION G. I.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 29 Iunie 1904.
IOSIF Goldiş, Episcop.— Ales la 22 Martie 1882.— † 23 Martie 1902.
JANKA Victor.— Ales la 22 Martie 1882.— † 9 August 1890. 25
JUNG Dr. Julius.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 1910.
KALINDERU Dr. N.— Ales la 29 Martie 1890.— † 16 Aprilie 1902.
KALUZNIACKI Dr. E.— Ales la 20 Martie 1890.— † 21 Iunie 1914.
KANITZ August.— Ales la 22 Martie 1882.— † 30 Iunie 1896.
LAMBRIOR Alexandru.— Ales la 2 Martie 1882.— † 20 Sept. 1883. 30
LAURIAN D. Aug.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 Oct. 1906.
LECOMTE DU NOUY A.— Ales la 25 Martie 1887.— † 11 Noemvrie 1914.

LEGRAND Emil.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 15 Noemvrie 1903.
MĂRGĂRIT Apostol.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 22 Iulie 1903.
MEȘIOTA Ioan.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 19 Ianuarie 1878. 35
MIHALYI Ioan.— Ales la 25 Martie 1901.— † 14 Octomvrie 1914.
MONTANDON A. L.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 3 Martie 1922.
MONTESSUS DE BALLORE Conte Fernando.— Ales la 27 Maiu 1913.— † ...Martie 1923.
MURGOCI G.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 5 Martie 1925.
NEGREANU Dimitrie.— Ales la 11 Martie 1893.— † 30 Aprilie 1908. 40
NENIȚESCU Ioan.— Ales la 18 Martie 1896.— † 23 Februarie 1901.
OBEDENARU Dr. Mihail G.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 9 Iulie 1885.
ODHNER C. T.— Ales la 20 Martie 1890.— † 11 Iulie 1904.
ONIȚ Virgil.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 21 Octomvrie 1915.
PETRESCU Dr. Z.— Ales la 18 Martie 1885.— † 16 Decemvrie 1901. 45
PETRINO Dimitrie.— Ales la 17 Sept. 1877.— † 29 Aprilie 1878.
POP Gavril.— Ales la 17 Septemvrie 1871.— † 27 Maiu 1883.
POPESCU Ioan.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 3 Martie 1892.
POPOVICI Gh.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 12 Iulie 1905.
ROBESCU C. F.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 1920. 50
SCHRADER Otto.— Ales la 30 Martie 1891.— † 21 Martie 1919.
SUȚU Dr. Alexandru.— Ales la 11 Aprilie 1881.— † 1920.
ROMAN Visarion.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 29 Aprilie 1885.
ROMNICEANU Dr. Gr.— Ales la 20 Martie 1890.— † 1 Maiu 1915.
ROMNICEANU M.— Ales la 23 Martie 1904.— † 4 Octomvrie 1915. 55
ROMSTORFER Karl.— Ales la 29 Maiu 1914.— † 22 Noemvrie 1917.
ROSNY Leon de.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 28 August 1914.
SALIGNY Alfons.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 4 Maiu 1903.
SANDU-ALDEA Const.— Ales la 5 Iunie 1919.— † 21 Martie 1927.
SCHUYLER Eugen.— Ales la 12 Martie 1885.— † 16 Iulie 1890. 60
ȘERBĂNESCU Colonel T.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 2 Iulie 1901.
SLAVICI Ioan.— Ales la 22 Martie 1882.— † 10 August 1925.
TANOVICEANU Ioan (București).— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 8 Aprilie 1917.
URSU Joan.— Ales la 25 Maiu 1910.— † 17 Octomvrie 1925.
VÂRGOLICI Ștefan.— Ales la 25 Martie 1887.— † 29 Iulie 1897. 65
VITZU Dr. Alexandru N.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 25 Dec. 1902.

OFICIILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1927—1928

DELEGAŢIUNEA

Preşedintele Academiei Române. . . . . RACOVIŢĂ EM.
Asesori (Vicepreşedinţi): din Secţiunea Literară NEGRUZZI I. C.
din Secţiunea Istorică RĂDULESCU ANDREI
din Secţiunea Ştiinţifică MARINESCU Dr. G.
Secretar General (pe 7 ani, 1923—1930) . . . PÂRVAN V.

SECŢIUNILE

SECŢIUNEA LITERARĂ

Preşedinte . . . NEGRUZZI I. C. (Buc.)
Vicepreşedinte . RĂDULESCU-MOTRU C. (Buc.)
Secretar (pe 7 ani 1921—1928) BIANU I. (Bucureşti)
Membri: BOGDAN-DUICĂ G. (Cluj)
BRĂTESCU-VOINEŞTI I. (Buc.)
CIOBANU ST. (Chişinău)
DENSUSIANU O. (Bucureşti)
GOGA OCTAVIAN (Ciucea)
MURNU G. (Bucureşti)
PHILIPPIDE ALEX. (Iaşi)
PUŞCARIU SEXTIL (Cluj)
SADOVEANU M. (Iaşi)

SECŢIUNEA ISTORICĂ

Preşedinte . . . PÂRVAN V. (Bucureşti)
Vicepreşedinte . NISTOR I. (Cernăuţi)
Secretar (pe 7 ani 1927—1934) PR. POPESCU N. M. (Buc.)
Membri: BALŞ G. (Bucureşti)
GUSTI D. (Bucureşti)
IORGA N. (Bucureşti)
LAPEDATU AL. (Cluj)
LUPAŞ I. (Cluj)
MEHEDINŢI S. (Bucureşti)
RĂDULESCU ANDREI (Bucureşti)
SUTZU M. C. (Bucureşti)
VÂLSAN G. (Cluj)

SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ

Preşedinte . . . CRĂINICEANU General Gr. (Buc.)
Vicepreşedinte . VASILESCU-KARPEN N. (Buc.)
Secretar (pe 7 ani 1927—1933) ANTIPA Gr. (Bucureşti)
Membri: BOGDAN P. (Iaşi)
CANTACUZINO Dr. I. (Buc.)
INCULETZ I. (Iaşi)
MARINESCU Dr. G. (Bucureşti)
MRAZEC LUDOVIC (Bucureşti)
RACOVIŢĂ Dr. Em. (Cluj)
SIMIONESCU I. (Iaşi)
ŢIŢEICA G. (Bucureşti)
VOINOV D. (Bucureşti)

COMISIUNILE

I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii: BIANU I., Pr. POPESCU N. M., ANTIPA Gr., Secretarii Secțiunilor.

II. Membru conservator al colecțiunii numismatice: SUTZU M. C.

III. Comisiunea pentru Premiul *Năsturel*, de 4.000 lei, din 1928:
din Secțiunea Literară: BOGDAN-DUICĂ G., CIOBANU St., MURNU G., PUŞCARIU S.
din Secțiunea Istorică: BALŞ G., IORGA N., MEHEDINŢI S., NISTOR I.
din Secțiunea Ştiințifică: ANTIPA Gr., BOGDAN P., ŢIŢEICA G., VOINOV D.

IV. Comisiunile pentru lucrările intrate la concurs pentru premiile, cu subiecte date din 1928:

a) *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, despre Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor:
IORGA N., NISTOR I., PÂRVAN V.

b) Marele Premiu *Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, despre Viața şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său:
IORGA N., LUPAŞ I., RĂDULESCU A.

c) Premiul *Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), despre Activitatea şi ideile lui Gheorghe Barit:
BIANU I., BOGDAN-DUICĂ G., PUŞCARIU S.

d) Premiul *Năsturel*, de 5.000 lei, despre Onomasticon Thracicum:
IORGA N., LAPEDATU Al., PÂRVAN V.

e) Premiul *Eliade Rădulescu*, de 5.000 lei, despre Preistoria Olteniei şi Munteniei:
IORGA N., NISTOR I., PÂRVAN V.

f) Premiul *Statului Lazăr*, de 50.000 lei, despre Studiul taxonomic, biologic şi zoogeografic al unui grup din fauna unei regiuni naturale a României:
ANTIPA Gr., BORCEA I., RACOVIŢĂ Em.

g) Premiul *Toma şi Ioan N. Socolescu*, de 10.000 lei, despre Cercetări asupra originei Arhitecturii şi Artelor decorative româneşti:
BALŞ G., IORGA N., MURNU G.

h) Premiul *Funcționarii C. F. R. din Bucureşti*, de 6.000 lei în efecte, despre Drepturile funcționarilor publici față de Stat:
BALŞ G., GUSTI D., RĂDULESCU ANDREI.

V. Comisiunea pentru cercetarea conturilor: BALŞ G., RĂDULESCU-MOTRU C., VASILESCU-KARPEN N.

VI. Comisiunea Fundației *Adamachi:* PÂRVAN. V., SIMIONESCU I., ŢIŢEICA G.

VII. Comisiunea Şcoalară: GUSTI D., PÂRVAN V., MEHEDINŢI S.

VIII. Comisiunea Fondurilor *I. Fătu* şi *I. Scorțeanu:* GOGA O., GUSTI D., LAPEDATU Al., NEGRUZZI I. C., PÂRVAN V.

IX. Comisiunea Dicționarului: ANTIPA Gr., BIANU I., CRĂINICEANU General Gr., GUSTI D., LAPEDATU Al., NEGRUZZI I. C., RĂDULESCU A., SADOVEANU M., SIMIONESCU I.

X. Comisiunea pentru localul Academiei: ANTIPA Gr., BALŞ G., BIANU I., LAPEDATU Al., GUSTI D., PÂRVAN V., RACOVIŢĂ Em.

XI. Comisiunea pentru reorganizarea Academiei: ANTIPA Gr., BIANU I., GUSTI D., MEHEDINŢI S., PÂRVAN V., PUŞCARIU S.

XII. Comisiunea pentru portretele membrilor răposați şi busturile foştilor prezidenți: BIANU I., NEGRUZZI I. C., SUTZU M. C.

XIII. Comisiunea bugetară a Academiei: ANTIPA Gr., BIANU I., NEGRUZZI I. C., PÂRVAN V., PUŞCARIU S.

XIV. Comisiunea pentru unificarea limbii cărților bisericești: GOGA O., MURNU G., SADOVEANU M.

XV. Delegați în *Consiliul de conducere și administrație* al Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias: ANTIPA Gr., BIANU I., GUSTI D., ŢIŢEICA G.

Supleanți: MURNU G., RĂDULESCU-MOTRU C., VASILESCU-KARPEN N., VOINOV D.

CUPRINSUL

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

18 IUNIE 1926 — 20 MAIU 1927

*

SESIUNEA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ
DELA 25 FEBRUARIE 1927

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

25 MAIU — 10 IUNIE 1927

Pag.
